

Úradný vestník

Európskej únie

L 84

Slovenské vydanie

Právne predpisy

Zväzok 57

20. marca 2014

Obsah

I *Legislatívne akty*

NARIADENIA

- ★ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 248/2014 z 26. februára 2014, ktorým sa mení nariadenie (EÚ) č. 260/2012, pokiaľ ide o prechod na celoúniové úhrady a inkasá ⁽¹⁾ 1
- ★ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 249/2014 z 26. februára 2014 o zrušení nariadenia Rady (ES) č. 827/2004, ktorým sa zakazuje dovoz tuniaka zavalitého (*Thunnus obesus*) s pôvodom v Bolívii, v Kambodži, v Rovníkovej Guinei, v Gruzínsku a v Sierre Leone a ktorým sa zrušuje nariadenie (ES) č. 1036/2001 4
- ★ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 250/2014 z 26. februára 2014, ktorým sa ustanovuje program na podporu činností v oblasti ochrany finančných záujmov Európskej únie (program Hercule III) a ktorým sa zrušuje rozhodnutie č. 804/2004/ES 6
- ★ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 251/2014 z 26. februára 2014 o vymezení, opise, obchodnej úprave, označovaní a ochrane zemepisných označení aromatizovaných vínnych výrobkov a o zrušení nariadenia Rady (EHS) č. 1601/91 14
- ★ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 252/2014 z 26. februára 2014, ktorým sa mení nariadenie Rady (ES) č. 774/94, pokiaľ ide o vykonávacie a delegované právomoci, ktoré sa majú udeliť Komisii 35

Cena: 7 EUR

(Pokračovanie na nasledujúcej strane)

⁽¹⁾ Text s významom pre EHP

SK

Akty, ktoré sú vytlačené obyčajným písmom, sa týkajú každodennej organizácie poľnohospodárskych záležitostí a sú spravidla platné len obmedzený čas.

Názvy všetkých ostatných aktov sú vytlačené tučným písmom a je pred nimi hviezdička.

- ★ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 253/2014 z 26. februára 2014, ktorým sa mení nariadenie (EÚ) č. 510/2011 s cieľom stanoviť postupy na dosiahnutie cieľa zníženia emisií CO₂ z nových ľahkých úžitkových vozidiel do roku 2020 ⁽¹⁾ 38

- ★ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 254/2014 z 26. februára 2014 o viacročnom programe Spotrebiteľia na roky 2014 – 2020, ktorým sa zrušuje rozhodnutie č. 1926/2006/ES 42

- ★ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 255/2014 z 26. februára 2014, ktorým sa menia nariadenia Rady (ES) č. 2008/97, (ES) č. 779/98 a (ES) č. 1506/98 v oblasti dovozu olivového oleja a iných poľnohospodárskych výrobkov z Turecka, pokiaľ ide o delegované a vykonávacie právomoci, ktoré sa majú zveriť Komisii 57

- ★ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 256/2014 z 26. februára 2014 o povinnosti oznamovať Komisii investičné projekty v oblasti energetickej infraštruktúry v rámci Európskej únie, ktorým sa nahrádza nariadenie Rady (EÚ, Euratom) č. 617/2010 a zrušuje nariadenie Rady (ES) č. 736/96 61

- ★ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 257/2014 z 26. februára 2014, ktorým sa mení nariadenie Rady (ES) č. 2368/2002, pokiaľ ide o zahrnutie Grónska do vykonávania certifikačnej schémy Kimberleyského procesu 69

SMERNICE

- ★ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/26/EÚ z 26. februára 2014 o kolektívnej správe autorských práv a práv súvisiacich s autorským právom a o poskytovaní multiteritoriálnych licencií na práva na hudobné diela na online využívanie na vnútornom trhu ⁽¹⁾ 72

ROZHODNUTIA

- ★ Rozhodnutie Rady č. 136/2014/EÚ z 20. februára 2014, ktorým sa stanovujú pravidlá a postupy, ktoré umožnia účasť Grónska na certifikačnej schéme Kimberleyského procesu ... 99

⁽¹⁾ Text s významom pre EHP

I

(Legislatívne akty)

NARIADENIA

NARIADENIE EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY (EÚ) č. 248/2014

z 26. februára 2014,

ktorým sa mení nariadenie (EÚ) č. 260/2012, pokiaľ ide o prechod na celouníové úhrady a inkasá

(Text s významom pre EHP)

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej článok 114,

so zreteľom na návrh Európskej komisie,

po postúpení návrhu legislatívneho aktu národným parlamentom,

so zreteľom na stanovisko Európskej centrálnej banky ⁽¹⁾,so zreteľom na stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru ⁽¹⁾,konajúc v súlade s riadnym legislatívnym postupom ⁽²⁾,

keďže:

(1) Spolu s nariadením Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 924/2009 ⁽³⁾ predstavuje nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 260/2012 ⁽⁴⁾ dôležitý stavebný prvok dokončenia jednotnej oblasti platieb v eurách (SEPA), v rámci ktorej sa nemá rozlišovať medzi

cezhraničnými a vnútroštátnymi platbami v eurách. Hlavným cieľom nariadenia (EÚ) č. 260/2012 je prechod z vnútroštátnych schém úhrad a inkás na harmonizované systémy SEPA úhrad a SEPA inkás okrem iného aj tým, že sa občanom Únie poskytne jedinečné medzinárodné číslo bankového účtu (ďalej len „IBAN“), ktoré sa môže použiť pre všetky SEPA úhrady a SEPA inkasá v eurách.

(2) V nariadení (EÚ) č. 260/2012 sa stanovilo, že prechod na systém SEPA sa uskutoční do 1. februára 2014 tak, aby poskytovatelia platobných služieb a používatelia platobných služieb mali dostatočný čas na upravenie svojich postupov v súlade s technickými požiadavkami spojenými s prechodom na SEPA úhrady a SEPA inkasá.

(3) Od prijatia nariadenia (EÚ) č. 260/2012 Komisia a Európska centrálna banka podrobne monitorovali pokrok prechodu na systém SEPA. Uskutočnili sa viaceré stretnutia s členskými štátmi, vnútroštátnymi verejnými orgánmi a účastníkmi trhu. Európska centrálna banka pravidelne uverejňovala správy o pokroku prechodu na systém SEPA na základe platobných údajov, ktoré zozbierali národné centrálné banky. V týchto správach sa uvádza, že miera prechodu na SEPA úhrady sa v prípade niekoľkých členských štátov eurozóny blíži k 100 %. Veľká väčšina poskytovateľov platobných služieb oznámila, že už spĺňajú požiadavky systému SEPA. Vo viacerých iných členských štátoch však miera prechodu zaostáva za očakávaniami. Týka sa to najmä SEPA inkás.

(4) Dňa 14. mája 2013 Rada ECOFIN vo svojich záveroch opätovne zdôraznila význam prechodu na systém SEPA. Zistilo sa, že prechod na systém SEPA nie je ani zďaleka dokončený a že na jeho včasné dokončenie sa od všetkých účastníkov trhu budú vyžadovať okamžité opatrenia. Bol prijatý akčný plán, v ktorom sa obchodníci, podnikateľské subjekty, MSP a verejná správa vyzývajú na bezodkladné prijatie nevyhnutných konkrétnych vnútorných krokov na prispôbenie svojich postupov a informovanie klientov o detailoch svojho IBAN.

⁽¹⁾ Zatiaľ neuverejnené v úradnom vestníku.

⁽²⁾ Pozícia Európskeho parlamentu zo 4. februára 2014 (zatiaľ neuverejnená v úradnom vestníku) a rozhodnutie Rady zo 18. februára 2014.

⁽³⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 924/2009 zo 16. septembra 2009 o cezhraničných platbách v Spoločenstve, ktorým sa zrušuje nariadenie (ES) č. 2560/2001 (Ú. v. EÚ L 266, 9.10.2009, s. 11).

⁽⁴⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 260/2012 zo 14. marca 2012, ktorým sa ustanovujú technické a obchodné požiadavky na úhrady a inkasá v eurách a ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie (EÚ) č. 924/2009 (Ú. v. EÚ L 94, 30.3.2012, s. 22).

- (5) Napriek značnému úsiliu Európskej centrálnej banky, členských štátov, ich vnútroštátnych verejných orgánov a účastníkov trhu počas posledných mesiacov najnovšie štatistické údaje o prechode ukazujú, že od júna 2013 do novembra 2013 vzrástla celková miera prechodu na systém SEPA úhrad v eurozóne zo 40 % približne na 64 %, zatiaľ čo celková miera prechodu na systém SEPA inkás dosiahla iba úroveň 26 %. Zatiaľ čo vnútroštátne čísla vykazujú v niekoľkých členských štátoch náležitý pokrok, stále existuje značná skupina členských štátov, ktorá výrazne zaostáva za očakávanými mierami prechodu. Preto je veľmi nepravdepodobné, že všetci účastníci trhu budú do 1. februára 2014 spĺňať náležitosti systému SEPA.
- (6) Od 1. februára 2014 budú banky a iní poskytovatelia platobných služieb musieť vzhľadom na svoje právne záväzky odmietnuť spracovanie úhrad alebo inkás, ktoré nespĺňajú náležitosti systému SEPA, hoci by takéto platby mohli technicky spracúvať naďalej s využitím existujúcich „tradičných“ platobných schém popri SEPA úhradách a SEPA inkasách. Ak nedôjde k úplnému prechodu na systém SEPA úhrad a SEPA inkás, nemožno z tohto dôvodu vylúčiť omeškanie týchto platieb. Mohlo by to ovplyvniť všetkých používateľov platobných služieb, a to najmä MSP a spotrebiteľov.
- (7) Je nevyhnutné zabrániť zbytočnému narušeniu platieb vyplývajúceho zo skutočnosti, že by do 1. februára 2014 nedošlo k úplnému prechodu na systém SEPA. Poskytovateľom platobných služieb by sa preto malo rovnako ako doteraz na obmedzený čas povoliť pokračovať v spracúvaní platobných transakcií prostredníctvom ich pôvodných systémov spolu s ich schémami SEPA úhrad a SEPA inkás. Malo by sa preto zaviesť prechodné obdobie, aby sa umožnilo pokračovanie takéhoto súbežného spracovania platieb v rôznych formátoch. Vzhľadom na súčasné údaje o prechode a očakávané tempo prechodu sa považuje za vhodné jednorazové dodatočné prechodné obdobie v trvaní šiestich mesiacov. Keďže je na dosiahnutie plných výhod integrovaného platobného trhu potrebný rýchly a komplexný prechod, malo by sa zachovanie takýchto pôvodných systémov, ktoré nespĺňajú náležitosti systému SEPA, považovať za mimoriadne opatrenie, a preto by malo byť čo najkratšie. Je tiež dôležité časovo obmedziť náklady poskytovateľom platobných služieb, ktorí súbežne so systémom SEPA naďalej používajú aj pôvodné platobné systémy. Poskytovatelia platobných služieb, ktorí už uskutočnili kompletný prechod na systém SEPA, by mohli zväziť poskytovanie služieb konverzie počas prechodného obdobia tým používateľom platobných služieb, ktorí ešte prechod neuskutočnili. Počas prechodného obdobia by členské štáty mali upustiť od uplatňovania sankcií pre poskytovateľov platobných služieb, ktorí spracúvajú platby nespĺňajúce požiadavky, a pre používateľov platobných služieb, ktorí ešte prechod neuskutočnili.
- (8) Niekoľko veľkých používateľov nástrojov inkasa už uviedlo, že prechod plánujú uskutočniť tesne pred konečným termínom. Akékoľvek odloženie týchto migračných plánov by mohlo viesť k dočasnému tlaku na prichádzajúce platby a peňažné toky, a tým aj na stav/úroveň pokladnice príslušných spoločností. Takýto oneskorený prechod vo veľkom rozsahu by mohol spôsobiť určité prekážky, a to najmä na úrovni bánk a predajcov softvéru, ktorí by mohli čeliť istým kapacitným obmedzeniam. Dodatočná lehota na postupné zavádzanie nového systému by umožnila postupnejší prístup. Účastníci trhu, ktorí ešte nezačali vykonávať potrebné úpravy na dosiahnutie súladu so systémom SEPA, sa vyzývajú, aby tak urobili čo najskôr. Účastníci trhu, ktorí už začali prispôbovať svoje platobné procesy, by však mali prechod dokončiť čo najskôr.
- (9) Vzhľadom na celkový cieľ dosiahnuť koordinovaný a integrovaný prechod je vhodné, aby sa prechodné obdobie uplatňovalo tak na SEPA úhrady, ako aj na SEPA inkasá. Rôzne prechodné obdobia pre SEPA úhrady a SEPA inkasá by mohli u spotrebiteľov, poskytovateľov platobných služieb, MSP a iných používateľov platobných služieb spôsobiť zmatok.
- (10) Z dôvodu právnej istoty a s cieľom vyhnúť sa akémukoľvek prerušeniu uplatňovania nariadenia (EÚ) č. 260/2012 je potrebné, aby toto nariadenie nadobudlo účinnosť čo najskôr a aby sa uplatňovalo so spätnou účinnosťou od 31. januára 2014.
- (11) Vzhľadom na neodkladnosť tejto záležitosti by sa mala uplatniť výnimka z osemtyždňovej lehoty uvedenej v článku 4 Protokolu 1 o úlohe národných parlamentov v Európskej únii, ktorý tvorí prílohu k Zmluve o Európskej únii, Zmluve o fungovaní Európskej únie a Zmluve o založení Európskeho spoločenstva pre atómovú energiu.
- (12) Nariadenie (EÚ) č. 260/2012 by sa preto malo zodpovedajúcim spôsobom zmeniť,

PRIJALI TOTO NARIADENIE:

Článok 1

V článku 16 nariadenia (EÚ) č. 260/2012 sa odsek 1 nahrádza takto:

„1. Odchyľne od článku 6 ods. 1 a 2 môžu poskytovatelia platobných služieb do 1. augusta 2014 spracúvať platobné transakcie v eurách vo formátoch, ktoré sú odlišné od formátov požadovaných týmto nariadením pre úhrady a inkasá.

Členské štáty môžu uplatňovať pravidlá pre sankcie uplatniteľné na porušenia článku 6 ods. 1 a 2 stanovené v súlade s článkom 11 od 2. augusta 2014.

Odchylne od článku 6 ods. 1 a 2 môžu členské štáty umožniť poskytovateľom platobných služieb poskytovať do 1. februára 2016 služby konverzie pre vnútroštátne platobné transakcie používateľom platobných služieb, čo používateľom platobných služieb, ktorí sú spotrebiteľia, umožní naďalej používať BBAN namiesto identifikátora platobných účtov uvedeného v bode 1 písm. a) prílohy pod podmienkou, že je zabezpečená interoperabilita technickou a bezpečnou konverziou BBAN platiteľa a príjemcu platieb na príslušný identifikátor platobného účtu uvedený v bode 1 písm. a) prílohy. Tento identifikátor platobného účtu sa v prípade potreby doručí pred vykonaním platby používateľovi

platobných služieb, ktorý iniciuje túto platbu. V takomto prípade nevyrubujú poskytovatelia platobných služieb používateľovi platobných služieb žiadne poplatky, ktoré by priamo alebo nepriamo súviseli s týmito službami konverzie.“

Článok 2

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom nasledujúcim po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

Uplatňuje sa so spätnou účinnosťou od 31. januára 2014.

Toto nariadenie je záväzné v celom rozsahu a priamo uplatniteľné vo všetkých členských štátoch.

V Štrasburgu 26. februára 2014

Za Európsky parlament
predseda
M. SCHULZ

Za Radu
predseda
D. KOURKOULAS

NARIADENIE EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY (EÚ) č. 249/2014

z 26. februára 2014

o zrušení nariadenia Rady (ES) č. 827/2004, ktorým sa zakazuje dovoz tuniaka zavalitého (*Thunnus obesus*) s pôvodom v Bolívii, v Kambodži, v Rovníkovej Guinei, v Gruzínsku a v Sierra Leone a ktorým sa zrušuje nariadenie (ES) č. 1036/2001

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej článok 207 ods. 2,

so zreteľom na návrh Európskej komisie,

po postúpení návrhu legislatívneho aktu národným parlamentom,

konajúc v súlade s riadnym legislatívnym postupom⁽¹⁾,

keďže:

- (1) Únia je od 14. novembra 1997 na základe prijatia rozhodnutia Rady 86/238/EHS⁽²⁾ zmluvnou stranou Medzinárodného dohovoru o zachovaní atlantických tuniakov (ďalej len „Dohovor ICCAT“).
- (2) Dohovor ICCAT poskytuje rámec pre regionálnu spoluprácu pri zachovávaní a riadení zdrojov tuniakov a tuniakom príbuzných druhov v Atlantickom oceáne a v príľahlých moriach. Dohovorom ICCAT sa zriadila Medzinárodná komisia pre zachovanie atlantických tuniakov (ďalej len „ICCAT“), ktorá prijíma opatrenia na zachovanie a riadenie zdrojov tuniakov. Uvedené opatrenia sa pre zmluvné strany stávajú záväzné.
- (3) ICCAT v roku 1998 prijala rezolúciu 98-18 o neoznamovaných a neregulovaných výlovoch tuniakov veľkými plavidlami s dlhými lovnými šnúrami v oblasti dohovoru. Uvedená rezolúcia stanovila postupy na označenie krajín, ktorých plavidlá lovili tuniaka a tuniakom príbuzné druhy spôsobom, ktorý znížil účinnosť opatrení ICCAT na zachovanie a riadenie zdrojov. Rezolúcia takisto presne stanovila opatrenia, ktoré treba prijať, v prípade potreby vrátane nediskriminačných opatrení na obmedzenie obchodu s cieľom zabrániť lodiam uvedených krajín, aby pokračovali v takýchto rybolovných praktickách.
- (4) ICCAT po prijatí rezolúcie 98-18 označila Bolíviu, Kambodžu, Rovníkovú Guineu, Gruzínsko a Sierra Leone za krajiny, ktorých plavidlá lovia tuniaka zavalitého (*Thunnus obesus*) spôsobom znižujúcim účinnosť jej opatrení na zachovanie a riadenie zdrojov. ICCAT podložila svoje zistenia údajmi o výlovoch, obchodovaní a o aktivitách plavidiel.
- (5) V dôsledku toho ICCAT odporučila zmluvným stranám, aby v súlade s ustanoveniami jej rezolúcie 98-18 prijali potrebné opatrenia, ktorými sa zakáže dovoz tuniaka zavalitého a výrobkov z neho v akejkoľvek forme z uvedených krajín.
- (6) Nariadením Rady (ES) č. 827/2004⁽³⁾ sa v roku 2004 zakázal dovoz tuniaka zavalitého s pôvodom v Bolívii, Kambodži, Rovníkovej Guinei, Gruzínsku a v Sierra Leone do Únie.
- (7) Na svojom 14. osobitnom zasadnutí v roku 2004 ICCAT ocenila úsilie, ktoré Kambodža, Rovníková Guinea a Sierra Leone vyvinuli na rozptýlenie jej obáv a prijala odporúčania týkajúce sa zrušenia opatrení na obmedzenie obchodu vo vzťahu k uvedeným trom krajinám, pokiaľ ide o tuniaka zavalitého a výrobky z neho.
- (8) V dôsledku toho nariadenie Rady (ES) č. 919/2005⁽⁴⁾ zmenilo nariadenie (ES) č. 827/2004, čím sa zrušil zákaz dovozu tuniaka zavalitého a výrobkov z neho z Kambodže, Rovníkovej Guiney a Sierra Leone do Únie. Na základe uvedenej zmeny nariadenie (ES) č. 827/2004 zakazuje takýto dovoz len z Bolívie a Gruzínska.
- (9) ICCAT na svojom 22. pravidelnom výročnom zasadnutí v roku 2011 uznala opatrenia, ktoré prijali Bolívia a Gruzínsko, a prijala odporúčanie 11-19, ktorým sa zrušuje zákaz dovozu tuniaka zavalitého a výrobkov z neho, ktorý sa naďalej uplatňoval na uvedené dve krajiny.
- (10) Nariadenie (ES) č. 827/2004 by sa preto malo zrušiť,

⁽¹⁾ Pozícia Európskeho parlamentu z 5. februára 2014 (zatiaľ neuverejnená v úradnom vestníku) a rozhodnutie Rady z 20. februára 2014.

⁽²⁾ Rozhodnutie Rady 86/238/EHS z 9. júna 1986 o pristúpení Spoločenstva k Medzinárodnému dohovoru o zachovaní atlantických tuniakov, zmenenému a doplnenému protokolom pripojeným k záverečnému aktu z konferencie splnomocnených zástupcov zmluvných štátov k dohovoru podpísanému v Paríži 10. júla 1984 (Ú. v. ES L 162, 18.6.1986, s. 33).

⁽³⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 827/2004 z 26. apríla 2004, ktorým sa zakazuje dovoz tuniaka zavalitého (*Thunnus obesus*) s pôvodom v Bolívii, v Kambodži, v Rovníkovej Guinei a v Sierra Leone a ktorým sa zrušuje nariadenie (ES) č. 1036/2001 (Ú. v. EÚ L 127, 29.4.2004, s. 21).

⁽⁴⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 919/2005 z 13. júna 2005, ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie (ES) č. 827/2004, pokiaľ ide o zákaz dovozu tuniaka zavalitého (*Thunnus obesus*) s pôvodom v Kambodži, v Rovníkovej Guinei a v Sierra Leone, a ktorým sa zrušuje nariadenie (ES) č. 826/2004, ktorým sa zakazuje dovoz tuniaka modroplutvého (*Thunnus thynnus*) pochádzajúceho z Rovníkovej Guiney a Sierra Leone, a nariadenie (ES) č. 828/2004, ktorým sa zakazuje dovoz mečiara obyčajného (*Xiphias gladius*) s pôvodom v Sierra Leone (Ú. v. EÚ L 156, 18.6.2005, s. 1).

PRIJALI TOTO NARIADENIE:

Článok 1

Nariadenie (ES) č. 827/2004 sa zrušuje.

Článok 2

Toto nariadenie nadobúda účinnosť siedmym dňom nasledujúcim po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

Toto nariadenie je záväzné v celom rozsahu a priamo uplatniteľné vo všetkých členských štátoch.

V Štrasburgu 26. februára 2014

Za Európsky parlament
predseda
M. SCHULZ

Za Radu
predseda
D. KOURKOULAS

NARIADENIE EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY (EÚ) č. 250/2014

z 26. februára 2014,

ktorým sa ustanovuje program na podporu činností v oblasti ochrany finančných záujmov Európskej únie (program Hercule III) a ktorým sa zrušuje rozhodnutie č. 804/2004/ES

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej článok 325,

so zreteľom na návrh Európskej komisie,

po postúpení návrhu legislatívneho aktu národným parlamentom,

so zreteľom na stanovisko Dvora audítorov ⁽¹⁾,konajúc v súlade s riadnym legislatívnym postupom ⁽²⁾,

keďže:

- (1) Únia a členské štáty si stanovili za cieľ bojovať proti podvodom, korupcii a akýmkoľvek iným nezákonným činnostiam, ktoré poškodzujú finančné záujmy Únie, a to vrátane pašovania a falšovania cigariet. S cieľom zlepšiť dlhodobý vplyv výdavkov a zabrániť duplicitě by sa mala na úrovni Únie a medzi orgánmi členských štátov zabezpečiť úzka a pravidelná spolupráca a koordinácia.
- (2) Činnosti zamerané na poskytovanie lepších informácií, špecializovanej odbornej prípravy vrátane štúdií zameraných na právnu komparatistiku a technickej a vedeckej pomoci významne prispievajú k ochrane finančných záujmov Únie a zároveň k dosiahnutiu rovnocennej úrovne ochrany v celej únii.
- (3) Podpora takýchto činností v minulosti prostredníctvom rozhodnutia Európskeho parlamentu a Rady č. 804/2004/ES ⁽³⁾ (program Hercule), ktoré bolo zmenené a predĺžené rozhodnutím Európskeho parlamentu a Rady č. 878/2007/ES ⁽⁴⁾ (program Hercule II) umožnila posilniť činnosti, ktoré Únia a členské štáty vykonávajú v oblasti boja proti podvodom, korupcii a akýmkoľvek iným nezákonným činnostiam poškodzujúcim finančné záujmy Únie.
- (4) Komisia vykonala preskúmanie dosiahnutých výsledkov programu Hercule II, v rámci ktorého sa zhrnuli jeho vstupy a výstupy.
- (5) V roku 2011 Komisia vykonala posúdenie vplyvu, aby vyhodnotila, či je potrebné v programe pokračovať, alebo ho ukončiť.
- (6) Na pokračovanie a dokonca rozvíjanie činností na úrovni Únie a členských štátov v oblasti boja proti podvodom, korupcii a akýmkoľvek iným nezákonným činnostiam poškodzujúcim finančné záujmy Únie vrátane pašovania a falšovania cigariet, ako aj na zohľadnenie nových výzev v kontexte rozpočtovej disciplíny by sa mal prijať nový program (ďalej len „program“).
- (7) Program by sa mal vykonávať na základe zohľadnenia odporúčaní a opatrení uvedených v oznámení Komisie zo 6. júna 2013 s názvom Posilnenie boja proti pašovaniu cigariet a iným formám nezákonného obchodu s tabakovými výrobkami – komplexná stratégia EÚ.
- (8) Tento program by sa mal vykonávať v úplnom súlade s ustanoveniami nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ, Euratom) č. 966/2012 ⁽⁵⁾. V súlade s uvedeným nariadením účelom grantu je finančne podporiť akciu, ktorá je určená na to, aby pomohla dosiahnuť cieľ politiky Únie a nákup vybavenia nemá byť jeho jediným účelom.
- (9) Program by mal umožniť, aby sa na ňom zúčastnili prístupujúce krajiny, kandidátske krajiny a potenciálni kandidáti, ktorí využívajú niektorú predvstupovú stratégiu, ako aj partnerské krajiny v rámci európskej susedskej politiky za predpokladu, že tieto krajiny dosiahli dostatočnú úroveň zosúladenia príslušných právnych predpisov a administratívnych postupov s právnymi predpismi a administratívnymi postupmi Únie v súlade so všeobecnými zásadami a všeobecnými podmienkami účasti týchto štátov a krajín na programoch Únie stanovenými v príslušných rámcových dohodách, rozhodnutiach asociačnej rady alebo podobných dohodách, ako aj krajín Európskeho združenia voľného obchodu (EZVO), ktoré sú zapojené do Európskeho hospodárskeho priestoru (EHP).

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 201, 7.7.2012, s. 1.⁽²⁾ Pozícia Európskeho parlamentu z 15. januára 2014 (zatiaľ neuverejnená v úradnom vestníku) a rozhodnutie Rady z 11. februára 2014.⁽³⁾ Rozhodnutie Európskeho parlamentu a Rady č. 804/2004/ES z 21. apríla 2004, ktorým sa zriaďuje akčný program Spoločenstva na podporu činností v oblasti ochrany finančných záujmov Spoločenstva (program Hercule) (Ú. v. EÚ L 143, 30.4.2004, s. 9).⁽⁴⁾ Rozhodnutie Európskeho parlamentu a Rady č. 878/2007/ES z 23. júla 2007, ktorým sa mení, dopĺňa a predlžuje rozhodnutie č. 804/2004/ES, ktorým sa zriaďuje akčný program Spoločenstva na podporu činností v oblasti ochrany finančných záujmov Spoločenstva (program Hercule II) (Ú. v. EÚ L 193, 25.7.2007, s. 18).⁽⁵⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ, Euratom) č. 966/2012 z 25. októbra 2012 o rozpočtových pravidlách, ktoré sa vzťahujú na všeobecný rozpočet Únie, a zrušení nariadenia Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002 (Ú. v. EÚ L 298, 26.10.2012, s. 1).

- (10) Komisia by mala Európskemu parlamentu a Rade predložiť nezávislú hodnotiacu správu v polovici obdobia o vykonávaní tohto programu, ako aj záverečnú hodnotiacu správu o dosiahnutí cieľov tohto programu. Komisia by ďalej mala každoročne poskytnúť Európskemu parlamentu a Rade informácie o vykonávaní programu v danom roku vrátane výsledkov finančných akcií a informácií o súlade a komplementárnosti s inými príslušnými programami a opatreniami na úrovni Únie.
- (11) Toto nariadenie je v súlade so zásadami subsidiarity a proporcionality. Program by mal uľahčiť spoluprácu medzi členskými štátmi a medzi Komisiou a členskými štátmi s cieľom ochraňovať finančné záujmy Únie využívaním zdrojov účinnejšie, než by sa mohli využívať na vnútroštátnej úrovni. Opatrenie na úrovni Únie je potrebné a oprávnené, pretože jasne pomáha členským štátom spoločne ochraňovať všeobecný rozpočet Únie a národné rozpočty a podporuje využívanie spoločných štruktúr Únie na zintenzívňovanie spolupráce a výmeny informácií medzi príslušnými orgánmi. Program by však nemal zasahovať do zodpovednosti členských štátov.
- (12) Program by mal trvať sedem rokov, aby sa zosúladiťo trvanie programu s trvaním viacročného finančného rámca stanoveného v nariadení Rady (EÚ, Euratom) č. 1311/2013⁽¹⁾.
- (13) S cieľom poskytnúť určitý stupeň flexibility pri udeľovaní finančných prostriedkov by sa na Komisiu mala delegovať právomoc prijímať akty v súlade s článkom 290 Zmluvy o fungovaní Európskej únie, pokiaľ ide o zmenu orientačného pridelenia finančných prostriedkov. Je osobitne dôležité, aby Komisia počas prípravných prác uskutočnila príslušné konzultácie, a to aj na úrovni expertov. Pri príprave a vypracúvaní delegovaných aktov by Komisia mala zabezpečiť, aby sa príslušné dokumenty súčasne, včas a vhodným spôsobom postúpili Európskemu parlamentu a Rade.
- (14) Komisia by mala prijímať ročné pracovné programy, v ktorých budú uvedené financované akcie, podmienky účasti a kritériá na vyhodnotenie ponúk, ako aj výnimočné a riadne odôvodnené prípady, ako sú napríklad prípady týkajúce sa členských štátov vystavených vysokému riziku v súvislosti s finančnými záujmami Únie, v ktorých sa uplatňuje maximálna miera spolufinancovania vo výške 90 % oprávnených nákladov. Komisia by mala v rámci Poradného výboru na koordináciu
- prevencie sprenevery zriadeného rozhodnutím Komisie 94/140/ES⁽²⁾ prerokovať s členskými štátmi uplatňovanie tohto nariadenia.
- (15) Členské štáty by sa mali usilovať zvýšiť svoje finančné príspevky v rámci miery spolufinancovania pre granty udelené na základe tohto programu.
- (16) Komisia by mala prijať potrebné opatrenia s cieľom zabezpečiť, aby ročné pracovné programy boli konzistentné a komplementárne s inými príslušnými programami financovanými Úniou, najmä programami v oblasti cieľ, a to v záujme posilnenia celkového vplyvu opatrení v rámci tohto programu a zabránenia akémukoľvek vzájomnému prekryvaniu programu s ostatnými programami.
- (17) Týmto nariadením sa ustanovuje finančné krytie na celé obdobie trvania programu, ktoré predstavuje hlavnú referenčnú sumu pre Európsky parlament a Radu v priebehu ročného rozpočtového postupu v zmysle bodu 17 Medziinštitucionálnej dohody z 2. decembra 2013 medzi Európskym parlamentom, Radou a Komisiou o rozpočtovej disciplíne, spolupráci v rozpočtových otázkach a riadnom finančnom hospodárení⁽³⁾.
- (18) Finančné záujmy Únie by sa mali počas celého výdavkového cyklu chrániť prostredníctvom primeraných opatrení vrátane predchádzania nezrovnalostiam, ich odhaľovania a vyšetrovania, vymáhania stratených, neoprávnených vyplatených alebo nesprávne použitých finančných prostriedkov a v prípade potreby správnych a peňažných sankcií.
- (19) Rozhodnutie č. 804/2004/ES by sa malo zrušiť. Mali by sa prijať prechodné opatrenia umožňujúce ukončenie finančných záväzkov súvisiacich s opatreniami vykonávanými podľa uvedeného rozhodnutia a ukončenie v ňom uvedených oznamovacích povinností.
- (20) Je vhodné zabezpečiť bezproblémový prechod bez prerušenia medzi programom Hercule II a týmto programom a je vhodné zosúladiť trvanie programu s nariadením (EÚ, Euratom) č. 1311/2013. Tento program by sa preto mal uplatňovať od 1. januára 2014,

⁽¹⁾ Nariadenie Rady (EÚ, Euratom) č. 1311/2013 z 2. decembra 2013, ktorým sa ustanovuje viacročný finančný rámec na roky 2014 – 2020 (Ú. v. EÚ L 347, 20.12.2013, s. 884).

⁽²⁾ Rozhodnutie Komisie 94/140/ES z 23. februára 1994 o vytvorení poradného výboru na koordináciu prevencie sprenevery (Ú. v. ES L 61, 4.3.1994, s. 27).

⁽³⁾ Ú. v. EÚ C 373, 20.12.2013, s. 1.

PRIJALI TOTO NARIADENIE:

Článok 4

Špecifický cieľ

Špecifickým cieľom programu je predchádzať podvodom, korupcii a akýmkoľvek iným nezákonným činnostiam poškodzujúcim finančné záujmy Únie a bojovať proti nim.

Tento špecifický cieľ sa meria okrem iného porovnaním s cieľovými úrovňami a základnými hodnotami, ako aj na základe všetkých týchto kľúčových ukazovateľov výkonnosti:

- a) počet prípadov zaistenia, skonfiškovania a vrátenia prostriedkov v súvislosti s prípadmi podvodu odhalenými prostredníctvom spoločných opatrení a cezhraničných operácií;
- b) pridaná hodnota a účinné využívanie spolufinancovaného technického vybavenia;
- c) výmena informácií medzi členskými štátmi o výsledkoch dosiahnutých s technickým materiálom;
- d) počet a typ činností v oblasti odbornej prípravy vrátane rozsahu špecializovanej odbornej prípravy.

Článok 5

Operačné ciele

Operačné ciele programu sú tieto:

- a) zlepšiť predchádzanie podvodom a ostatným nezákonným činnostiam a ich vyšetrovanie nad rámec súčasných úrovní prostredníctvom zlepšenia nadnárodnej a multidisciplinárnej spolupráce;
- b) zvýšiť ochranu finančných záujmov Únie proti podvodom prostredníctvom uľahčenia výmeny informácií, skúseností a najlepších postupov vrátane výmen zamestnancov;
- c) posilniť boj proti podvodom a ostatným nezákonným činnostiam prostredníctvom poskytnutia technickej a operačnej podpory vnútroštátnym vyšetrovacím orgánom, a najmä colným orgánom a orgánom činným v trestnom konaní;
- d) obmedziť v súčasnosti známe vystavenie finančných záujmov Únie podvodom, korupcii a ostatným nezákonným činnostiam a cieľom je znížiť rozvoj nelegálneho hospodárstva v kľúčových rizikových oblastiach, ako je napríklad organizovaný podvod vrátane pašovania a falšovania cigariet;
- e) prostredníctvom podpory porovnávacej právnej analýzy posilniť úroveň rozvoja osobitnej právnej a súdnej ochrany finančných záujmov Únie proti podvodom.

KAPITOLA I

VŠEOBECNÉ USTANOVENIA

Článok 1

Predmet úpravy

Týmto sa na obdobie od 1. januára 2014 do 31. decembra 2020 ustanovuje viacročný akčný program na podporu činností v oblasti boja proti podvodom, korupcii a akýmkoľvek iným nezákonným činnostiam poškodzujúcim finančné záujmy Únie Hercule III (ďalej len „program“).

Článok 2

Pridaná hodnota

Program prispieva k:

- a) rozvoju činností na úrovni Únie a členských štátov v oblasti boja proti podvodom, korupcii a akýmkoľvek iným nezákonným činnostiam poškodzujúcim finančné záujmy Únie, a to vrátane boja proti pašovaniu a falšovaniu cigariet;
- b) zintenzívneniu nadnárodnej spolupráce a koordinácie na úrovni Únie, medzi orgánmi členských štátov, Komisiou a Európskym úradom pre boj proti podvodom (OLAF), a najmä so zreteľom na účinnosť a efektívnosť cezhraničných operácií;
- c) účinnému predchádzaniu podvodom, korupcii a akýmkoľvek iným nezákonným činnostiam poškodzujúcim finančné záujmy Únie prostredníctvom ponuky spoločnej špecializovanej odbornej prípravy pre zamestnancov vnútroštátnych a regionálnych správ a pre ďalšie zainteresované strany.

Programom sa predovšetkým vytvárajú úspory vyplývajúce zo spoločného obstarávania špecializovaného vybavenia a databáz, ktoré sa budú využívať zainteresovanými stranami a tými, ktorí sa zúčastnili na špecializovanej odbornej príprave.

Článok 3

Všeobecný cieľ

Všeobecným cieľom programu je ochraňovať finančné záujmy Únie a tak posilňovať konkurencieschopnosť európskeho hospodárstva a zabezpečovať ochranu peňazí daňovníkov.

Článok 6

Subjekty oprávnené na financovanie

Na získanie financovania je v rámci programu oprávnený každý z týchto subjektov:

- a) vnútroštátne alebo regionálne správy zúčastnenej krajiny, ako sa uvádza v článku 7 ods. 1, ktoré podporujú posilňovanie opatrení na úrovni Únie na ochranu finančných záujmov Únie;
- b) výskumné a vzdelávacie inštitúty a neziskové subjekty za predpokladu, že sú zriadené a sú v prevádzke v zúčastnenej krajine prinajmenšom jeden rok, ako sa uvádza v článku 7 ods. 1, a podporujú posilňovanie opatrení na úrovni Únie na ochranu finančných záujmov Únie.

Článok 7

Účasť na programe

1. Zúčastnené krajiny sú členské štáty a krajiny uvedené v odseku 2 (ďalej len „zúčastnené krajiny“).

2. Na programe sa môžu zúčastniť ktorékoľvek z týchto krajín:

- a) prístupujúce štáty, kandidátske krajiny a potenciálni kandidáti, ktorí majú úžitok z niektorej predvstupovej stratégie, v súlade so všeobecnými zásadami a všeobecnými podmienkami účasti týchto štátov a krajín na programoch Únie stanovenými v príslušných rámcových dohodách, rozhodnutiach asociačnej rady alebo podobných dohodách;
- b) partnerské krajiny zapojené do európskej susedskej politiky za predpokladu, že tieto krajiny dosiahli dostatočnú úroveň zosúladenia príslušných právnych predpisov a administratívnych postupov s právnymi predpismi a administratívnymi postupmi Únie. Dotknuté partnerské krajiny sa zúčastnia na programe v súlade s ustanoveniami, ktoré sa s týmito krajinami dohodnú po vypracovaní rámcových dohôd týkajúcich sa ich účasti na programoch Únie;
- c) krajiny Európskeho združenia voľného obchodu (EZVO) participujúce v Európskom hospodárskom priestore (EHP) v súlade s podmienkami stanovenými v Dohode o Európskom hospodárskom priestore.

3. Zástupcovia krajín, ktoré sú zapojené do procesu stabilizácie a pridruženia pre krajiny juhovýchodnej Európy, Ruskej federácie a niektorých krajín, s ktorými Únia uzatvorila dohodu o vzájomnej pomoci v záležitostiach súvisiacich s podvodmi, a medzinárodných organizácií a ďalších príslušných organizácií sa môžu zúčastniť na činnostiach organizovaných v rámci programu vždy, keď je to užitočné na dosiahnutie všeobecných a špecifických cieľov stanovených v článkoch 3 a 4. Títo zástupcovia sa na programe zúčastňujú v súlade s príslušnými ustanoveniami nariadenia (EÚ, Euratom) č. 966/2012.

Článok 8

Oprávnené opatrenia

Program poskytuje za podmienok stanovených v ročných pracovných programoch uvedených v článku 11 primeranú finančnú podporu všetkým týmto opatreniam:

- a) poskytovanie špecializovanej technickej pomoci príslušným orgánom členských štátov prostredníctvom jednej alebo viacerých z týchto možností:
 - i) poskytovanie špecifických znalostí, špecializovaného a technicky vyspelého vybavenia a účinných nástrojov informačných technológií (IT), ktoré uľahčujú nadnárodnú spoluprácu a spoluprácu s Komisiou;
 - ii) zabezpečovanie potrebnej podpory a uľahčovanie vyšetrovaní, a najmä vytváranie spoločných vyšetrovacích tímov a vedenie cezhraničných operácií;
 - iii) podporovanie kapacity členských štátov na skladovanie a ničenie zaistených cigariet, ako aj podporovanie nezávislých analytických služieb na analýzu zaistených cigariet;
 - iv) podporovanie výmen zamestnancov pri konkrétnych projektoch, najmä v oblasti boja proti pašovaniu a falšovaniu cigariet;
 - v) poskytovanie technickej a operačnej podpory orgánom členských štátov činným v trestnom konaní v boji proti nezákonnej cezhraničnej činnosti a podvodom poškozujúcim finančné záujmy Únie, a to najmä podpory colným orgánom;
 - vi) budovanie kapacít v oblasti informačných technológií v zúčastnených krajinách prostredníctvom vytvárania a poskytovania osobitných databáz a nástrojov IT, ktoré uľahčujú prístup k údajom a ich analýzu;
 - vii) zvyšovanie výmen údajov, vytváranie a poskytovanie nástrojov IT pre vyšetrovanie, ako aj monitorovanie spravodajskej činnosti;
- b) organizácia cielených workshopov zameraných na špecializovanú odbornú prípravu a na odbornú prípravu v oblasti analýzy rizika a v prípade, že je to vhodné, aj konferencií zameraných na jednu alebo viacero z týchto oblastí:
 - i) ďalšia podpora lepšieho pochopenia mechanizmov Únie a vnútroštátnych mechanizmov;
 - ii) výmena skúseností a najlepších postupov medzi príslušnými orgánmi v zúčastnených krajinách, a to vrátane špecializovaných útvarov činných v trestnom konaní, ako aj zástupcami medzinárodných organizácií, ako sa uvádza v článku 7 ods. 3;
 - iii) koordinácia činností zúčastnených krajín a zástupcov medzinárodných organizácií, ako sa uvádza v článku 7 ods. 3;

- iv) šírenie poznatkov, najmä pokiaľ ide o lepšiu identifikáciu rizika, na vyšetrovacie účely;
- v) rozvoj náročných výskumných činností vrátane štúdií;
- vi) zlepšovanie spolupráce medzi odborníkmi z praxe a akademickými pracovníkmi;
- vii) ďalšie zvyšovanie povedomia sudcov a iných právnych profesií o ochrane finančných záujmov Únie;
- c) akékoľvek iné opatrenia, na ktoré sa nevzťahujú písmená a) ani b) tohto článku, stanovené v ročných pracovných programoch uvedených v článku 11, ktoré sú nevyhnutné na dosiahnutie všeobecných, špecifických a operačných cieľov uvedených v článkoch 3, 4 a 5.

KAPITOLA II

FINANČNÝ RÁMEC

Článok 9

Finančné krytie

1. Finančné krytie na vykonávanie tohto programu sa na obdobie od 1. januára 2014 do 31. decembra 2020 stanovuje na 104 918 000 EUR v bežných cenách.

Európsky parlament a Rada schvália ročné rozpočtové prostriedky v rámci limitu stanoveného vo viacročnom finančnom rámci.

2. V rámci finančného krytia programu sa pridelia orientačné sumy na oprávnené opatrenia uvedené v článku 8 do výšky percentuálnych sadzieb stanovených v prílohe pre každý typ opatrenia. Komisia sa môže odchýliť od orientačne pridelených finančných prostriedkov stanovených v prílohe, ale nemôže zvýšiť pridelenú časť finančného krytia o viac než 20 % pre každý typ opatrenia.

Ak by sa ukázalo, že je nevyhnutné zvýšiť uvedený 20 % limit, Komisia je splnomocnená v súlade s článkom 14 prijať delegované akty s cieľom upraviť orientačne pridelené finančné prostriedky stanovené v prílohe.

Článok 10

Typ finančnej intervencie a spolufinancovanie

1. Komisia vykonáva program v súlade s nariadením (EÚ, Euratom) č. 966/2012.

2. Finančná podpora v rámci programu pre oprávnené opatrenia vymenované v článku 8 má niektorú z týchto foriem:

- a) granty;
- b) verejné obstarávanie;
- c) refundácia nákladov na účasť na činnostiach v rámci programu, ktoré vynaložili zástupcovia uvedení v článku 7 ods. 3.

3. Nákup vybavenia nesmie byť jedinou zložkou dohody o grante.

4. Miera spolufinancovania grantov, ktoré boli udelené v rámci programu, nesmie presiahnuť 80 % oprávnených nákladov. Vo výnimočných a náležite odôvodnených prípadoch vymedzených v ročných pracovných programoch uvedených v článku 11, ako sú napríklad prípady týkajúce sa členských štátov vystavených vysokému riziku v súvislosti s finančnými záujmami Únie, nesmie miera spolufinancovania presiahnuť 90 % oprávnených nákladov.

Článok 11

Ročné pracovné programy

Na vykonávanie programu prijíma Komisia ročné pracovné programy. Programami sa zabezpečí, že všeobecné, špecifické a operačné ciele stanovené postupne v článkoch 3, 4 a 5 sa budú plniť konzistentne, pričom sa v rámci programov stanovia očakávané výsledky, spôsob vykonávania a ich celková hodnota. V prípade grantov zahŕňajú ročné pracovné programy financované opatrenia, podmienky účasti a kritériá na vyhodnotenie ponúk a maximálnu mieru spolufinancovania.

Zo zdrojov pridelených na komunikačné akcie v rámci programu sa prispieva aj na vnútroinštitucionálnu komunikáciu o politických prioritách Únie, pokiaľ súvisia so všeobecnými cieľmi stanovenými v článku 3.

Článok 12

Ochrana finančných záujmov Únie

1. Komisia prijme primerané opatrenia na zabezpečenie toho, aby pri vykonávaní opatrení financovaných podľa tohto nariadenia boli finančné záujmy Únie chránené uplatňovaním preventívnych opatrení proti podvodom, korupcii a akýmkoľvek iným nezákonným činnostiam, účinnými kontrolami a v prípade zistenia nezrovnalostí vymáhaním nesprávne vyplatených súm a v prípade potreby aj účinnými, primeranými a odrádzajúcimi správnymi a peňažnými sankciami.

2. Komisia alebo jej zástupcovia a Dvor audítorov majú na základe dokumentov a kontrol na mieste právomoc vykonať audit všetkých príjemcov grantov, dodávateľov a subdodávateľov, ktorí získali finančné prostriedky Únie v rámci programu.

3. OLAF môže vykonávať vyšetrovania vrátane kontrol a inšpekcií na mieste v súlade s ustanoveniami a postupmi stanovenými v nariadení Európskeho parlamentu a Rady (EÚ, Euratom) č. 883/2013 ⁽¹⁾ a v nariadení Rady (Euratom, ES) č. 2185/96 ⁽²⁾ s cieľom zistiť, či došlo k podvodu, korupcii alebo akejkoľvek inej nezákonnej činnosti poškodzujúcej finančné záujmy Únie v súvislosti s dohodou o grante, rozhodnutím o grante alebo zmluvou financovanou v rámci programu.

4. Bez toho, aby boli dotknuté odseky 1, 2 a 3, dohody o spolupráci s tretími krajinami a s medzinárodnými organizáciami, zmluvy, dohody o grante a rozhodnutia o grante vyplývajúce z vykonávania tohto nariadenia obsahujú ustanovenia výslovne oprávňujúce Komisiu, Dvor audítorov a úrad OLAF vykonávať takéto audity a vyšetrovania v súlade s ich príslušnými právomocami.

KAPITOLA III

MONITOROVANIE, HODNOTENIE A DELEGOVANÉ PRÁVOMOCI

Článok 13

Monitorovanie a hodnotenie

1. Komisia predloží Európskemu parlamentu a Rade každoročne informácie o vykonávaní programu vrátane informácií o dosiahnutých cieľoch programu a výsledkoch. Poskytne aj informácie o spolupráci a koordinácii medzi Komisiou a členskými štátmi a o súlade a komplementárnosti s inými príslušnými programami a opatreniami na úrovni Únie. Komisia bude neustále šíriť, a to aj na príslušných webových lokalitách, výsledky činností podporovaných v rámci programu s cieľom zvýšiť transparentnosť používania finančných prostriedkov.

2. Komisia vykoná dôkladné hodnotenie programu a Európskemu parlamentu a Rade predloží:

a) do 31. decembra 2017 nezávislú hodnotiacu správu v polovici obdobia o dosiahnutí cieľov všetkých opatrení, výsledkov a vplyvov, o efektívnosti a účinnosti využívania zdrojov a ich pridanej hodnote pre Úniu, a to s cieľom prijať rozhodnutie o obnovení, zmene alebo pozastavení opatrení; okrem toho sa hodnotiacia správa v polovici obdobia zaoberá rozsahom zjednodušenia, vnútornou a vonkajšou súdržnosťou programu, otázkou, či sú všetky ciele naďalej relevantné, ako aj prínosom opatrení pri plnení priorit Únie zameraných na inteligentný, udržateľný a inkluzívny rast; zohľadňuje aj výsledky hodnotenia dosahovania cieľov programu Hercule II;

⁽¹⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ, Euratom) č. 883/2013 z 11. septembra 2013 o vyšetrovaniach vykonávaných Európskym úradom pre boj proti podvodom (OLAF), ktorým sa zrušuje nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1073/1999 a nariadenie Rady (Euratom) č. 1074/1999 (Ú. v. EÚ L 248, 18.9.2013, s. 1).

⁽²⁾ Nariadenie Rady (Euratom, ES) č. 2185/96 z 11. novembra 1996 o kontrolách a inšpekciách na mieste vykonávaných Komisiou s cieľom ochrany finančných záujmov Európskych spoločenstiev pred spreneverou a inými podvodmi (Ú. v. ES L 292, 15.11.1996, s. 2).

b) do 31. decembra 2021 záverečnú hodnotiacu správu o dosiahnutí cieľov tohto programu vrátane jeho pridanej hodnoty; okrem toho sa vyhodnotia dlhodobé vplyvy a udržateľnosť účinkov programu s cieľom poskytnúť podklady pre rozhodnutie o možnom obnovení, zmene alebo pozastavení akéhokoľvek nasledujúceho programu.

3. Všetky zúčastnené krajiny a iní príjemcovia poskytnú Komisii všetky údaje a informácie potrebné na zvýšenie transparentnosti a zodpovednosti, ako aj na umožnenie monitorovania a hodnotenia programu, aj informácie o spolupráci a koordinácii, ako sa uvádza v odsekoch 1 a 2.

Článok 14

Vykonávanie delegovania právomoci

1. Komisii sa udeľuje právomoc prijímať delegované akty za podmienok stanovených v tomto článku.

2. Právomoc prijímať delegované akty uvedené v článku 9 sa Komisii udeľuje na obdobie siedmich rokov od 21. marca 2014.

3. Delegovanie právomoci uvedené v článku 9 môže Európsky parlament alebo Rada kedykoľvek odvolať. Rozhodnutím o odvolaní sa ukončuje delegovanie právomoci, ktoré sa v ňom uvádza. Rozhodnutie nadobúda účinnosť dňom nasledujúcim po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie* alebo k neskoršiemu dátumu, ktorý je v ňom určený. Nie je ním dotknutá platnosť delegovaných aktov, ktoré už nadobudli účinnosť.

4. Komisia oznamuje delegovaný akt hneď po prijatí súčasne Európskemu parlamentu a Rade.

5. Delegovaný akt prijatý podľa článku 9 nadobudne účinnosť, len ak Európsky parlament alebo Rada voči nemu nevzniesli námietku v lehote dvoch mesiacov odo dňa oznámenia uvedeného aktu Európskemu parlamentu a Rade alebo ak pred uplynutím uvedenej lehoty Európsky parlament a Rada informovali Komisiu o svojom rozhodnutí nevzniesť námietku. Na podnet Európskeho parlamentu alebo Rady sa táto lehota predĺži o dva mesiace.

KAPITOLA IV

ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA

Článok 15

Zrušenie

Rozhodnutie č. 804/2004/ES sa zrušuje.

Finančné záväzky, ktoré súvisia s opatreniami vykonávanými podľa uvedeného rozhodnutia, a v ňom určené oznamovacie povinnosti sa však naďalej riadia uvedeným rozhodnutím až do ukončenia uvedených záväzkov.

Článok 16

Nadobudnutie účinnosti

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom nasledujúcim po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

Uplatňuje sa od 1. januára 2014.

Toto nariadenie je záväzné v celom rozsahu a priamo uplatniteľné vo všetkých členských štátoch.

V Štrasburgu 26. februára 2014

Za Európsky parlament
predseda
M. SCHULZ

Za Radu
predseda
D. KOURKOULAS

PRÍLOHA

ORIENTAČNÉ PRIDELENIE FINANČNÝCH PROSTRIEDKOV

Orientačné pridelenie finančných prostriedkov na oprávnené opatrenia uvedené v článku 8 je takéto:

Typ opatrenia	Podiel na rozpočte (v %)
a) technická pomoc	minimálne 70
b) odborná príprava	maximálne 25
c) akékoľvek iné opatrenie, na ktoré sa nevzťahuje článok 8 písm. a) alebo b)	maximálne 5

Vyhlásenie Komisie k článku 13

Bez toho, aby bol dotknutý každoročný rozpočtový postup, má Komisia v úmysle predložiť v kontexte štruktúrovaného dialógu s Európskym parlamentom výročnú správu o vykonávaní tohto nariadenia vrátane rozdelenia rozpočtových prostriedkov uvedeného v prílohe, a to od januára 2015, a v kontexte správy o ochrane finančných záujmov pracovný program príslušnému výboru Európskeho parlamentu.

NARIADENIE EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY (EÚ) č. 251/2014

z 26. februára 2014

o vymedzení, opise, obchodnej úprave, označovaní a ochrane zemepisných označení aromatizovaných vínnych výrobkov a o zrušení nariadenia Rady (EHS) č. 1601/91

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej článok 43 ods. 2 a jej článok 114,

so zreteľom na návrh Európskej komisie,

po postúpení návrhu legislatívneho aktu národným parlamentom,

so zreteľom na stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru ⁽¹⁾,konajúc v súlade s riadnym legislatívnym postupom ⁽²⁾,

keďže:

- (1) Nariadenie Rady (EHS) č. 1601/91 ⁽³⁾ a nariadenie Komisie (ES) č. 122/94 ⁽⁴⁾ sa ukázali ako úspešné pri právnej úprave aromatizovaných vín, aromatizovaných nápojov na báze vína a aromatizovaných koktailov z vínnych výrobkov (ďalej len „aromatizované vínne výrobky“). Vzhľadom na technické inovácie, vývoj trhu a vyvíjajúce sa očakávania spotrebiteľov je však nevyhnutné aktualizovať pravidlá, ktoré sa uplatňujú na vymedzenie, opis, obchodnú úpravu, označovanie a ochranu zemepisných označení aromatizovaných vínnych výrobkov, a zohľadniť pri tom tradičné výrobné metódy.
- (2) Ďalšie zmeny sú potrebné v dôsledku nadobudnutia platnosti Lisabonskej zmluvy s cieľom zosúladiť právomoci Komisie, ktoré jej boli zverené nariadením (EHS) č. 1601/91, s článkami 290 a 291 Zmluvy o fungovaní

Európskej únie (ďalej len „ZFEÚ“). Vzhľadom na rozsah pôsobnosti uvedených zmien je vhodné zrušiť nariadenie (EHS) č. 1601/91 a nahradiť ho týmto nariadením. Nariadením (ES) č. 122/94 sa zaviedli pravidlá týkajúce sa aromatických látok a prídávania alkoholu do niektorých aromatizovaných vínnych výrobkov a s cieľom zabezpečiť jednoznačnosť by sa tieto pravidlá mali zahrnúť do tohto nového nariadenia.

- (3) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1169/2011 ⁽⁵⁾ sa vzťahuje na obchodnú úpravu a označovanie aromatizovaných vínnych výrobkov, pokiaľ v tomto nariadení nie je ustanovené inak.
- (4) Aromatizované vínne výrobky sú pre spotrebiteľov, výrobcov a poľnohospodárstvo v Únii dôležité. Opatrenia uplatniteľné na odvetvie aromatizovaných vínnych výrobkov by mali prispieť k dosiahnutiu vysokej úrovne ochrany spotrebiteľa, transparentnosti trhu, spravodlivej hospodárskej súťaže a predchádzaniu klamlivým praktikám. Takýmito opatreniami sa bude chrániť povesť, ktorú aromatizované vínne výrobky Únie dosiahli na vnútornom a svetovom trhu, a to tým, že tradičné postupy, ktoré sa používajú pri výrobe aromatizovaných vínnych výrobkov, ako aj zvýšená požiadavka na ochranu a informovanosť spotrebiteľa sa budú naďalej zohľadňovať. Mali by sa zohľadniť aj technické inovácie, pokiaľ ide o výrobky, pri výrobe ktorých sa takouto inováciou prispieva k zvyšovaniu kvality bez toho, aby sa ovplyvnil tradičný charakter dotknutých aromatizovaných vínnych výrobkov.
- (5) Výroba aromatizovaných vínnych výrobkov tvorí v Únii hlavný odbyt poľnohospodárskeho odvetvia, ktorý by sa mal regulačným rámcom posilniť.
- (6) V záujme spotrebiteľov by sa toto nariadenie malo uplatňovať na všetky aromatizované vínne výrobky uvádzané na trh v Únii bez ohľadu na to, či sa vyrábajú v členských štátoch alebo v tretích krajinách. Aby sa povesť aromatizovaných vínnych výrobkov Únie na svetovom trhu zachovávala a zlepšovala, mali by sa pravidlá ustanovené v tomto nariadení uplatňovať aj na aromatizované vínne výrobky vyrábané v Únii na vývoz.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 43, 15.2.2012, s. 67.

⁽²⁾ Pozícia Európskeho parlamentu zo 14. januára 2014 (zatiaľ neuverejnená v úradnom vestníku) a rozhodnutie Rady zo 17. februára 2014.

⁽³⁾ Nariadenie Rady (EHS) č. 1601/91 z 10. júna 1991, ktorým sa stanovujú všeobecné pravidlá definície, opisu a ponuky aromatizovaných vín, aromatizovaných nápojov na báze vína a aromatizovaných kokteíl z aromatizovaných vínnych produktov (Ú. v. ES L 149, 14.6.1991, s. 1).

⁽⁴⁾ Nariadenie Komisie (ES) č. 122/94 z 25. januára 1994, ktoré stanovuje niektoré podrobné pravidlá uplatňovania nariadenia Rady (EHS) č. 1601/91 týkajúceho sa definície, opisu a prezentácie aromatizovaných vín, nápojov na báze aromatizovaných vín a výrobkov z aromatizovaných vín (Ú. v. ES L 21, 26.1.1994, s. 7).

⁽⁵⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1169/2011 z 25. októbra 2011 o poskytovaní informácií o potravinách spotrebiteľom, ktorým sa menia a dopĺňajú nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1924/2006 a (ES) č. 1925/2006 a ktorým sa zrušuje smernica Komisie 87/250/EHS, smernica Rady 90/496/EHS, smernica Komisie 1999/10/ES, smernica Európskeho parlamentu a Rady 2000/13/ES, smernice Komisie 2002/67/ES a 2008/5/ES a nariadenie Komisie (ES) č. 608/2004 (Ú. v. EÚ L 304, 22.11.2011, s. 18).

- (7) Na zabezpečenie jednoznačnosti a transparentnosti práva Únie, ktorým sa výroba aromatizovaných vínnych výrobkov upravuje, je nevyhnutné jasne vymedziť výrobky, na ktoré sa takéto právo vzťahuje, kritériá výroby, opis, obchodnú úpravu a označovanie aromatizovaných vínnych výrobkov, a najmä obchodný názov. Taktiež by sa mali stanoviť osobitné pravidlá týkajúce sa dobrovoľného uvádzania miesta pôvodu, ktoré by dopĺňali pravidlá stanovené v nariadení (EÚ) č. 1169/2011. Ustanovením takýchto pravidiel sa všetky kroky výrobného reťazca stanú regulovanými a spotrebiteľia chránenými a riadne informovanými.
- (8) Vymedzením aromatizovaných vínnych výrobkov by sa malo pokračovať v zachovávaní tradičných kvalitatívnych postupov, tie by sa však mali aktualizovať a zlepšiť na základe technického vývoja.
- (9) Aromatizované vínné výrobky by sa mali vyrábať v súlade s určitými pravidlami a obmedzeniami, ktorými sa zaručí, že pokiaľ ide o kvalitu a výrobné metódy, očakávania spotrebiteľov budú splnené. Aby sa plnili medzinárodné normy v tejto oblasti, mali by sa ustanoviť výrobné metódy, pričom Komisia by vo všeobecnosti mala zohľadňovať normy, ktoré odporučila a uverejnila Medzinárodná organizácia pre vinič a víno (ďalej len „OIV“).
- (10) Na aromatizované vínné výrobky by sa malo uplatňovať nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1333/2008 ⁽¹⁾ a nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1334/2008 ⁽²⁾.
- (11) Okrem toho by etylalkohol, ktorý sa používa na výrobu aromatizovaných vínnych výrobkov, mal byť výhradne poľnohospodárskeho pôvodu, aby sa splnili očakávania spotrebiteľov a aby sa dodržali tradičné kvalitatívne postupy. Zabezpečiť sa tak aj odbyt pre základné poľnohospodárske výrobky.
- (12) Vzhľadom na dôležitosť a zložitnosť odvetvia aromatizovaných vínnych výrobkov je vhodné ustanoviť osobitné pravidlá, ktoré by sa týkali opisu a obchodnej úpravy aromatizovaných vínnych výrobkov a ktoré by dopĺňali ustanovenia o označovaní stanovené v nariadení (EÚ) č. 1169/2011. Týmto osobitnými pravidlami by sa
- takisto malo predchádzať zneužitiu obchodných názvov aromatizovaných vínnych výrobkov v prípade výrobkov, ktoré nespĺňajú požiadavky ustanovené v tomto nariadení.
- (13) S cieľom uľahčiť chápanie spotrebiteľov, malo by sa umožniť doplniť obchodné názvy stanovené v tomto nariadení zaužívanými názvami výrobkov v zmysle nariadenia (EÚ) č. 1169/2011.
- (14) Nariadenie Rady (ES) č. 834/2007 ⁽³⁾ sa okrem iného vzťahuje na spracované poľnohospodárske výrobky určené na použitie ako potraviny, čo zahŕňa aromatizované vínné výrobky. Aromatizované vínné výrobky, ktoré spĺňajú požiadavky stanovené v uvedenom nariadení a aktoch prijatých v súlade s ním, preto môžu byť uvádzané na trh ako ekologické aromatizované vínné výrobky.
- (15) Pri uplatňovaní politiky kvality a s cieľom dosiahnuť vysokú úroveň kvality aromatizovaných vínnych výrobkov so zemepisným označením by členské štáty mali mať možnosť prijať prísnejšie pravidlá ako tie, ktoré sa ustanovujú v tomto nariadení v súvislosti s výrobou, opisom, obchodnou úpravou a označovaním aromatizovaných vínnych výrobkov so zemepisným označením, ktoré sa vyrábajú na ich vlastnom území, pokiaľ sú tieto pravidlá zlučiteľné s právom Únie.
- (16) Vzhľadom na to, že nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 110/2008 ⁽⁴⁾, nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1151/2012 ⁽⁵⁾ a ustanovenia týkajúce sa zemepisných označení v nariadení Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1308/2013 ⁽⁶⁾ sa neuplatňujú na aromatizované vínné výrobky, mali by sa ustanoviť osobitné pravidlá ochrany zemepisných označení aromatizovaných vínnych výrobkov. Zemepisné označenia by sa mali používať na označenie skutočnosti, že dané aromatizované vínné výrobky majú pôvod na území krajiny, regiónu alebo lokality na tomto území, kde je možné danú kvalitu, povest' alebo inú vlastnosť aromatizovaného vínného výrobku v zásade pripísať jeho zemepisnému pôvodu, a Komisia by takéto zemepisné označenia mala registrovať.

⁽¹⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1333/2008 zo 16. decembra 2008 o prídavných látkach v potravinách (Ú. v. EÚ L 354, 31.12.2008, s. 16).

⁽²⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1334/2008 zo 16. decembra 2008 o arómach a určitých zložkách potravín s aromatickými vlastnosťami na použitie v potravinách a o zmene a doplnení nariadenia Rady (EHS) č. 1601/91, nariadení (ES) č. 2232/96 a (ES) č. 110/2008 a smernice 2000/13/ES (Ú. v. EÚ L 354, 31.12.2008, s. 34).

⁽³⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 834/2007 z 28. júna 2007 o ekologickej výrobe a označovaní ekologických produktov, ktorým sa zrušuje nariadenie (EHS) č. 2092/91 (Ú. v. EÚ L 189, 20.7.2007, s. 1).

⁽⁴⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 110/2008 z 15. januára 2008 o definovaní, popise, prezentácii, označovaní a ochrane zemepisných označení liehovín a o zrušení nariadenia Rady (EHS) č. 1576/89 (Ú. v. EÚ L 39, 13.2.2008, s. 16).

⁽⁵⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1151/2012 z 21. novembra 2012 o systémoch kvality pre poľnohospodárske výrobky a potraviny (Ú. v. EÚ L 343, 14.12.2012, s. 1).

⁽⁶⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1308/2013 zo 17. decembra 2013, ktorým sa vytvára spoločná organizácia trhov s poľnohospodárskymi výrobkami a ktorým sa zrušujú nariadenia Rady (EHS) č. 922/72, (EHS) č. 234/79, (ES) č. 1037/2001 a (ES) č. 1234/2007 (Ú. v. EÚ L 347, 20.12.2013, s. 671).

- (17) V tomto nariadení by sa mal ustanoviť postup registrácie, dodržiavania, zmeny a možného zrušenia zemepisných označení tretej krajiny a Únie.
- (18) Orgány členských štátov by mali byť zodpovedné za zabezpečenie dodržiavania tohto nariadenia a mali by sa prijať opatrenia, na základe ktorých by Komisia mohla dodržiavanie monitorovať a overovať.
- (19) S cieľom doplniť alebo zmeniť určité nepodstatné prvky tohto nariadenia by sa mala na Komisiu delegovať právomoc prijímať akty v súlade s článkom 290 ZFEÚ, pokiaľ ide o stanovenie výrobných procesov na získavanie aromatizovaných vínnych výrobkov; kritériá na vymedzenie zemepisných oblastí a pravidiel, obmedzení a odchýlok súvisiacich s výrobou v takýchto oblastiach; podmienky, za ktorých sa na špecifikáciu výrobku môžu vzťahovať dodatočné požiadavky; stanovenie prípadov, v ktorých môže o ochranu zemepisného označenia požiadať jednotlivý výrobca a obmedzenia týkajúce sa typu žiadateľa, ktorý môže žiadať o takúto ochranu; stanovenie podmienok, ktoré je potrebné splniť pri predkladaní žiadosti o ochranu zemepisného označenia; preskúmanie zo strany Komisie; námietkové konanie a postupy pre navrhnutie zmeny a zrušenia zemepisného označenia; stanovenie podmienok uplatňovaných pri cezhraničných žiadostiach; stanovenie dátumu predloženia žiadosti alebo požiadavky; dátumu, od ktorého platí ochrana a jej zmena; stanovenie podmienok v súvislosti so zmenami špecifikácií výrobku vrátane podmienok, na základe ktorých sa zmeny považujú za zmeny menšieho rozsahu a podmienok týkajúcich sa žiadostí o zmenu, ak neobsahujú žiadnu zmenu jednotného dokumentu, ako aj podmienok ich schválenia; obmedzenia týkajúce sa chráneného názvu; povahy a typu informácií, ktoré sa majú oznamovať pri výmene informácií medzi členskými štátmi a Komisiou; spôsoby oznamovania; pravidlá súvisiace s prístupovými právami k informáciám alebo dostupným informačným systémom a podmienky a prostriedky uverejnenia informácií. Je osobitne dôležité, aby Komisia počas prípravných prác uskutočnila príslušné konzultácie, a to aj na úrovni expertov. Pri príprave a vypracúvaní delegovaných aktov by Komisia mala zabezpečiť, aby sa príslušné dokumenty súčasne, vo vhodnom čase a vhodným spôsobom postúpili Európskemu parlamentu a Rade.
- (20) S cieľom zabezpečiť jednotné podmienky vykonávania tohto nariadenia, pokiaľ ide o metódy analýzy aromatizovaných vínnych výrobkov na určenie zloženia aromatizovaných vínnych výrobkov; rozhodnutia o udelení ochrany zemepisných označení a o zamietnutí žiadostí o takúto ochranu; rozhodnutia o zrušení ochrany zemepisných označení a existujúcich zemepisných označení; rozhodnutia o schválení menšej zmeny špecifikácií výrobkov; informácie o zemepisnom označení, ktoré musí obsahovať špecifikácia výrobku; spôsoby sprístupnenia rozhodnutí o ochrane alebo o zamietnutí zemepisných označení verejnosti; predkladanie cezhraničných žiadostí; kontroly a overovania, ktoré majú vykonávať členské štáty; postup preskúmania žiadostí o ochranu, vrátane ich prijateľnosti, alebo schvaľovania zmien zemepisného označenia, a postup preskúmania námietok alebo žiadostí o zrušenie alebo prechod, vrátane ich prijateľnosti, a predkladania informácií v súvislosti s existujúcimi chránenými zemepisnými označeniami; administratívne a fyzické kontroly, ktoré majú členské štáty vykonávať; a pravidlá o poskytovaní informácií nevyhnutné pre uplatňovanie ustanovenia týkajúceho sa výmeny informácií medzi členskými štátmi a Komisiou; ustanovenia na spravovanie informácií, ktoré sa majú oznamovať; pravidlá týkajúce sa obsahu oznámení, ich formy, načasovania, frekvencie a lehot a ustanovenia na prenos informácií a dokumentov alebo ich sprístupňovanie členským štátom, príslušným orgánom v tretích krajinách alebo verejnosti, by sa mali na Komisiu preniesť vykonávacie právomoci. Uvedené vykonávacie právomoci by sa mali vykonávať v súlade s nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 182/2011 ⁽¹⁾.
- (21) Komisia by mala prostredníctvom vykonávacích aktov a vzhľadom na ich osobitný charakter, bez toho, aby uplatnila nariadenie (EÚ) č. 182/2011, uverejniť jednotný dokument v *Úradnom vestníku Európskej únie*, rozhodnúť o tom, či zamietne žiadosť o ochranu zemepisného označenia z dôvodov jej neprípustnosti, a mala by zriadiť a viesť register zemepisných označení chránených podľa tohto nariadenia vrátane zoznamu existujúcich zemepisných označení v tomto registri alebo ich odstránenia z neho.
- (22) Prechod od pravidiel ustanovených nariadením (EHS) č. 1601/91 k pravidlám ustanoveným týmto nariadením by mohol spôsobiť ťažkosti, ktoré sa v tomto nariadení neriešia. Na tieto účely by sa mala na Komisiu delegovať právomoc prijať nevyhnutné prechodné opatrenia.
- (23) Na uľahčenie hladkého prechodu z pravidiel ustanovených nariadením (EHS) č. 1601/91 na pravidlá ustanovené týmto nariadením by sa mal poskytnúť dostatočný čas a vhodné opatrenia. V každom prípade by sa malo umožniť uvádzanie existujúcich zásob na trh po uplatňovaní tohto nariadenia až do ich vyčerpania.

⁽¹⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 182/2011 zo 16. februára 2011, ktorým sa ustanovujú pravidlá a všeobecné zásady mechanizmu, na základe ktorého členské štáty kontrolujú vykonávanie vykonávacích právomocí Komisie (Ú. v. EÚ L 55, 28.2.2011, s. 13).

(24) Keďže ciele tohto nariadenia, a to stanovenie pravidiel vymedzovania, opisu, obchodnej úpravy a označovania aromatizovaných vínnych výrobkov a pravidiel ochrany zemepisných označení aromatizovaných vínnych výrobkov, nie je možné uspokojivo dosiahnuť na úrovni samotných členských štátov, ale z dôvodov jeho rozsahu a dôsledkov ich možno lepšie dosiahnuť na úrovni Únie, môže Únia prijať opatrenia v súlade so zásadou subsidiarity podľa článku 5 Zmluvy o Európskej únii. V súlade so zásadou proporcionality podľa uvedeného článku toto nariadenie neprekračuje rámec nevyhnutný na dosiahnutie týchto cieľov,

PRIJALI TOTO NARIADENIE:

KAPITOLA I

ROZSAH PÔSOBNOSTI A VYMEDZENIE POJMOV

Článok 1

Predmet úpravy a rozsah pôsobnosti

1. Týmto nariadením sa ustanovujú pravidlá vymedzovania, opisu, obchodnej úpravy a označovania aromatizovaných vínnych výrobkov, ako aj pravidiel ochrany zemepisných označení aromatizovaných vínnych výrobkov.

2. Nariadenie (EÚ) č. 1169/2011 sa vzťahuje na obchodnú úpravu a označovanie aromatizovaných vínnych výrobkov, pokiaľ v tomto nariadení nie je ustanovené inak.

3. Toto nariadenie sa uplatňuje na všetky aromatizované vínne výrobky uvádzané na trh v Únii bez ohľadu na to, či sa vyrábajú v členských štátoch alebo tretích krajinách, ako aj na aromatizované vínne výrobky vyrábané v Únii na vývoz.

Článok 2

Vymedzenie pojmov

Na účely tohto nariadenia sa uplatňuje toto vymedzenie pojmov:

- (1) „obchodný názov“ je názov ktoréhokoľvek aromatizovaného vínneho výrobku uvedeného v tomto nariadení;
- (2) „opis“ je zoznam špecifických vlastností aromatizovaného vínneho výrobku;
- (3) „zemepisné označenie“ je označenie skutočnosti, že aromatizovaný vínny výrobok pochádza z regiónu, osobitného miesta alebo krajiny, ak je možné danú kvalitu, povest alebo inú vlastnosť takého výrobku v zásade pripísať jeho zemepisnému pôvodu.

KAPITOLA II

VYMEDZENIE, OPIS, OBCHODNÁ ÚPRAVA A OZNAČOVANIE AROMATIZOVANÝCH VÍNNYCH VÝROBKOV

Článok 3

Vymedzenie pojmov a klasifikácia aromatizovaných vínnych výrobkov

1. Aromatizované vínne výrobky sú výrobky, ktoré sa získavajú z výrobkov sektora vinohradníctva a vinárstva, ako sa uvádza v nariadení (EÚ) č. 1308/2013, ktoré sú ochutené. Rozdeľujú sa do týchto kategórií:

- a) aromatizované vína;
 - b) aromatizované nápoje na báze vína;
 - c) aromatizované koktaily z vínnych výrobkov.
2. Aromatizované víno je:
- a) nápoj, ktorý sa získava z jedného vinárskeho výrobku alebo viacerých vinárskych výrobkov vymedzených v bode 5 časti IV prílohy II a v bodoch 1 a 3 až 9 časti II prílohy VII k nariadeniu (EÚ) č. 1308/2013, s výnimkou vína „Retsina“;
 - b) nápoj, v ktorom obsah vinárskych výrobkov uvedených v písmene a) predstavuje aspoň 75 % celkového objemu;
 - c) nápoj, do ktorého sa môže pridať alkohol;
 - d) nápoj, do ktorého sa môžu pridať farbivá;
 - e) nápoj, do ktorého sa môže pridať hroznový mušt, čiastočne fermentovaný hroznový mušt alebo oboje;
 - f) nápoj, ktorý je možné dosladiť;
 - g) nápoj, ktorý má skutočný obsah alkoholu v objemových percentách najmenej 14,5 obj. % a menej ako 22 obj. % a celkový obsah alkoholu v objemových percentách najmenej 17,5 obj. %.
3. Aromatizovaný nápoj na báze vína je:
- a) nápoj, ktorý sa získava z jedného vinárskeho výrobku alebo viacerých vinárskych výrobkov vymedzených v bodoch 1, 2 a 4 až 9 časti II prílohy VII k nariadeniu (EÚ) č. 1308/2013, s výnimkou vín získaných pridaním alkoholu a vína „Retsina“;
 - b) nápoj, v ktorom obsah vinárskych výrobkov uvedených v písmene a) predstavuje aspoň 50 % celkového objemu;
 - c) nápoj, do ktorého nie je pridaný žiadny alkohol, pokiaľ sa v prílohe II neustanovuje inak;
 - d) nápoj, do ktorého sa môžu pridať farbivá;

- e) nápoj, do ktorého sa môže pridať hroznový mušt, čiastočne fermentovaný hroznový mušt alebo oboje;
- f) nápoj, ktorý je možné dosladiť;
- g) nápoj, ktorý má skutočný obsah alkoholu v objemových percentách najmenej 4,5 obj. % a menej ako 14,5 obj. %.

4. Aromatizovaný koktail z vínnych výrobkov je:

- a) nápoj, ktorý sa získava z jedného vinárskeho výrobku alebo viacerých vinárskych výrobkov vymedzených v bodoch 1, 2 a 4 až 11 časti II prílohy VII k nariadeniu (EÚ) č. 1308/2013, s výnimkou vín získaných pridaním alkoholu a vína „Retšina“;
- b) nápoj, v ktorom obsah vinárskych výrobkov uvedených v písmene a) predstavuje aspoň 50 % celkového objemu;
- c) nápoj, do ktorého nie je pridaný žiadny alkohol;
- d) nápoj, do ktorého sa môžu pridať farbivá;
- e) nápoj, ktorý je možné dosladiť;
- f) nápoj, ktorý má skutočný obsah alkoholu v objemových percentách viac než 1,2 obj. % a menej ako 10 obj. %.

Článok 4

Výrobné procesy a metódy analýzy aromatizovaných vínnych výrobkov

1. Aromatizované vínne výrobky sa vyrábajú v súlade s požiadavkami, obmedzeniami a opismi ustanovenými v prílohách I a II.

2. Komisia je splnomocnená v súlade s článkom 33 prijímať delegované akty týkajúce sa stanovenia povolených výrobných procesov na získavanie aromatizovaných vínnych výrobkov, pričom sa zohľadňujú očakávania spotrebiteľov.

Pri ustanovovaní povolených výrobných procesov uvedených v prvom pododseku Komisia bude brať do úvahy výrobné procesy, ktoré odporučila a uverejnila Medzinárodná organizácia pre vinič a víno (OIV).

3. Komisia v prípade potreby prijme prostredníctvom vykonávacích aktov metódy analýzy na určenie zloženia aromatizovaných vínnych výrobkov. Uvedené metódy musia byť založené na relevantných metódach, ktoré odporučila a uverejnila OIV, pokiaľ by z hľadiska sledovaného cieľa neboli neúčinné alebo nevhodné. Uvedené vykonávacie akty sa prijímajú v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 34 ods. 2

Kým Komisia takéto metódy neprijme, používajú sa metódy, ktoré príslušný členský štát povolil.

4. Na vinárske výrobky používané na výrobu aromatizovaných vínnych výrobkov sa uplatňujú enologické postupy a obmedzenia stanovené v súlade s článkom 74, článkom 75 ods. 4 a článkom 80 nariadenia (EÚ) č. 1308/2013.

Článok 5

Obchodné názvy

1. V prípade akéhokoľvek aromatizovaného vínneho výrobku uvedeného na trhu v Únii sa použijú obchodné názvy stanovené v prílohe II pod podmienkou, že tento výrobok spĺňa požiadavky na príslušný obchodný názov ustanovené v uvedenej prílohe. Obchodné názvy môžu byť doplnené zaužívanými názvami vymedzenými v článku 2 ods. 2 písm. o) nariadenia (EÚ) č. 1169/2011.

2. Ak aromatizované vínne výrobky spĺňajú podmienky používania viac ako jedného obchodného názvu, je povolené používať len jeden z týchto obchodných názvov, pokiaľ sa v prílohe II neustanovuje inak.

3. Alkoholický nápoj, ktorý nespĺňa požiadavky ustanovené v tomto nariadení, nemožno opisovať, prezentovať v obchodnej úprave ani označovať slovami alebo slovnými spojeniami vyjadrujúcimi spojenie s akýmkoľvek obchodným názvom ustanoveným v tomto nariadení, ako napríklad „podobný“, „typ“, „štýl“, „vyrobený“, „chute a vône“, ani žiadnymi inými výrazmi podobnými s akýmkoľvek obchodným názvom.

4. Obchodné názvy možno doplniť alebo nahradiť zemepisným označením chráneným podľa tohto nariadenia.

5. Bez toho, aby bol dotknutý článok 26, obchodné názvy nemožno doplniť chránenými označeniami pôvodu ani chránenými zemepisnými označeniami povolenými pre vínne výrobky.

Článok 6

Výrazy dopĺňajúce obchodné názvy

1. Obchodné názvy uvedené v článku 5 možno takisto doplniť týmito výrazmi týkajúcimi sa obsahu cukru aromatizovaných vínnych výrobkov:

- a) „extra suchý/suché“: v prípade výrobkov s obsahom cukru menej ako 30 gramov na liter a v kategórii aromatizovaných vín a odchylné od článku 3 ods. 2 písm. g), s minimálnym celkovým obsahom alkoholu 15 obj. %;
- b) „suchý/suché“: v prípade výrobkov s obsahom cukru menej ako 50 gramov na liter a v kategórii aromatizovaných vín a odchylné od článku 3 ods. 2 písm. g), s minimálnym celkovým obsahom alkoholu 16 obj. %;

- c) „polosuchý/polosuché“: v prípade výrobkov s obsahom cukru medzi 50 a 90 gramami na liter;
- d) „polosladký/polosladké“: v prípade výrobkov s obsahom cukru medzi 90 a 130 gramami na liter;
- e) „sladký/sladké“: v prípade výrobkov s obsahom cukru 130 gramov na liter alebo vyšším.

Obsah cukru uvedený v písmenách a) až e) prvého pododseku sa vyjadruje ako invertný cukor.

Výrazy „polosladký“ a „sladký“ možno doplniť uvedením obsahu cukru vyjadreného v gramoch invertného cukru na liter.

2. V prípade, že sa obchodný názov dopĺňa výrazom „šumivý/šumivé“ alebo takýto výraz zahŕňa, množstvo použitého šumivého vína nesmie byť menšie ako 95 %.

3. Obchodné názvy možno takisto doplniť odkazom na použité hlavné dochucovadlo.

Článok 7

Označenie pôvodu

Ak sa uvádza pôvod aromatizovaných vínnych výrobkov, ten musí zodpovedať miestu, kde sa aromatizovaný vínny výrobok vyrába. Pôvod sa uvádza slovami „vyrobený/-é v [...]“ alebo sa vyjadruje rovnocennými výrazmi doplnenými názvom príslušného členského štátu alebo tretej krajiny.

Článok 8

Jazyk obchodnej úpravy a označenia aromatizovaných vínnych výrobkov

1. Obchodné označenia uvedené kurzívou v prílohe II sa na etikete ani pri obchodnej úprave aromatizovaných vínnych výrobkov neprekladajú.

Doplňujúce výrazy ustanovené v tomto nariadení sa v prípade, že sa vyjadrujú slovne, uvádzajú aspoň v jednom z úradných jazykov Únie.

2. Názov zemepisného označenia chráneného podľa tohto nariadenia sa však na etikete uvádza v jazyku alebo jazykoch, v ktorom/-ých bolo zaregistrované, a to aj v prípade, že zemepisné označenie v súlade s článkom 5 ods. 4 nahrádza obchodný názov.

Ak sa názov zemepisného označenia chráneného podľa tohto nariadenia nepíše latinskou abecedou, názov sa môže takisto uvádzať v jednom alebo vo viacerých úradných jazykoch Únie.

Článok 9

Prísnejšie pravidlá ustanovené členskými štátmi

Členské štáty môžu pri uplatňovaní politiky kvality na aromatizované víne výrobky so zemepisnými označeniami, ktoré sú

chránené podľa tohto nariadenia a ktoré sa vyrábajú na ich vlastnom území, alebo pri zavádzaní nových zemepisných označení ustanoviť prísnejšie pravidlá výroby a opisu ako tie, ktoré sa uvádzajú v článku 4 a v prílohách I a II, pokiaľ sú tieto pravidlá zlučiteľné s právom Únie.

KAPITOLA III

ZEMEPISNÉ OZNAČENIA

Článok 10

Obsah žiadostí o ochranu

1. Súčasťou žiadostí o ochranu názvov ako zemepisných označení je technická dokumentácia, ktorá obsahuje:

- názov, ktorý sa má chrániť;
- meno/názov a adresu žiadateľa;
- špecifikáciu výrobku, ako sa uvádza v odseku 2, a
- jednotný dokument so zhrnutím špecifikácie výrobku uvedenej v odseku 2.

2. Aby bol výrobok oprávnený získať zemepisné označenie chránené podľa tohto nariadenia, musí spĺňať príslušnú špecifikáciu výrobku, ktorá pozostáva aspoň z týchto prvkov:

- názov, ktorý sa má chrániť;
- opis výrobku, najmä jeho hlavné analytické vlastnosti, ako aj uvedenie jeho organoleptických vlastností;
- v prípade potreby osobitné výrobné procesy a špecifikácie, ako aj príslušné obmedzenia týkajúce sa výroby príslušného výrobku;
- vymedzenie príslušnej zemepisnej oblasti;
- údaje potvrdzujúce súvislosť uvedenú v článku 2 ods. 3;
- uplatniteľné požiadavky stanovené v práve Únie alebo vo vnútroštátnom práve, alebo ak tak stanovia členské štáty, uplatniteľné požiadavky ustanovené organizáciou, ktorá riadi udeľovanie chráneného zemepisného označenia, so zreteľom na skutočnosť, že takéto požiadavky sú objektívne, nediskriminačné a v súlade s právom Únie;
- uvedenie hlavnej suroviny, z ktorej sa aromatizovaný vínny výrobok získava;
- názov, adresa a osobitné úlohy orgánov alebo subjektov, ktoré overujú súlad s ustanoveniami v špecifikácii výrobku.

Článok 11

Žiadosť o ochranu vzťahujúcu sa na zemepisnú oblasť v tretej krajine

1. Ak sa žiadosť o ochranu vzťahuje na zemepisnú oblasť v tretej krajine, obsahuje okrem prvkov ustanovených v článku 10 aj dôkaz o tom, že príslušný názov je chránený v krajine svojho pôvodu.
2. Žiadosť o ochranu zasiela Komisii buď priamo žiadateľ, alebo sa zasiela prostredníctvom orgánov príslušnej tretej krajiny.
3. Žiadosť o ochranu sa vyplní v jednom z úradných jazykov Únie alebo sa k nej priloží úradný preklad do jedného z týchto jazykov.

Článok 12

Žiadatelia

1. Žiadosť o ochranu zemepisného označenia môže podať každá zainteresovaná skupina výrobcov alebo vo výnimočných prípadoch jednotlivý výrobca. K žiadosti o ochranu sa môžu pripojiť ďalšie zainteresované strany.
2. Výrobcovia môžu predložiť žiadosť o ochranu len v prípade aromatizovaných vínnych výrobkov, ktoré vyrábajú.
3. V prípade názvu, ktorý označuje cezhraničnú zemepisnú oblasť, sa môže predložiť spoločná žiadosť o ochranu.

Článok 13

Predbežný vnútroštátny postup

1. Žiadosti o ochranu zemepisného označenia aromatizovaných vínnych výrobkov s pôvodom v Únii podliehajú predbežnému vnútroštátnemu postupu v súlade s odsekmi 2 až 7 tohto článku.
2. Žiadosť o ochranu sa podáva v členskom štáte, z ktorého územia zemepisné označenie pochádza.
3. Členský štát preskúma žiadosť o ochranu, aby overil, či spĺňa podmienky ustanovené v tejto kapitole.

Členský štát v rámci vnútroštátneho postupu zabezpečuje primerané uverejnenie žiadosti o ochranu a ustanovuje aspoň dvojmesačné obdobie od jej uverejnenia, počas ktorého môže každá fyzická alebo právnická osoba s oprávneným záujmom a s pobytom alebo sídlom na jeho území, vzniesť námietku proti navrhovanej ochrane tak, že v tomto členskom štáte predloží náležité opodstatnené vyhlásenie.

4. Ak členský štát usúdi, že zemepisné označenie nespĺňa príslušné požiadavky alebo nie je v súlade s právom Únie vo všeobecnosti, zamietne uvedenú žiadosť.

5. Ak členský štát usúdi, že príslušné požiadavky sú splnené:

- a) zverejní jednotný dokument a špecifikácie výrobku prinajmenšom na internete a
- b) zašle Komisii žiadosť o ochranu, ktorá obsahuje tieto informácie:
 - i) meno/názov a adresu žiadateľa;
 - ii) špecifikáciu výrobku uvedenú v článku 10 ods. 2;
 - iii) jednotný dokument uvedený v článku 10 ods. 1 písm. d);
 - iv) vyhlásenie členského štátu o tom, že žiadosť predloženú žiadateľom považuje za spĺňajúcu vyžadované podmienky, a
 - v) odkaz na uverejnenie, ako sa uvádza v písmene a).

Informácie uvedené v písmene b) prvého pododseku sa zašlú v jednom z úradných jazykov Únie alebo sa k nim priloží úradný preklad do jedného z týchto jazykov.

6. Členské štáty prijímajú zákony, iné právne predpisy či administratívne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s týmto článkom do 28. marca 2015.

7. V prípade, že členský štát nemá žiadne vnútroštátne právne predpisy týkajúce sa ochrany zemepisných označení, môže výhradne prechodne a v súlade s podmienkami uvedenými v tejto kapitole udeliť názvu ochranu na vnútroštátnej úrovni. Takáto ochrana nadobúda účinnosť odo dňa podania žiadosti Komisii a končí sa dňom, keď sa prijme rozhodnutie o registrácii alebo jej zamietnutí podľa tejto kapitoly.

Článok 14

Preskúmanie zo strany Komisie

1. Komisia uverejní dátum predloženia žiadosti o ochranu.
2. Komisia preskúma, či žiadosti o ochranu uvedené v článku 13 ods. 5 spĺňajú podmienky ustanovené v tejto kapitole.
3. Ak Komisia usúdi, že podmienky stanovené v tejto kapitole sú splnené, zverejní prostredníctvom vykonávacích aktov prijatých bez použitia postupu uvedeného v článku 34 ods. 2 jednotný dokument podľa článku 10 ods. 1 písm. d) a odkaz na uverejnenie špecifikácie výrobku podľa článku 13 ods. 5 písm. a) v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

4. Ak Komisia usúdi, že podmienky stanovené v tejto kapitole nie sú splnené, prostredníctvom vykonávacích aktov rozhodne o zamietnutí žiadosti. Uvedené vykonávacie akty sa prijímajú v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 34 ods. 2.

Článok 15

Námietkové konanie

Každý členský štát alebo tretia krajina alebo každá fyzická alebo právnická osoba s oprávneným záujmom, ktorá má pobyt alebo sídlo na území iného členského štátu, než je členský štát, v ktorom sa žiada o ochranu, alebo v tretej krajine, môžu do dvoch mesiacov odo dňa uverejnenia ustanoveného v článku 14 ods. 3 podať námietku proti navrhovanej ochrane tak, že Komisii predložia náležite odôvodnené vyhlásenie týkajúce sa podmienok oprávnenosti, ako sa ustanovuje v tejto kapitole.

Ak ide o fyzické alebo právnické osoby, ktoré majú pobyt alebo sídlo v tretej krajine, takéto vyhlásenie sa predkladá buď priamo alebo prostredníctvom orgánov dotknutej tretej krajiny v lehote dvoch mesiacov uvedenej v prvom odseku.

Článok 16

Rozhodnutie o ochrane

Komisia na základe informácií, ktoré má k dispozícii po skončení námietkového konania uvedeného v článku 15, prostredníctvom vykonávacích aktov priznáva ochranu zemepisného označenia, ktoré spĺňa podmienky ustanovené v tejto kapitole a je v súlade s právom Únie, alebo zamietne žiadosť, ak uvedené podmienky nie sú splnené. Uvedené vykonávacie akty sa prijímajú v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 34 ods. 2.

Článok 17

Homonymá

1. Názov, ktorý je predmetom podanej žiadosti o ochranu a ktorý je úplne alebo čiastočne homonymný s názvom už zapísaným v registri podľa tohto nariadenia, sa zapíše do registra s náležitým ohľadom na miestne a tradičné použitie a riziko zámieny.

2. Homonymný názov, ktorý vyvoláva u spotrebiteľa mylnú predstavu, že výrobky pochádzajú z iného územia, sa do registra nezapíše, aj keď je názov presný, pokiaľ ide o skutočné územie, oblasť alebo miesto pôvodu dotknutých výrobkov.

3. Homonymný názov zapísaný v registri sa používa pod podmienkou, že je možné v praxi dostatočne rozlíšiť homonymum, ktoré sa do registra zapísalo následne, od názvu, ktorý je

už v registri zapísaný, so zreteľom na potrebu zabezpečiť rovnaké zaobchádzanie s dotknutými výrobcami a nezavádzať spotrebiteľa.

Článok 18

Dôvody na zamietnutie ochrany

1. Názvy, ktoré sa stali druhovými, nemožno chrániť ako zemepisné označenie.

Na účely tejto kapitoly je „názov, ktorý sa stal druhovým“, názvom aromatizovaného vínneho výrobku, ktorý hoci sa vzťahuje na miesto alebo región, kde sa tento výrobok pôvodne vyrábala alebo uvádzal na trh, sa stal bežným názvom aromatizovaného vína v Únii.

Aby sa určilo, či sa názov stal alebo nestal druhovým, zohľadňujú sa všetky príslušné faktory, najmä:

- a) existujúca situácia v Únii, najmä v oblastiach spotreby;
- b) príslušné právo Únie alebo vnútroštátne právo.

2. Názov sa nechráni ako zemepisné označenie, ak vzhľadom na povest' ochrannej známky a jej všeobecnú známosť by ochrana mohla zavádzať spotrebiteľa, pokiaľ ide o skutočnú identitu aromatizovaného vínneho výrobku.

Článok 19

Vzťah k ochranným známkam

1. Ak je zemepisné označenie chránené podľa tohto nariadenia, registrácia ochrannej známky, na používanie ktorej sa vzťahuje článok 20 ods. 2 a ktorá sa týka aromatizovaného vínneho výrobku, sa zamietne, ak sa žiadosť o registráciu ochrannej známky predloží po dátume predloženia žiadosti o ochranu zemepisného označenia Komisii a zemepisné označenie je následne chránené.

Platnosť ochranných známk zapísaných do registra v rozpore s prvým pododsekom sa zruší.

2. Bez toho, aby bol dotknutý článok 17 ods. 2, ochrannú známku, na používanie ktorej sa vzťahuje článok 20 ods. 2 a o ktorú sa požiadalo, ktorá bola zapísaná do registra alebo zaužívaná, ak túto možnosť ustanovujú príslušné právne predpisy, na území Únie pred dňom, ku ktorému bola Komisii predložená žiadosť o ochranu zemepisného označenia, možno naďalej používať a obnovovať, bez ohľadu na ochranu zemepisného označenia pod podmienkou, že neexistujú žiadne dôvody vyhlásiť túto ochrannú známku za neplatnú alebo ju zrušiť tak, ako sa uvádza v smernici Európskeho parlamentu a Rady 2008/95/ES⁽¹⁾ alebo v nariadení Rady (ES) č. 207/2009⁽²⁾.

V takých prípadoch sa povolí používanie zemepisného označenia popri príslušných ochranných známkach.

⁽¹⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2008/95/ES z 22. októbra 2008 o aproximácii právnych predpisov členských štátov v oblasti ochranných známk (Ú. v. EÚ L 299, 8.11.2008, s. 25).

⁽²⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 207/2009 z 26. februára 2009 o ochranných známkach Spoločenstva (Ú. v. EÚ L 78, 24.3.2009, s. 1).

Článok 20

Ochrana

1. Zemepisné označenia chránené podľa tohto nariadenia môže používať akýkoľvek hospodársky subjekt, ktorý uvádza na trh aromatizovaný víny výrobok vyrobený v zhode s príslušnou špecifikáciou výrobku.

2. Zemepisné označenia chránené podľa tohto nariadenia a aromatizované víne výrobky, v prípade ktorých sa tieto chránené názvy používajú v zhode so špecifikáciou výrobku, sú chránené pred:

a) každým priamym alebo nepriamym obchodným využitím chráneného názvu:

i) v prípade porovnateľných výrobkov, ktoré nie sú v súlade so špecifikáciou výrobku s chráneným názvom, alebo

ii) pokiaľ sa takýmto použitím využíva povest' zemepisného označenia;

b) každým zneužitím, napodobením alebo vyvolávaním mylnej predstavy, aj keď sa uvádza skutočný pôvod výrobku alebo služby, alebo ak je chránený názov preložený, transkribovaný alebo transliterovaný alebo sa uvádza v spojení s výrazmi ako „štýl“, „typ“, „metóda“, „ako sa vyrába v“, „napodobenina“, „s príchutou“, „na spôsob“ a podobne;

c) každým iným nepravdivým alebo zavádzajúcim označením proveniencie, pôvodu, povahy alebo základných vlastností výrobku na vnútornom alebo vonkajšom obale, na reklamných materiáloch alebo v dokumentoch týkajúcich sa dotknutého vinárskeho výrobku, ako aj balením výrobku do nádob, ktoré by mohli vyvolať mylný dojem o jeho pôvode;

d) každým iným postupom, ktorým by sa spotrebiteľ mohol zavádzať, pokiaľ ide o skutočný pôvod výrobku.

3. Zemepisné označenia chránené podľa tohto nariadenia sa v Únii nestávajú druhovými v zmysle článku 18 ods. 1.

4. Členské štáty podniknú potrebné správne a právne opatrenia, aby predišli nezákonnému používaniu zemepisných označení chránených podľa tohto nariadenia alebo ho zastavili, ako sa uvádza v odseku 2.

Článok 21

Register

Komisia prostredníctvom vykonávacích aktov prijatých bez uplatnenia postupu uvedeného v článku 34 ods. 2 zriadi

a následne spravuje verejnosti prístupný elektronický register zemepisných označení chránených podľa tohto nariadenia pre aromatizované víne výrobky.

Zemepisné označenia výrobkov tretích krajín, ktoré sú v Únii chránené podľa medzinárodnej dohody, ktorej je Únia zmluvnou stranou, sa môžu zapísať do registra uvedeného v prvom odseku ako zemepisné označenia chránené podľa tohto nariadenia.

Článok 22

Určenie príslušného orgánu

1. Členské štáty určia príslušný orgán alebo orgány zodpovedné za kontroly, pokiaľ ide o povinnosti stanovené v tejto kapitole, v súlade s kritériami stanovenými v článku 4 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 882/2004 ⁽¹⁾.

2. Členské štáty zabezpečia, aby sa na každý hospodársky subjekt, ktorý spĺňa požiadavky tejto kapitoly, vzťahoval systém kontrol.

3. Členské štáty informujú Komisiu o príslušnom orgáne alebo orgánoch uvedených v odseku 1. Komisia zverejní a pravidelne aktualizuje ich názvy a adresy.

Článok 23

Overovanie súladu so špecifikáciami

1. Pokiaľ ide o zemepisné označenia chránené podľa tohto nariadenia, ktoré sa vzťahujú na zemepisnú oblasť na území Únie, každoročné overovanie súladu so špecifikáciou výrobku počas výroby a školenia aromatizovaného víneho výrobku alebo po ňom, zabezpečuje:

a) príslušný orgán alebo orgány uvedené v článku 22, alebo

b) jeden kontrolný orgán alebo viaceré kontrolné orgány zodpovedné za overovanie v zmysle článku 2 druhý odsek bod 5 nariadenia (ES) č. 882/2004, ktoré v súlade s požiadavkami stanovenými v článku 5 uvedeného nariadenia pôsobia ako certifikačný orgán výrobkov.

Náklady na takéto overovanie znášajú hospodárske subjekty, ktoré sa mu podrobujú.

2. Pokiaľ ide o zemepisné označenia chránené podľa tohto nariadenia, ktoré sa vzťahujú na zemepisnú oblasť na území tretej krajiny, každoročné overovanie súladu so špecifikáciou výrobku počas výroby a školenia aromatizovaného víneho výrobku alebo po ňom, zabezpečuje:

a) jeden verejný orgán alebo viaceré verejné orgány určené treťou krajinou, alebo

b) jeden certifikačný orgán alebo viaceré certifikačné orgány.

⁽¹⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 882/2004 z 29. apríla 2004 o úradných kontrolách uskutočňovaných s cieľom zabezpečiť overenie dodržiavania potravinového a krmivového práva a predpisov o zdraví zvierat a o starostlivosti o zvieratá (Ú. v. EÚ L 165, 30.4.2004, s. 1).

3. Orgány uvedené v odseku 1 písm. b) a odseku 2 písm. b) musia dodržiavať normu EN ISO/IEC 17065:2012 (Posudzovanie zhody – Požiadavky na organizácie certifikujúce výrobky, procesy a služby) a musia byť akreditované v súlade s ňou.

4. V prípade, že orgán alebo orgány uvedené v odseku 1 písm. a) a odseku 2 písm. a) overujú súlad so špecifikáciou výrobku, poskytujú primerané záruky objektivity a nestrannosti a majú k dispozícii kvalifikovaný personál a zdroje potrebné na plnenie svojich úloh.

Článok 24

Zmeny špecifikácií výrobkov

1. Žiadateľ, ktorý spĺňa podmienky uvedené v článku 12, môže požiadať o schválenie zmien špecifikácie výrobku týkajúcej sa zemepisného označenia chráneného podľa tohto nariadenia, najmä s cieľom zohľadniť vývoj vedecko-technických poznatkov alebo opätovne vymedziť zemepisnú oblasť uvedenú v článku 10 ods. 2 písm. d). V žiadosti opíše a zdôvodní požadované zmeny.

2. Ak má navrhovaná zmena za následok jednu alebo viac zmien v jednotnom dokumente uvedenom v článku 10 ods. 1 písm. d), články 13 až 16 sa na žiadosť o zmenu uplatňujú *mutatis mutandis*. Ak sú však navrhované zmeny menšieho rozsahu, Komisia prostredníctvom vykonávacích aktov rozhodne, či schváli žiadosť bez použitia postupu ustanoveného v článku 14 ods. 2 a článku 15, a v prípade schválenia uverejní prvky uvedené v článku 14 ods. 3. Uvedené vykonávacie akty sa prijímú v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 34 ods. 2.

Článok 25

Zrušenie

Komisia môže prostredníctvom vykonávacích aktov, z vlastného podnetu alebo na základe náležite odôvodnenej žiadosti členského štátu, tretej krajiny alebo fyzickej alebo právnickej osoby s oprávneným záujmom, rozhodnúť o zrušení ochrany zemepisného označenia, pokiaľ súlad s príslušnou špecifikáciou výrobku už nie je ďalej zaručený. Uvedené vykonávacie akty sa prijímú v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 34 ods. 2.

Články 13 až 16 sa uplatňujú *mutatis mutandis*.

Článok 26

Existujúce zemepisné označenia

1. Zemepisné označenia aromatizovaných vínnych výrobkov uvedených v zozname v prílohe II k nariadeniu (EHS) č. 1601/91 a všetky zemepisné označenia predložené členskému štátu a schválené týmto členským štátom do 27. marca 2014 sú automaticky chránené ako zemepisné označenia podľa

tohto nariadenia. Komisia ich prostredníctvom vykonávacích aktov prijatých bez uplatnenia postupu uvedeného v článku 34 ods. 2 tohto nariadenia zapíše do registra stanoveného v článku 21 tohto nariadenia.

2. Pokiaľ ide o existujúce zemepisné označenia uvedené v odseku 1, členské štáty zašlú Komisii:

a) technickú dokumentáciu, ako sa stanovuje v článku 10 ods. 1;

b) vnútroštátne rozhodnutia o schválení.

3. Existujúce zemepisné označenia uvedené v odseku 1, v prípade ktorých sa informácie uvedené v odseku 2 nepredložia do 28. marca 2017, strácajú ochranu podľa tohto nariadenia. Komisia prostredníctvom vykonávacích aktov prijatých bez uplatnenia postupu uvedeného v článku 34 ods. 2 vykoná príslušný formálny úkon, ktorým sa takéto názvy odstránia z registra stanoveného v článku 21.

4. Článok 25 sa neuplatňuje, pokiaľ ide o existujúce zemepisné označenia uvedené v odseku 1 tohto článku.

Komisia môže prostredníctvom vykonávacích aktov do 28. marca 2018 z vlastného podnetu rozhodnúť o zrušení ochrany existujúcich zemepisných označení uvedených v odseku 1 tohto článku, ak nespĺňajú podmienky stanovené v článku 2 ods. 3. Uvedené vykonávacie akty sa prijímú v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 34 ods. 2.

Článok 27

Poplatky

Členské štáty môžu na pokrytie svojich nákladov vyberať poplatky, a to aj na pokrytie takých nákladov, ktoré vznikajú pri skúmaní žiadostí o ochranu, vyhlásení o námietkach, žiadostí o zmeny a žiadostí o zrušení podľa tejto kapitoly.

Článok 28

Delegované právomoci

1. S cieľom zohľadniť špecifické vlastnosti výroby vo vymedzenej zemepisnej oblasti je Komisia splnomocnená v súlade s článkom 33 prijímať delegované akty týkajúce sa:

a) kritérií vymedzovania zemepisnej oblasti a

b) pravidiel, obmedzení a odchýlok súvisiacich s výrobou vo vymedzenej zemepisnej oblasti.

2. S cieľom zaistiť kvalitu a výsledovateľnosť je Komisia splnomocnená v súlade s článkom 33 prijímať delegované akty s cieľom stanoviť podmienky, za ktorých sa do špecifikácií výrobkov môžu zahrnúť dodatočné požiadavky k požiadavkám uvedeným v článku 10 ods. 2 písm. f).

3. S cieľom zaistiť práva alebo oprávnené záujmy výrobcov alebo hospodárskych subjektov je Komisia splnomocnená v súlade s článkom 33 prijímať delegované akty s cieľom:

- a) určiť prípady, v ktorých môže o ochranu zemepisného označenia požiadať jednotlivý výrobca;
- b) určiť obmedzenia týkajúce sa typu žiadateľa, ktorý môže žiadať o ochranu zemepisného označenia;
- c) stanoviť podmienky, ktoré treba splniť pri predkladaní žiadosti o ochranu zemepisného označenia, pri preskúvaní zo strany Komisie, pri námietkovom konaní a postupoch pre navrhnutie zmeny a zrušenia zemepisného označenia;
- d) stanoviť podmienky uplatňované pri cezhraničných žiadostiach;
- e) určiť dátum predloženia žiadosti alebo požiadavky;
- f) určiť dátum, od ktorého platí ochrana;
- g) stanoviť podmienky, na základe ktorých sa zmeny považujú za zmeny menšieho rozsahu, ako sa uvádza v článku 24 ods. 2;
- h) určiť deň, od ktorého zmeny nadobúdajú účinnosť;
- i) stanoviť podmienky týkajúce sa predkladania žiadostí o zmenu a schválenia zmien špecifikácie výrobku týkajúcej sa zemepisného označenia chráneného podľa tohto nariadenia, ak sa takéto zmeny netýkajú zmeny jednotného dokumentu uvedeného v článku 10 ods. 1 písm. d).

4. S cieľom zaistiť primeranú ochranu je Komisia splnomocnená v súlade s článkom 33 prijímať delegované akty týkajúce sa obmedzení pokiaľ ide o chránený názov.

Článok 29

Vykonávacie právomoci

1. Komisia môže prostredníctvom vykonávacích aktov prijať všetky nevyhnutné opatrenia súvisiace s touto kapitolou, ktoré sa týkajú:

- a) informácií, ktoré musí obsahovať špecifikácia výrobku, pokiaľ ide o prepojenie uvedené v článku 2 ods. 3 medzi zemepisnou oblasťou a konečným výrobkom;
- b) spôsobov prijímania rozhodnutí o ochrane alebo zamietnutí uvedených v článku 16, ktoré má verejnosť k dispozícii;
- c) predkladania cezhraničných žiadostí;

- d) kontrol a overovaní, vrátane skúšok, ktoré majú vykonávať členské štáty.

Uvedené vykonávacie akty sa prijímajú v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 34 ods. 2.

2. Komisia môže prostredníctvom vykonávacích aktov prijať všetky nevyhnutné opatrenia súvisiace s touto kapitolou, pokiaľ ide o postup preskúvania žiadostí o ochranu, vrátane ich prijateľnosti, alebo schvaľovania zmien zemepisného označenia, ako aj pokiaľ ide o postup preskúvania námietok alebo žiadostí o zrušenie alebo prechod, vrátane ich prijateľnosti, a predkladania informácií v súvislosti s existujúcimi chránenými zemepisnými označeniami, najmä pokiaľ ide o:

- a) vzory dokumentov a formát zasielania;
- b) lehoty;
- c) podrobnosti skutočností, dôkazov a podporných dokumentov, ktoré sa majú predložiť na podporu žiadosti alebo požiadavky.

Uvedené vykonávacie akty sa prijímajú v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 34 ods. 2.

Článok 30

Neprijateľná žiadosť alebo požiadavka

Pokiaľ sa žiadosť alebo požiadavka predložená podľa tejto kapitoly považuje za neprijateľnú, Komisia prostredníctvom vykonávacích aktov prijatých bez uplatnenia postupu uvedeného v článku 34 ods. 2 rozhodne o jej zamietnutí ako o neprijateľnej.

KAPITOLA IV

VŠEOBECNÉ, PRECHODNÉ A ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA

Článok 31

Kontroly a overovania aromatizovaných vínnych výrobkov

1. Za kontrolu aromatizovaných vínnych výrobkov sú zodpovedné členské štáty. Členské štáty prijímajú opatrenia nevyhnutné na zabezpečenie súladu s ustanoveniami tohto nariadenia, a najmä určia príslušný orgán alebo orgány zodpovedné za kontroly v súvislosti s povinnosťami stanovenými v tomto nariadení v súlade s nariadením (ES) č. 882/2004.

2. Komisia v prípade potreby prijme prostredníctvom vykonávacích aktov pravidlá týkajúce sa administratívnych a fyzických kontrol, ktoré majú členské štáty vykonávať so zreteľom na dodržiavanie povinností vyplývajúcich z uplatňovania tohto nariadenia.

Uvedené vykonávacie akty sa prijímajú v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 34 ods. 2.

Článok 32

Výmena informácií

1. Členské štáty a Komisia si navzájom poskytnú všetky informácie potrebné na uplatňovanie tohto nariadenia a na plnenie medzinárodných záväzkov týkajúcich sa aromatizovaných vínnych výrobkov. Uvedené informácie možno v náležitých prípadoch odovzdať alebo sprístupniť príslušným úradom tretích krajín a možno ich zverejniť.

2. V záujme toho, aby boli oznamovania uvedené v odseku 1 rýchle, účinné, správne a nákladovo efektívne, je Komisia splnomocnená v súlade s článkom 33 prijímať delegované akty s cieľom stanoviť:

- a) povahu a typ informácií, ktoré sa majú oznamovať;
- b) spôsoby oznamovania;
- c) pravidlá súvisiace s prístupovými právami k informáciám alebo dostupným informačným systémom;
- d) podmienky a prostriedky uverejnenia informácií.

3. Komisia prostredníctvom vykonávacích aktov prijme:

- a) pravidlá týkajúce sa poskytovania informácií, ktoré sú potrebné na uplatňovanie tohto článku;
- b) ustanovenia na spravovanie informácií, ktoré sa majú oznamovať, ako aj pravidlá týkajúce sa obsahu oznámení, ich formy, načasovania, frekvencie a lehoty;
- c) ustanovenia na prenos informácií a dokumentov alebo ich sprístupňovanie členským štátom, príslušným orgánom v tretích krajinách alebo verejnosti.

Uvedené vykonávacie akty sa prijímú v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 34 ods. 2.

Článok 33

Vykonávanie delegovania právomocí

1. Komisii sa udeľuje právomoc prijímať delegované akty za podmienok stanovených v tomto článku.

2. Právomoc prijímať delegované akty uvedené v článku 4 ods. 2, článku 28, článku 32 ods. 2 a článku 36 ods. 1 sa Komisii udeľuje na obdobie piatich rokov od 27. marca 2014. Komisia vypracuje správu týkajúcu sa delegovania právomoci najneskôr deväť mesiacov pred uplynutím tohto päťročného obdobia. Delegovanie právomoci sa automaticky predlžuje na rovnako dlhé obdobia, pokiaľ Európsky parlament alebo Rada nevznesú voči takémuto predĺženiu námietku najneskôr tri mesiace pred koncom každého obdobia.

3. Delegovanie právomoci uvedené v článku 4 ods. 2, článku 28, článku 32 ods. 2 a článku 36 ods. 1 môže Európsky parlament alebo Rada kedykoľvek odvolať. Rozhodnutím

o odvolaní sa ukončuje delegovanie právomoci, ktoré sa v ňom uvádza. Rozhodnutie nadobúda účinnosť dňom nasledujúcim po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie* alebo k neskoršiemu dátumu, ktorý je v ňom určený. Nie je ním dotknutá platnosť delegovaných aktov, ktoré už nadobudli účinnosť.

4. Komisia oznamuje delegovaný akt hneď po prijatí súčasne Európskemu parlamentu a Rade.

5. Delegovaný akt prijatý podľa článku 4 ods. 2, článku 28, článku 32 ods. 2 a článku 36 ods. 1 nadobúda účinnosť, len ak Európsky parlament alebo Rada voči nemu nevzniesli námietku v lehote dvoch mesiacov odo dňa oznámenia uvedeného aktu Európskemu parlamentu a Rade alebo ak pred uplynutím uvedenej lehoty Európsky parlament a Rada informovali Komisiu o svojom rozhodnutí nevzniesť námietku. Na podnet Európskeho parlamentu alebo Rady sa táto lehota predĺži o dva mesiace.

Článok 34

Postup výboru

1. Komisii pomáha Výbor pre aromatizované víne výrobky. Uvedený výbor je výborom v zmysle nariadenia (EÚ) č. 182/2011.

2. Ak sa odkazuje na tento odsek, uplatňuje sa článok 5 nariadenia (EÚ) č. 182/2011.

Ak výbor v prípade vykonávacích aktov uvedených v článku 4 ods. 3 prvom pododseku a v článku 29 ods. 1 písm. b) nevydá žiadne stanovisko, Komisia neprijme návrh vykonávacieho aktu a uplatňuje sa článok 5 ods. 4 tretí pododsek nariadenia (EÚ) č. 182/2011.

Článok 35

Zrušenie

Nariadenie (EHS) č. 1601/91 sa týmto ruší s účinnosťou od 28. marca 2015.

Odkazy na zrušené nariadenie sa považujú za odkazy na toto nariadenie a znejú v súlade s tabuľkou zhody uvedenou v prílohe III k tomuto nariadeniu.

Článok 36

Prechodné opatrenia

1. S cieľom uľahčiť prechod z pravidiel stanovených v nariadení (EHS) č. 1601/91 na pravidlá stanovené v tomto nariadení, je Komisia splnomocnená v súlade s článkom 33 prijímať v prípade potreby delegované akty týkajúce sa prijímania opatrení na zmenu tohto nariadenia alebo odchýlenie sa od neho, ktoré zostávajú v platnosti do 28. marca 2018.

2. Aromatizované vínne výrobky, ktoré nespĺňajú požiadavky tohto nariadenia, ale ktoré sa vyrobili v súlade s nariadením (EHS) č. 1601/91 pred 27. marcom 2014, možno naďalej uvádzať na trh až do vyčerpania zásob.

3. Aromatizované vínne výrobky, ktoré sú v súlade s článkami 1 až 6 a s článkom 9 tohto nariadenia a ktoré boli vyrobené pred 27. marcom 2014 môžu byť uvádzané na trh až do vyčerpania zásob, ak sú v súlade s nariadením (EHS) č. 1601/91, pokiaľ ide o všetky aspekty neupravené v článkoch 1 až 6 a článku 9 tohto nariadenia.

Článok 37

Nadobudnutie účinnosti

Toto nariadenie nadobúda účinnosť siedmym dňom po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

Uplatňuje sa od 28. marca 2015. Článok 36 ods. 1 a 3 sa však uplatňuje od 27. marca 2014.

Toto nariadenie je záväzné v celom rozsahu a priamo uplatniteľné vo všetkých členských štátoch.

V Štrasburgu 26. februára 2014

Za Európsky parlament
predseda
M. SCHULZ

Za Radu
predseda
D. KOURKOULAS

PRÍLOHA I

TECHNICKÉ VYMEDZENIE POJMOV, POŽIADAVKY A OBMEDZENIA

1. Dochucovanie

a) Na dochucovanie aromatizovaných vín sa povoľujú tieto výrobky:

i) prírodné aromatické látky a/alebo aromatické prípravky, ako sa vymedzujú v článku 3 ods. 2 písm. c) a d) nariadenia (ES) č. 1334/2008;

ii) arómy, ako sa vymedzujú v článku 3 ods. 2 písm. a) nariadenia (ES) č. 1334/2008, ktoré:

- sú totožné s vanílnom,
- majú vôňu a/alebo chuť mandlí,
- majú vôňu a/alebo chuť marhúľ,
- majú vôňu a/alebo chuť vajec, a

iii) aromatické byliny a/alebo koreniny a/alebo iné potraviny na dochutenie.

b) Na dochucovanie aromatizovaných nápojov na báze vína a aromatizovaných koktailov z vínných výrobkov sa povoľujú tieto výrobky:

i) aromatické látky a/alebo aromatické prípravky, ako sa vymedzujú v článku 3 ods. 2 písm. b) a d) nariadenia (ES) č. 1334/2008, a

ii) aromatické byliny a/alebo koreniny a/alebo iné potraviny na dochutenie.

Pridanie takýchto látok dodáva konečnému výrobku iné organoleptické vlastnosti, ako sú vlastnosti vína.

2. Sladenie

Na sladenie aromatizovaných vínných výrobkov sa povoľujú tieto výrobky:

a) polobiely cukor, biely cukor, extra biely cukor, dextróza, fruktóza, glukózový sirup, cukrový roztok, invertný cukrový roztok, sirup z invertného cukru, ako sú vymedzené v smernici Rady 2001/111/ES⁽¹⁾;

b) hroznový mušt, zahustený hroznový mušt a rektifikovaný zahustený hroznový mušt, ako sú vymedzené v bodoch 10, 13 a 14 časti II prílohy VII k nariadeniu (EÚ) č. 1308/2013;

c) karamel, ktorý je výrobkom získaným výlučne z kontrolovaného ohrievania sacharózy bez zásad, minerálnych kyselín alebo iných chemických prídavných látok;

d) med, ako je vymedzený v smernici Rady 2001/110/ES⁽²⁾;

e) rohovníkový sirup;

f) akékoľvek iné prírodné uhľovodíkové látky, ktoré majú podobný účinok ako uvedené výrobky.

3. Pridávanie alkoholu

Na prípravu niektorých aromatizovaných vín a aromatizovaných nápojov na báze vína sú povolené tieto výrobky:

a) etylalkohol poľnohospodárskeho pôvodu, ako je vymedzený v bode 1 prílohy I k nariadeniu (ES) č. 110/2008, vrátane etylalkoholu vinohradníckeho pôvodu;

b) vínný alkohol alebo alkohol zo sušených hroznových bobúľ;

c) vínný destilát alebo destilát zo sušených hroznových bobúľ;

d) destilát poľnohospodárskeho pôvodu, ako je vymedzený v bode 2 prílohy I k nariadeniu (ES) č. 110/2008;

⁽¹⁾ Smernica Rady 2001/111/ES z 20. decembra 2001 vzťahujúca sa na niektoré cukry určené na ľudskú spotrebu (Ú. v. ES L 10, 12.1.2002, s. 53).

⁽²⁾ Smernica Rady 2001/110/ES z 20. decembra 2001 o mede (Ú. v. ES L 10, 12.1.2002, s. 47).

- e) vínovica, ako je vymedzená v bode 4 prílohy II k nariadeniu (ES) č. 110/2008;
- f) lieh z hroznových výliskov, ako je vymedzený v bode 6 prílohy II k nariadeniu (ES) č. 110/2008;
- g) liehoviny vydestilované z fermentovaných sušených hroznových bobúľ.

Etylalkohol používaný na riedenie alebo rozpúšťanie farbív, dochucovadiel alebo akýchkoľvek iných povolených prídavných látok používaných pri príprave aromatizovaných vínnych výrobkov musí byť poľnohospodárskeho pôvodu, musí sa používať len v striktno nevyhnutnom množstve a nepovažuje sa za pridávanie alkoholu na účely výroby aromatizovaného vínného výrobku.

4. Prídavné látky a farbivá

Na aromatizované vínné výrobky sa uplatňujú pravidlá používania potravinových prídavných látok vrátane farbív stanovené v nariadení (ES) č. 1333/2008.

5. Pridávanie vody

Pri príprave aromatizovaných vínnych výrobkov je povolené pridávanie vody pod podmienkou, že sa používa len v nevyhnutnom množstve:

- na prípravu dochucovacej esencie,
- na rozpustenie farbív a sladidiel,
- na úpravu finálneho zloženia výrobku.

Kvalita pridávanej vody musí byť v súlade so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2009/54/ES ⁽¹⁾ a smernicou Rady 98/83/ES ⁽²⁾ a nemala by zmeniť povahu výrobku.

Táto voda môže byť destilovaná, demineralizovaná, upravovaná alebo zmäkčená.

6. Na prípravu aromatizovaných vínnych výrobkov je povolené pridávanie oxidu uhličitého.

7. Obsah alkoholu

„Obsah alkoholu v objemových percentách“ je percentuálny pomer objemu čistého alkoholu, ktorý predmetný výrobok obsahuje pri teplote 20 °C k celkovému objemu tohto výrobku pri tej istej teplote.

„Skutočný obsah alkoholu v objemových percentách“ je počet objemových jednotiek čistého alkoholu obsiahnutý pri teplote 20 °C v 100 objemových jednotkách daného výrobku pri uvedenej teplote.

„Potenciálny obsah alkoholu v objemových percentách“ je počet objemových jednotiek čistého alkoholu pri teplote 20 °C, ktorý sa môže získať úplnou fermentáciou cukru obsiahnutého v 100 objemových jednotkách daného výrobku pri tej istej teplote.

„Celkový obsah alkoholu v objemových percentách“ je súčet skutočného a potenciálneho obsahu alkoholu v objemových percentách.

⁽¹⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2009/54/ES z 18. júna 2009 o využívaní a uvádzaní na trh prírodných minerálnych vôd (prepracované znenie) (Ú. v. EÚ L 164, 26.6.2009, s. 45).

⁽²⁾ Smernica Rady 98/83/ES z 3. novembra 1998 o kvalite vody určenej na ľudskú spotrebu (Ú. v. ES L 330, 5.12.1998, s. 32).

PRÍLOHA II

OBCHODNÉ NÁZVY A OPIS AROMATIZOVANÝCH VÍNNYCH VÝROBKOV

A. OBCHODNÉ NÁZVY A OPIS AROMATIZOVANÝCH VÍN

1. Aromatizované víno

Výrobky v súlade s vymedzením pojmu stanoveným článku 3 ods. 2.

2. Aperitív na báze vína

Aromatizované víno, do ktorého mohol byť pridaný alkohol.

Výraz „aperitív“ sa v tejto súvislosti používa bez toho, aby bolo dotknuté jeho používanie na vymedzenie výrobkov, ktoré nepatria do rozsahu pôsobnosti tohto nariadenia.

3. Vermút

Aromatizované víno:

— do ktorého bol pridaný alkohol a

— ktorého charakteristická chuť sa dosiahla použitím vhodných látok z bylín rodu palina (*Artemisia*).

4. Horké aromatizované víno

Aromatizované víno s charakteristickou horkou chuťou, do ktorého bol pridaný alkohol.

Po obchodnom názve „horké aromatizované víno“ nasleduje názov hlavnej látky dodávajúcej horkú chuť.

Obchodný názov „horké aromatizované víno“ môže byť doplnený alebo nahradený týmito pojmi:

— „Quinquina wine“ (víno Quinquina), ktorého hlavným dochucovadlom je prírodný chinín,

— „Bitter vino“, ktorého hlavným dochucovadlom je prírodný horec a ktoré bolo zafarbené povoleným žltým a/alebo červeným farbivom; slovo „bitter“ sa v tejto súvislosti používa bez toho, aby bolo dotknuté jeho používanie na vymedzenie výrobkov, ktoré nepatria do rozsahu pôsobnosti tohto nariadenia,

— „Americano“, ktorého chuť sa dosiahla prítomnosťou prírodných aróm získavaných z paliny pravej (*Artemisia absinthium* L.) a horca, a ktoré bolo zafarbené povoleným žltým a/alebo červeným farbivom.

5. Aromatizované víno na báze vajec

Aromatizované víno:

— do ktorého bol pridaný alkohol,

— do ktorého boli pridané kvalitné vaječné žĺtky alebo ich extrakty,

— ktorého obsah cukru vyjadrený ako invertný cukor je vyšší ako 200 gramov a

— pri príprave ktorého bolo v zmesi použitých aspoň 10 gramov vaječného žĺtka na liter.

Obchodný názov „aromatizované víno na báze vajec“ môže byť sprevádzaný výrazom „cremovo“, ak takýto výrobok obsahuje víno s chráneným označením pôvodu „Marsala“ v podiele najmenej 80 %.

Obchodný názov „aromatizované víno na báze vajec“ môže byť sprevádzaný výrazom „cremovo zabaione“, ak takýto výrobok obsahuje víno s chráneným označením pôvodu „Marsala“ v podiele najmenej 80 % a má obsah vaječného žĺtka najmenej 60 gramov na liter.

6. Väkevä viiniglögi / Starkvinsglögg

Aromatizované víno:

— do ktorého bol pridaný alkohol a

— ktorého charakteristická chuť sa dosiahla použitím klinčekov a/alebo škorice.

B. OBCHODNÉ NÁZVY A OPIS AROMATIZOVANÝCH NÁPOJOV NA BÁZE VÍNA

1. Aromatizovaný nápoj na báze vína

Výrobky v súlade s vymedzením pojmu stanoveným článku 3 ods. 3.

2. Aromatizovaný alkoholizovaný nápoj na báze vína

Aromatizovaný nápoj na báze vína:

- do ktorého bol pridaný alkohol,
 - ktorý má skutočný obsah alkoholu v objem. % najmenej 7 obj. %,
 - ktorý bol osladený,
 - ktorý sa vyrába z bieleho vína,
 - do ktorého bol pridaný destilát zo sušeného hrozna a
 - ktorý bol dochutený výhradne výtlačkom z kardamónu
- alebo
- do ktorého bol pridaný alkohol,
 - ktorý má skutočný obsah alkoholu v objem. % najmenej 7 obj. %,
 - ktorý bol osladený,
 - ktorý sa vyrába z červeného vína a
 - do ktorého boli pridané aromatické prípravky získané výhradne z korenín, ženšena, orechov, esencií citrusových plodov a aromatických bylín.

3. *Sangría/Sangria*

Aromatizovaný nápoj na báze vína:

- ktorý sa vyrába z vína;
- ktorý je aromatizovaný pridaním prírodných extraktov alebo esencií z citrusových plodov, so šťavou alebo bez šťavy tohto ovocia,
- do ktorého sa mohli pridať koreniny,
- do ktorého mohol byť pridaný oxid uhličitý,
- ktorý nebol prifarbený,
- ktorý má skutočný obsah alkoholu v objem. % najmenej 4,5 obj. % a menej ako 12 obj. % a
- ktorý môže obsahovať tuhé častice dužiny alebo kôry citrusových plodov a ktorého farba musí pochádzať výhradne z použitých surovín.

Označenie „*Sangría*“ alebo „*Sangria*“ možno použiť ako obchodný názov len vtedy, keď sa výrobok vyrába v Španielsku alebo Portugalsku. Keď sa výrobok vyrába v inom členskom štáte, označenie „*Sangría*“ alebo „*Sangria*“ možno použiť len ako doplnok k obchodnému názvu „aromatizovaný nápoj na báze vína“, ak tento názov dopĺňajú slová „vyrobené v...“, za ktorými nasleduje názov členského štátu výroby alebo presnejšie vymedzeného regiónu.

4. *Clarea*

Aromatizovaný nápoj na báze vína, ktorý sa vyrába z bieleho vína za rovnakých podmienok ako *Sangría/Sangria*.

Označenie „*Clarea*“ možno použiť ako obchodný názov len vtedy, keď sa výrobok vyrába v Španielsku. Keď sa výrobok vyrába v inom členskom štáte, označenie „*Clarea*“ možno použiť len ako doplnok k obchodnému názvu „aromatizovaný nápoj na báze vína“, ak tento názov dopĺňajú slová „vyrobené v...“, za ktorými nasleduje názov členského štátu výroby alebo presnejšie vymedzeného regiónu.

5. *Zurra*

Aromatizovaný nápoj na báze vína, ktorý sa vyrába pridaním brandy alebo vínneho liehu, ako sa vymedzuje v nariadení (ES) č. 110/2008, do nápojov *Sangría/Sangria* a *Clarea*, prípadne pridaním kúskov ovocia. Skutočný obsah alkoholu v objem. % musí byť najmenej 9 obj. % a menej ako 14 obj. %.

6. *Bitter soda*

Aromatizovaný nápoj na báze vína:

- ktorý sa vyrába z nápoja „*bitter vino*“, ktorého obsah vo finálnom výrobku musí byť najmenej 50 obj. %,
- do ktorého bol pridaný oxid uhličitý alebo do ktorého bola pridaná voda nasýtená oxidom uhličitým a
- ktorý má skutočný obsah alkoholu v objem. % najmenej 8 obj. % a menej ako 10,5 obj. %.

Slovo „*bitter*“ sa v tejto súvislosti používa bez toho, aby bolo dotknuté jeho používanie na vymedzenie výrobkov, ktoré nepatria do rozsahu pôsobnosti tohto nariadenia.

7. *Kalte Ente*

Aromatizovaný nápoj na báze vína:

- ktorý sa získava zmiešaním vína, perlivého vína alebo sýteného perlivého vína so šumivým vínom alebo sýteným šumivým vínom,
- do ktorého boli pridané prírodné látky z citrónov alebo ich extrakty a
- ktorý má skutočný obsah alkoholu v objem. % najmenej 7 obj. %.

Finálny výrobok musí obsahovať najmenej 25 obj. % šumivého vína alebo sýteného šumivého vína.

8. *Glühwein*

Aromatizovaný nápoj na báze vína:

- ktorý sa vyrába výlučne z červeného alebo bieleho vína,
- ktorý je ochutený hlavne škoricou a/alebo klinčekmi a
- ktorý má skutočný obsah alkoholu v objem. % najmenej 7 obj. %.

Bez toho, aby bolo dotknuté množstvo vody vyplývajúce z uplatnenia bodu 2 prílohy I, je pridanie vody zakázané.

Pokiaľ je pripravený z bieleho vína, tak obchodný názov „*Glühwein*“ musí byť doplnený slovami naznačujúcimi biele víno, ako napríklad slovo: „*biele*“.

9. *Vüiniglögi/Vinglögg/Karštas vynas*

Aromatizovaný nápoj na báze vína:

- ktorý sa vyrába výlučne z červeného alebo bieleho vína,
- ktorý je ochutený hlavne škoricou a/alebo klinčekmi a
- ktorý má skutočný obsah alkoholu v objem. % najmenej 7 obj. %.

Pokiaľ je pripravený z bieleho vína, tak obchodný názov „*Vüiniglögi/Vinglögg/Karštas vynas*“ musí byť doplnený slovami, z ktorých je zrejmé, že ide o biele víno, napríklad slovom „*biele*“.

10. *Maiwein*

Aromatizovaný nápoj na báze vína:

- ktorý sa vyrába z vína pridaním byliny marinka voňavá *Galium odoratum* (L.) Scop (*Asperula odorata* L.) alebo extraktu z nej, tak aby bola zaručená dominantná chuť marinky voňavej *Galium odoratum* (L.) Scop (*Asperula odorata* L.) a
- ktorý má skutočný obsah alkoholu v objem. % najmenej 7 obj. %.

11. *Maitrank*

Aromatizovaný nápoj na báze vína:

- ktorý sa získava z bieleho vína, v ktorom sa macerovala bylina marinka voňavá *Galium odoratum* (L.) Scop (*Asperula odorata* L.) alebo do ktorého bol pridaný extrakt z nej, s pridaním pomarančov a/alebo iného ovocia, prípadne vo forme šťavy, zahustenej šťavy alebo extraktu, a ktorý má maximálny obsah cukru 5 %, a
- ktorý má skutočný obsah alkoholu v objem. % najmenej 7 obj. %.

12. *Pelín*

Aromatizovaný nápoj na báze vína:

- ktorý sa získava z červeného alebo bieleho vína a osobitnej zmesi bylín,
- ktorý má skutočný obsah alkoholu v objem. % najmenej 8,5 obj. % a
- ktorý má obsah cukru vyjadreného ako invertný cukor 45 – 50 gramov na liter a celkový obsah kyselín vyjadrený v kyseline vínnej najmenej 3 gramy na liter.

13. *Aromatizovaný dezert*

Aromatizovaný nápoj na báze vína:

- ktorý sa získava z bieleho alebo červeného vína, cukru a zmesi sladkých korenín,
- ktorý má skutočný obsah alkoholu v objem. % najmenej 9 obj. % a menej ako 12 obj. % a
- ktorý má obsah cukru vyjadreného ako invertný cukor 90 – 130 gramov na liter a celkový obsah kyselín vyjadrený v kyseline vínnej najmenej 2,5 gramu na liter.

Označenie „*Aromatizovaný dezert*“ možno použiť ako obchodný názov len vtedy, keď sa výrobok vyrába v Českej republike. Keď sa výrobok vyrába v inom členskom štáte, označenie „*Aromatizovaný dezert*“ možno použiť len ako doplnok k obchodnému názvu „aromatizovaný nápoj na báze vína“, ak tento názov dopĺňajú slová „vyrobené v...“, za ktorými nasleduje názov členského štátu výroby alebo presnejšie vymedzeného regiónu.

C. OBCHODNÉ NÁZVY A OPIS AROMATIZOVANÝCH KOKTAILOV Z VÍNNYCH VÝROBKOV

1. Aromatizovaný koktail z vínnych výrobkov

Výrobok, ktorý je v súlade s vymedzením stanoveným v článku 3 ods. 4.

Výraz „koktail“ sa v tejto súvislosti používa bez toho, aby bolo dotknuté jeho používanie na vymedzenie výrobkov, ktoré nepatria do rozsahu pôsobnosti tohto nariadenia.

2. Koktail na báze vína

Aromatizovaný koktail z vínnych výrobkov:

- v ktorom podiel zahusteného hroznového muštu na celkovom objeme finálneho výrobku nepresahuje 10 %,
- ktorý má skutočný obsah alkoholu v objem. % menej ako 7 obj. % a
- v ktorom je obsah cukru vyjadrený ako invertný cukor nižší ako 80 g na liter.

3. Aromatizovaný perlivý koktail na báze hrozna

Aromatizovaný koktail z vínnych výrobkov:

- ktorý sa vyrába výhradne z hroznového muštu,
- ktorý má skutočný obsah alkoholu v objem. % menej ako 4 obj. % a
- ktorý obsahuje oxid uhličitý získaný výlučne fermentáciou použitých výrobkov.

4. Koktail zo šumivého vína

Aromatizovaný koktail z vínnych výrobkov, ktorý je zmiešaný so šumivým vínom.

PRÍLOHA III

TABUĽKA ZHODY

Nariadenie (EHS) č. 1601/91	Toto nariadenie
článok 1	článok 1
článok 2 ods. 1 až 4	článok 3 a príloha II
článok 2 ods. 5	článok 6 ods. 1
článok 2 ods. 6	článok 6 ods. 2
článok 2 ods. 7	—
článok 3	článok 4 ods. 1 a príloha I
článok 4 ods. 1 až 3	článok 4 ods. 1 a príloha I
článok 4 ods. 4	článok 4 ods. 3
článok 5	článok 4 ods. 2
článok 6 ods. 1	článok 5 ods. 1 a 2
článok 6 ods. 2 písm. a)	článok 5 ods. 4
článok 6 ods. 2 písm. b)	článok 20 ods. 1
článok 6 ods. 3	článok 5 ods. 5
článok 6 ods. 4	článok 9
článok 7 ods. 1 a 3	—
článok 7 ods. 2	článok 5 ods. 3
článok 8 ods. 1	—
článok 8 ods. 2	článok 5 ods. 1 a 2
článok 8 ods. 3	článok 6 ods. 3
—	článok 7
článok 8 ods. 4 prvý a druhý pododsek	—
článok 8 ods. 4 tretí pododsek	príloha I bod 3 druhý odsek
článok 8 ods. 4a	—
článok 8 ods. 5 až 8	článok 8
článok 8 ods. 9	—
článok 9 ods. 1 až 3	článok 31
článok 9 ods. 4	článok 32
článok 10	článok 11
článok 10a	článok 2 bod 3 a články 10 až 30

Nariadenie (EHS) č. 1601/91	Toto nariadenie
článok 11	článok 1 ods. 3
články 12 až 15	články 33 a 34
—	článok 35
článok 16	článok 36
článok 17	článok 37
príloha I	príloha I bod 3 písm. a)
príloha II	—

NARIADENIE EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY (EÚ) č. 252/2014

z 26. februára 2014,

ktorým sa mení nariadenie Rady (ES) č. 774/94, pokiaľ ide o vykonávacie a delegované právomoci, ktoré sa majú udeliť Komisii

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

právomoci by sa mali vykonávať v súlade s nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 182/2011⁽³⁾.

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej článok 207,

(5) Nariadenie (ES) č. 774/94 by sa preto malo zodpovedajúcim spôsobom zmeniť,

so zreteľom na návrh Európskej komisie,

PRIJALI TOTO NARIADENIE:

po postúpení návrhu legislatívneho aktu národným parlamentom,

Článok 1

konajúc v súlade s riadnym legislatívnym postupom⁽¹⁾,

Nariadenie (ES) č. 774/94 sa mení takto:

keďže:

1. Články 7 a 8 sa nahrádzajú takto:

(1) Nariadením Rady (ES) č. 774/94⁽²⁾ sa Komisii udeľuje právomoc vykonávať niektoré ustanovenia uvedeného nariadenia.

„Článok 7

Komisia prostredníctvom vykonávacích aktov prijme pravidlá potrebné na správu kvót podľa tohto nariadenia a podľa potreby:

(2) V dôsledku nadobudnutia platnosti Lisabonskej zmluvy by sa mali právomoci Komisie, ktoré jej boli udelené nariadením (ES) č. 774/94, zosúladiť s článkami 290 a 291 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (ZFEÚ).

a) ustanovenia zaručujúce vlastnosti, zdroj a pôvod výrobkov;

(3) S cieľom doplniť alebo zmeniť určité nepodstatné prvky nariadenia (ES) č. 774/94, by sa mala na Komisiu delegovať právomoc prijímať akty v súlade s článkom 290 ZFEÚ, pokiaľ ide o prijímanie zmien uvedeného nariadenia, ak by sa upravovali objemy a iné podmienky týkajúce sa kvót, najmä na základe rozhodnutia Rady o uzavretí dohody s jednou alebo viacerými tretími krajinami. Je osobitne dôležité, aby Komisia počas prípravných prác uskutočnila príslušné konzultácie, a to aj na úrovni expertov. Pri príprave a vypracúvaní delegovaných aktov by Komisia mala zabezpečiť, aby sa príslušné dokumenty súčasne, vo vhodnom čase a vhodným spôsobom postúpili Európskemu parlamentu a Rade.

b) ustanovenie týkajúce sa uznania dokumentu, ktorý umožňuje overiť záruky uvedené v písmene a), a

c) podmienky vystavenia dovozných licencií a obdobie ich platnosti.

(4) S cieľom zabezpečiť jednotné podmienky vykonávania nariadenia (ES) č. 774/94, pokiaľ ide o pravidlá potrebné na správu kvót uvedené v danom nariadení, by sa mali na Komisiu preniesť vykonávacie právomoci. Uvedené

Uvedené vykonávacie akty sa prijímú v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 8b ods. 2.

Článok 8

Na dosiahnutie súladu s medzinárodnými záväzkami a v prípadoch, keď Európsky parlament a Rada alebo Rada upravujú objemy a iné podmienky týkajúce sa kvót uvedených v tomto nariadení, najmä rozhodnutím Rady o uzavretí dohody s jednou alebo viacerými tretími krajinami, sa Komisii udeľuje právomoc prijímať delegované akty v súlade s článkom 8a týkajúce sa z toho vyplývajúcich zmien tohto nariadenia.“

⁽¹⁾ Pozícia Európskeho parlamentu zo 14. januára 2014 (zatiaľ neuverejnená v úradnom vestníku) a rozhodnutie Rady zo 17. februára 2014.⁽²⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 774/94 z 29. marca 1994 o otvorení a stanovení správy určitých colných kvót Spoločenstva pre hovädzie mäso vysokej kvality a bravčové mäso, hydinové mäso, pšenicu a súraž a otruby, vedľajšie mlynárske výrobky a iné zvyšky (Ú. v. ES L 91, 8.4.1994, s. 1).⁽³⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 182/2011 zo 16. februára 2011, ktorým sa ustanovujú pravidlá a všeobecné zásady mechanizmu, na základe ktorého členské štáty kontrolujú vykonávanie vykonávacích právomocí Komisie (Ú. v. EÚ L 55, 28.2.2011, s. 13).

2. Vkladajú sa tieto články:

„Článok 8a

1. Komisii sa udeľuje právomoc prijímať delegované akty za podmienok stanovených v tomto článku.
2. Právomoc prijímať delegované akty uvedené v článku 8 sa Komisii udeľuje na obdobie piatich rokov od 9. apríla 2014. Komisia vypracuje správu týkajúcu sa delegovania právomoci najneskôr deväť mesiacov pred uplynutím tohto päťročného obdobia. Delegovanie právomoci sa automaticky predlžuje o rovnako dlhé obdobia, pokiaľ Európsky parlament alebo Rada nevzniesú voči takémuto predĺženiu námietku najneskôr tri mesiace pred koncom každého obdobia.
3. Delegovanie právomoci uvedené v článku 8 môže Európsky parlament alebo Rada kedykoľvek odvolať. Rozhodnutím o odvolaní sa ukončuje delegovanie právomoci, ktoré sa v ňom uvádza. Rozhodnutie nadobúda účinnosť dňom nasledujúcim po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie* alebo k neskoršiemu dátumu, ktorý je v ňom určený. Nie je ním dotknutá platnosť žiadnych delegovaných aktov, ktoré už nadobudli účinnosť.
4. Komisia oznamuje delegovaný akt hneď po prijatí súčasne Európskemu parlamentu a Rade.
5. Delegovaný akt prijatý podľa článku 8 nadobudne účinnosť, len ak Európsky parlament alebo Rada voči nemu nevzniesli námietku v lehote dvoch mesiacov odo dňa oznámenia uvedeného aktu Európskemu parlamentu a Rade alebo ak pred uplynutím uvedenej lehoty Európsky parlament a Rada informovali Komisiu o svojom rozhodnutí nevzniesť námietku. Na podnet Európskeho parlamentu alebo Rady sa táto lehota predĺži o dva mesiace.

Článok 8b

1. Komisii pomáha Výbor pre spoločnú organizáciu poľnohospodárskych trhov zriadený článkom 229 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1308/2013 (*). Uvedený výbor je výborom v zmysle nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 182/2011 (**).
2. Ak sa odkazuje na tento odsek, uplatňuje sa článok 5 nariadenia (EÚ) č. 182/2011.
3. Pokiaľ sa má stanovisko výboru získať písomným postupom, tento postup sa ukončí bez výsledku, ak tak v lehote na zaslanie stanoviska rozhodne predseda výboru alebo ak o to požiada aspoň štvrtina členov výboru.

(*) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1308/2013 zo 17. decembra 2013, ktorým sa vytvára spoločná organizácia trhov s poľnohospodárskymi výrobkami, a ktorým sa zrušujú nariadenia Rady (EHS) č. 922/72, (EHS) č. 234/79, (ES) č. 1037/2001 a (ES) č. 1234/2007 (Ú. v. EÚ L 347, 20.12.2013, s. 671).

(**) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 182/2011 zo 16. februára 2011, ktorým sa ustanovujú pravidlá a všeobecné zásady mechanizmu, na základe ktorého členské štáty kontrolujú vykonávanie vykonávacích právomocí Komisie (Ú. v. EÚ L 55, 28.2.2011, s. 13).“

Článok 2

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom nasledujúcim po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

Toto nariadenie je záväzné v celom rozsahu a priamo uplatniteľné vo všetkých členských štátoch.

V Štrasburgu 26. februára 2014

Za Európsky parlament
predseda
M. SCHULZ

Za Radu
predseda
D. KOURKOULAS

Vyhlásenie Komisie ku kodifikácii

Z prijatia tohto nariadenia vyplynie veľký počet zmien predmetných aktov. V záujme zlepšenia čitateľnosti týchto aktov Komisia navrhne ich kodifikáciu čo najskôr po prijatí nariadenia a najneskôr 30. septembra 2014.

Vyhlásenie Komisie k delegovaným aktom

Komisia v súvislosti s týmto nariadením pripomína záväzok, ktorý prijala v odseku 15 rámcovej dohody o vzťahoch medzi Európskym parlamentom a Európskou komisiou, poskytovať Parlamentu úplné informácie a dokumentáciu o svojich zasadnutiach s národnými expertmi v rámci svojej práce na príprave delegovaných aktov.

NARIADENIE EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY (EÚ) č. 253/2014

z 26. februára 2014,

ktorým sa mení nariadenie (EÚ) č. 510/2011 s cieľom stanoviť postupy na dosiahnutie cieľa zníženia emisií CO₂ z nových ľahkých úžitkových vozidiel do roku 2020

(Text s významom pre EHP)

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej článok 192 ods. 1,

so zreteľom na návrh Európskej komisie,

po postúpení návrhu legislatívneho aktu národným parlamentom,

so zreteľom na stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru ⁽¹⁾,

po porade s Výborom regiónov,

konajúc v súlade s riadnym legislatívnym postupom ⁽²⁾,

keďže:

- (1) Podľa článku 13 ods. 1 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 510/2011 ⁽³⁾ má Komisia preskúmať postupy na dosiahnutie cieľa 147 g CO₂/km do roku 2020 vrátane vzorcov stanovených v prílohe I k uvedenému nariadeniu a výnimiek stanovených v článku 11 uvedeného nariadenia za podmienky potvrdenia dosiahnuteľnosti takéhoto cieľa. Je vhodné, aby toto nariadenie bolo čo najneutrálnejšie z hľadiska hospodárskej súťaže, aby bolo sociálne spravodlivé a udržateľné.
- (2) Vzhľadom na vzťah medzi emisiami CO₂ a spotrebou paliva by sa mohlo stanovením postupov zníženia emisií CO₂ z ľahkých úžitkových vozidiel prispieť aj k zníženiu spotreby paliva a súvisiacich nákladov majiteľov takýchto vozidiel nákladovo efektívnym spôsobom.

- (3) Je vhodné objasniť, že na účely overovania plnenia cieľa 147 g CO₂/km by malo pokračovať meranie emisií CO₂ v súlade s nariadením Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 715/2007 ⁽⁴⁾ a jeho vykonávacími opatreniami, ako aj pomocou inovačných technológií.
- (4) Podľa technickej analýzy vypracovanej na účely posúdenia vplyvu sú technológie potrebné na splnenie cieľa 147 g CO₂/km k dispozícii a požadované zníženia možno dosiahnuť za nižšie náklady, než sa odhadovalo v predchádzajúcej technickej analýze vypracovanej pred prijatím nariadenia (EÚ) č. 510/2011. Okrem toho sa tiež znížil rozdiel medzi hodnotou súčasných priemerných špecifických emisií CO₂ z nových ľahkých úžitkových vozidiel a cieľovou hodnotou 147 g CO₂/km. Preto sa potvrdila dosiahnuteľnosť tohto cieľa do roku 2020.
- (5) Vzhľadom na neprímeraný vplyv, ktorý má na najmenších výrobcov plnenie cieľových hodnôt špecifických emisií stanovených na základe úžitkovej hodnoty vozidla, na vysokú administratívnu záťaž postupu udeľovania výnimiek a okrajový výsledný úžitok z hľadiska zníženia emisií CO₂ z vozidiel predávaných týmito výrobcami by výrobcovia, ktorí sú zodpovední za menej ako 1 000 nových ľahkých úžitkových vozidiel prihlásených ročne do evidencie v Únii, mali byť vyňatí z rozsahu pôsobnosti cieľových hodnôt špecifických emisií a oslobodení od poplatkov za nadmerné emisie.
- (6) Postup udeľovania výnimky pre výrobcov s malým objemom výroby by sa mal zjednodušiť tak, aby sa umožnila väčšia pružnosť v súvislosti s tým, kedy majú takíto výrobcovia podávať žiadosti o výnimky a kedy má Komisia udeliť takúto výnimku.
- (7) Aby sa automobilovému priemyslu umožnilo realizovať dlhodobé investície a inovácie, je potrebné poskytnúť informácie o tom, ako by sa nariadenie (EÚ) č. 510/2011 malo zmeniť na obdobie po roku 2020. Tieto informácie by sa mali zakladať na posúdení potrebnej miery zníženia emisií v súlade s dlhodobými cieľmi Únie v oblasti klímy a dôsledkov pre rozvoj nákladovo efektívnych technológií znižovania emisií CO₂ z ľahkých úžitkových vozidiel. Komisia by do roku 2015 mala tieto aspekty preskúmať a predložiť správu o svojich zisteniach Európskemu parlamentu a Rade. Uvedená správa by v prípade potreby mala zahŕňať návrhy na zmenu nariadenia (EÚ) č. 510/2011 v súvislosti s vymedzením cieľových hodnôt emisií CO₂ z nových ľahkých úžitkových vozidiel po

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 44, 15.2.2013, s. 109.⁽²⁾ Pozícia Európskeho parlamentu zo 14. januára 2014 (zatiaľ neuverejnená v úradnom vestníku) a rozhodnutie Rady z 11. februára 2014.⁽³⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 510/2011 z 11. mája 2011, ktorým sa stanovujú emisné normy pre nové ľahké úžitkové vozidlá ako súčasť integrovaného prístupu Únie na zníženie emisií CO₂ z ľahkých vozidiel (Ú. v. EÚ L 145, 31.5.2011, s. 1).⁽⁴⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 715/2007 z 20. júna 2007 o typovom schvaľovaní motorových vozidiel so zreteľom na emisie ľahkých osobných a úžitkových vozidiel (Euro 5 a Euro 6) a o prístupe k informáciám o opravách a údržbe vozidiel (Ú. v. EÚ L 171, 29.6.2007, s. 1).

- roku 2020 vrátane prípadného reálneho a dosiahnuteľného cieľa na rok 2025, a to na základe komplexného posúdenia vplyvu, pri ktorom by sa zohľadnila pokračujúca konkurencieschopnosť tohto priemyslu a odvetví, ktoré sú od neho závislé, a to pri smerovaní k evidentnému zníženiu emisií v súlade s dlhodobými cieľmi Únie v oblasti klímy. Pri vypracúvaní takýchto návrhov by Komisia mala zabezpečiť, aby boli čo najneutrálnejšie z hľadiska hospodárskej súťaže a aby boli sociálne spravodlivé a udržateľné.
- (8) Emisie skleníkových plynov spojené s dodávkou energie a výrobou a likvidáciou vozidiel sú významné zložky súčasnej celkovej uhlíkovej stopy cestnej dopravy, ktorých význam sa v budúcnosti pravdepodobne výrazne zvýši. Mali by sa preto prijať politické opatrenia na nasmerovanie výrobcov k optimálnym riešeniam, v rámci ktorých sa zohľadnia najmä emisie skleníkových plynov súvisiace s výrobou energie dodávanej do vozidiel, ako je elektrina a alternatívne palivá, a prostredníctvom ktorých sa zabezpečí, aby tieto emisie nemarili výhody plynuce z lepšieho prevádzkového využitia energie vo vozidlách, ktoré je cieľom nariadenia (EÚ) č. 510/2011.
- (9) Podľa článku 13 ods. 3 nariadenia (EÚ) č. 510/2011 sa od Komisie vyžaduje, aby uverejnila správu o dostupnosti údajov o stope vozidiel a užitočnom zaťažení a ich používaní ako parametrov úžitkovej hodnoty na určenie cieľových hodnôt špecifických emisií CO₂ vyjadrených vo vzorcoch uvedených v prílohe I k nariadeniu (EÚ) č. 510/2011. Hoci sú tieto údaje k dispozícii a ich potenciálne využitie sa vyhodnotilo v posúdení vplyvu, dospelo sa k záveru, že je nákladovo efektívnejšie ponechať hmotnosť vozidla v prevádzkovom stave ako parameter úžitkovej hodnoty pre cieľ na rok 2020 pre ľahké úžitkové vozidlá.
- (10) Je vhodné naďalej stanovovať cieľové hodnoty na základe lineárnej závislosti medzi úžitkovou hodnotou ľahkého úžitkového vozidla a jeho cieľovou hodnotou emisií CO₂, ako to vyjadrujú vzorce uvedené v prílohe I k nariadeniu (EÚ) č. 510/2011, keďže tento prístup umožňuje zachovať diverzitu trhu s ľahkými úžitkovými vozidlami a schopnosť výrobcov uspokojovať rozličné potreby spotrebiteľov, čím sa zabraňuje akémukoľvek neodôvodnenému narušeniu hospodárskej súťaže. Uvedený prístup je však vhodné aktualizovať s cieľom zohľadniť najnovšie dostupné údaje o prihlásení nových ľahkých úžitkových vozidiel do evidencie.
- (11) V posúdení vplyvu Komisia posúdila dostupnosť údajov o stope vozidiel a používanie stopy vozidiel ako parametra úžitkovej hodnoty vo vzorcoch uvedených v prílohe I k nariadeniu (EÚ) č. 510/2011. Na základe tohto posúdenia Komisia dospela k záveru, že parametrom úžitkovej hodnoty používaným vo vzorci na rok 2020 by mala byť hmotnosť.
- (12) Podľa nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 443/2009⁽¹⁾ sa od Komisie požaduje, aby uskutočňovala posudzovanie vplyvu v záujme preskúmania skúšobných postupov, aby primerane odrážali skutočné emisie CO₂ z vozidiel. Nariadenie (EÚ) č. 510/2011 rozširuje preskúmanie skúšobných postupov, aby zahrnilo ľahké úžitkové vozidlá. Je potrebné zmeniť „nový európsky jazdný cyklus“ (New European Driving Cycle – NEDC), ktorý sa používa v súčasnosti, aby sa zabezpečila reprezentatívnosť skutočných jazdných podmienok a zamedzilo sa podhodnoteniu skutočných emisií CO₂ a spotreby paliva. Čo najskôr by sa mala dosiahnuť dohoda o nových realistickejších a spoľahlivejších skúšobných postupoch. Toto úsilie pokračuje vypracovaním celosvetového skúšobného postupu pre ľahké úžitkové vozidlá (Worldwide harmonized Light vehicles Test Procedure – WLTP) v rámci Európskej hospodárskej komisie Organizácie Spojených národov, ktoré však ešte nie je dokončené. Aby sa v prípade nových osobných vozidiel a nových ľahkých úžitkových vozidiel zabezpečilo zosúladenie emisií CO₂ z týchto vozidiel s emisiami, ktoré vznikajú za normálnych podmienok používania, WLTP by sa mal začať uplatňovať čo najskôr. Vzhľadom na to sú v prílohe I k nariadeniu (EÚ) č. 510/2011 stanovené limity emisií na rok 2020 na základe meraní v súlade s nariadením (ES) č. 715/2007 a prílohou XII k nariadeniu Komisie (ES) č. 692/2008⁽²⁾. Ak sa skúšobné postupy zmenia, limity stanovené v prílohe I k nariadeniu (EÚ) č. 510/2011 by sa mali upraviť tak, aby bola zabezpečená porovnateľná prísnosť pre výrobcov a triedy vozidiel. Komisia by preto mala vykonať komplexnú štúdiu zameranú na zistenie korelácií medzi NEDC a novými skúšobnými cyklami v rámci WLTP s cieľom zabezpečiť ich reprezentatívnosť z hľadiska skutočných jazdných podmienok.

⁽¹⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 443/2009 z 23. apríla 2009, ktorým sa stanovujú výkonové emisné normy nových osobných automobilov ako súčasť integrovaného prístupu Spoločenstva na zníženie emisií CO₂ z ľahkých úžitkových vozidiel (Ú. v. EÚ L 140, 5.6.2009, s. 1).

⁽²⁾ Nariadenie Komisie (ES) č. 692/2008 z 18. júla 2008, ktorým sa vykonáva, mení a dopĺňa nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 715/2007 o typovom schvaľovaní motorových vozidiel so zreteľom na emisie ľahkých osobných a úžitkových vozidiel (Euro 5 a Euro 6) a o prístupe k informáciám o opravách a údržbe vozidiel (Ú. v. EÚ L 199, 28.7.2008, s. 1).

- (13) S cieľom zaistiť primerané zohľadňovanie skutočných celosvetových emisií a jasnú porovnateľnosť nameraných hodnôt CO₂ by Komisia mala zabezpečiť, aby sa v rámci skúšobného postupu jasne vymedzili prvky, ktoré majú významný vplyv na merané emisie CO₂, a to s cieľom zabrániť využívaniu flexibility skúšobného cyklu výrobkami. Odchýlky medzi hodnotami emisií CO₂ pri schvaľovaní typu a emisiami z vozidiel ponúkaných na predaj by sa mali riešiť aj zvážením zavedenia postupu kontroly zhody v prevádzke, v rámci ktorého by sa malo zabezpečiť nezávislé preskúšanie reprezentatívnej vzorky vozidiel určených na predaj, ako aj spôsobov riešenia prípadov preukázanej značnej odchýlky medzi výsledkami prieskumu a emisiami CO₂ pri počiatočnom schvaľovaní typu.
- (14) Keďže cieľ tohto nariadenia, a to stanovenie postupov na dosiahnutie cieľového zníženia emisií CO₂ z nových ľahkých úžitkových vozidiel do roku 2020 nemožno uspokojivo dosiahnuť na úrovni členských štátov, ale z dôvodov jeho rozsahu a dôsledkov ho možno lepšie dosiahnuť na úrovni Únie, môže Únia prijať opatrenia v súlade so zásadou subsidiarity podľa článku 5 Zmluvy o Európskej únii. V súlade so zásadou proporcionality podľa uvedeného článku toto nariadenie neprekračuje rámec nevyhnutný na dosiahnutie tohto cieľa.
- (15) Nariadenie (EÚ) č. 510/2011 by sa preto malo zodpovedajúcim spôsobom zmeniť,

PRIJALI TOTO NARIADENIE:

Článok 1

Nariadenie (EÚ) č. 510/2011 sa mení takto:

1. V článku 1 sa odsek 2 nahrádza takto:

„2. Týmto nariadením sa pre priemerné emisie CO₂ z nových ľahkých úžitkových vozidiel evidovaných v Únii, ktoré sa merajú v súlade s nariadením (ES) č. 715/2007 a jeho vykonávacími opatreniami a inovačnými technológiami stanovuje od roku 2020 cieľová hodnota 147 g CO₂/km.“

2. V článku 2 sa dopĺňa tento odsek:

„4. Článok 4, článok 8 ods. 4 písm. b) a c), článok 9 a článok 10 ods. 1 písm. a) a c) sa neuplatňujú na výrobcu, ktorý spolu so všetkými svojimi prepojenými podnikmi je v predchádzajúcom kalendárnom roku zodpovedný za menej ako 1 000 prihlásení nových ľahkých úžitkových vozidiel do evidencie v Únii.“

3. V článku 11 sa v odseku 3 vypúšťa posledná veta.

4. Článok 12 sa mení takto:

- a) Odsek 1 sa nahrádza takto:

„1. Na základe žiadosti dodávateľa alebo výrobcu sa zohľadnia úspory emisií CO₂, ktoré sa dosiahli využitím inovačných technológií alebo kombináciou inovačných technológií (balíky inovačných technológií).

Celkový príspevok týchto technológií k zníženiu cieľovej hodnoty špecifických emisií výrobcu môže predstavovať najviac 7 g CO₂/km.“

- b) V odseku 2 sa úvodná časť nahrádza takto:

„2. Komisia prijme prostredníctvom vykonávacích aktov do 31. decembra 2012 podrobné ustanovenia pre postup schvaľovania inovačných technológií alebo balíkov inovačných technológií uvedených v odseku 1. Uvedené vykonávacie akty sa prijímú v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 14 ods. 2 tohto nariadenia. Uvedené podrobné ustanovenia musia byť v súlade s ustanoveniami stanovenými podľa článku 12 ods. 2 nariadenia (ES) č. 443/2009 a vychádzať z týchto kritérií pre inovačné technológie:“.

5. Článok 13 sa mení takto:

- a) Odsek 1 sa nahrádza takto:

„1. Do 31. decembra 2015 Komisia preskúma cieľové hodnoty špecifických emisií a postupy stanovené v tomto nariadení, ako aj ostatné aspekty tohto nariadenia, aby stanovila cieľové hodnoty emisií CO₂ pre nové ľahké úžitkové vozidlá na obdobie po roku 2020. V tomto ohľade posúdenie potrebnej miery zníženia emisií musí byť v súlade s dlhodobými cieľmi Únie v oblasti klímy a dôsledkami pre rozvoj nákladovo efektívnych technológií znižovania emisií CO₂ z ľahkých úžitkových vozidiel. Komisia predloží správu s výsledkami tohto preskúmania Európskemu parlamentu a Rade. Uvedená správa zahŕňa akékoľvek vhodné návrhy na zmenu tohto nariadenia, ako aj možný súbor realistických a dosiahnuteľných cieľov založených na komplexnom posúdení vplyvu, pri ktorom sa zohľadní pokračujúca hospodárska súťaž v oblasti priemyslu ľahkých úžitkových vozidiel a v odvetviach, ktoré od neho závisia. Komisia pri vypracúvaní takýchto návrhov zabezpečí, aby boli čo najneutrálnější z hľadiska hospodárskej súťaže a aby boli sociálne spravodlivé a udržateľné.“

- b) Odsek 6 sa mení takto:

- i) Druhý pododsek sa vypúšťa.

- ii) Štvrtý pododsek sa nahrádza týmito dvoma pododsekmi:

„Komisia stanoví prostredníctvom vykonávacích aktov potrebné korelačné parametre, aby bolo možné zohľadniť akúkoľvek zmenu regulačného skúšobného postupu pri meraní špecifických emisií CO₂ uvedeného v nariadení (ES) č. 715/2007 a v nariadení Komisie (ES) č. 692/2008 (*). Uvedené vykonávacie akty sa prijímajú v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 14 ods. 2 tohto nariadenia.

Komisia je splnomocnená v súlade s článkom 15 prijať delegované akty za podmienok stanovených v článkoch 16 a 17 s cieľom upraviť vzorec uvedený v prílohe I pomocou metodiky, ktorá sa prijala v súlade s prvým pododsekom, pričom zabezpečí, aby sa požiadavky na zníženie emisií kládli s porovnateľnou prísnosťou na výrobcov a vozidlá s rozličnou úžitkovou hodnotou podľa starých a nových skúšobných postupov.

(*) Nariadenie Komisie (ES) č. 692/2008 z 18. júla 2008, ktorým sa vykonáva, mení a dopĺňa nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 715/2007 o typovom schvaľovaní motorových vozidiel so zreteľom na emisie ľahkých osobných a úžitkových vozidiel (Euro 5 a Euro 6) a o prístupe k informáciám o opravách a údržbe vozidiel (Ú. v. EÚ L 199, 28.7.2008, s. 1).“

6. V článku 14 sa dopĺňa tento odsek:

Toto nariadenie je záväzné v celom rozsahu a priamo uplatniteľné vo všetkých členských štátoch.

V Štrasburgu 26. februára 2014

Za Európsky parlament
predseda
M. SCHULZ

Za Radu
predseda
D. KOURKOULAS

„2a. Ak výbor uvedený v odseku 1 nezaujme žiadne stanovisko, Komisia neprijme návrh vykonávacieho aktu a uplatňuje sa článok 5 ods. 4 tretí pododsek nariadenia (EÚ) č. 182/2011.“

7. V prílohe I sa v bode 1 dopĺňa toto písmeno:

„c) od roku 2020:

Orientačné špecifické emisie
CO₂ = 147 + a · (M – M₀)

kde:

M = hmotnosť vozidla v kilogramoch (kg)

M₀ = hodnota prijatá podľa článku 13 ods. 5

a = 0,096.“

Článok 2

Toto nariadenie nadobúda účinnosť tretím dňom po jeho uverejnení v Úradnom vestníku Európskej únie.

NARIADENIE EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY (EÚ) č. 254/2014

z 26. februára 2014

o viacročnom programe Spotrebiteľa na roky 2014 – 2020, ktorým sa zrušuje rozhodnutie č. 1926/2006/ES

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej článok 169,

so zreteľom na návrh Európskej komisie,

po postúpení návrhu legislatívneho aktu národným parlamentom,

so zreteľom na stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru ⁽¹⁾,so zreteľom na stanovisko Výboru regiónov ⁽²⁾,konajúc v súlade s riadnym legislatívnym postupom ⁽³⁾,

keďže:

(1) V oznámení Komisie z 3. marca 2010 s názvom Európa 2020 – stratégia na zabezpečenie inteligentného, udržateľného a inkluzívneho rastu (ďalej len „stratégia Európa 2020“) sa vyzýva na posilnenie postavenia občanov, aby v plnom rozsahu zohrávali svoju úlohu na vnútornom trhu, čo si vyžaduje posilnenie ich schopnosti a dôvery, pokiaľ ide o cezhraničné nakupovanie tovarov a služieb, najmä nakupovanie online.

(2) Únia prispieva k zabezpečovaniu vysokej úrovne ochrany spotrebiteľa a k tomu, aby sa spotrebiteľia stali stredobodom vnútorného trhu, tak, že podporuje a dopĺňa politiky členských štátov v snahe zaručiť, aby občania mohli naplno využívať výhody vnútorného trhu a aby boli pritom ich bezpečnosť a právne a hospodárske záujmy riadne chránené prostredníctvom konkrétnych opatrení.

(3) Viacročný program Spotrebiteľa na roky 2014 – 2020 (ďalej len „program“) by mal pomôcť zabezpečiť vysokú úroveň ochrany spotrebiteľov a v plnom rozsahu podporovať ciele stratégie Európa 2020, pokiaľ ide o rast a konkurencieschopnosť, a to tým, že zahrnie špecifické otázky identifikované v stratégii Európa 2020 v súvislosti s Digitálnou agendou pre Európu s cieľom zabezpečiť, aby digitalizácia skutočne priniesla lepšie podmienky pre spotrebiteľov v súvislosti s trvalo udržateľným rastom prostredníctvom prechodu k udržateľnejším modelom spotreby, v súvislosti so sociálnym začlenením tým, že sa zohľadní osobitná situácia zraniteľných spotrebiteľov a potreby staršieho obyvateľstva, ako aj v súvislosti s inteligentnou reguláciou, a to okrem iného na základe monitorovania spotrebiteľského trhu s cieľom pomôcť navrhnúť inteligentné a ciele právne predpisy.

(4) V oznámení Komisie z 22. mája 2012 s názvom Európsky program pre spotrebiteľov – podpora dôvery a rastu (ďalej len „program pre spotrebiteľov“) sa stanovuje strategický rámec spotrebiteľskej politiky Únie na nasledujúce roky, pričom záujmy spotrebiteľov sa budú podporovať vo všetkých oblastiach politiky Únie. Cieľom programu pre spotrebiteľov je vytvoriť stratégiu, prostredníctvom ktorej budú politické opatrenia efektívne a účinne podporovať spotrebiteľov počas celého ich života, a to zaručením bezpečnosti výrobkov a služieb, ktoré majú k dispozícii, informovaním a osvetou spotrebiteľov, podporou orgánov, ktoré ich zastupujú, posilnením práv spotrebiteľov, poskytnutím im prístupu k spravodlivosti a náprave a zabezpečením toho, že sa bude presadzovať dodržiavanie právnych predpisov týkajúcich sa spotrebiteľov.

(5) Nedávny hospodársky pokles odhalil celý rad nedostatkov a nezrovnalostí na vnútornom trhu, ktoré majú nepriaznivý vplyv na dôveru spotrebiteľov a občanov. Treba síce uznať, že fungovanie Únie v súčasnosti podlieha rozpočtovým obmedzeniam, no Únia by napriek tomu mala poskytnúť primerané finančné prostriedky, aby bolo možné dosiahnuť ciele programu, a preto by mala podporiť stratégiu Európa 2000.

(6) Pre dobudovanie vnútorného trhu je nevyhnutné odstrániť zvyšné neodôvodnené a neprimerané prekážky riadneho fungovania vnútorného trhu a zlepšiť dôveru občanov v tento systém, obzvlášť pri cezhraničných nákupoch. Únia by sa mala usilovať o vytvorenie správnych podmienok na posilnenie postavenia spotrebiteľov tak, že im poskytne dostatočné nástroje, znalosti a kompetencie, ktoré im umožnia prijímať uvážené a informované rozhodnutia, a tak, že zvýši ich informovanosť.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 181, 21.6.2012, s. 89.

⁽²⁾ Ú. v. EÚ C 225, 27.7.2012, s. 217.

⁽³⁾ Pozícia Európskeho parlamentu zo 14. januára 2014 (zatiaľ neuverejnená v úradnom vestníku) a rozhodnutie Rady z 11. februára 2014.

- (7) V tomto nariadení sa zohľadňuje hospodárske, sociálne a technické prostredie a objavujúce sa sprievodné problémy. Opatrenia financované v rámci programu budú mať predovšetkým za cieľ riešiť problémy súvisiace s globalizáciou, digitalizáciou, čoraz zložitejšími rozhodnutiami, ktoré musia spotrebiteľia prijímať, potrebou prejsť k udržateľnejším modelom spotreby, so starnutím obyvateľstva, sociálnym vylúčením a s otázkou zraniteľných spotrebiteľov. Vysokú prioritu má začlenenie záujmov spotrebiteľov do všetkých politík Únie v súlade s článkom 12 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (ZFEÚ). Kľúčovou súčasťou zabezpečenia úplného zohľadnenia záujmov spotrebiteľov v iných politikách má koordinácia s ďalšími politikami a programami Únie. Aby sa podporili synergie a predišlo sa duplicité, iné fondy a programy Únie by mali poskytovať finančnú podporu začleneniu záujmov spotrebiteľov v ich príslušných oblastiach.
- (8) Programom by sa mala zabezpečiť vysoká miera ochrany pre všetkých spotrebiteľov, pričom pozornosť by sa mala predovšetkým zamerať na zraniteľných spotrebiteľov s cieľom zohľadniť ich osobitné potreby a posilniť ich schopnosti, na čo sa vyzýva v uznesení Európskeho parlamentu z 22. mája 2012 o stratégii posilňovania práv zraniteľných spotrebiteľov⁽¹⁾. Programom by sa mal zabezpečiť najmä prístup k informáciám o tovaroch a službách pre zraniteľných spotrebiteľov s cieľom poskytnúť im rovnaké príležitosti pre slobodné a informované rozhodnutia, a to najmä preto, že títo spotrebiteľia môžu mať problémy s prístupom k informáciám pre spotrebiteľov a ich porozumením, v dôsledku čoho im hrozí, že budú mylne informovaní.
- (9) Program by mal zohľadniť predovšetkým deti, a to aj spoluprácou so zainteresovanými stranami s cieľom zabezpečiť ich záväzok zodpovednej reklamy určenej nepľoletým osobám, a to najmä bojovať proti zavádzajúcej online reklame.
- (10) V programe by sa mali ustanoviť opatrenia, čím sa poskytne rámec Únie na ich financovanie. V súlade s článkom 54 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ, Euratom) č. 966/2012⁽²⁾ má toto nariadenie poskytnúť právny základ pre uvedené opatrenia a pre vykonávanie programu. Toto nariadenie vychádza z opatrení financovaných v súlade s rozhodnutím Európskeho parlamentu a Rady č. 1926/2006/ES⁽³⁾ a pokračuje v nich.
- (11) Je dôležité zlepšiť ochranu spotrebiteľa. Na dosiahnutie uvedeného všeobecného cieľa by sa mali stanoviť osobitné ciele v súvislosti s bezpečnosťou, informovanosťou a osvetou spotrebiteľa a podporou spotrebiteľských organizácií na úrovni Únie, právami a nápravou, ako aj presadzovaním práv spotrebiteľa. Malo by sa vykonávať pravidelné monitorovanie a hodnotenie významu a vplyvu opatrení prijatých v rámci programu s cieľom uľahčiť navrhovanie inteligentnejšej politiky v záujme spotrebiteľov. Na účely hodnotenia spotrebiteľskej politiky, a predovšetkým presného vplyvu prijatých opatrení by sa mali vypracovať ukazovatele, ktorých hodnota by sa však mala posudzovať v širšom kontexte.
- (12) Je dôležité zlepšiť dôveru spotrebiteľa. Na dosiahnutie tohto cieľa je potrebné rozšíriť rozsah pôsobenia opatrení najmä prostredníctvom vhodnej finančnej podpory spotrebiteľských organizácií na úrovni Únie a európskych spotrebiteľských centier, pričom je potrebné zohľadniť ich zásadnú úlohu pri poskytovaní informácií a pomoci spotrebiteľom v súvislosti s ich právami a pri ich podpore v spotrebiteľských sporoch, najmä pokiaľ ide o prístup k vhodným mechanizmom riešenia sporov, a podporou záujmov spotrebiteľa pri riadnom fungovaní vnútorného trhu. Tieto organizácie a centrá by mali mať schopnosť zlepšovať ochranu a dôveru spotrebiteľa prijímaním opatrení v teréne a prispôbovaním pomoci, informácií a osvetly so zreteľom na jednotlivcov.
- (13) Je potrebné stanoviť oprávnené opatrenia, prostredníctvom ktorých sa majú uvedené ciele dosahovať.
- (14) Je potrebné vymedziť kategórie potenciálnych príjemcov oprávnených na udelenie grantov.
- (15) V tomto nariadení je v zmysle bodu 17 Medziinštitucionálnej dohody z 2. decembra 2013 medzi Európskym parlamentom, Radou a Komisiou o rozpočtovej disciplíne, spolupráci v rozpočtových otázkach a riadnom finančnom hospodárení⁽⁴⁾ zahrnutá referenčná suma pre program, a to bez toho, aby tým boli dotknuté rozpočtové právomoci Európskeho parlamentu a Rady uvedené v ZFEÚ.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 264 E, 13.9.2013, s. 11.

⁽²⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ, Euratom) č. 966/2012 z 25. októbra 2012 o rozpočtových pravidlách, ktoré sa vzťahujú na všeobecný rozpočet Únie, a zrušení nariadenia Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002 (Ú. v. EÚ L 298, 26.10.2012, s. 1).

⁽³⁾ Rozhodnutie Európskeho parlamentu a Rady č. 1926/2006/ES z 18. decembra 2006, ktorým sa ustanovuje akčný program Spoločenstva v oblasti spotrebiteľskej politiky (2007 – 2013) (Ú. v. EÚ L 404, 30.12.2006, s. 39).

⁽⁴⁾ Ú. v. EÚ C 373, 20.12.2013, s. 1.

- (16) Pri vykonávaní programu v duchu zásad riadneho finančného hospodárenia, transparentnosti a flexibility by ďalšia existencia výkonnej agentúry mala byť prípustná, ak sa splnia všetky požiadavky stanovené v nariadení Rady (ES) č. 58/2003 ⁽¹⁾.
- (17) Výdavky Únie a finančné prostriedky členských štátov v oblasti bezpečnosti, osvetly a práv spotrebiteľov a presadzovania ich práv by mali byť lepšie koordinované, aby sa zabezpečila komplementárnosť, lepšia účinnosť a viditeľnosť a aby sa dosiahla lepšia rozpočtová synergia.
- (18) V Dohode o Európskom hospodárskom priestore sa ustanovuje spolupráca v oblasti ochrany spotrebiteľa medzi Úniou a jej členskými štátmi na jednej strane a krajinami Európskeho združenia voľného obchodu, ktoré sú zapojené do Európskeho hospodárskeho priestoru, na strane druhej. Malo by sa tiež ustanoviť, že do programu sa môžu zapojiť aj iné krajiny, najmä krajiny, ktoré susedia s Úniou, a krajiny, ktoré sa uchádzajú o členstvo v Únii, kandidátske krajiny alebo krajiny prístupujúce k Únii.
- (19) Pri vykonávaní programu a vzhľadom na globalizáciu výrobného reťazca a zvyšujúcu sa vzájomnú závislosť trhov by sa mala podporovať spolupráca s tretími krajinami, ktoré do programu nie sú zapojené, pričom sa zohľadnia všetky príslušné dohody medzi týmito krajinami a Úniou.
- (20) Na Komisiu by sa mala delegovať právomoc prijímať akty v súlade s článkom 290 ZFEÚ, pokiaľ ide o úpravu ukazovateľov stanovených v prílohe II s cieľom zohľadniť zmeny legislatívneho rámca v oblasti ochrany spotrebiteľa a pokiaľ ide o zmenu prílohy I vyňatím osobitných dotknutých opatrení s cieľom zohľadniť výsledky hodnotiacej správy vypracovanej Komisiou. Je osobitne dôležité, aby Komisia počas prípravných prác uskutočnila príslušné konzultácie, a to aj na úrovni expertov. Pri príprave a vypracúvaní delegovaných aktov by Komisia mala zabezpečiť, aby sa príslušné dokumenty súčasne, vo vhodnom čase a vhodným spôsobom postúpili Európskemu parlamentu a Rade.
- (21) S cieľom zabezpečiť jednotné podmienky vykonávania tohto nariadenia by sa mali na Komisiu preniesť vykonávacie právomoci, pokiaľ ide o prijímanie ročných pracovných programov. Uvedené právomoci by sa mali vykonávať v súlade s nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 182/2011 ⁽²⁾. Vzhľadom na to, že v programe sa nestanovujú kritériá bezpečnosti výrobkov, ale program sa zameriava na poskytovanie finančnej podpory na nástroje zamerané na realizáciu politiky bezpečnosti výrobkov, a vzhľadom na pomerne malú výšku dotknutej sumy je vhodné uplatniť konzultačný postup.
- (22) Finančné záujmy Únie by sa počas celého výdavkového cyklu mali chrániť primeranými opatreniami vrátane predchádzania nezrovnalostiam, ich odhaľovania a vyšetrenia, vymáhania stratených, neoprávnene vyplatených alebo nesprávne použitých finančných prostriedkov a tam, kde je to vhodné, prostredníctvom správnych a peňažných sankcií v súlade s nariadením (EÚ, Euratom) č. 966/2012.
- (23) Keďže ciele tohto nariadenia nemožno uspokojivo dosiahnuť na úrovni členských štátov vzhľadom na cezhraničnú povahu obsiahnutej problematiky, ale z dôvodu väčšieho potenciálu opatrenia Únie ich možno lepšie dosiahnuť na úrovni Únie, môže Únia prijať opatrenia v súlade so zásadou subsidiarity podľa článku 5 Zmluvy o Európskej únii. V súlade so zásadou proporcionality podľa uvedeného článku toto nariadenie neprekračuje rámec nevyhnutný na dosiahnutie týchto cieľov.
- (24) Rozhodnutie č. 1926/2006/ES by sa malo zrušiť.
- (25) Je vhodné zabezpečiť hladký prechod od akčného programu Spoločenstva v oblasti spotrebiteľskej politiky (2007 – 2013) ustanoveného rozhodnutím č. 1926/2006/ES k tomuto programu bez akéhokoľvek prerušenia, najmä pokiaľ ide o pokračovanie viacročných opatrení a hodnotenie úspechov dosiahnutých v rámci predchádzajúceho programu a oblastí, ktoré si vyžadujú väčšiu pozornosť. Ďalej je vhodné zosúladiť trvanie tohto programu s trvaním viacročného finančného rámca na roky 2014 – 2020 ustanoveného v nariadení Rady (EÚ, Euratom) č. 1311/2013 ⁽³⁾. Preto by sa mal tento program uplatňovať od 1. januára 2014. Od 1. januára 2021 by sa náklady súvisiace s riadením opatrení, ktoré sa neukončia do konca roka 2020, mali v prípade potreby pokrývať z rozpočtových prostriedkov na technickú a administratívnu pomoc,

PRIJALI TOTO NARIADENIE:

Článok 1

Viacročný program Spotrebiteľa

Týmto nariadením sa ustanovuje viacročný program Spotrebiteľa na obdobie od 1. januára 2014 do 31. decembra 2020 (ďalej len „program“).

⁽¹⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 58/2003 z 19. novembra 2002, ktoré stanovuje štatút výkonných orgánov, ktorým majú byť zverené niektoré úlohy v rámci riadenia programov Spoločenstva (Ú. v. ES L 11, 16.1.2003, s. 1).

⁽²⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 182/2011 zo 16. februára 2011, ktorým sa ustanovujú pravidlá a všeobecné zásady mechanizmu, na základe ktorého členské štáty kontrolujú vykonávanie vykonávacích právomocí Komisie (Ú. v. EÚ L 55, 28.2.2011, s. 13).

⁽³⁾ Nariadenie Rady (EÚ, Euratom) č. 1311/2013 z 2. decembra 2013, ktorým sa ustanovuje viacročný finančný rámec na roky 2014 – 2020 (Ú. v. EÚ L 347, 20.12.2013, s. 884).

Článok 2

Všeobecný cieľ

Všeobecným cieľom programu je zabezpečiť vysokú úroveň ochrany spotrebiteľa, posilniť postavenie spotrebiteľov a umiestniť spotrebiteľa do stredobodu vnútorného trhu v rámci celkovej stratégie na zabezpečenie inteligentného, udržateľného a inkluzívneho rastu. Program to dosiahne tým, že prispeje k ochrane zdravia, bezpečnosti a právnych a ekonomických záujmov spotrebiteľov, ako aj k presadzovaniu ich práv na informácie, osvetu a združovanie sa na účely ochrany svojich záujmov, pričom sa podporí začlenenie záujmov spotrebiteľa aj do iných oblastí politiky. Programom sa dopĺňajú, podporujú a monitorujú politiky členských štátov.

Článok 3

Osobitné ciele a ukazovatele

1. Všeobecný cieľ uvedený v článku 2 sa dosiahne prostredníctvom týchto osobitných cieľov:

a) Cieľ I – Bezpečnosť: upevniť a posilniť bezpečnosť výrobkov prostredníctvom účinného dohľadu nad trhom v celej únii.

Tento cieľ sa bude merať najmä prostredníctvom činnosti a efektívnosti systému včasného varovania EÚ pred nebezpečnými spotrebiteľskými výrobkami (RAPEX).

b) Cieľ II – Informovanosť a osvetu spotrebiteľa a podpora spotrebiteľských organizácií: zlepšiť osvetu medzi spotrebiteľmi, informovanosť a povedomie o ich právach, vytvorí informačnú základňu na účely spotrebiteľskej politiky a poskytovať podporu spotrebiteľským organizáciám, pričom sa zohľadnia aj osobitné potreby zraniteľných spotrebiteľov.

c) Cieľ III – Práva a náprava: rozvíjať a upevňovať práva spotrebiteľa predovšetkým prostredníctvom inteligentných regulačných opatrení a zlepšenia prístupu k jednoduchšej, účinnej a účelnej náprave s nízkymi nákladmi vrátane alternatívneho riešenia sporov.

Tento cieľ sa bude merať najmä na základe využívania alternatívneho riešenia sporov s cieľom riešiť cezhraničné spory a na základe činnosti systému riešenia sporov online v rámci celej únie a podľa percentuálneho podielu spotrebiteľov, ktorí začnú konať v dôsledku problému, ktorý sa vyskytol.

d) Cieľ IV – Presadzovanie: podporovať presadzovanie práv spotrebiteľa posilnením spolupráce medzi vnútroštátnymi orgánmi presadzovania práva a podporou spotrebiteľov formou poradenstva.

Tento cieľ sa bude merať najmä podľa úrovne toku informácií a účinnosti spolupráce v rámci siete spolupráce v oblasti ochrany spotrebiteľa, podľa činnosti európskych spotrebiteľských centier a podľa toho, ako dobre ich spotrebiteľia poznajú.

Kvalitná informovanosť a účasť spotrebiteľa je prioritou naprieč rôznymi sektormi, a preto sa vždy, keď je to možné, výslovne zahrnie do všetkých odvetvových cieľov a opatrení financovaných v rámci programu.

2. Ukazovatele sú stanovené v prílohe II.

3. Komisia je splnomocnená v súlade s článkom 15 prijímať delegované akty s cieľom upraviť ukazovatele stanovené v prílohe II.

Článok 4

Oprávnené opatrenia

Osobitné ciele uvedené v článku 3 sa dosiahnu prostredníctvom oprávnených opatrení stanovených v tomto zozname:

a) v rámci cieľa I – Bezpečnosť:

1. vedecké poradenstvo a analýza rizík týkajúcich sa zdravia a bezpečnosti spotrebiteľov, pokiaľ ide o nepotravinové výrobky a služby, vrátane podpory plnenia úloh nezávislých vedeckých výborov zriadených na základe rozhodnutia Komisie 2008/721/ES⁽¹⁾;

2. koordinácia dohľadu nad trhom a opatrení v oblasti presadzovania práva týkajúcich sa bezpečnosti výrobkov so zreteľom na smernicu Európskeho parlamentu a Rady 2001/95/ES⁽²⁾, a opatrenia na zlepšenie bezpečnosti služieb pre spotrebiteľov;

3. správa a ďalší rozvoj databáz kozmetických výrobkov;

b) v rámci cieľa II – Informovanosť a osvetu spotrebiteľa a podpora spotrebiteľských organizácií:

⁽¹⁾ Rozhodnutie Komisie 2008/721/ES z 5. augusta 2008, ktorým sa stanovuje poradná štruktúra vedeckých výborov a expertov v oblasti bezpečnosti spotrebiteľov, verejného zdravia a životného prostredia a ruší rozhodnutie 2004/210/ES (Ú. v. EÚ L 241, 10.9.2008, s. 21).

⁽²⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2001/95/ES z 3. decembra 2001 o všeobecnej bezpečnosti výrobkov (Ú. v. ES L 11, 15.1.2002, s. 4).

4. budovanie a zlepšenie prístupnosti informačnej základne na účely tvorby politiky v oblastiach ovplyvňujúcich spotrebiteľov, navrhovania inteligentných a cielených právnych predpisov a odhaľovania akýchkoľvek zlyhaní trhu alebo meniacich sa potrieb spotrebiteľov, ktoré poskytujú základ pre rozvoj spotrebiteľskej politiky, pre identifikáciu oblastí, ktoré sú z hľadiska spotrebiteľov najproblematickejšie, a pre začlenenie záujmov spotrebiteľa do ostatných politík Únie;
5. podpora prostredníctvom financovania spotrebiteľských organizácií na úrovni Únie a budovania kapacít spotrebiteľských organizácií na úrovni Únie, na národnej a regionálnej úrovni, zvýšenia transparentnosti, ako aj zintenzívnenia výmeny najlepších postupov a odborných znalostí;
6. zvyšovanie transparentnosti spotrebiteľských trhov a informovanosti spotrebiteľa, zabezpečovanie porovnateľných, spoľahlivých a ľahko dostupných údajov pre spotrebiteľov vrátane cezhraničných prípadov s cieľom umožniť im porovnávať nielen ceny, ale aj kvalitu a udržateľnosť tovaru a služieb;
7. zlepšovanie celoživotnej osvedy spotrebiteľa s osobitným zameraním na zraniteľných spotrebiteľov;
- c) v rámci cieľa III – Práva a náprava:
8. príprava právnych predpisov a iných regulačných iniciatív v oblasti ochrany spotrebiteľa zo strany Komisie, monitorovanie transpozície zo strany členských štátov a následné hodnotenie vplyvu a podpora koregulačných a samoregulačných iniciatív, ako aj monitorovanie skutočného vplyvu týchto iniciatív na spotrebiteľské trhy;
9. uľahčovanie prístupu k mechanizmom riešenia sporov pre spotrebiteľov, najmä k systémom alternatívneho riešenia sporov, a to aj prostredníctvom online systému v rámci celej Únie a vytvárania siete vnútroštátnych subjektov alternatívneho riešenia sporov s mimoriadnym ohľadom na vhodné opatrenia na ochranu potrieb a práv zraniteľných spotrebiteľov; monitorovanie fungovania a účinnosti mechanizmov riešenia sporov pre spotrebiteľov vrátane vyvíjania a spravovania príslušných nástrojov informačných technológií, ako aj výmenou súčasných najlepších postupov a skúseností v členských štátoch;
- d) v rámci cieľa IV – Presadzovanie:
10. koordinácia dohľadu a opatrení v oblasti presadzovania práva so zreteľom na nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 ⁽¹⁾;
11. finančné príspevky na spoločné opatrenia s verejnými alebo neziskovými subjektmi, ktoré vytvárajú siete Únie poskytujúce informácie a pomoc spotrebiteľom s cieľom pomôcť im pri uplatňovaní ich práv a získaní prístupu k náležitému riešeniu sporov vrátane mimosúdnych systémov riešenia sporov online (sieť európskych spotrebiteľských centier).
- Oprávnené opatrenia stanovené v prvom odseku tohto článku sa prípadne bližšie špecifikujú v prílohe I tak, že sa v rámci nich vymenujú osobitné opatrenia.

Článok 5

Príjemcovia oprávnení na udelenie grantov

1. Granty na fungovanie spotrebiteľských organizácií na úrovni Únie sa môžu udeliť európskym spotrebiteľským organizáciám, ktoré spĺňajú všetky tieto podmienky:

- a) sú mimovládne, neziskové, nezávislé od priemyselných, obchodných a podnikateľských alebo iných konfliktných záujmov a medzi ich prvoradé ciele a činnosti patrí podpora a ochrana zdravia, bezpečnosti a ekonomických a právnych záujmov spotrebiteľov v Únii;
- b) majú poverenie zastupovať záujmy spotrebiteľov na úrovni Únie organizáciami aspoň v polovici členských štátov, ktoré v súlade s vnútroštátnymi pravidlami alebo praxou zastupujú spotrebiteľov a vyvíjajú činnosť na regionálnej alebo národnej úrovni.

2. Granty na fungovanie medzinárodných orgánov, ktoré presadzujú zásady a politiky prispievajúce k cieľom programu, sa môžu udeliť organizáciám, ktoré spĺňajú všetky tieto podmienky:

- a) sú mimovládne, neziskové, nezávislé od priemyselných, obchodných a podnikateľských alebo iných konfliktných záujmov a medzi ich prvoradé ciele a činnosti patrí podpora a ochrana zdravia, bezpečnosti a ekonomických a právnych záujmov spotrebiteľov;

⁽¹⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 z 27. októbra 2004 o spolupráci medzi národnými orgánmi zodpovednými za vynucovanie právnych predpisov na ochranu spotrebiteľa (Ú. v. EÚ L 364, 9.12.2004, s. 1).

b) vykonávajú všetky tieto činnosti: poskytujú zástupcom spotrebiteľov z Únie a tretích krajín formálny mechanizmus na prispievanie do politických diskusií a politík, organizujú stretnutia s politikmi a regulačnými orgánmi s cieľom podporovať a obhajovať záujmy spotrebiteľa u orgánov verejnej moci, identifikujú spoločné problémy a výzvy spotrebiteľov, presadzujú názory spotrebiteľov v rámci dvojstranných vzťahov medzi Úniou a tretími krajinami, prispievajú k výmene a šíreniu odborných znalostí a znalostí v súvislosti so spotrebiteľskou problematikou v Únii a v tretích krajinách a vypracúvajú politické odporúčania.

3. Granty na fungovanie orgánov na úrovni Únie zriadených na účely koordinácie opatrení na presadzovanie práva v oblasti bezpečnosti výrobkov sa môžu udeliť orgánom uznaným na tento účel v právnych predpisoch Únie.

4. Granty na opatrenia orgánov s pôsobnosťou v celej Únii na účely vypracovania kódexov správania, najlepších postupov a usmernení na porovnávanie ceny, kvality a udržateľnosti výrobkov sa môžu udeliť orgánom, ktoré spĺňajú všetky tieto podmienky:

a) sú mimovládne, neziskové, nezávislé od priemyselných, obchodných a podnikateľských alebo iných konfliktných záujmov a medzi ich prvoradé ciele a činnosti patrí podpora a ochrana záujmov spotrebiteľa;

b) pôsobia aspoň v polovici členských štátov.

5. Granty na organizovanie podujatí predsedníctva týkajúcich sa spotrebiteľskej politiky Únie sa môžu udeliť vnútroštátnym orgánom členského štátu, ktorý predsedá zloženiam Rady s výnimkou zloženia Rady pre zahraničné veci, alebo orgánom, ktoré určí tento členský štát.

6. Granty na opatrenia orgánov členských štátov zodpovedných za spotrebiteľské záležitosti a zodpovedajúcich orgánov tretích krajín sa môžu udeliť orgánom, ktoré oznámil členský štát alebo tretia krajina uvedená v článku 7 tohto nariadenia Komisii v súlade s nariadením (ES) č. 2006/2004 alebo smernicou 2001/95/ES, alebo neziskovým subjektom, ktoré na tento účel výslovne určia uvedené orgány.

7. Granty pre úradníkov v oblasti presadzovania práva z členských štátov a tretích krajín sa môžu udeliť úradníkom orgánov, ktoré oznámil členský štát alebo tretia krajina uvedená v článku 7 tohto nariadenia Komisii na účely nariadenia (ES) č. 2006/2004 a smernice 2001/95/ES.

8. Granty na opatrenia sa môžu udeliť orgánu určenému členským štátom alebo treťou krajinou uvedenou v článku 7, ktorý je neziskovým subjektom vybraným na základe transparentného konania alebo verejným orgánom. Určený orgán je členom siete Únie, ktorá poskytuje informácie a pomoc spotrebiteľom s cieľom pomôcť im pri uplatňovaní ich práv a získavaní prístupu k náležitému riešeniu sporov (sieť európskych spotrebiteľských centier). Ako mechanizmus dlhodobej spolupráce medzi Komisiou, sieťou európskych spotrebiteľských centier a/alebo subjektov, ktoré ju tvoria, sa môže ustanoviť rámcové partnerstvo.

9. Granty na opatrenia sa môžu udeľovať orgánom vybavujúcim sťažnosti, zriadeným a pôsobiacim v členských štátoch Únie a v krajinách Európskeho združenia voľného obchodu, ktoré sú členmi Európskeho hospodárskeho priestoru, zodpovedajúcim za zhromažďovanie sťažností od spotrebiteľov alebo vyvíjajúcim snahu o riešenie sťažností alebo poskytujúcim poradenstvo alebo informácie spotrebiteľom o sťažnostiach alebo otázkach, a ktoré sú zároveň treťou stranou sťažnosti spotrebiteľa na obchodníka alebo otázky spotrebiteľa o obchodníkovi. Nezahŕňajú mechanizmy vybavovania sťažností spotrebiteľov, ktoré uplatňujú obchodníci a v rámci ktorých sa otázky a sťažnosti riešia priamo so spotrebiteľom, ani mechanizmy poskytovania služieb spojených s vybavovaním sťažností, ktoré uplatňuje obchodník alebo sa uplatňujú v jeho mene.

Článok 6

Finančný rámec

1. Finančné krytie na vykonávanie programu na obdobie od 1. januára 2014 do 31. decembra 2020 je 188 829 000 EUR v bežných cenách.

2. Ročné rozpočtové prostriedky schvaľuje Európsky parlament a Rada v medziach viacročného finančného rámca.

Článok 7

Zapojenie tretích krajín do programu

Program je otvorený pre zapojenie:

a) krajín Európskeho združenia voľného obchodu, ktoré sú členmi Európskeho hospodárskeho priestoru, v súlade s podmienkami ustanovenými v Dohode o Európskom hospodárskom priestore;

b) tretích krajín, predovšetkým prístupujúcich a kandidátskych krajín, ako aj potenciálnych kandidátskych krajín a krajín, na ktoré sa uplatňuje európska susedská politika, v súlade so všeobecnými zásadami a všeobecnými podmienkami ich účasti na programoch Únie ustanovených v príslušných rámcových dohodách, rozhodnutiach asociačnej rady alebo v podobných dohodách.

Článok 8

Druhy intervencií a maximálna výška spolufinancovania

1. V súlade s nariadením (EÚ, Euratom) č. 966/2012 môžu mať finančné príspevky Únie formu grantov alebo verejného obstarávania, alebo akejkoľvek inej intervencie potrebnej na dosiahnutie cieľov uvedených v článkoch 2 a 3 tohto nariadenia.

2. Granty Únie a ich zodpovedajúce maximálne výšky sa stanovujú takto:

- a) granty na fungovanie spotrebiteľských organizácií na úrovni Únie, ako sa vymedzuje v článku 5 ods. 1, ktoré neprekročia 50 % oprávnených nákladov;
- b) granty na fungovanie medzinárodných orgánov, ktoré presadzujú zásady a politiky prispievajúce k cieľom programu, ako sa vymedzuje v článku 5 ods. 2, ktoré neprekročia 50 % oprávnených nákladov;
- c) granty na fungovanie orgánov na úrovni Únie zriadených na účely koordinácie opatrení na presadzovanie práva v oblasti bezpečnosti výrobkov a uznaných na tento účel v právnych predpisoch Únie, ako sa vymedzuje v článku 5 ods. 3, ktoré neprekročia 95 % oprávnených nákladov;
- d) granty na opatrenia orgánov s pôsobnosťou v celej Únii na účely vypracovania kódexov správania, najlepších postupov, usmernení na porovnávanie cien, kvality a udržateľnosti výrobkov, ako sa vymedzuje v článku 5 ods. 4, ktoré neprekročia 50 % oprávnených nákladov;
- e) granty na organizovanie podujatí predsedníctva týkajúcich sa spotrebiteľskej politiky Únie vnútroštátnym orgánom členského štátu, ktorý predsedá zloženiam Rady s výnimkou zloženia Rady pre zahraničné veci, alebo orgánom určeným týmto členským štátom, ktoré neprekročia 50 % oprávnených nákladov;
- f) granty na opatrenia orgánov členských štátov zodpovedných za spotrebiteľské záležitosti a zodpovedajúcich orgánov tretích krajín zapojených do programu v súlade s článkom 7, ako sa vymedzuje v článku 5 ods. 6, ktoré neprekročia 50 % oprávnených nákladov, s výnimkou opatrení výnimočnej užitočnosti, v prípade ktorých príspevok Únie na oprávnené náklady nesmie prekročiť 70 %;

g) granty na výmenu úradníkov v oblasti presadzovania práva z členských štátov a tretích krajín zapojených do programu v súlade s článkom 7, ako sa vymedzuje v článku 5 ods. 7, ktoré zahŕňajú cestovné výdavky a diéty;

h) granty na opatrenia orgánov, ktoré určil členský štát alebo tretia krajina uvedená v článku 7, ako sa vymedzuje v článku 5 ods. 8, ktoré neprekročia 70 % oprávnených nákladov;

i) granty na opatrenia vnútroštátnych orgánov zodpovedných za vybavovanie sťažností spotrebiteľov, ako sa vymedzuje v článku 5 ods. 9, ktoré neprekročia 50 % oprávnených nákladov.

3. Opatrenia sa považujú za výnimočne užitočné v zmysle odseku 2 písm. f), ak:

- a) pokiaľ ide o granty udelené orgánom a oznámené Komisii na účely nariadenia (ES) č. 2006/2004, zahŕňajú aspoň šesť členských štátov alebo sa týkajú porušení, ktoré spôsobujú alebo môžu spôsobiť škodu v dvoch alebo vo viacerých členských štátoch;
- b) pokiaľ ide o granty udelené orgánom zodpovedným za bezpečnosť spotrebiteľských výrobkov, zahŕňajú aspoň desať členských štátov zapojených do európskej siete orgánov členských štátov, ktoré sú zodpovedné za bezpečnosť výrobkov, ako sa uvádza v článku 10 smernice 2001/95/ES, alebo prispievajú k vykonávaniu opatrení dohľadu nad trhom v oblasti bezpečnosti spotrebiteľských výrobkov, ktoré boli ustanovené v právnom akte Únie.

Článok 9

Administratívna a technická pomoc

1. Finančné prostriedky pridelené na program môžu pokrývať aj náklady na činnosti súvisiace s prípravou, monitorovaním, kontrolou, auditom a hodnotením, ktoré sú potrebné na riadenie programu a dosiahnutie jeho cieľov, okrem iného aj na korporátnu komunikáciu týkajúcu sa politických priorít Únie, pokiaľ súvisia so všeobecným cieľom tohto nariadenia, spolu so všetkými ostatnými výdavkami na technickú a administratívnu pomoc, ktoré vznikli Komisii v súvislosti s riadením programu.

2. Celková suma určená na pokrytie výdavkov spojených s činnosťami súvisiacimi s prípravou, monitorovaním, kontrolou, auditom a hodnotením, ako aj s technickou a administratívnou pomocou uvedenými v odseku 1 neprekročí 12 % finančného krytia prideleného na program.

Článok 10

Spôsoby vykonávania

Komisia vykonáva program prostredníctvom spôsobov riadenia uvedených v článku 58 nariadenia (EÚ, Euratom) č. 966/2012.

Článok 11

Súlada a komplementárnosť s inými politikami

Komisia zabezpečuje v spolupráci s členskými štátmi celkový súlad a komplementárnosť programu s inými príslušnými politikami, nástrojmi a opatreniami Únie, a to najmä v rámci viacročného programu Práva, rovnosť a občianstvo na obdobie rokov 2014 – 2020 ⁽¹⁾.

Článok 12

Ročné pracovné programy

Komisia vykonáva program prostredníctvom ročných pracovných programov. Ročnými pracovnými programami sa jednotným spôsobom realizujú ciele stanovené v článkoch 2 a 3 a opatrenia stanovené v článku 4 a ďalej spresnené v prílohe I.

Komisia prijme ročné pracovné programy vo forme vykonávacích aktov v súlade s konzultačným postupom uvedeným v článku 16 ods. 2 tohto nariadenia. Uvedené vykonávacie akty stanovujú prvky ustanovené v nariadení (EÚ, Euratom) č. 966/2012, a to konkrétne:

- a) vykonávanie opatrení v súlade s článkom 4 tohto nariadenia a jeho prílohou I, ako aj orientačné pridelenie finančných prostriedkov;
- b) časový harmonogram plánovaných výzev na predkladanie ponúk a výzev na predkladanie návrhov.

Článok 13

Hodnotenie a šírenie

1. Členské štáty poskytujú Komisii na jej žiadosť informácie o vykonávaní a vplyve programu.

2. Komisia:

a) do 30. septembra 2017:

- i) preskúma dosiahnutie cieľov všetkých opatrení (na úrovni výsledkov a vplyvov), súčasný stav v súvislosti s vykonávaním oprávnených opatrení stanovených v článku 4 a osobitných opatrení uvedených v prílohe I, pridelovanie

⁽¹⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1381/2013 zo 17. decembra 2013, ktorým sa ustanovuje program Práva, rovnosť a občianstvo na obdobie rokov 2014 – 2020 (Ú. v. EÚ L 354, 28.12.2013, s. 62).

finančných prostriedkov príjmom v súlade s podmienkami stanovenými v článku 5, účinnosť využívania zdrojov a jeho európsku pridanú hodnotu, pričom zohľadní vývoj v oblasti ochrany spotrebiteľa so zreteľom na rozhodnutie o obnovení, úprave alebo pozastavení opatrení;

- ii) predloží Európskemu parlamentu a Rade hodnotiacu správu týkajúcu sa vykonaného preskúmania;

b) do 31. decembra 2017, ak je to vhodné, predloží legislatívny návrh alebo za podmienok stanovených v odseku 3 prijme delegovaný akt.

Hodnotiaca správa sa okrem toho zameria na možnosti zjednodušenia, vnútornú a vonkajšiu koherentnosť, ďalšiu opodstatnenosť všetkých cieľov a na príspevok opatrení k prioritám Únie, pokiaľ ide o inteligentný, udržateľný a inkluzívny rast. Takisto sa v nej zohľadnia výsledky hodnotenia dlhodobého vplyvu predchádzajúceho programu.

Zhodnotenie dlhodobějších vplyvov a udržateľnosti účinkov programu slúži ako základ rozhodnutia o možnom obnovení, úprave alebo pozastavení následného programu.

3. S cieľom zohľadniť situáciu, keď sa v hodnotiacej správe podľa odseku 2 dospeje k záveru, že osobitné opatrenia stanovené v prílohe I sa nevykonali do 31. decembra 2016 a nemožno ich vykonať do konca programu vrátane prípadu, keď uvedené osobitné opatrenia už nie sú relevantné pre dosiahnutie cieľov stanovených v článkoch 2 a 3, je Komisia splnomocnená v súlade s článkom 15 prijímať delegované akty, ktorými zmení prílohu I vyňatím dotknutých osobitných opatrení.

4. Komisia zverejňuje výsledky opatrení vykonaných na základe tohto nariadenia.

Článok 14

Ochrana finančných záujmov Únie

1. Komisia prijme príslušné opatrenia na zabezpečenie toho, aby sa pri vykonávaní opatrení financovaných na základe tohto nariadenia chránili finančné záujmy Únie uplatňovaním preventívnych opatrení na zamedzenie podvodov, korupcie a iného protiprávneho konania, účinnými kontrolami a v prípade, že sa zistia nezrovnalosti, vymáhaním neoprávnene vyplatených súm, prípadne prostredníctvom účinných, primeraných a odrádzajúcich správnych a peňažných sankcií.

2. Komisia alebo jej zástupcovia a Európsky dvor audítorov majú právomoc vykonávať audit dokladov a kontroly na mieste u všetkých príjemcov grantov, zmluvných dodávateľov a subdodávateľov, ktorí dostali finančné prostriedky Únie podľa tohto nariadenia.

3. Európsky úrad pre boj proti podvodom (OLAF) môže vykonávať vyšetrovania vrátane kontrol a inšpekcií na mieste v súlade s postupmi stanovenými v nariadení Európskeho parlamentu a Rady (EÚ, Euratom) č. 883/2013 ⁽¹⁾ a v nariadení Rady (Euratom, ES) č. 2185/96 ⁽²⁾ na účely zistenia, či v súvislosti s dohodou o grante alebo rozhodnutím o grante, alebo zmluvou financovanou podľa tohto nariadenia nedošlo k podvodu, korupcii ani akémukoľvek inému protiprávnemu konaniu poškodzujúcemu finančné záujmy Únie.

4. Bez toho, aby boli dotknuté odseky 1, 2 a 3, dohody o spolupráci s tretími krajinami a s medzinárodnými organizáciami, zmluvy, dohody o grante a rozhodnutia o grante, ktoré sú výsledkom vykonávania tohto nariadenia, obsahujú ustanovenia, ktorými sa Komisia, Európsky dvor audítorov a OLAF výslovne splnomocňujú na vykonávanie takýchto auditov a vyšetrovaní v súlade s ich príslušnými právomocami.

Článok 15

Vykonávanie delegovania právomoci

1. Komisii sa udeľuje právomoc prijímať delegované akty za podmienok stanovených v tomto článku.

2. Právomoc prijímať delegované akty uvedené v článku 3 ods. 3 a v článku 13 ods. 3 sa Komisii udeľuje na obdobie trvania programu.

3. Delegovanie právomoci uvedené v článku 3 ods. 3 a v článku 13 ods. 3 môže Európsky parlament alebo Rada kedykoľvek odvolať. Rozhodnutím o odvolaní sa ukončuje delegovanie právomoci, ktoré sa v ňom uvádza. Rozhodnutie nadobúda účinnosť dňom nasledujúcim po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie* alebo k neskoršiemu dátumu, ktorý je v ňom určený. Nie je ním dotknutá platnosť delegovaných aktov, ktoré už nadobudli účinnosť.

⁽¹⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ, Euratom) č. 883/2013 z 11. septembra 2013 o vyšetrovaniach vykonávaných Európskym úradom pre boj proti podvodom (OLAF), ktorým sa zrušuje nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1073/1999 a nariadenie Rady (Euratom) č. 1074/1999 (Ú. v. EÚ L 248, 18.9.2013, s. 1).

⁽²⁾ Nariadenie Rady (Euratom, ES) č. 2185/96 z 11. novembra 1996 o kontrolách a inšpekciách na mieste vykonávaných Komisiou s cieľom ochrany finančných záujmov Európskych spoločenstiev pred spreneverou a inými podvodmi (Ú. v. ES L 292, 15.11.1996, s. 2).

4. Komisia oznamuje delegovaný akt hneď po prijatí súčasne Európskemu parlamentu a Rade.

5. Delegovaný akt prijatý podľa článku 3 ods. 3 a článku 13 ods. 3 nadobudne účinnosť, len ak Európsky parlament alebo Rada voči nemu nevzniesli námietku v lehote dvoch mesiacov odo dňa oznámenia uvedeného aktu Európskemu parlamentu a Rade alebo ak pred uplynutím uvedenej lehoty Európsky parlament a Rada informovali Komisiu o svojom rozhodnutí nevzniesť námietku. Na podnet Európskeho parlamentu alebo Rady sa táto lehota predlži o dva mesiace.

Článok 16

Postup výboru

1. Komisii pomáha výbor. Uvedený výbor je výborom v zmysle nariadenia (EÚ) č. 182/2011.

2. Ak sa odkazuje na tento odsek, uplatňuje sa článok 4 nariadenia (EÚ) č. 182/2011.

Článok 17

Prechodné opatrenia

1. Článok 6 rozhodnutia č. 1926/2006/ES sa naďalej uplatňuje na opatrenia, na ktoré sa vzťahuje uvedené rozhodnutie a ktoré neboli ukončené do 31. decembra 2013. Preto môžu finančné prostriedky pridelené programu pokrývať aj výdavky súvisiace s technickou a administratívnou pomocou potrebnou na zabezpečenie prechodu medzi opatreniami prijatými na základe rozhodnutia č. 1926/2006/ES a programom.

2. V prípade potreby sa do rozpočtu na obdobie po 31. decembri 2020 môžu začleniť rozpočtové prostriedky na pokrytie výdavkov stanovených v článku 9 s cieľom umožniť riadenie opatrení, ktoré sa neukončia do 31. decembra 2020.

Článok 18

Zrušenie

Rozhodnutie č. 1926/2006/ES sa zrušuje s účinnosťou od 1. januára 2014.

Článok 19

Nadobudnutie účinnosti a dátum uplatňovania

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom nasledujúcim po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

Uplatňuje sa od 1. januára 2014.

Toto nariadenie je záväzné v celom rozsahu a priamo uplatniteľné vo všetkých členských štátoch.

V Štrasburgu 26. februára 2014

Za Európsky parlament
predseda
M. SCHULZ

Za Radu
predseda
D. KOURKOULAS

PRÍLOHA I

DRUHY OPATRENÍ

Cieľ I

Bezpečnosť: upevniť a posilniť bezpečnosť výrobkov prostredníctvom účinného dohľadu nad trhom v celej Únii

1. Vedecké poradenstvo a analýza rizík týkajúcich sa zdravia a bezpečnosti spotrebiteľov, pokiaľ ide o nepotravinové výrobky a služby, vrátane podpory plneniu úloh nezávislých vedeckých výborov zriadených na základe rozhodnutia 2008/721/ES.
2. Koordinácia dohľadu nad trhom a opatrení v oblasti presadzovania práva týkajúcich sa bezpečnosti výrobkov so zreteľom na smernicu 2001/95/ES a opatrenia na zlepšenie bezpečnosti služieb pre spotrebiteľov:
 - a) vývoj, modernizácia a spravovanie nástrojov informačných technológií (ako napríklad databáz, informačných a komunikačných systémov) najmä s cieľom zlepšiť účinnosť existujúcich systémov rozšírením možností exportovania údajov, triedenia a extrakcie údajov na štatistické účely a uľahčením elektronickej výmeny a využívania údajov medzi členskými štátmi;
 - b) organizovanie seminárov, konferencií, workshopov a stretnutí zainteresovaných strán a expertov o rizikách a presadzovaní práva v oblasti bezpečnosti výrobkov;
 - c) výmeny úradníkov v oblasti presadzovania práva a odborná príprava zameraná na začlenenie prístupu založeného na posúdení rizika;
 - d) osobitné spoločné opatrenia spolupráce v oblasti bezpečnosti nepotravinových spotrebiteľských výrobkov a služieb podľa smernice 2001/95/ES;
 - e) monitorovanie a posudzovanie bezpečnosti nepotravinových výrobkov a služieb vrátane vedomostnej základne pre ďalšie normy alebo zavedenie iných bezpečnostných referenčných hodnôt a spresnenie požiadaviek týkajúcich sa výsledovateľnosti;
 - f) administratívna spolupráca, spolupráca v oblasti presadzovania práva a výsledovateľnosti výrobkov a vývoj preventívnych opatrení s tretími krajinami, na ktoré sa nevzťahuje článok 7 tohto nariadenia, a to aj s tretími krajinami, z ktorých pochádza väčšina výrobkov nahlásených v Únii z dôvodu nesúladu s právnymi predpismi Únie;
 - g) podpora orgánov uznaných na základe právnych predpisov Únie na účely koordinácie opatrení členských štátov v oblasti presadzovania práva.
3. Správa a ďalší rozvoj databáz kozmetických výrobkov:
 - a) správa portálu na nahlasovanie kozmetických výrobkov zriadeného na základe nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1223/2009 ⁽¹⁾;
 - b) správa databázy zložiek kozmetických výrobkov na podporu vykonávania nariadenia (ES) č. 1223/2009.

Cieľ II

zlepšiť osvetu medzi spotrebiteľmi, informovanosť a povedomie o ich právach, vytvoriť informačnú základňu na účely spotrebiteľskej politiky a poskytovať podporu spotrebiteľským organizáciám, pričom sa zohľadnia aj osobitné potreby zraniteľných spotrebiteľov Informovanosť a osвета spotrebiteľa a podpora spotrebiteľských organizácií:

4. Budovanie a zlepšenie prístupnosti informačnej základne na účely tvorby politiky v oblastiach ovplyvňujúcich spotrebiteľov, navrhovania inteligentných a cieľených právnych predpisov a odhaľovania akýchkoľvek zlyhaní trhu alebo meniacich sa potrieb spotrebiteľov, ktoré poskytujú základ pre rozvoj spotrebiteľskej politiky, pre identifikáciu oblastí, ktoré sú z hľadiska spotrebiteľov najproblematickejšie, a pre začlenenie záujmov spotrebiteľa do ostatných politík Únie vrátane:
 - a) štúdií a analýz zameraných na spotrebiteľov a spotrebiteľské trhy na úrovni celej Únie s cieľom vytvoriť inteligentné a cieľené predpisy, odhaliť zlyhania trhu alebo zistiť zmeny potrieb spotrebiteľov;
 - b) rozvoja a správy databáz najmä v záujme poskytnutia zozbieraných údajov zainteresovaným stranám, ako napríklad spotrebiteľským organizáciám, vnútroštátnym orgánom a výskumným pracovníkom;

⁽¹⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1223/2009 z 30. novembra 2009 o kozmetických výrobkoch (Ú. v. EÚ L 342, 22.12.2009, s. 59).

- c) vypracovania a analýzy vnútroštátnych štatistických a iných relevantných údajov. Zber najmä vnútroštátnych údajov a ukazovateľov týkajúcich sa cien, sťažností, presadzovania práva, nápravy sa navrhne v spolupráci s vnútroštátnymi zainteresovanými stranami.
5. Podpora prostredníctvom financovania spotrebiteľských organizácií na úrovni Únie a budovania kapacít spotrebiteľských organizácií na úrovni Únie, na národnej a regionálnej úrovni, zvýšenia transparentnosti, a zintenzívnenia výmeny najlepších postupov a odborných znalostí:
- a) finančné príspevky na fungovanie spotrebiteľských organizácií na úrovni Únie, ktoré zastupujú záujmy spotrebiteľa v súlade s článkom 5 ods. 1 tohto nariadenia;
- b) budovanie kapacít pre regionálne, národné a európske spotrebiteľské organizácie predovšetkým prostredníctvom odbornej prípravy dostupnej v rôznych jazykoch a v celej únii a výmeny najlepších postupov a odborných znalostí pre zamestnancov, a to najmä pre spotrebiteľské organizácie v členských štátoch, v ktorých sú nedostatočne rozvinuté alebo ktoré vykazujú pomerne nízku úroveň dôvery a informovanosti spotrebiteľa, ako to dokazuje monitorovanie spotrebiteľských trhov a spotrebiteľského prostredia v členských štátoch;
- c) zlepšenie transparentnosti a posilnenie výmen osvedčených postupov a odborných znalostí, a to predovšetkým intenzívnejším vytváraním sietí, k čomu prispeje zriadenie internetového portálu určeného spotrebiteľským organizáciám, ktorý predstavuje interaktívny priestor pre výmeny a vytváranie sietí a umožňuje bezplatný prístup k materiálom zostaveným v rámci odbornej prípravy;
- d) podpora medzinárodných orgánov, ktoré presadzujú zásady a politiky, ktoré sú v súlade s cieľmi programu.
6. Zvyšovanie transparentnosti spotrebiteľských trhov a informovanosti spotrebiteľa, zabezpečovanie porovnateľných, spoľahlivých a ľahko dostupných údajov pre spotrebiteľov vrátane cezhraničných prípadov, čo im umožní porovnávať nielen ceny, ale aj kvalitu a udržateľnosť tovaru a služieb:
- a) kampane na zvyšovanie informovanosti o otázkach týkajúcich sa spotrebiteľov, a to aj prostredníctvom spoločných opatrení s členskými štátmi;
- b) opatrenia na zvýšenie transparentnosti spotrebiteľských trhov so zreteľom napríklad na retailové finančné produkty, energiu, digitálne médiá a telekomunikácie a dopravu;
- c) opatrenia uľahčujúce prístup spotrebiteľov k relevantným, porovnateľným, spoľahlivým a ľahko dostupným informáciám o tovare, službách a trhoch, predovšetkým o cenách, kvalite a udržateľnosti tovaru a služieb, či už offline, alebo online, napríklad na základe porovnávania webových stránok a opatrení zaručujúcich vysokú kvalitu a dôveryhodnosť takýchto webových stránok, a to aj pre cezhraničné nákupy;
- d) opatrenia na zlepšenie prístupu spotrebiteľov k informáciám o udržateľnej spotrebe tovaru a služieb;
- e) podpora podujatí týkajúcich sa spotrebiteľskej politiky Únie, ktoré organizuje členský štát predsedajúci zloženiam Rady s výnimkou zloženia Rady pre zahraničné veci so zameraním na otázky, ktoré sú v súlade so stanovenými politickými prioritami Únie;
- f) finančné príspevky vnútroštátnym orgánom zaoberajúcim sa sťažnosťami, ktoré sú určené na pomoc pri používaní harmonizovanej metodiky na klasifikáciu a nahlasovanie sťažností a otázok spotrebiteľov;
- g) podpora orgánov v celej únii na vypracovanie kódexov správania, najlepších postupov a usmernení na porovnávanie cien, kvality a udržateľnosti, a to aj prostredníctvom porovnávania webových stránok;
- h) podpora informovania o spotrebiteľských otázkach, a to aj prostredníctvom podpory šírenia správnych a relevantných informácií o spotrebiteľských otázkach médiami.
7. Zlepšovanie celoživotnej osvetly spotrebiteľov s osobitným zameraním na zraniteľných spotrebiteľov:
- a) vývoj interaktívnej platformy na výmenu najlepších postupov a materiálov pre celoživotnú osvetlu spotrebiteľov s osobitným zameraním na zraniteľných spotrebiteľov, ktorí majú ťažkosti s prístupom k spotrebiteľským informáciám a s ich porozumením, s cieľom zabezpečiť, aby neboli zavádzaní;
- b) vypracovanie opatrení a materiálov na účely osvetly v spolupráci so zainteresovanými stranami, ako napríklad vnútroštátnymi orgánmi, učiteľmi, spotrebiteľskými organizáciami a subjektmi pôsobiacimi priamo na mieste, a to najmä využívaním (napríklad zhromažďovaním, zostavovaním, prekladom a šírením) materiálov vypracovaných na vnútroštátnej úrovni alebo v rámci predchádzajúcich iniciatív v rôznych médiách vrátane digitálnych médií, napríklad o právach spotrebiteľa vrátane cezhraničných otázok, zdravia a bezpečnosti, právnych predpisov Únie týkajúcich sa spotrebiteľov, udržateľnej a etickej spotreby vrátane systémov certifikácie Únie, finančnej a mediálnej gramotnosti.

Cieľ III

Práva a náprava: rozvíjať a upevňovať práva spotrebiteľa predovšetkým prostredníctvom inteligentných regulačných opatrení a zlepšenia prístupu k jednoduchej, účinnej a účelnej náprave s nízkymi nákladmi vrátane alternatívneho riešenia sporov

8. Príprava právnych predpisov a iných regulačných iniciatív v oblasti ochrany spotrebiteľa zo strany Komisie, monitorovanie transpozície zo strany členských štátov a následné hodnotenie jej vplyvu a podpora koregulačných a samoregulačných iniciatív, ako aj monitorovanie skutočného vplyvu týchto iniciatív na spotrebiteľské trhy vrátane:
 - a) štúdií a činností v oblasti inteligentnej regulácie, ako sú hodnotenia *ex ante* a *ex post*, posudzovania vplyvu, verejné konzultácie, hodnotenie a zjednodušovanie existujúcich právnych predpisov;
 - b) seminárov, konferencií, workshopov a stretnutí zainteresovaných strán a expertov;
 - c) vyvíjania a správy ľahko a verejne dostupných databáz, ktoré sa týkajú vykonávania právnych predpisov Únie v oblasti ochrany spotrebiteľa;
 - d) hodnotenia opatrení vykonávaných v rámci programu.
9. Uľahčovanie prístupu k mechanizmom riešenia sporov pre spotrebiteľov, najmä k systémom alternatívneho riešenia sporov, a to aj prostredníctvom online systému v rámci celej Únie, a vytvárania siete vnútroštátnych subjektov alternatívneho riešenia sporov s mimoriadnym ohľadom na vhodné opatrenia na ochranu potrieb a práv zraniteľných spotrebiteľov; monitorovanie fungovania a účinnosti mechanizmov riešenia sporov pre spotrebiteľov, a to tak vyvíjaním a spravovaním príslušných nástrojov informačných technológií, ako aj výmenou súčasných najlepších postupov a skúseností v členských štátoch:
 - a) vyvíjanie a spravovanie nástrojov informačných technológií;
 - b) podpora pri vytváraní systému riešenia sporov online v rámci celej Únie a jeho spravovaní vrátane podpory súvisiacich služieb, ako sú preklady;
 - c) podpora pri vytváraní siete vnútroštátnych subjektov alternatívneho riešenia sporov a ich vzájomnej výmeny a šírenia osvedčených postupov a skúseností;
 - d) vyvíjanie konkrétnych nástrojov na uľahčovanie prístupu k náprave pre zraniteľné osoby, ktoré zriedkavejšie požadujú nápravu.

Cieľ IV

Presadzovanie: podporovať presadzovanie práv spotrebiteľa posilnením spolupráce medzi vnútroštátnymi orgánmi presadzovania práva a podporou spotrebiteľov formou poradenstva

10. Koordinácia dohľadu a opatrení v oblasti presadzovania práva so zreteľom na nariadenie (ES) č. 2006/2004 vrátane:
 - a) vyvíjania a spravovania nástrojov informačných technológií, ako napríklad databáz, informačných a komunikačných systémov;
 - b) opatrení na zlepšenie spolupráce medzi orgánmi, ako aj koordinácie monitorovania a presadzovania práva, ako sú výmeny úradníkov v oblasti presadzovania práva, spoločné činnosti, odborná príprava pre úradníkov v oblasti presadzovania práva a pre členov súdnictva;
 - c) organizovania seminárov, konferencií, workshopov a stretnutí zainteresovaných strán a expertov v oblasti presadzovania práva;
 - d) administratívnej spolupráce a spolupráce v oblasti presadzovania práva s tretími krajinami, ktoré nie sú do programu zapojené, a s medzinárodnými organizáciami.
11. Finančné príspevky na spoločné opatrenia s verejnými alebo neziskovými subjektmi, ktoré vytvárajú siete Únie poskytujúce informácie a pomoc spotrebiteľom s cieľom pomôcť im pri uplatňovaní ich práv a získavaní prístupu k náležitému riešeniu sporov vrátane systémov mimosúdneho riešenia sporov online (sieť európskych spotrebiteľských centier), ktoré tiež zahŕňajú:
 - a) vyvíjanie a spravovanie nástrojov informačných technológií, ako napríklad databáz, informačných a komunikačných systémov potrebných pre riadne fungovanie siete európskych spotrebiteľských centier;
 - b) opatrenia zamerané na zlepšenie povesti a viditeľnosti európskych spotrebiteľských centier.

PRÍLOHA II

UKAZOVATELE PODĽA ČLÁNKU 3 TOHTO NARIADENIA

Cieľ I

Bezpečnosť: upevniť a posilniť bezpečnosť výrobkov prostredníctvom účinného dohľadu nad trhom v celej Únii

Ukazovateľ	Zdroj	Súčasný stav	Cieľ
Percento oznámení RAPEX, ktoré vyvolali aspoň jednu reakciu (ostatných členských štátov)	RAPEX	43 % (843 oznámení) v roku 2010	nárast o 10 % do roku 2020
Pomer počtu reakcií k počtu oznámení (vážne riziká) (*)	RAPEX	1,07 v roku 2010	nárast o 15 % do roku 2020

(*) Oznámenie môže vyvolať niekoľko reakcií orgánov iných členských štátov.

Cieľ II

Informovanosť a osveta spotrebiteľa a podpora spotrebiteľských organizácií: zlepšiť osvetu medzi spotrebiteľmi, informovanosť a povedomie o ich právach, vytvoriť informačnú základňu na účely spotrebiteľskej politiky a poskytovať podporu spotrebiteľským organizáciám, pričom sa zohľadnia aj osobitné potreby zraniteľných spotrebiteľov

Ukazovateľ	Zdroj	Súčasný stav	Cieľ
Počet subjektov zaoberajúcich sa sťažnosťami a počet krajín, ktoré predložili sťažnosti ECCRS	ECCRS (európsky systém registrácie sťažností spotrebiteľov)	33 subjektov zaoberajúcich sa sťažnosťami zo 7 krajín v roku 2012	70 subjektov zaoberajúcich sa sťažnosťami z 20 krajín do roku 2020

Cieľ III

Práva a náprava: rozvíjať a upevňovať práva spotrebiteľa predovšetkým prostredníctvom inteligentných regulačných opatrení a zlepšenia prístupu k jednoduchšej, účinnej a účelnej náprave s nízkymi nákladmi vrátane alternatívneho riešenia sporov

Ukazovateľ	Zdroj	Súčasný stav	Cieľ
Percento prípadov, ktoré ESC nevyriešili priamo s obchodníkmi a ktoré následne postúpili alternatívnemu riešeniu sporov (ARS)	výročná správa ESC	9 % v roku 2010	75 % do roku 2020
Počet prípadov, ktoré sa riešili prostredníctvom systému riešenia sporov online v rámci celej Únie (RSO)	platforma RSO	17 500 (sťažnosti, ktoré prijali ESC v súvislosti s transakciami elektronického obchodu) v roku 2010	100 000 do roku 2020
Percento spotrebiteľov, ktorí reagovali na problém, s ktorým sa stretli za posledných 12 mesiacov	spotrebiteľský porovnávací prehľad	83 % v roku 2010	90 % do roku 2020

Cieľ IV

Presadzovanie: podporovať presadzovanie práv spotrebiteľa posilnením spolupráce medzi vnútroštátnymi orgánmi presadzovania práva a podporou spotrebiteľov formou poradenstva

Ukazovateľ	Zdroj	Súčasný stav	Cieľ
Úroveň toku informácií a spolupráce v rámci siete spolupráce v oblasti ochrany spotrebiteľov (CPC):	databáza siete CPC (CPCS)	ročné priemery za obdobie rokov 2007 – 2010	
— počet žiadostí o výmenu informácií medzi orgánmi CPC,		129	— nárast o 30 % do roku 2020,
— počet žiadostí o opatrenia na presadzovanie práva medzi orgánmi CPC,		142	— nárast o 30 % do roku 2020
— počet výstrah v rámci siete CPC		63	— nárast o 30 % do roku 2020
Percento žiadostí o opatrenia na presadzovanie práva spracovaných v období 12 mesiacov v rámci siete CPC	databáza siete CPC (CPCS)	50 % (referenčné obdobie 2007 – 2010)	60 % do roku 2020
Percento žiadostí o informácie spracovaných v období 3 mesiacov v rámci siete CPC	databáza siete CPC (CPCS)	33 % (referenčné obdobie 2007 – 2010)	50 % do roku 2020
Počet kontaktov so spotrebiteľmi spracovaných európskymi spotrebiteľskými centrami (ESC)	správa ESC	71 000 v roku 2010	nárast o 50 % do roku 2020
Počet návštev na webových stránkach ESC	hodnotiaca správa siete ESC	1 670 000 v roku 2011	nárast o 70 % do roku 2020

Uvedené ukazovatele by sa mohli posudzovať v spojení so všeobecným kontextom a horizontálnymi ukazovateľmi.

NARIADENIE EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY (EÚ) č. 255/2014

z 26. februára 2014,

ktorým sa menia nariadenia Rady (ES) č. 2008/97, (ES) č. 779/98 a (ES) č. 1506/98 v oblasti dovozu olivového oleja a iných poľnohospodárskych výrobkov z Turecka, pokiaľ ide o delegované a vykonávacie právomoci, ktoré sa majú zveriť Komisii

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej článok 207,

so zreteľom na návrh Európskej komisie,

po postúpení návrhu legislatívneho aktu národným parlamentom,

konajúc v súlade s riadnym legislatívnym postupom ⁽¹⁾,

keďže:

(1) Nariadením Rady (ES) č. 2008/97 ⁽²⁾ sa Komisii udeľujú právomoci, ktoré jej umožňujú prijať podrobné pravidlá uplatňovania osobitných dojednaní na dovoz olivového oleja a ďalších poľnohospodárskych výrobkov s pôvodom v Turecku. Komisii sa zároveň udeľujú právomoci na prijatie úprav uvedeného nariadenia, ak by sa zmenili osobitné pravidlá ustanovené v príslušnej dohode o pridružení.

(2) Nariadením Rady (ES) č. 779/98 ⁽³⁾ sa Komisii udeľujú právomoci, ktoré jej umožňujú prijať osobitné podrobné pravidlá na uplatňovanie dovozného režimu pre výrobky uvedené v prílohe I k Zmluve o fungovaní Európskej únie (ZFEÚ), ktoré majú pôvod v Turecku a ktoré je povolené dovážať do Únie podľa podmienok uvedených v rozhodnutí č. 1/98 Asociačnej rady ES – Turecko ⁽⁴⁾.

(3) Nariadením Rady (ES) č. 1506/98 ⁽⁵⁾ sa Komisii udeľujú právomoci, ktoré jej umožňujú zrušiť opatrenia na pozastavenie uvedené v uvedenom nariadení, keď sa zrušia prekážky preferenčných vývozov z Únie do Turecka.

⁽¹⁾ Pozícia Európskeho parlamentu zo 14. januára 2014 (zatiaľ neuverejnená v úradnom vestníku) a rozhodnutie Rady zo 17. februára 2014.

⁽²⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 2008/97 z 9. októbra 1997, ktoré stanovuje určité pravidlá pre uplatňovanie osobitných dojednaní na dovoz olivového oleja a určitých ďalších poľnohospodárskych výrobkov s pôvodom v Turecku (Ú. v. ES L 284, 16.10.1997, s. 17).

⁽³⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 779/98 zo 7. apríla 1998 o dovoze poľnohospodárskych výrobkov pochádzajúcich z Turecka do Spoločenstva, ktorým sa zrušuje nariadenie (EHS) č. 4115/86 a mení a dopĺňa nariadenie (ES) č. 3010/95 (Ú. v. ES L 113, 15.4.1998, s. 1).

⁽⁴⁾ Ú. v. ES L 86, 20.3.1998, s. 1.

⁽⁵⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 1506/98 z 13. júla 1998, ktorým sa ustanovuje koncesia vo forme colnej kvóty Spoločenstva pre Turecko v roku 1998 na lieskové orechy a ktorým sa pozastavujú niektoré koncesie (Ú. v. ES L 200, 16.7.1998, s. 1).

(4) V dôsledku nadobudnutia platnosti Lisabonskej zmluvy by sa právomoci priznané Komisii podľa nariadení (ES) č. 2008/97, (ES) č. 779/98 a (ES) č. 1506/98 mali zosúladiť s článkami 290 a 291 ZFEÚ.

(5) S cieľom doplniť určité nepodstatné prvky nariadenia (ES) č. 2008/97 by sa mala na Komisiu delegovať právomoc prijímať akty v súlade s článkom 290 ZFEÚ, pokiaľ ide o zmeny tohto nariadenia, ktoré sú potrebné v prípade, že sa menia súčasné podmienky osobitných dojednaní ustanovených v dohode o pridružení, najmä pokiaľ ide o sumy, alebo ak sa uzatvorí nová dohoda. Je osobitne dôležité, aby Komisia počas prípravných prác uskutočnila príslušné konzultácie, a to aj na úrovni expertov. Pri príprave a vypracúvaní delegovaných aktov by Komisia mala zabezpečiť, aby sa príslušné dokumenty súčasne, vo vhodnom čase a vhodným spôsobom postúpili Európskemu parlamentu a Rade.

(6) S cieľom zabezpečiť jednotné podmienky vykonávania nariadenia (ES) č. 2008/97, (ES) č. 779/98 a (ES) č. 1506/98 by sa mali na Komisiu preniesť vykonávacie právomoci. Uvedené právomoci by sa mali vykonávať v súlade s nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 182/2011 ⁽⁶⁾.

(7) Nariadenia (ES) č. 2008/97, (ES) č. 779/98 a (ES) č. 1506/98 by sa preto mali zodpovedajúcim spôsobom zmeniť,

PRIJALI TOTO NARIADENIE:

Článok 1

Nariadenie (ES) č. 2008/97 sa mení takto:

1. Články 7 a 8 sa nahrádzajú takto:

„Článok 7

Komisia prijme prostredníctvom vykonávacích aktov pravidlá potrebné na uplatňovanie osobitných dovozných opatrení ustanovených v tomto nariadení. Uvedené vykonávacie akty sa prijímajú v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 8b ods. 2.

⁽⁶⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 182/2011 zo 16. februára 2011, ktorým sa ustanovujú pravidlá a všeobecné zásady mechanizmu, na základe ktorého členské štáty kontrolujú vykonávanie vykonávacích právomocí Komisie (Ú. v. EÚ L 55, 28.2.2011, s. 13).

Článok 8

S cieľom dodržať medzinárodné záväzky a v prípade, že sa Rada rozhodne schváliť zmeny súčasných podmienok osobitných dojednaní ustanovených v dohode o pridružení alebo uzatvoriť novú dohodu, je Komisia splnomocnená v súlade s článkom 8a prijímať delegované akty týkajúce sa z toho vyplývajúcich zmien tohto nariadenia.“

2. Vkladajú sa tieto články:

„Článok 8a

1. Komisii sa udeľuje právomoc prijímať delegované akty za podmienok stanovených v tomto článku.

2. Právomoc prijímať delegované akty uvedené v článku 8 sa Komisii udeľuje na obdobie piatich rokov od 9. apríla 2014. Komisia vypracuje správu týkajúcu sa delegovania právomoci najneskôr deväť mesiacov pred uplynutím tohto 5-ročného obdobia. Delegovanie právomoci sa automaticky predlžuje na rovnako dlhé obdobia, pokiaľ Európsky parlament alebo Rada nevznesú voči takémuto predĺženiu námietku najneskôr tri mesiace pred koncom každého obdobia.

3. Delegovanie právomoci uvedené v článku 8 môže Európsky parlament alebo Rada kedykoľvek odvolať. Rozhodnutím o odvolaní sa ukončuje delegovanie právomoci, ktoré sa v ňom uvádza. Rozhodnutie nadobúda účinnosť dňom nasledujúcim po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie* alebo k neskoršiemu dátumu, ktorý je v ňom určený. Nie je ním dotknutá platnosť delegovaných aktov, ktoré už nadobudli účinnosť.

4. Komisia oznamuje delegovaný akt hneď po prijatí súčasne Európskemu parlamentu a Rade.

5. Delegovaný akt prijatý podľa článku 8 nadobudne účinnosť, len ak Európsky parlament alebo Rada voči nemu nevzniesli námietku v lehote dvoch mesiacov odo dňa oznámenia uvedeného aktu Európskemu parlamentu a Rade alebo ak pred uplynutím uvedenej lehoty Európsky parlament a Rada informovali Komisiu o svojom rozhodnutí nevzniesť námietku. Na podnet Európskeho parlamentu alebo Rady sa táto lehota predĺži o dva mesiace.

Článok 8b

1. Komisii pomáha výbor pre spoločnú organizáciu poľnohospodárskych trhov zriadený podľa článku 229 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1308/2013 (*).

Uvedený výbor je výborom v zmysle nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 182/2011 (**).

2. Ak sa odkazuje na tento odsek, uplatňuje sa článok 5 nariadenia (EÚ) č. 182/2011.

3. Ak sa má stanovisko výboru získať písomným postupom, tento postup sa ukončí bez výsledku, ak tak v rámci lehoty na vydanie stanoviska rozhodne predseda výboru alebo ak o to požiadala aspoň štvrtina členov výboru.

(*) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1308/2013 zo 17. decembra 2013, ktorým sa vytvára spoločná organizácia trhov s poľnohospodárskymi výrobkami a ktorým sa zrušujú nariadenia Rady (EHS) č. 922/72, (EHS) č. 234/79, (ES) č. 1037/2001 a (ES) č. 1234/2007 (Ú. v. EÚ L 347, 20.12.2013, s. 671).

(**) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 182/2011 zo 16. februára 2011, ktorým sa ustanovujú pravidlá a všeobecné zásady mechanizmu, na základe ktorého členské štáty kontrolujú vykonávanie vykonávacích právomocí Komisie (Ú. v. EÚ L 55, 28.2.2011, s. 13).“

Článok 2

Nariadenie (ES) č. 779/98 sa mení takto:

1. Článok 1 sa nahrádza takto:

„Článok 1

Komisia prostredníctvom vykonávacích aktov prijme pravidlá potrebné na uplatňovanie dovozného režimu pre výrobky uvedené v prílohe I k Zmluve o fungovaní Európskej únie, ktoré majú pôvod v Turecku a ktoré sa dovážajú do Únie podľa podmienok uvedených v rozhodnutí č. 1/98 Asociačnej rady ES – Turecko. Tieto vykonávacie akty sa prijímú v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 2a ods. 2.“

2. Vkladá sa tento článok:

„Článok 2a

1. Komisii pomáha výbor pre spoločnú organizáciu poľnohospodárskych trhov zriadený podľa článku 229 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1308/2013 (*). Uvedený výbor je výborom v zmysle nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 182/2011 (**).

2. Ak sa odkazuje na tento odsek, uplatňuje sa článok 5 nariadenia (EÚ) č. 182/2011.

3. Ak sa má stanovisko výboru získať písomným postupom, tento postup sa ukončí bez výsledku, ak tak v rámci lehoty na vydanie stanoviska rozhodne predseda výboru alebo ak o to požiada aspoň štvrtina členov výboru.

(*) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1308/2013 zo 17. decembra 2013, ktorým sa vytvára spoločná organizácia trhov s poľnohospodárskymi výrobkami a ktorým sa zrušujú nariadenia Rady (EHS) č. 922/72, (EHS) č. 234/79, (ES) č. 1037/2001 a (ES) č. 1234/2007 (Ú. v. EÚ L 347, 20.12.2013, s. 671).

(**) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 182/2011 zo 16. februára 2011, ktorým sa ustanovujú pravidlá a všeobecné zásady mechanizmu, na základe ktorého členské štáty kontrolujú vykonávanie vykonávacích právomocí Komisie (Ú. v. EÚ L 55, 28.2.2011, s. 13).“

Článok 3

Nariadenie (ES) č. 1506/98 sa mení takto:

1. Článok 3 sa nahrádza takto:

„Článok 3

Komisia prostredníctvom vykonávacích aktov ukončí opatrenia na pozastavenie uvedené v článku 2, hneď ako sa zrušia prekážky preferenčných vývozov z Únie do Turecka. Tieto vykonávacie akty sa prijímú v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 3a ods. 2.“

2. Vkladá sa tento článok:

Toto nariadenie je záväzné v celom rozsahu a priamo uplatniteľné vo všetkých členských štátoch.

V Štrasburgu 26. februára 2014

Za Európsky parlament
predseda
M. SCHULZ

Za Radu
predseda
D. KOURKOULAS

„Článok 3a

1. Komisii pomáha výbor pre spoločnú organizáciu poľnohospodárskych trhov zriadený podľa článku 229 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1308/2013 (*). Uvedený výbor je výborom v zmysle nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 182/2011 (**).

2. Ak sa odkazuje na tento odsek, uplatňuje sa článok 5 nariadenia (EÚ) č. 182/2011.

3. Ak sa má stanovisko výboru získať písomným postupom, tento postup sa ukončí bez výsledku, ak tak v rámci lehoty na vydanie stanoviska rozhodne predseda výboru alebo ak o to požiada aspoň štvrtina členov výboru.

(*) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1308/2013 zo 17. decembra 2013, ktorým sa vytvára spoločná organizácia trhov s poľnohospodárskymi výrobkami a ktorým sa zrušujú nariadenia Rady (EHS) č. 922/72, (EHS) č. 234/79, (ES) č. 1037/2001 a (ES) č. 1234/2007 (Ú. v. EÚ L 347, 20.12.2013, s. 671).

(**) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 182/2011 zo 16. februára 2011, ktorým sa ustanovujú pravidlá a všeobecné zásady mechanizmu, na základe ktorého členské štáty kontrolujú vykonávanie vykonávacích právomocí Komisie (Ú. v. EÚ L 55, 28.2.2011, s. 13).“

Článok 4

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom po jeho uverejnení v Úradnom vestníku Európskej únie.

Vyhlásenie Komisie ku kodifikácii

Z prijatia tohto nariadenia vyplynie veľký počet zmien predmetných aktov. V záujme zlepšenia čitateľnosti týchto aktov Komisia navrhne ich kodifikáciu čo najskôr po prijatí nariadenia a najneskôr 30. septembra 2014.

Vyhlásenie Komisie k delegovaným aktom

Komisia v súvislosti s týmto nariadením pripomína záväzok, ktorý prijala v odseku 15 rámcovej dohody o vzťahoch medzi Európskym parlamentom a Európskou komisiou, poskytovať Parlamentu úplné informácie a dokumentáciu o svojich zasadnutiach s národnými expertmi v rámci svojej práce na príprave delegovaných aktov.

NARIADENIE EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY (EÚ) č. 256/2014**z 26. februára 2014****o povinnosti oznamovať Komisii investičné projekty v oblasti energetickej infraštruktúry v rámci Európskej únie, ktorým sa nahrádza nariadenie Rady (EÚ, Euratom) č. 617/2010 a zrušuje nariadenie Rady (ES) č. 736/96**

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej článok 194,

so zreteľom na návrh Európskej komisie,

po postúpení návrhu legislatívneho aktu národným parlamentom,

so zreteľom na stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru ⁽¹⁾,

po porade s Výborom regiónov,

konajúc v súlade s riadnym legislatívnym postupom ⁽²⁾,

keďže:

- (1) Získanie celkového prehľadu o vývoji investícií do energetickej infraštruktúry v Únii má zásadný význam z hľadiska rozvoja energetickej politiky Únie, ako aj pre Komisiu z hľadiska plnenia jej úloh v oblasti energetiky. Dostupnosť aktuálnych údajov a informácií, ktoré sú poskytované pravidelne, by mala Komisii umožniť vykonať potrebné porovnania a hodnotenia a navrhovať príslušné opatrenia na základe vhodných číselných údajov a analýz, najmä pokiaľ ide o budúcu rovnováhu medzi dodávkou energie a dopytom.
- (2) Situácia v energetike sa v rámci Únie i mimo nej za posledné roky výrazne zmenila, v dôsledku čoho majú investície do energetickej infraštruktúry zásadný význam z hľadiska zabezpečenia dodávky energie v Únii, fungovania vnútorného trhu, a prechodu na nízkouhlíkový energetický systém, ktorý sa v Únii začal budovať.
- (3) Nová situácia v energetike si vyžaduje významné investície do všetkých druhov infraštruktúr vo všetkých odvetviach energetiky, ako aj vývoj nových druhov infraštruktúry a zavádzanie nových technológií na trhu. Liberalizácia odvetvia energetiky a ďalšia integrácia vnútorného

trhu poskytuje hospodárskym subjektom väčší priestor na investovanie. Nové politické požiadavky, ako sú ciele týkajúce sa palivového mixu, zároveň menia politiku členských štátov smerom k novej a/alebo modernizovanej energetickej infraštruktúre.

- (4) V tejto súvislosti by sa investíciám do energetickej infraštruktúry v Únii mala venovať väčšia pozornosť, najmä s cieľom predvídať problémy, podporovať najlepšie postupy a zaviesť do budúceho vývoja energetického systému Únie väčšiu transparentnosť.
- (5) Komisia, a najmä jej útvar na sledovanie trhu energetiky by preto mali mať k dispozícii presné údaje a informácie o investičných projektoch vrátane projektov vyradovania z prevádzky, ktoré sa týkajú najdôležitejších súčastí energetického systému Únie.
- (6) Údaje a informácie o predvídateľnom vývoji výrobných, prenosových, prepravných a skladovacích kapacít a o projektoch v rôznych odvetviach energetiky sú v záujme Únie a sú dôležité pre budúce investície. Preto je potrebné zabezpečiť, aby Komisia bola informovaná o investičných projektoch, na ktorých už začali stavebné alebo vyradovacie práce, alebo o ktorých sa už prijalo konečné investičné rozhodnutie.
- (7) Na základe článkov 41 a 42 Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva pre atómovú energiu (Zmluva o Euratome) majú podniky povinnosť oznamovať svoje investičné projekty. Takéto informácie je potrebné doplniť najmä o pravidelné správy o realizácii investičných projektov. Podávaním týchto dodatočných správ nie sú dotknuté články 41 až 44 Zmluvy o Euratome. Podľa možnosti by sa však malo predísť dvojitému zaťaženiu podnikov.
- (8) Aby Komisia mala jednotný pohľad na budúci vývoj energetického systému Únie ako celku, je potrebný harmonizovaný rámec predkladania správ o investičných projektoch založený na aktualizovaných kategóriách oficiálnych údajov a informácií, ktoré by mali poskytovať členské štáty.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 271, 19.9.2013, s. 153.

⁽²⁾ Pozícia Európskeho parlamentu zo 4. februára 2014 (zatiaľ neuverejnená v úradnom vestníku) a rozhodnutie Rady z 20. februára 2014.

- (9) Členské štáty by na tento účel mali oznamovať Komisii údaje a informácie o investičných projektoch v oblasti energetickej infraštruktúry plánovaných alebo realizovaných na ich území, ktoré sa týkajú výroby, skladovania a prepravy ropy, zemného plynu, elektrickej energie vrátane elektrickej energie z obnoviteľných zdrojov, uhlia a lignitu a kombinovanej výroby elektrickej energie a využiteľného tepla, výroby biopalív a zachytávania, prepravy a ukladania oxidu uhličitého. Členské štáty by mali Komisii oznamovať aj údaje a informácie o investičných projektoch týkajúcich sa elektrických a plynových prepojení s tretími krajinami. Dotknuté podniky by mali mať povinnosť oznamovať takéto údaje a informácie dotknutému členskému štátu.
- (10) Vzhľadom na časový horizont investičných projektov v odvetví energetiky by malo byť postačujúce predkladanie správ raz za dva roky.
- (11) S cieľom vyhnúť sa neprimeranému administratívne mu zaťaženiu a minimalizovať náklady pre členské štáty a podniky, predovšetkým pre malé a stredné podniky, by malo toto nariadenie umožňovať oslobodenie členských štátov a podnikov od povinnosti predkladať správy za predpokladu, že sa rovnocenné informácie už poskytnú Komisii v zmysle osobitných právnych aktov Únie pre odvetvie energetiky, zameriavajúc sa na dosiahnutie cieľov konkurencieschopných energetických trhov v Únii, udržateľnosti energetického systému Únie a bezpečnosti dodávok energie do Únie. Malo by sa teda predchádzať každému zdvojovaniu požiadaviek na podávanie správ uvedených v treťom balíku o vnútornom trhu s elektrickou energiou a zemným plynom. S cieľom zmierniť zaťaženie spojené s predkladaním správ by Komisia mala členským štátom poskytnúť pomoc s cieľom objasniť prípady, v ktorých už vykonané poskytnutie údajov alebo informácií v súlade s inými právnymi aktmi považuje za splnenie požiadaviek tohto nariadenia.
- (12) Komisia, a najmä jej útvar na sledovanie trhu energetiky, by mali mať možnosť prijať všetky vhodné opatrenia na spracovanie údajov a zjednodušenie a zaistenie ich oznamovania, a predovšetkým na prevádzkovanie integrovaných nástrojov a postupov informačných technológií, ktoré by mali zaručovať dôvernosť údajov alebo informácií oznamovaných Komisii.
- (13) Ochrana jednotlivcov pri spracovaní osobných údajov členskými štátmi sa riadi smernicou Európskeho parlamentu a Rady 95/46/ES⁽¹⁾, zatiaľ čo ochrana jednotlivcov pri spracovaní osobných údajov Komisiou sa riadi nariadením Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001⁽²⁾. Ich ustanovenia nie sú týmto nariadením dotknuté.
- (14) Členské štáty alebo nimi poverené subjekty a Komisia by mali zachovávať dôvernosť údajov a informácií citlivých z obchodného hľadiska. Preto by členské štáty alebo nimi poverené subjekty mali tieto údaje a informácie zhrnúť a spracovať na vnútroštátnej úrovni predtým, ako ich predložia Komisii, s výnimkou údajov a informácií týkajúcich sa projektov cezhraničného prenosu alebo prepravy. Komisia by v prípade potreby mala uviesť údaje ďalej spracovať takým spôsobom, aby sa zabránilo zverejneniu akýchkoľvek podrobností týkajúcich sa jednotlivých podnikov alebo zariadení a aby nebolo možné z nich uviesť údaje vyvoditeľné.
- (15) Komisia a predovšetkým jej útvar na sledovanie trhu energetiky by mali zabezpečovať pravidelnú a medziodvetvovú analýzu štrukturálneho vývoja a perspektív energetického systému Únie a podľa potreby aj cielenejšiu analýzu určitých aspektov tohto energetického systému. Táto analýza by mala prispievať najmä k zvýšeniu energetickej bezpečnosti na základe identifikovania možných medzier v infraštruktúre a investíciách s cieľom dosiahnuť rovnováhu medzi dodávkou energie a dopytom. Analýza by mala byť aj príspevkom do diskusie o energetických infraštruktúrach na úrovni Únie a mala by sa preto zasielať Európskemu parlamentu, Rade a Európskemu hospodárskemu a sociálnemu výboru a sprístupňovať zainteresovaným stranám.
- (16) Malá a stredné podniky budú pri investičnom plánovaní môcť využiť medziodvetvovú analýzu a údaje a informácie uverejnené Komisiou podľa tohto nariadenia.
- (17) Experti z členských štátov alebo iní kvalifikovaní experti môžu pomáhať Komisii s cieľom dosiahnuť rovnaké nazeranie na možné medzery v infraštruktúre a súvisiace riziká a posilniť transparentnosť v oblasti budúceho vývoja, ktorý je zvlášť zaujímavý pre nové subjekty na trhu.

⁽¹⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 95/46/ES z 24. októbra 1995 o ochrane fyzických osôb pri spracovaní osobných údajov a voľnom pohybe týchto údajov (Ú. v. ES L 281, 23.11.1995, s. 31).

⁽²⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 z 18. decembra 2000 o ochrane jednotlivcov so zreteľom na spracovanie osobných údajov inštitúciami a orgánmi Spoločenstva a o voľnom pohybe takýchto údajov (Ú. v. ES L 8, 12.1.2001, s. 1).

(18) Týmto nariadením by sa malo nahradiť nariadenie Rady (EÚ, Euratom) č. 617/2010 ⁽¹⁾, ktoré bolo zrušené Súdnym dvorom 6. septembra 2012 ⁽²⁾ a ktorého účinky mali zostať zachované až do nadobudnutia účinnosti nového nariadenia. Preto po nadobudnutí účinnosti tohto nariadenia by malo nadobudnúť účinnosť zrušenie nariadenia (EÚ, Euratom) č. 617/2010 v súlade s rozsudkom Súdneho dvora. Okrem toho by sa týmto nariadením malo zrušiť nariadenie Rady (ES) č. 736/96 ⁽³⁾, ktoré sa zrušilo zrušeným nariadením (EÚ, Euratom) č. 617/2010.

(19) Formulár a technické podrobnosti týkajúce sa oznamovania údajov a informácií o investičných projektoch v oblasti energetickej infraštruktúry Komisii sú stanovené v nariadení Komisie (EÚ, Euratom) č. 833/2010 ⁽⁴⁾. Nariadenie (EÚ, Euratom) č. 833/2010 by sa malo uplatňovať až do jeho revízie, ktorá bude nasledovať po prijatí tohto nariadenia.

(20) Keďže ciele tohto nariadenia nie je možné uspokojivo dosiahnuť na úrovni samotných členských štátov, ale z dôvodov ich rozsahu a dôsledkov ich možno lepšie dosiahnuť na úrovni Únie, môže Únia prijať opatrenia v súlade so zásadou subsidiarity podľa článku 5 Zmluvy o Európskej únii. V súlade so zásadou proporcionality podľa uvedeného článku toto nariadenie neprekračuje rámec nevyhnutný na dosiahnutie týchto cieľov,

PRIJALI TOTO NARIADENIE:

Článok 1

Predmet úpravy a rozsah pôsobnosti

1. Týmto nariadením sa stanovuje spoločný rámec, na základe ktorého sa Komisii oznamujú údaje a informácie o investičných projektoch v oblasti energetickej infraštruktúry v odvetviach ropy, zemného plynu, elektrickej energie – vrátane elektrickej energie z obnoviteľných zdrojov, uhlia a lignitu a kombinovanej výroby elektrickej energie a využiteľného tepla –, ako aj o investičných projektoch týkajúcich sa výroby biopalív a zachytávania, prepravy a ukladania oxidu uhličitého, ktorý sa vyprodukoval v uvedených odvetviach.

2. Toto nariadenie sa uplatňuje na investičné projekty typov uvedených v prílohe, na ktorých sa už začali stavebné alebo vyraďovacie práce, alebo o ktorých sa už prijalo konečné investičné rozhodnutie.

⁽¹⁾ Nariadenie Rady (EÚ, Euratom) č. 617/2010 z 24. júna 2010 o oznamovaní investičných projektov v oblasti energetickej infraštruktúry v rámci Európskej únie Komisii a o zrušení nariadenia (ES) č. 736/96 (Ú. v. EÚ L 180, 15.7.2010, s. 7).

⁽²⁾ Rozsudok Súdneho dvora zo 6. septembra 2012, Parlament/Rada, C-490/10, Zb. 2012, s. I-0000.

⁽³⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 736/96 z 22. apríla 1996 o informovaní Komisie o investičných projektoch v záujme Spoločenstva v odvetviach ropy, zemného plynu a elektriny (Ú. v. ES L 102, 25.4.1996, s. 1).

⁽⁴⁾ Nariadenie Komisie (EÚ, Euratom) č. 833/2010 z 21. septembra 2010, ktorým sa vykonáva nariadenie Rady (EÚ, Euratom) č. 617/2010 o oznamovaní investičných projektov v oblasti energetickej infraštruktúry v rámci Európskej únie Komisii (Ú. v. EÚ L 248, 22.9.2010, s. 36).

Členské štáty môžu okrem toho odosielať odhadované údaje alebo predbežné informácie o investičných projektoch typov uvedených v prílohe, na ktorých sa začnú stavebné práce do piatich rokov alebo vyraďovacie práce do troch rokov, ale o ktorých sa konečné investičné rozhodnutie zatiaľ neprijalo.

Článok 2

Vymedzenie pojmov

Na účely tohto nariadenia sa uplatňuje toto vymedzenie pojmov:

1. „infraštruktúra“ sú všetky druhy zariadení alebo časti zariadenia, ktoré súvisia s výrobou, prenosom/prepravou a skladovaním, vrátane prepojení medzi Úniou a tretími krajinami;
2. „investičné projekty“ sú projekty zamerané na:
 - i) výstavbu novej infraštruktúry;
 - ii) premenu, modernizáciu, zvýšenie alebo zníženie kapacity existujúcej infraštruktúry;
 - iii) čiastočné alebo úplné vyradenie existujúcej infraštruktúry z prevádzky;
3. „konečné investičné rozhodnutie“ je rozhodnutie prijaté na úrovni podniku o definitívnom vyčlenení finančných prostriedkov na investičnú fázu projektu;
4. „investičná fáza“ je fáza, v priebehu ktorej sa uskutočňuje výstavba alebo vyradenie z prevádzky a dochádza k vzniku kapitálových nákladov; investičná fáza nezahŕňa fázu plánovania;
5. „fáza plánovania“ je fáza, v priebehu ktorej sa pripravuje vykonávanie projektu vrátane prípadného posúdenia uskutočniteľnosti, prípravných a technických štúdií, získavania licencií a povolení a vynaloženia kapitálových nákladov;
6. „investičné projekty vo výstavbe“ sú investičné projekty, ktorých výstavba sa začala a na ktoré boli vynaložené kapitálové náklady;
7. „vyraďovanie z prevádzky“ je fáza, v priebehu ktorej sa infraštruktúra natrvalo vyraduje z prevádzky;

8. „výroba“ je výroba elektrickej energie a spracovanie palív vrátane biopalív;
9. „prenos/preprava“ (v konkrétnom kontexte aj len „prenos“ alebo „preprava“) znamená prenos alebo prepravu zdrojov energie alebo produktov, alebo oxidu uhličitého prostredníctvom siete, najmä:
- i) prepravu prostredníctvom plynovodov, ktoré nie sú súčasťou ťažobnej siete alebo plynovodov primárne využívaných v rámci miestnej distribúcie, alebo
 - ii) prenos prostredníctvom prepojených sústav veľmi vysokého a vysokého napätia a sústav, ktoré nie sú primárne využívané v rámci miestnej distribúcie;
10. „zachytávanie“ je proces zachytávania oxidu uhličitého z priemyselných zariadení na skladovanie;
11. „skladovanie“ je trvalé alebo dočasné skladovanie energie alebo zdrojov energie v nadzemnej alebo podzemnej infraštruktúre, alebo v geologických úložiskách, alebo ukladanie oxidu uhličitého v podzemných geologických formáciách;
12. „podnik“ je každá fyzická osoba alebo právnická osoba zriadená podľa súkromného alebo verejného práva, ktorá rozhoduje o investičných projektoch alebo ich realizuje;
13. „zdroje energie“ sú:
- i) primárne zdroje energie, ako je ropa, zemný plyn alebo uhlie;
 - ii) transformované zdroje energie, ako je elektrická energia;
 - iii) obnoviteľné zdroje energie vrátane elektrickej energie z vodných zdrojov, biomasy, bioplynu, veternej a slnečnej energie, energie vln a prílivu a geotermálnej energie, a
 - iv) energetické produkty, ako sú rafinované ropné produkty a biopalivá;
14. „osobitný orgán“ je orgán, ktorý je na základe osobitného právneho aktu Únie pre odvetvie energetiky poverený vypracúvaním a prijímaním viacročných plánov rozvoja sietí a investičných plánov pre energetickú infraštruktúru v celej Únii, ako je Európska sieť prevádzkovateľov prenosových sústav pre elektrinu („ENTSO-E“) stanovená v článku 4 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 714/2009 ⁽¹⁾ a Európska sieť prevádzkovateľov prepravných sietí pre plyn („ENTSO-G“) stanovená v článku 4 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 715/2009 ⁽²⁾;

⁽¹⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 714/2009 z 13. júla 2009 o podmienkach prístupu do sústavy pre cezhraničnú výmenu elektriny, ktorým sa zrušuje nariadenie (ES) č. 1228/2003 (Ú. v. EÚ L 211, 14.8.2009, s. 15).

⁽²⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 715/2009 z 13. júla 2009 o podmienkach prístupu do prepravných sietí pre zemný plyn, ktorým sa zrušuje nariadenie (ES) č. 1775/2005 (Ú. v. EÚ L 211, 14.8.2009, s. 36).

15. „súhrnné údaje“ sú údaje, ktorých súhrn bol vykonaný na úrovni jedného alebo viacerých členských štátov.

Článok 3

Oznamovanie údajov

1. Členské štáty alebo nimi poverené subjekty, ktoré majú úlohu zhromažďovať všetky údaje a informácie požadované podľa tohto nariadenia, uvedenú úlohu plnia od 1. januára 2015 a potom každé dva roky, pričom zabezpečujú primeranosť záťaže spojenej so zberom údajov a predkladaním správ.

Údaje a príslušné informácie o projektoch uvedené v tomto nariadení oznámia Komisii v roku 2015, ktorý bude prvým rokom predkladania správ, a potom ich oznamujú každé dva roky. Uvedené oznámenie sa predloží v súhrnnej forme, okrem údajov a príslušných informácií týkajúcich sa projektov cezhraničného prenosu.

Členské štáty alebo nimi poverené subjekty oznamujú súhrnné údaje a príslušné informácie o projektoch do 31. júla príslušného roku predkladania správ.

2. Členské štáty alebo nimi poverené subjekty sú oslobodené od povinností stanovených v odseku 1 v rozsahu, v ktorom podľa právnych aktov Únie pre odvetvie energetiky alebo v súlade so Zmluvou o Euratome:

- a) dotknutý členský štát alebo ním poverený subjekt už údaje alebo s nimi rovnocenné informácie požadované podľa tohto nariadenia Komisii oznámil a uviedol dátum uvedeného oznámenia a príslušný osobitný právny akt, alebo
- b) osobitný orgán bol poverený vypracovaním viacročného investičného plánu v oblasti energetickej infraštruktúry na úrovni Únie a na uvedený účel zhromažďuje údaje a s nimi rovnocenné informácie požadované podľa tohto nariadenia. V tomto prípade a na účely tohto nariadenia oznamuje všetky príslušné údaje a informácie Komisii uvedený osobitný orgán.

Článok 4

Zdroje údajov

Dotknuté podniky oznamujú údaje alebo informácie uvedené v článku 3 členským štátom alebo nimi povereným subjektom, na ktorých území plánujú realizovať investičné projekty, do 1. júna každého roku predkladania správ. Oznamované údaje alebo informácie odrážajú stav investičných projektov k 31. marcu príslušného roku predkladania správ.

Prvý odsek sa neuplatňuje na podniky, v prípade ktorých sa členské štáty rozhodli použiť iné prostriedky na to, aby Komisii poskytli údaje alebo informácie uvedené v článku 3, pod podmienkou, že poskytnuté údaje alebo informácie sú porovnateľné.

Článok 5

Obsah oznámenia

1. Pri investičných projektoch typov uvedených v prílohe obsahuje oznámenie uvedené v článku 3 v príslušných prípadoch:

- a) objem plánovaných kapacít alebo kapacít vo výstavbe;
- b) druh a hlavné charakteristiky plánovanej infraštruktúry alebo kapacít, alebo infraštruktúry alebo kapacít vo výstavbe, prípadne vrátane umiestnenia projektov cezhraničného prenosu;
- c) pravdepodobný rok uvedenia do prevádzky;
- d) druh použitých zdrojov energie;
- e) zariadenia, ktoré dokážu reagovať na krízu v oblasti bezpečnosti dodávok, ako je vybavenie umožňujúce spätný tok alebo prechod na iné palivo, a
- f) vybavenie systémami na zachytávanie uhlíka alebo mechanizmy na dodatočné vybavenie systémami na zachytávanie a ukládanie uhlíka.

2. Vzhľadom na navrhované vyradenie kapacity z prevádzky sa v oznámení uvedenom v článku 3 stanovuje:

- a) charakter a kapacita príslušnej infraštruktúry a
- b) pravdepodobný rok vyradenia z prevádzky.

3. V každom oznámení podľa článku 3 sa v príslušných prípadoch uvádza:

- a) celkový objem inštalovaných výrobných, prenosových a skladovacích kapacít, ktoré existujú na začiatku príslušného roku predkladania správ alebo ktorých prevádzka je prerušená na obdobie dlhšie ako tri roky, a
- b) relevantné informácie týkajúce sa zdržania a/alebo prekážok pri realizácii investičného projektu, ak členské štáty, nimi poverené subjekty alebo dotknutý osobitný orgán takéto informácie vlastní.

Článok 6

Kvalita a sprístupnenie údajov

1. Členské štáty, nimi poverené subjekty alebo prípadne osobitné orgány sa zameriavajú na zabezpečenie kvality, relevantnosti, presnosti, jednoznačnosti, včasnosti a koherentnosti údajov a informácií, ktoré oznamujú Komisii.

Ak osobitné orgány urobia oznámenie, môžu doplniť oznámené údaje a informácie o príslušné pripomienky členských štátov.

2. Komisia môže súhrnné údaje a informácie zaslané na základe tohto nariadenia uverejniť najmä v analýzach uvedených v článku 10 ods. 3 pod podmienkou, že sa neuverejnia údaje o jednotlivých podnikoch a zariadeniach a ani sa z nich tieto údaje nemôžu dať vyvodiť.

3. Členské štáty, nimi poverené subjekty alebo Komisia zachovávajú dôvernosť údajov a informácií citlivých z obchodného hľadiska, ktorými disponujú.

Článok 7

Vykonávacie ustanovenia

Komisia v rozsahu stanovenom v tomto nariadení prijme do 10. júna 2014 ustanovenia potrebné na vykonávanie tohto nariadenia, ktoré sa týkajú formulára a iných technických podrobností oznamovania údajov a informácií uvedených v článkoch 3 a 5. Do toho obdobia zostáva v platnosti nariadenie (EÚ, Euratom) č. 833/2010.

Článok 8

Spracovanie údajov

Komisia je zodpovedná za vývoj, prevádzku, riadenie a údržbu zdrojov informačných technológií potrebných na prijímanie, uchovávanie a spracovanie údajov alebo informácií o energetickej infraštruktúre, ktoré sa jej oznamujú v súlade s týmto nariadením.

Komisia tiež zabezpečí, aby informačné technológie uvedené v prvom odseku zaručili dôvernosť údajov alebo informácií, ktoré sa jej oznamujú v súlade s týmto nariadením.

Článok 9

Ochrana jednotlivcov v súvislosti so spracúvaním údajov

Toto nariadenie sa uplatňuje bez toho, aby tým bolo dotknuté právo Únie, a nemenia sa ním najmä povinnosti členských štátov týkajúce sa spracovania osobných údajov stanovené v smernici 95/46/ES ani povinnosti, ktoré pre inštitúcie a orgány Únie vyplývajú z nariadenia (ES) č. 45/2001, pokiaľ ide o spracovanie osobných údajov pri plnení ich povinností.

Článok 10

Monitorovanie a podávanie správ

1. Na základe zaslaných údajov a informácií a prípadne aj akýchkoľvek iných zdrojov údajov vrátane údajov obstaraných Komisiou a prihliadajúc na relevantné analýzy, ako sú viacročné plány rozvoja sietí plynu a elektriny, Komisia každé dva roky uverejní a predloží Európskemu parlamentu, Rade a Európskemu hospodárskemu a sociálnemu výboru medziodvetvovú analýzu štrukturálneho vývoja a perspektív energetického systému Únie. Táto analýza sa zameriava najmä na:

- a) zistenie novej budúcej nerovnováhy medzi dopytom a dodávkou energie, ktorá je významná z hľadiska energetickej politiky Únie, ako aj z hľadiska fungovania vnútorného trhu s energiou s osobitným dôrazom na potenciálne budúce nedostatky a slabiny vo výrobnéj a prenosovej infraštruktúre;
- b) zistenie prekážok pri investíciách a podporu najlepších postupov na ich odstraňovanie a
- c) zvýšenie transparentnosti pre súčasných a potenciálnych účastníkov trhu.

Komisia môže takisto na základe týchto údajov a informácií vypracovať osobitnú analýzu, ktorá bude považovaná za potrebnú alebo vhodnú.

2. Pri vypracúvaní analýz uvedených v odseku 1 môžu Komisii pomáhať experti z členských štátov a/alebo iní experti a profesijné združenia s osobitnou odbornou spôsobilosťou v príslušnej oblasti.

Komisia poskytne všetkým členským štátom príležitosť vyjadriť pripomienky k návrhu analýzy.

3. Komisia prerokuje analýzy so zainteresovanými stranami, ako sú siete ENTSO-E, ENTSO-G, koordinačná skupina pre plyn, skupina pre koordináciu v oblasti elektrickej energie a koordinačná skupina pre ropu.

Článok 11

Preskúmanie

Komisia do 31. decembra 2016 preskúma vykonávanie tohto nariadenia a predloží Európskemu parlamentu a Rade správu

Toto nariadenie je záväzné v celom rozsahu a priamo uplatniteľné vo všetkých členských štátoch.

V Štrasburgu 26. februára 2014

Za Európsky parlament
predseda
M. SCHULZ

o výsledkoch uvedeného preskúmania. Komisia v tomto preskúmaní okrem iného posúdi:

- a) prípadné rozšírenie rozsahu pôsobnosti tohto nariadenia tak, aby zahŕňal:
 - i) ťažbu plynu, ropy a uhlia;
 - ii) terminály pre stlačený zemný plyn;
 - iii) ďalšie druhy uskladňovania elektrickej energie, a
- b) otázku, či by sa prahové hodnoty pre zariadenia na výrobu energie z obnoviteľných zdrojov mali znížiť alebo nie.

Komisia pri posudzovaní uvedených možností zohľadní potrebu zabezpečiť rovnováhu medzi narastajúcim administratívnym zaťažením a výhodami získania dodatočných informácií.

Článok 12

Zrušenie

Nariadenie (ES) č. 736/96 sa zrušuje od 9. apríla 2014.

Článok 13

Nadobudnutie účinnosti

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom po jeho uverejnení v Úradnom vestníku Európskej únie.

Za Radu
predseda
D. KOURKOULAS

PRÍLOHA

INVESTIČNÉ PROJEKTY

1. ROPA

1.1. Rafinácia

- zariadenia na destiláciu s kapacitou najmenej 1 milión ton ročne,
- rozšírenie destilačnej kapacity nad 1 milión ton ročne,
- zariadenia na reformovanie/kraľovanie s minimálnou kapacitou 500 ton denne,
- odsírovacie zariadenia na zvyškový vykurovací olej/plynový olej/východiskovú surovinu/iné ropné produkty.

Chemické závody, v ktorých sa vykurovací olej a/alebo motorové palivá nevyrábajú alebo v ktorých sa vyrábajú iba ako vedľajšie produkty, sú vylúčené.

1.2. Doprava

- ropovody na surovú ropu s kapacitou najmenej 3 milióny metrických ton ročne a rozšírenie alebo predĺženie týchto ropovodov, ktoré majú dĺžku najmenej 30 kilometrov,
- ropovody na ropné produkty s kapacitou najmenej 1,5 milióna ton ročne a rozšírenie alebo predĺženie takýchto ropovodov, ktoré majú dĺžku najmenej 30 kilometrov,
- ropovody, ktoré predstavujú základné spojenia vo vnútroštátnych alebo medzinárodných prepojujúcich sieťach a ropovody a projekty spoločného záujmu uvedené v usmerneniach stanovených na základe článku 171 Zmluvy o fungovaní Európskej únie („ZFEÚ“).

Ropovody na vojenské účely a ropovody zásobujúce zariadenia mimo rozsahu pôsobnosti bodu 1.1 sú vylúčené.

1.3. Skladovanie

- zásobníky na surovú ropu a ropné produkty (zariadenia s kapacitou 150 000 m³ alebo vyššou kapacitou, alebo v prípade nádrží s kapacitou najmenej 100 000 m³).

Nádrže na vojenské účely a nádrže zásobujúce zariadenia mimo rozsahu pôsobnosti bodu 1.1 sú vylúčené.

2. ZEMNÝ PLYN

2.1. Prenos

- prepravné plynovody vrátane plynovodov na zemný plyn a bioplyn, ktoré sú súčasťou siete pozostávajúcej hlavne z vysokotlakových plynovodov, s výnimkou plynovodov, ktoré sú súčasťou ťažobnej siete, a s výnimkou tej časti vysokotlakových plynovodov, ktorá sa primárne využíva na lokálnu distribúciu zemného plynu,
- „plynovody a projekty spoločného záujmu“ uvedené v usmerneniach stanovených na základe článku 171 ZFEÚ.

2.2. Terminály na skvapalnený zemný plyn (LNG)

- terminály na dovážaný LNG s kapacitou spätného splyňovania 1 miliardy m³ ročne alebo vyššou kapacitou.

2.3. Skladovanie

- zásobníky spojené s prepravnými plynovodmi uvedenými v bode 2.1.

Plynovody, terminály a zariadenia na vojenské účely a plynovody, terminály a zariadenia zásobujúce chemické závody, ktoré nevyrábajú energetické produkty alebo ktoré ich vyrábajú iba ako vedľajšie produkty, sú vylúčené.

3. ELEKTRICKÁ ENERGIA

3.1. Výroba

- tepelné a jadrové elektrárne (generátory s kapacitou 100 MWe alebo vyššou kapacitou),
- zariadenia na výrobu elektrickej energie z biomasy/biokvapalín/odpadu (s kapacitou 20 MW alebo vyššou kapacitou),
- elektrárne s kombinovanou výrobou elektrickej energie a využiteľného tepla (zariadenia s elektrickým výkonom 20 MW alebo vyšším výkonom),
- vodné elektrárne (zariadenia s kapacitou 30 MW alebo vyššou kapacitou),
- veterné elektrárne (veterné farmy) s kapacitou 20 MW alebo vyššou kapacitou,
- koncentrované solárne tepelné a geotermálne zariadenia (s kapacitou 20 MW alebo vyššou kapacitou),
- fotovoltaické zariadenia (s kapacitou 10 MW alebo vyššou kapacitou).

3.2. Prenos

- nadzemné prenosové vedenia, pokiaľ sú určené pre napätie, ktoré sa bežne používa v prepojovacom vedení na vnútroštátnej úrovni, a za predpokladu, že sú určené pre napätie 220 kV alebo vyššie napätie,
- podzemné a podmorské prenosové káble, pokiaľ sú určené pre napätie 150 kV alebo vyššie napätie,
- projekty spoločného záujmu uvedené v usmerneniach stanovených na základe článku 171 ZFEÚ.

4. BIOPALIVO

4.1. Výroba

- zariadenia, ktoré dokážu vyrobiť alebo rafinovať biopalivá (zariadenia s kapacitou 50 000 ton ročne alebo vyššou kapacitou).

5. OXID UHLIČITÝ

5.1. Doprava

- potrubné systémy na prepravu oxidu uhličitého napojené na výrobné zariadenia uvedené v bodoch 1.1 a 3.1.

5.2. Skladovanie

- zásobníky (úložiská alebo úložné komplexy s kapacitou 100 kt alebo vyššou kapacitou).

Zásobníky určené na výskum a technologický vývoj sú vylúčené.

NARIADENIE EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY (EÚ) č. 257/2014

z 26. februára 2014,

ktorým sa mení nariadenie Rady (ES) č. 2368/2002, pokiaľ ide o zahrnutie Grónska do vykonávania certifikačnej schémy Kimberleyského procesu

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej článok 207,

so zreteľom na návrh Európskej komisie,

po postúpení návrhu legislatívneho aktu národným parlamentom,

konajúc v súlade s riadnym legislatívnym postupom ⁽¹⁾,

keďže:

(1) Nariadením Rady (ES) č. 2368/2002 ⁽²⁾ sa zavádza certifikačný systém Spoločenstva a systém dovozných a vývozných kontrol pre neopracované diamanty na účely vykonávania certifikačnej schémy Kimberleyského procesu.

(2) Grónsko nie je súčasťou územia Únie, ale je zahrnuté do zoznamu zámorských krajín a území uvedeného v prílohe II k Zmluve o fungovaní Európskej únie (ZFEÚ). V súlade s článkom 198 ZFEÚ cieľom pridruženia zámorských krajín a území k Únii je podporovať hospodársky a sociálny rozvoj daných zámorských krajín a území a nadviazať medzi nimi a Úniou ako celkom úzke hospodárske vzťahy.

(3) Rozhodnutím Rady 2014/136/EÚ ⁽³⁾ sa stanovujú pravidlá a postupy umožňujúce Grónsku účasť v certifikačnej schéme Kimberleyského procesu pre neopracované

vané diamanty, a to prostredníctvom jeho spolupráce s Úniou. Touto spolupracou by sa posilnili hospodárske vzťahy medzi Úniou a Grónskom v odvetví diamantového priemyslu, a predovšetkým by sa Grónsku umožnilo vyvážať neopracované diamanty sprevádzané certifikátom EÚ vydaným na účely certifikačnej schémy, a to s cieľom podporiť hospodársky rozvoj Grónska.

(4) Nariadenie (ES) č. 2368/2002 by sa malo zmeniť, aby rozhodnutie 2014/136/EÚ mohlo nadobudnúť účinnosť a najmä, aby Grónsko mohlo byť zahrnuté do certifikačnej schémy.

(5) Preto sa Grónsku zakáže prijímať dovoz neopracovaných diamantov bez platného certifikátu na územie iného účastníka ako Únie, resp. ich vývoz bez tohto certifikátu z územia iného účastníka ako Únie. Zmeny obsiahnuté v tomto nariadení umožnia vývoz neopracovaných diamantov z Grónska do tretích krajín, pokiaľ budú tieto diamanty sprevádzané certifikátom EÚ.

(6) K existujúcej podmienke pre certifikáciu, ktorou sa vyžaduje, aby boli nespracované diamanty zákonne dovezené do Únie, by sa mala zaviesť alternatívna podmienka pre diamanty vyťažené a získané v Grónsku, ktoré sa doteraz ešte nikdy nevyviezli, najmä predložiť v tejto súvislosti dôkaz.

(7) Okrem toho by sa mali vykonať zmeny týkajúce sa podrobných spôsobov predkladania neopracovaných diamantov orgánom Únie na účely overenia, rozšírenia osobitných pravidiel týkajúcich sa tranzitu na Grónsko, umožnenia účasti Grónska vo výbore na vykonávanie nariadenia (ES) č. 2368/2002 a zastúpenia Grónska v Kimberleyskom procese a spolupráce s ostatnými členskými štátmi prostredníctvom Komisie.

(8) Nariadenie (ES) č. 2368/2002 by sa preto malo zodpovedajúcim spôsobom zmeniť,

⁽¹⁾ Pozícia Európskeho parlamentu zo 4. februára 2014 (zatiaľ neuverejnená v úradnom vestníku) a rozhodnutie Rady z 20. februára 2014.

⁽²⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 2368/2002 z 20. decembra 2002, ktorým sa vykonáva certifikačná schéma Kimberleyského procesu pre medzinárodný obchod s neopracovanými diamantami (Ú. v. ES L 358, 31.12.2002, s. 28).

⁽³⁾ Rozhodnutie Rady 2014/136/EÚ z 20. februára 2014, ktorým sa stanovujú pravidlá a postupy, ktoré umožnia účasť Grónska na certifikačnej schéme Kimberleyského procesu (pozri stranu 99 tohto úradného vestníka).

PRIJALI TOTO NARIADENIE:

Článok 1

Nariadenie (ES) č. 2368/2002 sa mení takto:

1. Článok 1 sa nahrádza takto:

„Článok 1

Týmto nariadením sa zavádza certifikačný systém Únie a systém dovozných a vývozných kontrol pre neopracované diamanty na účely vykonávania certifikačnej schémy Kimberlejského procesu.

Na účely certifikačnej schémy sa územie Únie a Grónska považujú za jeden celok bez vnútorných hraníc.

Toto nariadenie platí bez toho, aby boli dotknuté akékoľvek platné ustanovenia, ktoré sa týkajú colných formalít a kontrol, ani ich nenahrádza.“

2. V článku 3 sa úvodná veta nahrádza takto:

„Dovoz neopracovaných diamantov na územie Spoločenstva (*) alebo Grónska sa zakazuje, ak nie sú splnené všetky nasledujúce podmienky:

(*) S účinnosťou od 1. decembra 2009 Zmluva o fungovaní Európskej únie zaviedla určité zmeny v terminológii ako je napríklad nahradenie pojmu ‚Spoločenstvo‘ pojmom ‚Únia‘.“

3. V článku 4 sa odsek 1 nahrádza takto:

„1. Obaly a zodpovedajúce certifikáty sa neodkladne predložia spolu na overenie orgánu Spoločenstva v členskom štáte, do ktorého sa dovážajú, alebo v členskom štáte, pre ktorý sú určené, ako je uvedené v sprievodnej dokumentácii. Obaly určené pre Grónsko sa musia predložiť na overenie jednému z orgánov Spoločenstva v členskom štáte, do ktorého sa dovážajú, alebo v niektorom inom členskom štáte, v ktorom má orgán Spoločenstva sídlo.“

4. V článku 8 sa odsek 1 nahrádza takto:

„1. Komisia prekonzultuje s účastníkmi praktické dojednanie, ako sa bude potvrdzovať dovoz na územie Spoločenstva alebo Grónska príslušnému orgánu vyvážajúceho účastníka, ktorý certifikát potvrdil.“

5. V článku 11 sa úvodná veta nahrádza takto:

„Vývoz neopracovaných diamantov z územia Spoločenstva alebo Grónska sa zakazuje, ak nie sú splnené obidve nasledujúce podmienky:“

6. V článku 12 ods. 1 sa písmeno a) nahrádza takto:

„a) vývozca predložil presvedčivé dôkazy, že:

i) neopracované diamanty, pre ktoré žiada o vystavenie certifikátu, boli dovezené legálne v súlade s článkom 3, alebo

ii) neopracované diamanty, pre ktoré žiada o vystavenie certifikátu, boli vyťažené alebo získané v Grónsku, ak tieto neopracované diamanty neboli predtým vyvezené na územie iného účastníka ako Únie.“

7. Článok 18 sa nahrádza takto:

„Článok 18

Články 4, 11, 12 a 14 sa neuplatnia na neopracované diamanty, ktoré vstúpili na územie Spoločenstva alebo Grónska výhradne na účely tranzitu k účastníkovi mimo týchto území, pod podmienkou, že pri vstupe ani pri výstupe z územia Spoločenstva alebo Grónska nebol poškodený ani pôvodný obal, v ktorom sa neopracované diamanty prepravujú, ani pôvodný sprievodný certifikát vystavený príslušným orgánom účastníka a účel tranzitu je jasne uvedený v sprievodnom certifikáte.“

8. Článok 21 sa nahrádza takto:

„Článok 21

1. Únia, vrátane Grónska, je účastníkom certifikačnej schémy Kimberlejského procesu.

2. Komisia, ktorá v certifikačnej schéme KP zastupuje Úniu vrátane Grónska, sa zameria na zabezpečenie optimálneho vykonávania certifikačnej schémy KP, najmä prostredníctvom spolupráce s účastníkmi. Na tento účel si Komisia bude vymieňať s účastníkmi najmä informácie o medzinárodnom obchode s neopracovanými diamantmi a v prípade potreby spolupracovať na monitorovacích činnostiach a pri riešení prípadných sporov, ktoré by sa mohli vyskytnúť.“

9. Článok 23 sa nahrádza takto:

„Článok 23

Výbor uvedený v článku 22 môže preskúmať akúkoľvek otázku týkajúcu sa uplatňovania tohto nariadenia. Takéto otázky môže vzniesť buď predseda, alebo zástupca členského štátu, alebo Grónska.“

Článok 2

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

Toto nariadenie je záväzné v celom rozsahu a priamo uplatniteľné vo všetkých členských štátoch.

V Štrasburgu 26. februára 2014

Za Európsky parlament
predseda
M. SCHULZ

Za Radu
predseda
D. KOURKOULAS

SMERNICE

SMERNICA EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY 2014/26/EÚ

z 26. februára 2014

o kolektívnej správe autorských práv a práv súvisiacich s autorským právom a o poskytovaní multiteritoriálnych licencií na práva na hudobné diela na online využívanie na vnútornom trhu

(Text s významom pre EHP)

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej článok 50 ods. 1, článok 53 ods. 1 a článok 62,

so zreteľom na návrh Európskej komisie,

po postúpení návrhu legislatívneho aktu národným parlamentom,

so zreteľom na stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru ⁽¹⁾,konajúc v súlade s riadnym legislatívnym postupom ⁽²⁾,

keďže:

- (1) Smernice Únie, ktoré boli prijaté v oblasti autorského práva a práv súvisiacich s autorským právom, už poskytujú vysokú úroveň ochrany pre nositeľov práv, a teda aj rámec, v ktorom sa môže uskutočňovať využívanie obsahu chráneného týmito právami. Uvedené smernice prispievajú k rozvoju a zachovaniu kreativity. Vnútorný trh, na ktorom nedochádza k narušeniu hospodárskej súťaže, ochrana inovácie a intelektuálnej tvorby takisto povzbudzuje investície do inovatívnych služieb a výrobkov.
- (2) Šírenie obsahu, ktorý je chránený autorským právom a právom súvisiacim s autorským právom vrátane kníh, audiovizuálnej tvorby a hudobných nahrávok a s tým súvisiace služby, vyžaduje poskytovanie licencií na práva rôznych nositeľov autorských práv a práv súvisiacich s autorským právom, ako sú napríklad autori, výkonní umelci, producenti a vydavatelia. Nositeľ práv si bežne vyberá buď individuálnu, alebo kolektívnu správu svojich práv, pokiaľ členské štáty neustanovia inak, v súlade s právom Únie a medzinárodnými záväzkami Únie a jej členských štátov. Správa autorských práv a práv súvisiacich s autorským právom zahŕňa poskytovanie licencií používateľom, kontrolu používateľov, monitorovanie využívania práv, presadzovanie autorských práv a práv súvisiacich s autorským právom,

vyberanie finančných príjmov získaných na základe využívania práv a rozdeľovanie súm splatných nositeľom práv. Organizácie kolektívnej správy umožňujú, aby nositeľom práv bola vyplácaná odmena za používanie diel, ktoré by sami nemohli kontrolovať či presadzovať, a to aj na iných než domácich trhoch.

- (3) Podľa článku 167 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (ZFEÚ) musí Únia pri vykonávaní svojich opatrení zohľadňovať kultúrnu rozmanitosť a prispievať k rozkvetu kultúr členských štátov, pričom musí rešpektovať ich národnú a regionálnu rozmanitosť a zároveň zdôrazňovať spoločné kultúrne dedičstvo. Organizácie kolektívnej správy zohrávajú a aj naďalej by mali zohrávať dôležitú úlohu ako podporovatelia rozmanitosti kultúrneho prejavu tým, že najmenšiemu a menej populárnemu repertoáru umožnia prístup na trh, a tým, že poskytnú sociálne, kultúrne a vzdelávacie služby v prospech nositeľov práv a verejnosti.
- (4) Organizácie kolektívnej správy, ktoré vzniknú v Únii, by mali mať možnosť využívať slobody stanovené zmluvami pri zastupovaní nositeľov práv, ktorí majú bydlisko alebo sú usadení v iných členských štátoch, alebo pri poskytovaní licencií používateľom, ktorí majú bydlisko alebo sú usadení v iných členských štátoch.
- (5) Existujú značné rozdiely medzi vnútroštátnymi pravidlami upravujúcimi fungovanie organizácií kolektívnej správy, predovšetkým pokiaľ ide o ich transparentnosť a zodpovednosť voči svojim členom a nositeľom práv. V niekoľkých prípadoch to viedlo k ťažkostiam, najmä pre zahraničných nositeľov práv, keď chcú vykonávať ich práva, a k nedostatočnému finančnému spravovaniu vybraných príjmov. Problémy s fungovaním organizácií kolektívnej správy vedú k nedostatkom pri využívaní autorských práv a práv súvisiacich s autorským právom na vnútornom trhu na škodu členov organizácií kolektívnej správy, nositeľov práv a používateľov.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 44, 15.2.2013, s. 104.

⁽²⁾ Pozícia Európskeho parlamentu zo 4. februára 2014 (zatiaľ neuverejnená v úradnom vestníku) a rozhodnutie Rady z 20. februára 2014.

- (6) Potreba zlepšiť fungovanie organizácií kolektívnej správy sa uviedla už v odporúčaní Komisie 2005/737/ES⁽¹⁾. Uvedené odporúčanie stanovuje viacero zásad, napríklad slobodu nositeľa práv pri výbere svojej organizácie kolektívnej správy, rovnaké zaobchádzanie s kategóriami nositeľov práv a spravodlivé rozdeľovanie autorských odmien. Organizácie kolektívnej správy sa v ňom vyzývajú, aby používateľom poskytli pred vzájomnými rokovaniaми dostatočné informácie o sadzbách a repertoári. Obsahuje tiež odporúčania týkajúce sa zodpovednosti, zastupovania nositeľov práv v rozhodovacích orgánoch organizácií kolektívnej správy a riešenia sporov. Odporúčanie sa však neuplatňovalo rovnomerne.
- (7) Ochrana záujmov členov organizácií kolektívnej správy, nositeľov práv a tretích strán vyžaduje koordináciu právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa správy autorských práv a poskytovania multiteritoriálnych licencií na online práva na hudobné diela so zreteľom na zaistenie rovnakých záruk v celej Únii. Právnym základom tejto smernice by preto mal byť článok 50 ods. 1 ZFEÚ.
- (8) Cieľom tejto smernice je zabezpečiť koordináciu vnútroštátnych pravidiel týkajúcich sa prístupu k činnosti organizácií kolektívnej správy v rámci správy autorských práv a práv súvisiacich s autorským právom, spôsobov ich riadenia, ako aj ich rámec dohľadu, a preto by jej právnym základom mal byť tiež článok 53 ods. 1 ZFEÚ. Navyše, keďže ide o odvetvie ponúkajúce služby v celej Únii, právnym základom tejto smernice by mal byť článok 62 ZFEÚ.
- (9) Cieľom tejto smernice je ustanoviť požiadavky uplatniteľné na organizácie kolektívnej správy s cieľom zabezpečiť vysokú úroveň správy, finančného hospodárenia, transparentnosti a predkladania správ. Nemalo by to však členským štátom brániť v tom, aby zachovali alebo zaviedli v súvislosti s organizáciami kolektívnej správy so sídlom na ich území prísnejšie normy než tie, ktoré sú ustanovené v hlave II tejto smernice, za predpokladu, že takéto prísnejšie normy sú zlučiteľné s právom Únie.
- (10) Nič v tejto smernici by nemalo brániť tomu, aby členský štát uplatňoval rovnaké alebo podobné ustanovenia na organizácie kolektívnej správy so sídlom mimo Únie, ktoré však vykonávajú činnosť v danom členskom štáte.
- (11) Nič v tejto smernici by nemalo brániť tomu, aby organizácie kolektívnej správy uzatvárali dohody o zastúpení s inými organizáciami kolektívnej správy – v súlade s pravidlami hospodárskej súťaže ustanovenými v článkoch 101 a 102 ZFEÚ – v oblasti správy práv s cieľom uľahčiť, zlepšiť a zjednodušiť postupy poskytovania licencií používateľom, a to aj na účely jednej fakturácie, na základe rovnakých, nediskriminačných a transparentných podmienok a poskytovať multiteritoriálne licencie aj v iných oblastiach ako v tých, ktoré sú uvedené v hlave III tejto smernice.
- (12) Aj keď sa táto smernica uplatňuje na všetky organizácie kolektívnej správy s výnimkou hlavy III, ktorá sa vzťahuje iba na organizácie kolektívnej správy, ktoré spravujú autorské práva na hudobné diela na online využívanie na multiteritoriálnom základe, nenaruša úpravy týkajúce sa spravovania práv v členských štátoch, ako sú napríklad individuálna správa, rozšírená pôsobnosť dohody medzi zastupujúcou organizáciou kolektívnej správy a používateľom, t. j. rozšírené kolektívne licencie, povinná kolektívna správa, právne predpoklady zastúpenia a prevod práv na organizácie kolektívnej správy.
- (13) Táto smernica nemá vplyv na možnosť členských štátov stanoviť zákonom, iným právnym predpisom alebo iným osobitným mechanizmom na tento účel spravodlivú náhradu odmeny nositeľov práv za výnimky alebo obmedzenia, pokiaľ ide o právo na rozmnožovanie stanovené v smernici Európskeho parlamentu a Rady 2001/29/ES⁽²⁾, a odmenu nositeľov práv za obmedzenia výhradného práva v súvislosti s verejným vypožičívaním ustanoveného v smernici Európskeho parlamentu a Rady 2006/115/ES⁽³⁾, uplatniteľné na ich území, ako aj podmienky týkajúce sa ich vyberania.
- (14) Táto smernica nevyžaduje, aby organizácie kolektívnej správy prijali osobitnú právnu formu. V praxi tieto organizácie fungujú v rôznych právnych formách, ako sú združenia, družstvá alebo spoločnosti s ručením obmedzeným, ktoré riadia alebo vlastníelia nositelia autorských práv a práv súvisiacich s autorským právom alebo subjekty zastupujúce týchto nositeľov práv. V niektorých výnimočných prípadoch však v dôsledku právnej formy organizácie kolektívnej správy nie je prítomný aspekt vlastníctva alebo riadenia. Je to tak napríklad v prípade nadácií, ktoré nemajú členov. Ustanovenia tejto smernice by sa však mali vzťahovať aj na tieto organizácie. Členské štáty by mali obdobne prijať vhodné opatrenia na zabránenie obchádzaniu povinností vyplývajúcich z tejto smernice prostredníctvom voľby právnej formy. Malo by sa

⁽¹⁾ Odporúčanie Komisie 2005/737/ES z 18. mája 2005 o kolektívnej cezhraničnej správe autorských práv a s nimi súvisiacich práv na oprávnené online hudobné služby (Ú. v. EÚ L 276, 21.10.2005, s. 54).

⁽²⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2001/29/ES z 22. mája 2001 o zosúladiení niektorých aspektov autorských práv a s nimi súvisiacich práv v informačnej spoločnosti (Ú. v. ES L 167, 22.6.2001, s. 10).

⁽³⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2006/115/ES z 12. decembra 2006 o nájomnom práve a vypožičnom práve a o určitých právach súvisiacich s autorskými právami v oblasti duševného vlastníctva (Ú. v. EÚ L 376, 27.12.2006, s. 28).

poznamenať, že subjektmi, ktoré zastupujú nositeľov práv a ktoré sú členmi organizácií kolektívnej správy, môžu byť iné organizácie kolektívnej správy, združenia nositeľov práv, odborové zväzy alebo iné organizácie.

- (15) Nositeľom práv by malo byť umožnené poveriť správou svojich práv nezávislé subjekty správy. Takéto nezávislé subjekty správy sú komerčnými subjektmi, ktoré sa odlišujú od organizácií kolektívnej správy, a to okrem iného tým, že ich nositelia práv nevlastnia ani neriadia. V rozsahu, v akom takéto nezávislé subjekty správy vykonávajú rovnaké činnosti ako organizácie kolektívnej správy, by však mali byť povinné poskytovať určité informácie nositeľom práv, ktorých zastupujú, organizáciám kolektívnej správy, používateľom a verejnosti.
- (16) Audiovizuálni producenti, producenti nahrávok a vysielatelia poskytujú licencie na svoje vlastné práva, v niektorých prípadoch spolu s právami, ktoré na nich preniesli napríklad výkonní umelci na základe individuálne uzavretých dohôd, a konajú vo vlastnom záujme. Vydavatelia kníh, hudobné vydavateľstvá alebo vydavatelia novín poskytujú licencie na práva, ktoré boli na nich prenesené na základe individuálne uzavretých dohôd, a konajú vo vlastnom záujme. Audiovizuálni producenti, producenti nahrávok, vysielatelia a vydavatelia by sa teda nemali pokladať za „nezávislé subjekty správy“. Okrem toho by sa manažéri a agenti autorov a výkonných umelcov, konajúci ako sprostredkovatelia a zastupujúci nositeľov práv v ich vzťahoch s organizáciami kolektívnej správy, nemali pokladať za „nezávislé subjekty správy“, keďže nespravujú práva v zmysle stanovovania sadzieb, poskytovania licencií alebo vyberania finančných prostriedkov od používateľov.
- (17) Organizáciám kolektívnej správy by malo byť umožnené si zvoliť, aby niektoré z ich činností, napríklad fakturáciu používateľov alebo rozdeľovanie súm náležiacich jednotlivým nositeľom práv, vykonávali dcérske spoločnosti či iné subjekty, ktoré tieto organizácie riadia. V takýchto prípadoch by ustanovenia tejto smernice, ktoré by sa uplatnili, ak by príslušnú činnosť vykonávala priamo organizácia kolektívnej správy, mali byť uplatniteľné na činnosti týchto dcérskych spoločností či iných subjektov.
- (18) V záujme zaistenia plného využitia výhod vnútorného trhu nositeľmi autorských práv a práv súvisiacich s autorským právom v prípade, že sa ich práva spravujú kolektívne, a v záujme zaistenia, aby nebola neprimerane ovplyvnená ich sloboda vykonávať tieto práva, je potrebné, aby štatút organizácií kolektívnej správy obsahoval primerané záruky. Okrem toho by organizácia kolektívnej správy nemala pri poskytovaní svojich služieb

spravovania priamo ani nepriamo diskriminovať nositeľov práv na základe ich štátnej príslušnosti, miesta pobytu alebo sídla.

- (19) Vzhľadom na slobody stanovené v ZFEÚ by kolektívna správa autorských práv a práv súvisiacich s autorským právom mala znamenať, že nositeľovi práv je umožnené slobodne si vybrať organizáciu kolektívnej správy, ktorá bude spravovať jeho práva, či už týmito právami sú práva týkajúce sa verejného prenosu, alebo práva na rozmnožovanie, alebo kategórie práv súvisiacich s formami využívania, napríklad vysielanie, divadelné predstavenie alebo rozmnožovanie na šírenie internetom, za predpokladu, že organizácia kolektívnej správy, ktorú si nositeľ práv chce vybrať, takéto práva alebo kategórie práv už spravuje.

Práva, kategórie práv alebo druhy diel a iné predmety ochrany spravované organizáciou kolektívnej správy by sa mali určiť na valnom zhromaždení členov uvedenej organizácie, ak už neboli určené v jej štatúte alebo stanovené zákonom. Je dôležité, aby sa práva a kategórie práv určovali tak, že sa zachová rovnováha medzi slobodou nositeľov práv na nakladanie s ich dielami a inými predmetmi ochrany a schopnosťou organizácie účinne spravovať práva, berúc do úvahy predovšetkým kategóriu práv spravovaných organizáciou a kreatívne odvetvie, v ktorom funguje. S ohľadom na túto rovnováhu by nositelia práv mali mať možnosť bez problémov odňať tieto práva alebo kategórie práv organizácii kolektívnej správy a spravovať tieto práva individuálne alebo zveriť všetky práva alebo ich časť inej organizácii kolektívnej správy alebo inému subjektu alebo na túto organizáciu či subjekt preniesť ich správu, bez ohľadu na štátnu príslušnosť k členskému štátu, pobyt alebo sídlo v členskom štáte, či už organizácie kolektívnej správy, iného subjektu alebo nositeľa práv. Ak členský štát v súlade s právom Únie a medzinárodnými záväzkami Únie a jej členských štátov ustanoví povinnú kolektívnu správu práv, nositelia práv si budú môcť zvoliť iba iné organizácie kolektívnej správy.

Túto flexibilitu, pokiaľ ide o spravovanie rôznych druhov diel a iných predmetov ochrany, by nositeľom práv mali takisto ponúkať organizácie kolektívnej správy spravujúce rôzne druhy diel a iné predmety ochrany, napríklad literárne, hudobné či fotografické diela. V prípade nekomerčných použití by členské štáty mali ustanoviť, že organizácie kolektívnej správy prijímú potrebné opatrenia

s cieľom zabezpečiť, aby ich nositelia práv mohli vykonávať právo na poskytovanie licencií pre takéto použitie. Takéto opatrenia by mali okrem iného zahŕňať rozhodnutie organizácie kolektívnej správy o podmienkach spojených s vykonávaním tohto práva, ako aj poskytovanie informácií o týchto podmienkach ich členom. Organizácie kolektívnej správy by mali informovať nositeľov práv o ich možnostiach a umožniť im čo najjednoduchšie vykonávanie práv týkajúcich sa týchto možností. Nositeľov práv, ktorí už poverili organizáciu kolektívnej správy, možno informovať prostredníctvom internetovej stránky tejto organizácie. Požiadavka súhlasu nositeľov práv v poverení na spravovanie jednotlivých práv, kategórií práv alebo druhov diel a iných predmetov ochrany by nositeľom práv nemala brániť v tom, aby prijali navrhované následné zmeny tohto poverenia tichým súhlasom v súlade s podmienkami stanovenými vo vnútroštátnom práve. Táto smernica nebráni ani zmluvným dohodám, podľa ktorých má vypovedanie alebo odňatie poverenia nositeľmi práv bezprostredný vplyv na licencie udelené pred takýmto vypovedaním alebo odňatím poverenia, ani zmluvným dohodám, podľa ktorých by takéto licencie mali zostať počas určitého obdobia po takomto vypovedaní alebo odňatí poverenia nedotknuté. Takéto dohody by však nemali vytvárať prekážku plnému uplatňovaniu tejto smernice. Touto smernicou by nemala byť dotknutá možnosť nositeľov práv spravovať si svoje práva individuálne vrátane nekomerčného využívania.

- (20) Členstvo v organizáciách kolektívnej správy by malo byť založené na objektívnych, transparentných a nediskriminačných kritériách vrátane vydavateľov, ktorí sú na základe dohody o využívaní práv oprávnení na podiel na príjmoch z práv spravovaných organizáciami kolektívnej správy a vyberať takéto príjmy od organizácií kolektívnej správy. Uvedené kritériá by nemali zaväzovať organizácie kolektívnej správy prijať členov, v prípade ktorých správa práv, kategórií práv alebo druhov diel či iných predmetov ochrany nepatrí do ich rozsahu činnosti. Záznamy vedené organizáciou kolektívnej správy by mali umožňovať určenie a vyhľadanie jej členov a nositeľov práv, ktorých práva táto organizácia zastupuje na základe poverení poskytnutých týmito nositeľmi práv.
- (21) S cieľom chrániť tých nositeľov práv, ktorých práva sú priamo zastupované organizáciou kolektívnej správy, ale ktorí nespĺňajú jej požiadavky na členstvo, je vhodné vyžadovať, aby sa určité ustanovenia tejto smernice týkajúce sa členov vzťahovali aj na takýchto nositeľov práv. Členské štáty by takisto mali mať možnosť poskytnúť takýmto nositeľom práv právo zúčastňovať sa na rozhodovacom procese organizácie kolektívnej správy.
- (22) Organizácie kolektívnej správy by mali konať v najlepšom kolektívnom záujme nositeľov práv, ktorých zastupujú. Preto je dôležité zabezpečiť systémy, ktoré umožnia členom organizácií kolektívnej správy vykonávať členské

práva formou účasti na rozhodovacom procese organizácie. Niektoré organizácie kolektívnej správy majú rôzne kategórie členov, ktorí môžu zastupovať rôzne typy nositeľov práv, napríklad producentov a výkonných umelcov. Zastúpenie týchto rôznych kategórií členov v rozhodovacom procese by malo byť spravodlivé a vyvážené. Ak nebudú existovať žiadne ustanovenia o spôsobe uskutočnenia valného zhromaždenia členov organizácií kolektívnej správy, oslabila by sa účinnosť pravidiel týkajúcich sa valného zhromaždenia. Preto je potrebné zabezpečiť, aby sa valné zhromaždenie zvolávalo pravidelne aspoň raz za rok a aby prijímalo najdôležitejšie rozhodnutia v organizácii kolektívnej správy.

- (23) Všetci členovia organizácií kolektívnej správy by mali mať právo zúčastniť sa a hlasovať na valnom zhromaždení členov. Výkon týchto práv by mal podliehať len spravodlivým a primeraným obmedzeniam. Organizácie kolektívnej správy v niektorých výnimočných prípadoch majú pri zriaďovaní právnu formu nadácie, a teda nemajú členov. V týchto prípadoch by právomoci valného zhromaždenia členov mal vykonávať orgán poverený funkciou dohľadu. Ak sú členmi organizácií kolektívnej správy subjekty zastupujúce nositeľov práv ako svojich členov, čo môže nastať napríklad v prípade, keď je organizácia kolektívnej správy spoločnosťou s ručením obmedzeným a jej členmi sú združenia nositeľov práv, členským štátom by malo byť umožnené stanoviť, že niektoré alebo všetky právomoci valného zhromaždenia členov má vykonávať zhromaždenie týchto nositeľov práv. Valné zhromaždenie členov by malo mať aspoň právomoc na určenie rámca činností správy, najmä čo sa týka využívania príjmov z práv organizáciou kolektívnej správy. Nemalo by to však mať vplyv na možnosť členských štátov ustanoviť prísnejšie pravidlá týkajúce sa napríklad investícií, fúzií alebo prijímania úverov vrátane zákazu všetkých takýchto transakcií. Organizácie kolektívnej správy by mali podporovať aktívnu účasť svojich členov na valnom zhromaždení. Výkon hlasovacích práv by sa mal uľahčiť pre členov, ktorí sa zúčastňujú na valnom zhromaždení, ako aj pre členov, ktorí sa na ňom nezúčastňujú. Okrem možnosti vykonávania svojich práv elektronickými prostriedkami by členovia mali mať možnosť zúčastňovať sa a hlasovať na valnom zhromaždení členov prostredníctvom splnomocnenca. Hlasovanie prostredníctvom splnomocnenca by sa malo obmedziť v prípadoch konfliktu záujmov. Členské štáty by pritom mali stanoviť obmedzenia týkajúce sa splnomocnencov iba vtedy, ak to nemá vplyv na primeranú a účinnú účasť členov na rozhodovacom procese. Vymenovanie splnomocnencov prispieva predovšetkým k primeranej a účinnej účasti členov na rozhodovacom procese a poskytuje nositeľom práv skutočnú možnosť zvoliť si organizáciu kolektívnej správy podľa svojho výberu bez ohľadu na to, v ktorom členskom štáte má daná organizácia sídlo.

- (24) Členovia by mali mať právo podieľať sa na stálom monitorovaní riadenia organizácií kolektívnej správy. V tejto súvislosti by tieto organizácie mali mať funkciu dohľadu zodpovedajúcu ich organizačnej štruktúre a mali by umožniť členom zastúpenie v orgáne, ktorý túto funkciu vykonáva. V závislosti od organizačnej štruktúry organizácie kolektívnej správy môže funkciu dohľadu vykonávať osobitný orgán, ako napríklad dozorná rada, alebo niektorí či všetci členovia správnej rady, ktorí neriadia činnosť hospodárenia organizácie kolektívnej správy. Požiadavka spravodlivého a vyváženého zastúpenia členov by nemala organizáciám kolektívnej správy brániť v tom, aby vymenovali na výkon funkcie dohľadu tretie strany vrátane osôb s príslušnými odbornými znalosťami a nositeľov práv, ktorí nespĺňajú požiadavky členstva alebo ktorých organizácia nezastupuje priamo, ale prostredníctvom subjektu, ktorý je členom organizácie kolektívnej správy.
- (25) Riadenie organizácie kolektívnej správy musí byť z dôvodu riadneho hospodárenia nezávislé. Vedúci pracovníci, či už boli zvolení ako riaditelia, alebo ich organizácia najala či zamestnala na základe zmluvy, by mali pred prevzatím svojej funkcie a následne každoročne oznamovať prípadné konflikty svojich záujmov so záujmami nositeľov práv, ktorých organizácia kolektívnej správy zastupuje. Takéto ročné vyhlásenia by mali predkladať aj osoby vykonávajúce funkciu dohľadu. Členské štáty by mali mať možnosť požadovať, aby organizácie kolektívnej správy tieto vyhlásenia zverejňovali alebo ich predkladali orgánom verejnej správy.
- (26) Organizácie kolektívnej správy vyberajú, spravujú a rozdeľujú príjmy z využívania práv, ktoré im zverili nositelia týchto práv. Tieto príjmy náležia predovšetkým nositeľom práv, ktorí môžu mať priamy právny vzťah k organizácii alebo môžu byť zastúpení subjektom, ktorý je členom organizácie kolektívnej správy, alebo na základe dohody o zastúpení. Preto je dôležité, aby organizácia kolektívnej správy postupovala pri vyberaní, spravovaní a prideľovaní týchto príjmov s maximálnou starostlivosťou. Presné rozdeľovanie príjmov je možné iba vtedy, keď organizácia kolektívnej správy vedie riadne záznamy o členstve, licenciách a využívaní diel a iných predmetov ochrany. Príslušné údaje potrebné na efektívnu kolektívnu správu práv by mali poskytovať aj nositelia práv a používatelia a mala by ich overovať organizácia kolektívnej správy.
- (27) Vybrané sumy splatné nositeľom práv by sa mali spravovať na účtoch oddelene od vlastných aktív, ktorými môže organizácia disponovať. Investovanie týchto súm by sa malo bez toho, aby to malo vplyv na možnosť členských štátov stanoviť prísnejšie pravidlá o investiciách vrátane zákazu investovania príjmu z práv, vykonávať v súlade so všeobecnou politikou organizácie kolektívnej správy týkajúcou sa investovania a riadenia rizík. Na zachovanie vysokej úrovne ochrany práv nositeľov práv a na zaistenie toho, aby sa každý príjem, ktorý sa môže získať z využívania takých práv, pripísal v ich prospech, by sa investície vykonané a držané organizáciou kolektívnej správy mali riadiť v súlade s kritériami, ktoré by od organizácie vyžadovali, aby konala obozretne, a zároveň by organizácii umožňovali, aby rozhodovala o najbezpečnejšej a najúčinnnejšej investičnej politike. To by malo umožniť, aby organizácia kolektívnej správy zvolila rozdelenie aktív, ktoré presne vyhovuje povahe a dĺžke trvania vystavenia akýchkoľvek investícií príjmu z práv rizikám, a ktorým nenáležíte neohroziť žiadne príjmy z práv dlžné nositeľom práv.
- (28) Keďže nositelia práv majú nárok na odmenu za využívanie svojich práv, je dôležité, aby poplatky za správu nepresahovali oprávnené náklady na správu práv a aby o všetkých zrážkach, iných než v súvislosti s poplatkami za správu, napríklad zrážkach na sociálne, kultúrne alebo vzdelávacie účely, rozhodovali členovia organizácie kolektívnej správy. Organizácie kolektívnej správy by mali byť transparentné so zreteľom na nositeľov práv, pokiaľ ide o pravidlá upravujúce takéto zrážky. Rovnaké požiadavky by sa mali uplatňovať na akékoľvek rozhodnutie použiť príjmy z práv na kolektívne rozdelenie, napríklad na štipendiá. Nositelia práv by nemali byť diskriminovaní z hľadiska prístupu k sociálnym, kultúrnym či vzdelávacím službám financovaným z takýchto zrážok. Táto smernica by nemala ovplyvniť zrážky podľa vnútroštátneho práva, napríklad zrážky na poskytovanie sociálnych služieb organizáciami kolektívnej správy pre nositeľov práv, pokiaľ ide o akýkoľvek aspekt, ktorý nie je touto smernicou regulovaný, za predpokladu, že takéto zrážky sú v súlade s právom Únie.
- (29) Rozdeľovanie a úhrada súm náležiacich jednotlivým nositeľom práv alebo v určitých prípadoch kategóriám nositeľov práv by sa mali vykonávať včas a v súlade so všeobecnou politikou rozdeľovania dotknutej organizácie kolektívnej správy, a to aj vtedy, keď ich vykonáva iný subjekt zastupujúci nositeľov práv. Iba objektívne dôvody, ktoré organizácia kolektívnej správy nemôže ovplyvniť, môžu odôvodniť oneskorenie v rozdeľovaní a úhrade súm náležiacich nositeľom práv. Okolnosti, ako napríklad skutočnosť, že príjmy z práv boli investované s určitým dátumom splatnosti, by preto nemali byť oprávnenými dôvodmi takéhoto oneskorenia. Je vhodné ponechať na členské štáty, aby rozhodovali o pravidlách zabezpečujúcich včasné rozdeľovanie súm a účinné hľadanie a identifikáciu nositeľov práv v prípadoch, keď sa takéto objektívne dôvody vyskytnú. V záujme zaistenia primeraného a účinného rozdeľovania súm náležiacich nositeľom práv je bez toho, aby to malo vplyv na možnosť členských štátov ustanoviť prísnejšie pravidlá, potrebné požadovať od organizácií kolektívnej správy, aby na základe dobrej viery prijali primerané a dôsledné opatrenia na určenie a vyhľadanie príslušných nositeľov

- práv. Je takisto vhodné, aby členovia organizácie kolektívnej správy v rozsahu, ktorý umožňuje vnútroštátne právo, rozhodovali o použití všetkých súm, ktoré nemožno rozdeliť v situáciách, keď nie je možné určiť ani vyhľadať nositeľov práv, ktorí majú na tieto sumy nárok.
- (30) Organizáciám kolektívnej správy by malo byť umožnené spravovať práva a vyberať príjmy z ich využívania na základe dohôd o zastúpení s inými organizáciami. V záujme ochrany práv členov inej organizácie kolektívnej správy by organizácia kolektívnej správy nemala rozlišovať medzi právami, ktoré spravuje na základe dohôd o zastúpení, a právami, ktoré spravuje priamo pre svojich nositeľov práv. Organizácia kolektívnej správy by nemala mať možnosť uplatňovať zrážky na príjmy z práv vybrané v mene inej organizácie kolektívnej správy, ktoré nie sú zrážkami súvisiace s poplatkami za správu, bez výslovného súhlasu tejto organizácie. Je takisto vhodné požadovať, aby organizácie kolektívnej správy rozdeľovali a vyplácali platby iným organizáciám na základe takýchto dohôd o zastúpení najneskôr vtedy, keď rozdeľujú a vyplácajú platby vlastným členom a nositeľom práv, ktorí nie sú ich členmi a ktorých zastupujú. Okrem toho by prijímajúca organizácia mala bezodkladne rozdeliť sumy náležiacie nositeľom práv, ktorých zastupuje.
- (31) Spravodlivé a nediskriminačné komerčné podmienky poskytovania licencií majú mimoriadny význam s cieľom zaistiť, aby používatelia mohli získavať licencie na diela a iné predmety ochrany, v súvislosti s ktorými organizácia kolektívnej správy zastupuje práva, a zaistiť primeranú odmenu pre nositeľov práv. Organizácie kolektívnej správy a používatelia by preto mali rokovať o poskytovaní licencií v dobrej viere a uplatňovať sadzby, ktoré by mali byť určené na základe objektívnych a nediskriminačných kritérií. Je vhodné vyžadovať, aby licenčné poplatky či odmeny určené organizáciami kolektívnej správy boli primerané okrem iného vo vzťahu k ekonomickej hodnote využívania práv v konkrétnom kontexte. Organizácie kolektívnej správy by napokon mali bez zbytočného odkladu reagovať na žiadosti používateľov o licencie.
- (32) V digitálnom prostredí sa od organizácií kolektívnej správy pravidelne požaduje, aby poskytovali licencie na svoj repertoár pre úplne nové podoby využívania a obchodné modely. V takýchto prípadoch a v záujme podpory priaznivého prostredia pre rozvoj takýchto licencií by bez toho, aby to malo vplyv na uplatňovanie pravidiel hospodárskej súťaže, organizácie kolektívnej správy by mali mať potrebnú pružnosť na to, aby mohli čo najrýchlejšie poskytovať individualizované licencie na inovatívne online služby bez rizika, že by podmienky týchto licencií mohli byť použité ako vzor na určenie podmienok ďalších licencií.
- (33) S cieľom zabezpečiť, aby organizácie kolektívnej správy mohli plniť povinnosti stanovené v tejto smernici, by používatelia mali týmto organizáciám poskytnúť príslušné informácie o využívaní práv, ktoré zastupujú organizácie kolektívnej správy. Táto povinnosť by sa nemala vzťahovať na fyzické osoby konajúce na účely, ktoré sú mimo rámca ich obchodu, podnikateľskej činnosti, remesla alebo povolania, a ktoré preto nepatria do vymedzenia používateľa ustanoveného v tejto smernici. Informácie požadované organizáciami kolektívnej správy by okrem toho mali byť obmedzené na to, čo je primerané, potrebné a k dispozícii pre používateľov, aby tieto organizácie mohli vykonávať svoje funkcie, s ohľadom na osobitnú situáciu malých a stredných podnikov. Uvedená povinnosť by mohla byť zahrnutá do dohody medzi organizáciou kolektívnej správy a používateľom, pričom týmto zahrnutím nie sú dotknuté vnútroštátne zákonné práva na informácie. Lehoty týkajúce sa poskytovania informácií používateľmi by mali byť také, aby organizáciám kolektívnej správy umožňovali splniť termíny stanovené na rozdeľovanie súm náležiacich nositeľom práv. Touto smernicou by nemala byť dotknutá možnosť členských štátov vyžadovať od organizácií kolektívnej správy so sídlom na ich území vystavovanie spoločných faktúr.
- (34) S cieľom prehĺbiť dôveru nositeľov práv, používateľov a ostatných organizácií kolektívnej správy k spravovaniu práv organizáciami kolektívnej správy by sa každá organizácia kolektívnej správy mala riadiť osobitnými požiadavkami týkajúcimi sa transparentnosti. Každá organizácia kolektívnej správy alebo jej člen, ktorý je subjektom zodpovedným za pridelenie alebo úhradu súm náležiacich nositeľom práv, by preto mali aspoň raz ročne poskytovať určité informácie jednotlivým nositeľom práv, napríklad o sumách, ktoré im boli pridelené alebo vyplatené, ako aj o vykonaných zrážkach. Organizácie kolektívnej správy by takisto mali byť povinné poskytovať dostatočné informácie vrátane finančných informácií ostatným organizáciám kolektívnej správy, ktorých práva spravujú na základe dohôd o zastúpení.
- (35) S cieľom zabezpečiť, aby nositelia práv, ostatné organizácie kolektívnej správy a používatelia mali prístup k informáciám o rozsahu činnosti organizácie a dielach alebo iných predmetoch ochrany, ktoré zastupuje, by organizácia kolektívnej správy mala na základe riadne odôvodnenej žiadosti poskytovať informácie o týchto otázkach. Otázka, či a v akom rozsahu možno vyberať primerané poplatky za poskytovanie tejto služby, by sa mala ponechať na vnútroštátne právo. Každá organizácia kolektívnej správy by takisto mala zverejňovať informácie o svojej štruktúre a spôsobe vykonávania svojich

činností, a to predovšetkým o svojom štatúte a všeobecnej politike týkajúcej sa poplatkov za správu, zrážok a sadziieb.

- (36) S cieľom zaistiť, aby nositelia práv mali možnosť monitorovať a porovnávať príslušný výkon organizácií kolektívnej správy, by tieto organizácie mali zverejňovať výročné správy o transparentnosti, ktoré budú obsahovať porovnateľné finančné informácie po uskutočnenom audite špecifické pre ich činnosti. Organizácie kolektívnej správy by mali takisto zverejňovať osobitné výročné správy tvoriace súčasť výročnej správy o transparentnosti, o použití súm určených na sociálne, kultúrne a vzdelávacie služby. Táto smernica by nemala organizácii kolektívnej správy brániť v tom, aby zverejňovala informácie potrebné pre výročnú správu o transparentnosti v jednom dokumente, napríklad ako súčasť jej ročných finančných výkazov, alebo v osobitných správach.
- (37) Poskytovatelia online služieb, ktoré využívajú hudobné diela, napríklad hudobných služieb umožňujúcich spotrebiteľom sťahovať hudbu alebo ju počúvať v režime prenosu údajov, ako aj ďalších služieb umožňujúcich prístup k filmom či hrám, v ktorých je hudba dôležitým prvkom, musia najskôr získať práva na využívanie takýchto diel. Smernicou 2001/29/ES sa v rámci využívania hudobných diel online požaduje, aby sa získala licencia na všetky jednotlivé práva. V prípade autorov ide o výhradné právo rozmnožovania a výhradné právo verejného prenosu hudobných diel, ktoré zahŕňa právo sprístupňovania verejnosti. Uvedené práva môžu spravovať jednotliví nositelia práv, napríklad autori alebo hudobné vydavateľstvá, alebo organizácie kolektívnej správy, ktoré poskytujú nositeľom práv služby kolektívnej správy. Jednotlivé organizácie kolektívnej správy môžu spravovať autorské práva týkajúce sa rozmnožovania a verejného prenosu. Navyše sa vyskytujú prípady, keď majú niekoľkí nositelia práv práva na rovnaké dielo a poveria rôzne organizácie, aby poskytovali licencie na príslušný podiel práv v rámci daného diela. Každý používateľ, ktorý chce poskytovať online služby ponúkajúce spotrebiteľom široký výber hudobných diel, musí zlúčiť práva na diela od rôznych nositeľov práv a organizácií kolektívnej správy.
- (38) Internet síce nepozná hranice, ale online trh s hudobnými službami v Únii zostáva fragmentovaný a jednotný digitálny trh sa zatiaľ nedosiahol v plnej miere. V mnohých prípadoch prehĺbila fragmentáciu európskeho digitálneho trhu s online hudobnými službami zložitost' a náročnosť kolektívnej správy práv v Európe. Táto situácia je v ostrom rozpore s rýchlo rastúcim dopytom na strane spotrebiteľov po prístupe ku digitálnemu obsahu a k súvisiacim inovačným službám vrátane cezhraničných.
- (39) Odporúčaním 2005/737/ES sa podporilo nové regulačné prostredie, ktoré bude lepšie vyhovovať správe autorských práv a práv súvisiacich s autorským právom na úrovni Únie na účely poskytovania oprávnených online hudobných služieb. Uznané sa v ňom, že v epoche využívania hudobných diel online komerční používatelia potrebujú takú politiku poskytovania licencií, ktorá zodpovedá všadeprítomnosti online prostredia a ktorá je multiteritoriálna. Odporúčanie však nedokázalo podnieť rozsiahle poskytovanie multiteritoriálnych licencií na online práva na hudobné diela ani uspokojiť osobitné potreby poskytovania multiteritoriálnych licencií.
- (40) V online hudobnom odvetví, v ktorom zostáva normou kolektívna správa autorských práv na územnom základe, je nevyhnutne potrebné vytvoriť také podmienky, ktoré prispievajú k najúčinnnejšiemu postupom poskytovania licencií organizáciami kolektívnej správy v rozširujúcom sa cezhraničnom kontexte. Preto je vhodné vypracovať súbor pravidiel, ktorými sa ustanovia základné podmienky poskytovania multiteritoriálnych kolektívnych licencií organizáciami kolektívnej správy na autorské práva na hudobné diela na online využívanie vrátane textov. Rovnaké pravidlá by sa mali vzťahovať na takéto poskytovanie licencií na všetky hudobné diela vrátane hudobných diel začlenených do audiovizuálnych diel. Nemali by sa však vzťahovať na online služby, ktoré poskytujú prístup k hudobným dielam iba vo forme notového zápisu. Ustanovenia tejto smernice by mali zabezpečiť potrebnú minimálnu kvalitu cezhraničných služieb poskytovaných organizáciami kolektívnej správy, predovšetkým z hľadiska transparentnosti zastupovaného repertoáru a presnosti finančných tokov súvisiacich s využívaním práv. Mali by takisto stanoviť rámec na zjednodušenie dobrovoľného zlučovania hudobného repertoáru a práv, a znížiť tak počet licencií, ktoré používateľ potrebuje na prevádzkovanie multiteritoriálnej, multirepertoárovej služby. Uvedené ustanovenia by mali umožniť organizácii kolektívnej správy, ktorá sama nemôže alebo nechce splniť požiadavky, aby požiadala inú organizáciu o zastupovanie svojho repertoáru na multiteritoriálnom základe. Požadovaná organizácia by mala byť povinná prijať splnomocnenie žiadajúcej organizácie pod podmienkou, že už zlučuje repertoár a ponúka alebo poskytne multiteritoriálne licencie. Rozvoj zákonných online hudobných služieb v celej Únii by mal prispieť aj k boju proti porušovaniu autorských práv na internete.

- (41) Dostupnosť presných a súhrnných informácií o hudobných dielach, nositeľoch práv a právach, ktoré jednotlivé organizácie kolektívnej správy môžu zastupovať na danom území, má veľký význam pre účinné a transparentné poskytovanie licencií, následné spracúvanie správ používateľov, ako aj pre súvisiacu fakturáciu poskytovateľov služieb a rozdeľovanie splatných súm. Z uvedeného dôvodu by organizácie kolektívnej správy poskytujúce multiteritoriálne licencie na hudobné diela mali byť schopné rýchlo a presne spracovať takéto podrobné údaje. To vyžaduje používanie databáz o vlastníctve práv, na ktoré sa poskytujú multiteritoriálne licencie, obsahujúcich údaje, ktoré umožňujú určenie diel, práv a nositeľov práv, ktorých je organizácia kolektívnej správy oprávnená zastupovať, a území, na ktoré sa toto poverenie vzťahuje. Akékoľvek zmeny týchto informácií by sa mali zohľadňovať bez zbytočného oneskorenia a databázy by sa mali neustále aktualizovať. Tieto databázy by mali takisto pomôcť zosúladiť informácie o dielach s informáciami o zvukových záznamoch alebo iných záznamoch, do ktorých je dielo začlenené. Takisto je dôležité zabezpečiť, aby budúci používatelia a nositelia práv, ako aj organizácie kolektívnej správy mali prístup k informáciám, ktoré potrebujú na určenie repertoáru, ktorý tieto organizácie zastupujú. Organizácie kolektívnej správy by mali mať možnosť prijať opatrenia na ochranu presnosti a celistvosti údajov, kontrolu ich opätovného využívania alebo na ochranu komerčne citlivých informácií.
- (42) Od organizácií kolektívnej správy poskytujúcich multiteritoriálne licencie na hudobné diela by sa malo požadovať, aby na účely zaistenia čo najväčšej presnosti údajov o hudobnom repertoári, ktoré spracúvajú, v prípade potreby nepretržite a bezodkladne aktualizovali svoje databázy. Mali by zaviesť jednoducho dostupné postupy, ktoré umožnia poskytovateľom online služieb, ako aj nositeľom práv a ďalším organizáciám kolektívnej správy, aby ich informovali o možných nepresnostiach v databázach organizácií, pokiaľ ide o diela, ktoré vlastní alebo spravujú vrátane práv (všetkých alebo ich časti) a území, v súvislosti s ktorými splnomocnili príslušnú organizáciu kolektívnej správy, aby konala, avšak bez toho, aby bola ohrozená pravdivosť a celistvosť údajov uchovávaných organizáciou kolektívnej správy. Keďže smernica Európskeho parlamentu a Rady 95/46/ES⁽¹⁾ udeľuje každej osobe, ktorej sa údaje týkajú, právo na opravu, vymazanie alebo zablokovanie nepresných alebo neúplných údajov, táto smernica by tiež mala zabezpečiť povinnosť bez zbytočného odkladu opraviť nepresné informácie týkajúce sa nositeľov práv alebo iných organizácií kolektívnej správy v prípade multiteritoriálnych licencií. Organizácie kolektívnej správy by takisto mali byť schopné elektronicky spracovať registráciu diel a oprávnení spravovať práva. Vzhľadom na význam informačnej automatizácie pre rýchle a účinné spracovanie údajov by organizácie kolektívnej správy mali umožňovať nositeľom práv používanie elektronických prostriedkov na štruktúrované oznamovanie uvedených informácií. Organizácie kolektívnej správy by mali v čo najširšej miere zaistiť, aby uvedené elektronické prostriedky zohľadnili príslušné dobrovoľné odvetvové normy alebo postupy vypracované na medzinárodnej úrovni alebo na úrovni Únie.
- (43) Odvetvové normy pre využívanie hudby, oznámenia o predaji a fakturácia pomáhajú pri zlepšovaní efektívnosti výmeny údajov medzi organizáciami kolektívnej správy a používateľmi. Monitorovanie používania licencií by malo rešpektovať základné práva vrátane práva na rešpektovanie súkromného a rodinného života a práva na ochranu osobných údajov. S cieľom zabezpečiť, aby sa zefektívnenie prejavilo v rýchlejšom finančnom spracovaní a v konečnom dôsledku vo včasnejších platiach nositeľom práv, by sa od organizácií kolektívnej správy mala požadovať bezodkladná fakturácia poskytovateľov služieb a bezodkladné rozdeľovanie súm náležiacich nositeľom práv. V záujme účinnosti tejto požiadavky je nevyhnutné, aby používatelia poskytovali organizáciám kolektívnej správy presné a včasné správy o využívaní diel. Ak sú k dispozícii široko používané odvetvové normy, od organizácií kolektívnej správy by sa nemalo požadovať, aby prijímali správy používateľov v špeciálnych formátoch. Organizáciám kolektívnej správy by sa nemalo brániť v tom, aby využívali služby iných strán týkajúce sa poskytovania multiteritoriálnych licencií na online práva na hudobné diela. Spoločné využívanie alebo konsolidácia kapacít zázemia („back office“) by mali organizáciám pomôcť zlepšiť správčovské služby a racionalizovať investície do nástrojov na spravovanie údajov.
- (44) Zlúčením rôzneho hudobného repertoáru pre poskytovanie multiteritoriálnych licencií sa zjednodušuje postup poskytovania licencií, a sprístupňovaním celého repertoáru na trhu s poskytovaním multiteritoriálnych licencií sa prehĺbuje kultúrna rozmanitosť a prispieva sa k zníženiu počtu transakcií, ktoré poskytovateľ online služieb potrebuje na to, aby ponúkal služby. Toto zlúčovanie repertoáru by malo zjednodušiť rozvoj nových online služieb a viesť k zníženiu nákladov na transakcie, ktoré sa prenášajú na spotrebiteľov. Organizácie kolektívnej správy, ktoré nie sú ochotné alebo schopné poskytovať multiteritoriálne licencie priamo na svoj vlastný hudobný repertoár, by sa preto mali podnecovať, aby dobrovoľne splnomocnili iné organizácie kolektívnej správy spracovaním svojho repertoáru na nediskriminačnom základe. Výhradnosť dohôd o multiteritoriálnych licenciách by obmedzila možnosti dostupné pre používateľov, ktorí sa snažia získať multiteritoriálne licencie, ako aj obmedzila možnosti výberu dostupné pre organizácie kolektívnej správy, ktoré hľadajú administratívne služby pre

⁽¹⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 95/46/ES z 24. októbra 1995 o ochrane fyzických osôb pri spracovaní osobných údajov a voľnom pohybe týchto údajov (Ú. v. ES L 281, 23.11.1995, s. 31).

svoj repertoár na multiteritoriálnom základe. Všetky dohody o zastúpení medzi organizáciami kolektívnej správy týkajúce sa poskytovania multiteritoriálnych licencií by sa teda mali uzatvárať na nevýhradnom základe.

- (45) Pre členov organizácií kolektívnej správy má mimoriadny význam transparentnosť podmienok, za ktorých organizácie kolektívnej správy spravujú online práva. Organizácie kolektívnej správy by teda mali svojim členom poskytnúť dostatočné informácie o hlavných podmienkach každej dohody splnomocňujúcej inú organizáciu kolektívnej správy, aby zastupovala online práva na hudobné diela týchto členov na účely poskytovania multiteritoriálnych licencií.
- (46) Rovnako je dôležité požadovať od všetkých organizácií kolektívnej správy, ktoré ponúkajú alebo poskytujú multiteritoriálne licencie, aby súhlasili so zastupovaním repertoáru iných organizácií kolektívnej správy, ktoré sa rozhodli, že tento repertoár nebudú priamo zastupovať. S cieľom zaistiť, že táto požiadavka nebude neprimeraná a neprekročí rámec toho, čo je nevyhnutné, by sa od oslovej organizácie kolektívnej správy malo požadovať prijatie zastúpenia len vtedy, keď je žiadosť obmedzená na právo online alebo na kategórie práv online, ktoré sama zastupuje. Navyše by sa táto požiadavka mala uplatňovať len na organizácie kolektívnej správy, ktoré zlučujú repertoár, a nemala by sa rozširovať na organizácie kolektívnej správy poskytujúce multiteritoriálne licencie výlučne na vlastný repertoár. Nemala by sa týkať ani organizácií kolektívnej správy, ktoré zlučujú práva na rovnaké diela iba preto, aby mohli poskytnúť spoločnú licenciu na právo na rozmnožovanie a právo na verejný prenos takýchto diel. V záujme ochrany záujmov nositeľov práv splnomocňujúcej organizácie kolektívnej správy a s cieľom zabezpečiť, aby malé a menej známe repertoáre v členských štátoch mohli mať prístup na vnútorný trh za rovnakých podmienok, je dôležité, aby repertoár splnomocňujúcej organizácie kolektívnej správy bol spravovaný za rovnakých podmienok ako repertoár splnomocnenej organizácie kolektívnej správy a aby bol začlenený do ponúk, ktoré splnomocnená organizácia kolektívnej správy predkladá poskytovateľom online služieb. Poplatok za správu, ktorý splnomocnená organizácia kolektívnej správy vyberá, by mal tejto organizácii umožňovať náhradu jej potrebných a primeraných investícií. Žiadna dohoda, ktorou organizácia kolektívnej správy splnomocňuje inú organizáciu alebo organizácie poskytovaním multiteritoriálnych licencií na svoj vlastný hudobný repertoár na použitie online, by jej nemala brániť v tom, aby naďalej poskytovala licencie obmedzené na územie členského štátu, v ktorom má sídlo, na svoj vlastný repertoár a na akýkoľvek iný repertoár, ktorý môže na základe poverenia zastupovať na uvedenom území.
- (47) Keby nositelia práv nemohli vykonávať tieto práva v súvislosti s multiteritoriálnymi licenciami v prípadoch, keď organizácia kolektívnej správy, ktorej poskytli svoje práva, neposkytla či neponúkla multiteritoriálne licencie a okrem toho nechcela splnomocniť touto činnosťou inú organizáciu kolektívnej správy, boli by výrazne ohrozené ciele a účinnosť pravidiel poskytovania multiteritoriálnych licencií organizáciami kolektívnej správy. Z uvedeného dôvodu by bolo dôležité, aby nositelia práv mohli za takýchto okolností vykonávať právo na poskytovanie multiteritoriálnych licencií požadované poskytovateľmi online služieb buď sami, alebo prostredníctvom inej strany či strán tým, že by svojej pôvodnej organizácii kolektívnej správy odňali svoje práva v takom rozsahu, v akom je to potrebné na poskytovanie multiteritoriálnych licencií na online využívanie, a ponechali svojej pôvodnej organizácii rovnaké práva na účely poskytovania monoteritoriálnych licencií.
- (48) Vysielacie organizácie sa pri vysielaní vlastných televíznych a rozhlasových programov obsahujúcich hudobné diela všeobecne spoliehajú na licencie od miestnej organizácie kolektívnej správy. Táto licencia sa často obmedzuje na vysielacie činnosti. Licencia na online práva na hudobné diela by sa mala vyžadovať s cieľom umožniť prevádzkovateľom televízneho alebo rozhlasového vysielania dostupnosť online. S cieľom zjednodušiť poskytovanie licencií na online práva na hudobné diela na účely súbežného a neskoršieho online prenosu televízneho a rozhlasového vysielania je nevyhnutné udeliť výnimku z pravidiel, ktoré by sa inak uplatňovali na poskytovanie multiteritoriálnych licencií na online práva na hudobné diela. Takáto výnimka by mala byť obmedzená na to, čo je potrebné na umožnenie prístupu k televíznym alebo rozhlasovým programom online a k materiálom s jasným podriadeným vzťahom k pôvodnému vysielaniu produkovému na také účely, ako je doplnenie, úpravy alebo recenzie príslušného televízneho alebo rozhlasového programu. Táto výnimka by nemala porušovať hospodársku súťaž s inými službami, ktoré poskytujú spotrebiteľom online prístup k jednotlivým hudobným alebo audiovizuálnym dielam, ani viesť k restriktívnym postupom, napríklad rozdeleniu trhu či spotrebiteľov, ktoré by boli v rozpore s článkami 101 alebo 102 ZFEÚ.
- (49) Je nevyhnutné zabezpečiť účinné presadzovanie ustanovení vnútroštátneho práva prijateho na základe tejto smernice. Organizácie kolektívnej správy by mali svojim členom ponúknuť osobitné postupy vybavovania sťažností. Uvedené postupy by mali byť dostupné aj ostatným nositeľom práv, ktorých organizácia priamo zastupuje, ako aj iným organizáciám kolektívnej správy, v mene ktorých spravuje práva na základe dohody o

zastupovaní. Ďalej by členské štáty mali mať možnosť ustanoviť, aby spory medzi organizáciami kolektívnej správy, ich členmi, nositeľmi práv alebo používateľmi týkajúce sa uplatňovania tejto smernice mohli podliehať rýchlemu, nezávislému a nestrannému postupu alternatívneho riešenia sporov. Keby sa spory medzi organizáciami kolektívnej správy a inými stranami neriešili rýchlo a účinne, mohlo by to predovšetkým oslabiť účinnosť pravidiel poskytovania multiteritoriálnych licencií na online práva na hudobné diela. V dôsledku toho je vhodné ustanoviť možnosť jednoducho dostupného, efektívneho a nestranného mimosúdneho konania, ako je mediácia alebo rozhodcovské konanie, na riešenie konfliktov medzi organizáciami kolektívnej správy poskytujúcimi multiteritoriálne licencie na jednej strane a poskytovateľmi online služieb, nositeľmi práv alebo inými organizáciami kolektívnej správy na druhej strane bez toho, aby tým bolo dotknuté právo na súdne konanie. Táto smernica neustanovuje osobitnú formu, v ktorej by sa takéto alternatívne riešenie sporov malo uskutočňovať, ani neurčuje, aký orgán by ho mal vykonávať za predpokladu, že je zaručená jeho nezávislosť, nestrannosť a efektívnosť. Napokon je takisto vhodné vyžadovať, aby členské štáty mali k dispozícii nezávislé, nestranné a účinné postupy riešenia sporov prostredníctvom orgánov s odbornými znalosťami v oblasti práv duševného vlastníctva alebo prostredníctvom súdov vhodných na urovanie obchodných sporov medzi organizáciami kolektívnej správy a používateľmi týkajúce sa existujúcich alebo navrhovaných licenčných podmienok či porušenia zmluvy.

- (50) Členské štáty by mali stanoviť vhodné postupy umožňujúce monitorovať, či sa organizácie kolektívnej správy riadia touto smernicou. Nie je vhodné, aby táto smernica obmedzovala voľbu členských štátov, pokiaľ ide o príslušné orgány ani pokiaľ ide o *ex ante* alebo *ex post* povahu kontroly nad organizáciami kolektívnej správy, a zároveň by sa malo zabezpečiť, aby takéto orgány boli schopné účinne a včas riešiť všetky otázky, ktoré môžu pri uplatňovaní tejto smernice vzniknúť. Členské štáty by nemali byť povinné zriaďovať nové príslušné orgány. Okrem toho by členovia organizácie kolektívnej správy, nositelia práv, používatelia, organizácie kolektívnej správy a iné zainteresované strany mali mať možnosť informovať príslušný orgán o činnostiach alebo okolnostiach, ktoré sú podľa ich názoru porušením práva zo strany organizácií kolektívnej správy a prípadne používateľov. Členské štáty by mali zabezpečiť, aby príslušné orgány mali právomoc ukladať sankcie alebo prijímať opatrenia v prípadoch, keď sa nedodržiavajú ustanovenia vnútroštátneho práva vykonávajúceho túto smernicu. Táto smernica neustanovuje osobitné druhy sankcií alebo opatrení za predpokladu, že sú účinné, primerané a odrádzajúce. Takéto sankcie alebo opatrenia môžu zahŕňať príkazy na odvolanie riaditeľov, ktorí sa dopustili nedbanlivosti, inšpekcie v priestoroch organizácie kolektívnej správy alebo v prípadoch, keď sa niektorej organizácii vydá oprávnenie na činnosť, odňatie takéhoto oprávnenia. Táto smernica by mala zostať

neutrálna, čo sa týka systémov predchádzajúceho schválenia a dohľadu v členských štátoch vrátane požiadavky na reprezentatívnosť organizácie kolektívnej správy, ak sú tieto systémy v súlade s právom Únie a nevytvárajú prekážku plnému uplatňovaniu tejto smernice.

- (51) S cieľom zabezpečiť splnenie požiadaviek poskytovania multiteritoriálnych licencií by sa mali prijať osobitné ustanovenia o monitorovaní ich plnenia. Na tento účel by mali spolupracovať príslušné orgány členských štátov a Komisia. Členské štáty by si mali vzájomne pomáhať prostredníctvom výmeny informácií medzi svojimi príslušnými orgánmi s cieľom uľahčiť monitorovanie organizácií kolektívnej správy.
- (52) Je dôležité, aby organizácie kolektívnej správy rešpektovali právo na súkromný život a ochranu osobných údajov každého nositeľa práv, člena, používateľa a ostatných osôb, ktorých osobné údaje spracúvajú. Smernica 95/46/ES upravuje spracúvanie osobných údajov vykonávané v členských štátoch v kontexte uvedenej smernice a pod dohľadom príslušných orgánov členských štátov, predovšetkým verejných nezávislých orgánov určených členskými štátmi. Nositeľom práv by sa mali poskytnúť vhodné informácie o spracovaní ich údajov, príjemcoch týchto údajov, lehotách uchovávania takýchto údajov vo všetkých databázach, a o spôsobe, akým nositelia práv môžu vykonávať svoje práva na prístup, opravu či odstránenie ich osobných údajov, ktoré sa ich týkajú v súlade so smernicou 95/46/ES. Najmä s jedinečnými identifikátormi, ktoré umožňujú nepriamu identifikáciu osoby, je potrebné zaobchádzať ako s osobnými údajmi v zmysle uvedenej smernice.
- (53) Ustanoveniami o opatreniach na presadzovanie by nemali byť dotknuté právomoci vnútroštátnych nezávislých orgánov verejnej moci zriadených členskými štátmi podľa smernice 95/46/ES, ktoré monitorujú súlad s vnútroštátnymi ustanoveniami prijatými pri vykonávaní uvedenej smernice.
- (54) Táto smernica rešpektuje základné práva a dodržiava zásady zakotvené v Charte základných práv Európskej únie (ďalej len „charta“). Ustanovenia tejto smernice týkajúce sa riešenia sporov by nemali brániť stranám vo vykonávaní ich práva na prístup k súdu, ktoré zaručuje charta.

- (55) Keďže ciele tejto smernice, a to zlepšiť možnosti členov vykonávať kontrolu činností organizácií kolektívnej správy, zaručiť dostatočnú transparentnosť organizácií kolektívnej správy a zlepšiť poskytovanie multiteritoriálnych licencií na autorské práva na hudobné diela na online využívanie, nie je možné uspokojivo dosiahnuť na úrovni samotných členských štátov, ale z dôvodu ich rozsahu a dôsledkov ich možno lepšie dosiahnuť na úrovni Únie, môže Únia prijať opatrenia v súlade so zásadou subsidiarity podľa článku 5 Zmluvy o Európskej únii. V súlade so zásadou proporcionality podľa uvedeného článku táto smernica neprekračuje rámec nevyhnutný na dosiahnutie týchto cieľov.
- (56) Ustanovenia tejto smernice sa nedotýkajú uplatňovania pravidiel hospodárskej súťaže ani žiadnych iných príslušných právnych predpisov v iných oblastiach vrátane dôvernosti, obchodného tajomstva, súkromia, prístupu k dokumentom, zmluvného práva a medzinárodného súkromného práva, pokiaľ ide o konflikt právnych poriadkov a súdnu jurisdikciu, a ani slobody združovania pracovníkov a zamestnancov a ich práva organizovať sa.
- (57) V súlade so spoločným politickým vyhlásením členských štátov a Komisie z 28. septembra 2011 k vysvetľujúcim dokumentom ⁽¹⁾ sa členské štáty zaviazali, že v odôvodnených prípadoch pripoja k oznámeniu o transpozíčných opatreniach jeden alebo viacero dokumentov vysvetľujúcich súvislosť medzi zložkami smernice a zodpovedajúcimi časťami vnútroštátnych transpozíčných nástrojov. Zákonodarca považuje prenos takýchto dokumentov v súvislosti s touto smernicou za odôvodnený.
- (58) Európsky dozorný úradník pre ochranu údajov bol konzultovaný v súlade s článkom 28 ods. 2 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ⁽²⁾ a vydal stanovisko 9. októbra 2012,

PRIJALI TÚTO SMERNICU:

HLAVA I

VŠEOBECNÉ USTANOVENIA

Článok 1

Predmet úpravy

V tejto smernici sa stanovujú požiadavky potrebné na zabezpečenie riadneho fungovania správy autorských práv a práv súvisiacich s autorským právom organizáciami kolektívnej správy. Ustanovujú sa ňou aj požiadavky na poskytovanie multiteritoriálnych licencií organizáciami kolektívnej správy na autorské práva na hudobné diela na online využívanie.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 369, 17.12.2011, s. 14.

⁽²⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 z 18. decembra 2000 o ochrane jednotlivcov so zreteľom na spracovanie osobných údajov inštitúciami a orgánmi Spoločenstva a o voľnom pohybe takýchto údajov (Ú. v. ES L 8, 12.1.2001, s. 1).

Článok 2

Rozsah pôsobnosti

1. Hlavy I, II, IV a V okrem článku 34 ods. 2 a článku 38 sa vzťahujú na všetky organizácie kolektívnej správy so sídlom v Únii.
2. Hlava III a článok 34 ods. 2 a článok 38 sa vzťahujú na organizácie kolektívnej správy so sídlom v Únii, ktoré spravujú autorské práva na hudobné diela na online využívanie na multiteritoriálnom základe.
3. Príslušné ustanovenia tejto smernice sa vzťahujú na subjekty, ktoré priamo alebo nepriamo vlastní alebo kontroluje, či už úplne, alebo čiastočne, organizácia kolektívnej správy za predpokladu, že takéto subjekty vykonávajú činnosť, na ktorú by sa, ak by ju vykonávala organizácia kolektívnej správy, vzťahovali ustanovenia tejto smernice.
4. Článok 16 ods. 1, článok 18, článok 20, článok 21 ods. 1 písm. a), b), c), e), f) a g) a články 36 a 42 sa uplatňujú na všetky nezávislé subjekty správy so sídlom v Únii.

Článok 3

Vymedzenie pojmov

Na účely tejto smernice sa uplatňujú tieto vymedzenia pojmov:

- a) „organizácia kolektívnej správy“ je každá organizácia, ktorá je oprávnená na základe zákona, alebo postúpenia, licencie či inej zmluvnej dohody spravovať autorské práva alebo práva súvisiace s autorskými právami v mene viacerých nositeľov práv a v záujme spoločného prospechu týchto nositeľov práv ako svoj jediný alebo hlavný účel a ktorá spĺňa jedno alebo oboje z týchto kritérií:
 - i) je vo vlastníctve alebo pod kontrolou svojich členov;
 - ii) má štruktúru na neziskovom základe;
- b) „nezávislý subjekt správy“ je každá organizácia, ktorá je oprávnená na základe zákona, alebo postúpenia, licencie či inej zmluvnej dohody spravovať autorské práva alebo práva súvisiace s autorskými právami v mene viacerých nositeľov práv a v záujme spoločného prospechu týchto nositeľov práv ako svoj jediný alebo hlavný účel a ktorá:
 - i) nie je vo vlastníctve ani pod kontrolou, či už priamo alebo nepriamo, úplne alebo čiastočne, nositeľov práv a
 - ii) má štruktúru na základe ziskovosti;
- c) „nositeľ práv“ je každá osoba alebo subjekt, ktorý nie je organizáciou kolektívnej správy a ktorý je nositeľom autorských práv alebo práv súvisiacich s autorským právom alebo ktorý je na základe dohody o využívaní práv alebo zo zákona oprávnený podieľať sa na príjmoch z týchto práv;

- d) „člen“ je nositeľ práv alebo subjekt zastupujúci nositeľov práv vrátane iných organizácií kolektívnej správy a združení nositeľov práv, ktoré spĺňajú podmienky členstva v organizácii kolektívnej správy a táto organizácia ich povolila;
- e) „štatút“ je memorandum a stanovky združenia, štatút, vnútorné pravidlá alebo zakladajúce listiny organizácie kolektívnej správy;
- f) „valné zhromaždenie členov“ je orgán v rámci organizácie kolektívnej správy, na ktorom sa zúčastňujú členovia a vykonávajú svoje hlasovacie práva bez ohľadu na právnu formu organizácie;
- g) „riaditeľ“ je:
- i) každý člen správnej rady, pokiaľ vnútroštátne právo alebo štatút organizácie kolektívnej správy stanovujú monistický systém;
- ii) každý člen správnej rady alebo dozornej rady, pokiaľ vnútroštátne právo alebo štatút organizácie kolektívnej správy stanovujú dualistický systém;
- h) „príjem z práv“ znamená príjem, ktorý v mene nositeľov práv vyberie organizácia kolektívnej správy, či už na základe výhradného práva, práva na odmenu alebo práva na náhradu odmeny;
- i) „poplatky za správu“ sú sumy, ktoré vyberá, zráža alebo započíta organizácia kolektívnej správy z finančného príjmu z práv alebo z akéhokoľvek výnosu plynúceho z investovania príjmu z práv na pokrytie nákladov na svoju správu autorských práv alebo práv súvisiacich s autorským právom;
- j) „dohoda o zastúpení“ je akákoľvek dohoda medzi organizáciami kolektívnej správy, ktorou jedna organizácia kolektívnej správy splnomocňuje inú organizáciu kolektívnej správy spravovaním práv, ktoré zastupuje, vrátane dohody uzavretej podľa článkov 29 a 30;
- k) „používateľ“ je akákoľvek osoba alebo subjekt, ktorý vykonáva činnosti podliehajúce povereniu nositeľov práv, vypláca odmenu alebo náhradu odmeny nositeľom práv a nekoná z pozície spotrebiteľa;
- l) „repertoár“ sú diela, ku ktorým práva spravuje organizácia kolektívnej správy;
- m) „multiteritoriálna licencia“ je licencia, ktorá sa vzťahuje na územie viac než jedného členského štátu;

- n) „online práva na hudobné diela“ sú akékoľvek práva autora na hudobné dielo stanovené v článkoch 2 a 3 smernice 2001/29/ES, ktoré sa vyžadujú na poskytovanie online služby.

HLAVA II

ORGANIZÁCIE KOLEKTÍVNEJ SPRÁVY

KAPITOLA 1

Zastupovanie nositeľov práv a členstvo a štruktúra organizácií kolektívnej správy

Článok 4

Všeobecné zásady

Členské štáty zabezpečia, aby organizácie kolektívnej správy konali v najlepšom záujme nositeľov práv, ktorých práva zastupujú, a aby im neukladali žiadne povinnosti, ktoré nie sú objektívne nevyhnutné na ochranu ich práv a záujmov alebo na účinnú správu ich práv.

Článok 5

Práva nositeľov práv

1. Členské štáty zabezpečia, aby nositelia práv mali práva stanovené v odsekoch 2 až 8 a aby tieto práva boli uvedené v štatúte alebo v podmienkach členstva v organizácii kolektívnej správy.

2. Nositelia práv majú právo poveriť organizáciu kolektívnej správy podľa svojho výberu správou svojich práv, kategórií práv alebo druhov diel a iných predmetov ochrany podľa svojho výberu na územiach podľa svojho výberu, bez ohľadu na štátnu príslušnosť a členský štát pobytu alebo sídla, či už organizácie kolektívnej správy, alebo nositeľa práv. Pokiaľ organizácia kolektívnej správy objektívne neodôvodnila odmietnutie správy, je povinná spravovať takéto práva, kategórie práv alebo druhy diel a iných predmetov ochrany, za predpokladu, že ich správa patrí do rozsahu jej činnosti.

3. Nositelia práv majú právo poskytovať licencie na nekomerčné využívanie akýchkoľvek práv, kategórií práv alebo druhov diel a iných predmetov ochrany, ktoré si môžu vybrať.

4. Nositelia práv majú právo vypovedať poverenie na spravovanie práv, kategórií práv alebo druhov diel a iných predmetov ochrany, ktoré udelili organizácii kolektívnej správy, alebo odňať organizácii kolektívnej správy poverenie na správu určitých práv, kategórií práv alebo druhov diel a iných predmetov ochrany podľa svojho výberu, ako je stanovené v odseku 2, na územiach podľa svojho výberu na základe výpovede s primeranou výpovednou lehotou nie dlhšou ako šesť mesiacov. Organizácia kolektívnej správy môže rozhodnúť, že takéto vypovedanie alebo odňatie poverenia má nadobudnúť účinnosť až na konci finančného roku.

5. Ak sa majú nositeľovi práv vyplatiť určité sumy na základe aktov využívania, ktoré sa vyskytli pred tým, než nadobudlo účinnosť vypovedanie poverenia alebo odňatie poverenia na správu určitých práv, alebo na základe licencie poskytnutej pred tým, než nadobudlo účinnosť takéto vypovedanie alebo odňatie poverenia, nositeľovi práv zostávajú jeho práva zachované podľa článkov 12, 13, 18, 20, 28 a 33.

6. Organizácia kolektívnej správy nesmie obmedzovať výkon práv stanovených v odsekoch 4 a 5 požiadavkou, ako podmienkou pre výkon uvedených práv, aby bola správa práv alebo kategórií práv či druhov diel a iných predmetov ochrany, na ktoré sa vzťahuje vypovedanie alebo odňatie poverenia, zverená inej organizácii kolektívnej správy.

7. V prípadoch, keď nositeľ práv poveruje organizáciu kolektívnej správy správou svojich práv, vyjadří osobitne pre každé právo alebo kategóriu práv alebo pre každý druh diel a iných predmetov ochrany súhlas, ktorým poverí jeho správou organizáciu kolektívnej správy. Každý takýto súhlas je zaznamenaný v podobe dokumentu.

8. Organizácia kolektívnej správy pred získaním súhlasu so svojou správou akéhokoľvek práva alebo kategórie práv či druhu diel a iných predmetov ochrany poskytne nositeľom práv informácie o ich právach podľa odsekov 1 až 7, ako aj o všetkých podmienkach spojených s právom stanoveným v odseku 3.

Organizácia kolektívnej správy poskytne nositeľom práv, ktorí ju už poverili, informácie o ich právach podľa odsekov 1 až 7, ako aj o všetkých podmienkach spojených s právom stanoveným v odseku 3, do 10. októbra 2016.

Článok 6

Pravidlá členstva v organizáciách kolektívnej správy

1. Členské štáty zabezpečia, aby organizácie kolektívnej správy konali v súlade s pravidlami stanovenými v odsekoch 2 až 5.

2. Organizácia kolektívnej správy prijme nositeľov práv a subjekty zastupujúce nositeľov práv vrátane iných organizácií kolektívnej správy a združení nositeľov práv za členov, ak splnia požiadavky na členstvo založené na objektívnych, transparentných a nediskriminačných kritériách. Tieto požiadavky na členstvo sú uvedené v štatúte alebo v podmienkach členstva organizácie kolektívnej správy a sú verejne prístupné. V prípa-

doch, keď organizácia kolektívnej správy odmietne prijať žiadosť o členstvo, poskytne nositeľovi práv jasné vysvetlenie dôvodov svojho rozhodnutia.

3. Štatút organizácie kolektívnej správy stanoví primeraný a účinný mechanizmus účasti svojich členov na rozhodovacom procese organizácie. Zastúpenie jednotlivých kategórií členov v rozhodovacom procese musí byť spravodlivé a vyvážené.

4. Organizácia kolektívnej správy povolí svojim členom s ňou komunikovať pomocou elektronických prostriedkov, a to aj na účely výkonu ich práv.

5. Organizácia kolektívnej správy vedie záznamy o svojich členoch a pravidelne ich aktualizuje.

Článok 7

Práva nositeľov práv, ktorí nie sú členmi organizácie kolektívnej správy

1. Členské štáty zabezpečia, aby organizácie kolektívnej správy konali v súlade s pravidlami ustanovenými v článku 6 ods. 4, článku 20, článku 29 ods. 2 a článku 33, pokiaľ ide o nositeľov práv, ktorí majú priamy právny vzťah k týmto organizáciám na základe zákona, alebo postúpenia, licencie či inej zmluvnej dohody, ktorí však nie sú ich členmi.

2. Členské štáty môžu uplatňovať ďalšie ustanovenia tejto smernice na nositeľov práv uvedených v odseku 1.

Článok 8

Valné zhromaždenie členov organizácie kolektívnej správy

1. Členské štáty zabezpečia, aby sa valné zhromaždenie členov konalo v súlade s pravidlami stanovenými v odsekoch 2 až 10.

2. Valné zhromaždenie členov sa zvoláva najmenej raz ročne.

3. Valné zhromaždenie členov rozhoduje o všetkých zmenách štatútu a podmienok členstva v organizácii kolektívnej správy, ak tieto podmienky nie sú upravené v štatúte.

4. Valné zhromaždenie členov rozhoduje o vymenovaní alebo odvolaní riaditeľov, hodnotí ich celkovú výkonnosť a schvaľuje ich odmenu a ďalšie výhody, ako sú peňažné a nepeňažné výhody, priznanie dôchodku a nárok na dôchodok, práva na iné odmeny a práva na odstúpné.

V organizácii kolektívnej správy s dualistickým systémom valné zhromaždenie členov nerozhoduje o vymenovaní alebo odvolaní členov správnej rady alebo schvaľovaní ich odmien a ďalších výhod, ak právomoc prijímať takéto rozhodnutia bola delegovaná na dozornú radu.

5. V súlade s ustanoveniami hlavy II kapitoly 2 valné zhromaždenie členov rozhoduje prinajmenšom o týchto otázkach:

- a) všeobecná politika rozdeľovania súm náležiacich nositeľom práv;
- b) všeobecná politika používania nerozdeliteľných súm;
- c) všeobecná investičná politika v súvislosti s príjmom z práv a akýmkoľvek príjmom plynúcim z investovania príjmu z práv;
- d) všeobecná politika v súvislosti so zrážkami z príjmu z práv a z akéhokoľvek príjmu plynúceho z investovania príjmu z práv;
- e) používanie nerozdeliteľných súm;
- f) politika riadenia rizík;
- g) schvaľovanie každého nadobudnutia alebo predaja nehnuteľného majetku alebo zataženia tohto majetku hypotekárnym úverom;
- h) schvaľovanie fúzií a aliancií, vytváranie dcérskych spoločností a získavanie iných subjektov alebo podielov či práv v iných subjektoch;
- i) schvaľovanie návrhov na prijatie úverov, poskytnutie úverov alebo poskytnutie záruk za úvery.

6. Valné zhromaždenie členov môže prostredníctvom uznesenia alebo ustanovenia v štatúte delegovať právomoci uvedené v odseku 5 písm. f), g), h) a i) orgánu vykonávajúcemu funkciu dohľadu.

7. Na účely odseku 5 písm. a) až d) môžu členské štáty požadovať, aby valné zhromaždenie členov určilo podrobnejšie podmienky používania príjmu z práv a príjmu plynúceho z investovania príjmu z práv.

8. Valné zhromaždenie členov kontroluje činnosti organizácie kolektívnej správy prinajmenšom rozhodovaním o vymenovaní a odvolaní audítora a schvaľovaním výročnej správy o transparentnosti uvedenej v článku 22.

Členské štáty môžu povoliť alternatívne systémy alebo spôsoby vymenovania a odvolania audítora, za predpokladu, že tieto systémy alebo spôsoby sú navrhnuté tak, aby zabezpečili nezávislosť audítora od osôb, ktoré riadia hospodárenie organizácie kolektívnej správy.

9. Všetci členovia organizácie kolektívnej správy majú právo zúčastniť sa na valnom zhromaždení členov a právo na ňom hlasovať. Členské štáty však môžu povoliť obmedzenia práva členov organizácie kolektívnej správy zúčastniť sa na valnom zhromaždení členov a vykonávať na ňom hlasovacie právo, a to na základe jedného či oboch týchto kritérií:

- a) dĺžka trvania členstva;
- b) sumy vyplatené alebo náležiacie členovi,

za predpokladu, že tieto kritériá sa stanovia a uplatňujú spravodlivým a primeraným spôsobom.

Kritériá stanovené v písmenách a) a b) prvého pododseku sa zahrnú do štatútu alebo podmienok členstva organizácie kolektívnej správy a sú verejne dostupné v súlade s článkami 19 a 21.

10. Každý člen organizácie kolektívnej správy má právo menovať akúkoľvek inú osobu alebo subjekt, aby sa ako splnomocnenec v jeho mene zúčastnila valného zhromaždenia členov a hlasovala na ňom, za predpokladu, že takéto vymenovanie nevedie ku konfliktu záujmov, ktorý by mohol nastať napríklad v prípade, keď splnomocňujúci člen a splnomocnenec patria do rôznych kategórií nositeľov práv v rámci organizácie kolektívnej správy.

Členské štáty však môžu ustanoviť obmedzenia týkajúce sa menovania splnomocnencov a výkonu hlasovacích práv členov, ktorých zastupujú, ak takéto obmedzenia nemajú vplyv na primeranú a účinnú účasť členov na rozhodovacom procese organizácie kolektívnej správy.

Každé splnomocnenie je platné na jedno valné zhromaždenie členov. Splnomocnenec má rovnaké práva na valnom zhromaždení členov, na aké by bol oprávnený splnomocňujúci člen. Splnomocnenec hlasuje v súlade s pokynmi vydanými splnomocňujúcim členom.

11. Členské štáty môžu rozhodnúť, že právomoci valného zhromaždenia členov môže vykonávať zhromaždenie delegátov volených najmenej každé štyri roky členmi organizácie kolektívnej správy, a to za predpokladu, že:

- a) je zabezpečená primeraná a účinná účasť členov v rozhodovaní procese organizácie kolektívnej správy a
- b) zastúpenie jednotlivých kategórií členov v zhromaždení delegátov je spravodlivé a vyvážené.

Pravidlá ustanovené v odsekoch 2 až 10 sa *mutatis mutandis* uplatňujú na zhromaždenie delegátov.

12. Členské štáty môžu rozhodnúť, že pokiaľ organizácia kolektívnej správy z dôvodu svojej právnej formy nemá valné zhromaždenie členov, právomoci uvedeného zhromaždenia má vykonávať orgán vykonávajúci funkciu dohľadu. Pravidlá stanovené v odsekoch 2 až 5, 7 a 8 sa *mutatis mutandis* uplatňujú na takýto orgán vykonávajúci funkciu dohľadu.

13. Členské štáty môžu rozhodnúť, že pokiaľ organizácia kolektívnej správy má ako svojich členov subjekty zastupujúce nositeľov práv, všetky alebo niektoré právomoci valného zhromaždenia členov má vykonávať zhromaždenie týchto nositeľov práv. Pravidlá stanovené v odsekoch 2 až 10 sa *mutatis mutandis* uplatňujú na zhromaždenie nositeľov práv.

Článok 9

Funkcia dohľadu

1. Členské štáty zabezpečia, aby každá organizácia kolektívnej správy mala zavedenú funkciu dohľadu na sústavné monitorovanie činnosti a vykonávanie povinností osôb riadiacich hospodárenie organizácie.
2. Jednotlivé kategórie členov organizácie kolektívnej správy musia mať spravodlivé a vyvážené zastúpenie v orgáne, ktorý vykonáva funkciu dohľadu.
3. Každá osoba vykonávajúca funkciu dohľadu predloží valnému zhromaždeniu členov každoročné individuálne vyhlásenie o konfliktoch záujmu, ktoré obsahuje informácie uvedené v článku 10 ods. 2 druhom pododseku.
4. Orgán vykonávajúci funkciu dohľadu zasadá pravidelne a má prinajmenšom tieto právomoci:
- a) vykonávať právomoci, ktoré naň delegovalo valné zhromaždenie členov, a to aj podľa článku 8 ods. 4 a 6;
- b) monitorovať činnosti a vykonávanie úloh osôb uvedených v článku 10 vrátane vykonávania rozhodnutí valného zhromaždenia členov, a najmä všeobecných politík uvedených v článku 8 ods. 5 písm. a) až d).
5. Orgán vykonávajúci funkciu dohľadu informuje valné zhromaždenie členov najmenej raz ročne o vykonávaní svojich právomocí.

Článok 10

Povinnosti osôb, ktoré riadia hospodárenie organizácie kolektívnej správy

1. Členské štáty zabezpečia, aby každá organizácia kolektívnej správy prijala všetky potrebné opatrenia na to, aby osoby, ktoré riadia jej hospodárenie, tak robili spoľahlivým, obozretným a náležitým spôsobom s využitím riadnych administratívnych a účtovných postupov a mechanizmov vnútornej kontroly.

2. Členské štáty zabezpečia, že organizácie kolektívnej správy zavedú a uplatnia postupy na predchádzanie konfliktom záujmov a v prípade, že týmto konfliktom nemožno zabrániť, postupy na zistenie, riadenie, monitorovanie a zverejnenie súčasných alebo potenciálnych konfliktov záujmov tak, aby sa zabránilo ich negatívnemu vplyvu na kolektívne záujmy nositeľov práv, ktorých organizácia zastupuje.

Postupy uvedené v prvom pododseku zahŕňajú každoročné individuálne vyhlásenie každej z osôb uvedených v odseku 1 predkladané valnému zhromaždeniu členov a obsahujúce tieto informácie:

- a) všetky záujmy v organizácii kolektívnej správy;
- b) všetky odmeny, ktoré v predchádzajúcom finančnom roku dostali od organizácie kolektívnej správy, a to aj vo forme dôchodkových plánov, vecných dávok a ďalších druhov výhod;
- c) všetky sumy, ktoré v predchádzajúcom finančnom roku dostali ako nositelia práv od organizácie kolektívnej správy;
- d) vyhlásenie o akomkoľvek súčasnom alebo potenciálnom konflikte medzi akýmikoľvek osobnými záujmami a záujmami organizácie kolektívnej správy alebo medzi akýmikoľvek záväzkami voči organizácii kolektívnej správy a akýmikoľvek povinnosťami voči ktorejkoľvek inej fyzickej alebo právnickej osobe.

KAPITOLA 2

Spravovanie príjmu z práv

Článok 11

Výber a použitie príjmu z práv

1. Členské štáty zabezpečia, aby organizácie kolektívnej správy konali v súlade s pravidlami stanovenými v odsekoch 2 až 5.

2. Organizácia kolektívnej správy dôsledne vykonáva výber a spravovanie príjmu z práv.

3. Organizácia kolektívnej správy na svojich účtoch oddelene vedie:

a) príjem z práv a akýkoľvek príjem plynúci z investovania príjmu z práv, a

b) akékoľvek prípadné vlastné aktíva a príjem plynúci z takýchto aktív, z poplatkov za správu alebo z iných činností.

4. Organizácia kolektívnej správy nesmie použiť príjem z práv ani akýkoľvek výnos plynúci z investovania príjmu z práv na iné účely ako rozdelenie nositeľom práv, okrem prípadu, keď má povolené si zraziť alebo zaúčtovať svoje poplatky za správu v súlade s rozhodnutím prijatým podľa článku 8 ods. 5 písm. d) alebo použiť príjem z práv alebo akýkoľvek výnos plynúci z investovania príjmu z práv v súlade s rozhodnutím prijatým podľa článku 8 ods. 5.

5. V prípade, že organizácia kolektívnej správy investuje finančný príjem z práv alebo akýkoľvek príjem plynúci z investovania finančného príjmu z práv, musí tak urobiť v najlepšom záujme nositeľov práv, ktorých práva zastupuje, v súlade so všeobecnou investičnou politikou a politikou riadenia rizík uvedenou v článku 8 ods. 5 písm. c) a f) a s ohľadom na tieto pravidlá:

a) v prípade akéhokoľvek potenciálneho konfliktu záujmov organizácia kolektívnej správy zabezpečí, že investícia sa vykoná výhradne v záujme týchto nositeľov práv;

b) aktíva sa investujú, aby bola zaistená bezpečnosť, kvalita, likvidita a ziskovosť portfólia ako celku;

c) aktíva sa primerane diverzifikujú, aby sa predišlo nadmernej závislosti od určitého konkrétneho aktíva a hromadeniu rizík v portfóliu ako celku.

Článok 12

Zrážky

1. Členské štáty zabezpečia, aby v prípade, že nositeľ práv poverí organizáciu kolektívnej správy správou jeho práv, táto organizácia kolektívnej správy pred získaním súhlasu so správou jeho práv musí poskytnúť nositeľovi práv informácie o poplatkoch za správu a iných zrážkach z príjmu z práv a z akéhokoľvek výnosu plynúceho z investovania príjmu z práv.

2. Zrážky musia byť primerané, súvisieť so službami, ktoré organizácia kolektívnej správy poskytla nositeľom práv, v náležitom prípade aj so službami uvedenými v odseku 4, a byť stanovené na základe objektívnych kritérií.

3. Výška poplatkov za správu nepresiahne výšku oprávnených a zdokumentovaných nákladov, ktoré organizácii kolek-

tívnej správy vznikli pri spravovaní autorských práv a práv súvisiacich s autorským právom.

Členské štáty zabezpečia, aby sa požiadavky týkajúce sa používania a transparentnosti používania súm, ktoré sa zrážajú alebo zaúčtujú v súvislosti s poplatkami za správu, vzťahovali na akékoľvek iné zrážky vykonané s cieľom pokryť náklady na správu autorských práv a práv súvisiacich s autorským právom.

4. V prípadoch, keď organizácia kolektívnej správy poskytuje sociálne, kultúrne a vzdelávacie služby financované prostredníctvom zrážok z príjmu z práv alebo z výnosu plynúceho z investovania príjmu z práv, takéto služby sa poskytujú na základe spravodlivých kritérií, najmä pokiaľ ide o prístup k týmto službám a ich rozsah.

Článok 13

Rozdeľovanie súm náležiacich nositeľom práv

1. Bez toho, aby bol dotknutý článok 15 ods. 3 a článok 28, členské štáty zabezpečia, aby každá organizácia kolektívnej správy pravidelne, dôsledne a presne rozdeľovala a vyplácala sumy náležiacie nositeľom práv v súlade so všeobecnou politikou rozdeľovania uvedenou v článku 8 ods. 5 písm. a).

Členské štáty takisto zabezpečia, aby organizácie kolektívnej správy alebo ich členovia, ktorí sú subjektmi zastupujúcimi nositeľov práv, rozdeľovali a vyplácali tieto sumy nositeľom práv čo najskôr, najneskôr však do deviatich mesiacov od skončenia finančného roka, v ktorom príjem z práv vybrali, pokiaľ organizácii kolektívnej správy alebo prípadne jej členom nezábránia v dodržaní tejto lehoty objektívne dôvody týkajúce sa predovšetkým oznámenia zo strany používateľov, určenia práv, nositeľov práv alebo zosúladenia informácií o dielach a iných predmetoch ochrany s nositeľmi práv.

2. Ak v lehote stanovenej v odseku 1 nie je možné sumy náležiacie nositeľom práv rozdeliť, pretože príslušných nositeľov práv nemožno určiť ani vyhľadať, a výnimka z tejto lehoty sa neuplatňuje, tieto sumy sa spravujú oddelene na účtoch organizácie kolektívnej správy.

3. Organizácia kolektívnej správy prijme v súlade s odsekom 1 všetky potrebné opatrenia na určenie a vyhľadanie nositeľov práv. Predovšetkým najneskôr tri mesiace po uplynutí lehoty stanovenej v odseku 1 organizácia kolektívnej správy poskytne informácie o dielach a iných predmetoch ochrany, v súvislosti s ktorými jeden alebo viacero nositeľov práv nebolo určených alebo nájdených:

a) nositeľom práv, ktorých zastupuje, alebo subjektom zastupujúcim nositeľov práv, ak takéto subjekty sú členmi organizácie kolektívnej správy, a

- b) všetkým organizáciám kolektívnej správy, s ktorými uzavrela dohody o zastúpení.

Informácie uvedené v prvom pododseku zahŕňajú, pokiaľ sú k dispozícii:

- a) názov diela alebo iného predmetu ochrany;
- b) meno nositeľa práv;
- c) názov príslušného vydavateľa alebo producenta a
- d) všetky ďalšie relevantné dostupné informácie, ktoré by mohli pomôcť pri určení nositeľa práv.

Organizácia kolektívnej správy takisto overí záznamy uvedené v článku 6 ods. 5 a ďalšie ľahko dostupné záznamy. Ak uvedené opatrenia neprinesú výsledky, organizácia kolektívnej správy tieto informácie poskytne verejnosti najneskôr jeden rok po uplynutí tohto trojmesačného obdobia.

4. Ak ani po troch rokoch od skončenia finančného roka, v ktorom bol príjem z práv vybraný, nie je možné sumy náležiacie nositeľom práv rozdeliť a ak organizácia kolektívnej správy podnikla všetky potrebné opatrenia na určenie a vyhľadanie nositeľov práv uvedené v odseku 3, tieto sumy sa považujú za nerozdeliteľné.

5. Valné zhromaždenie členov organizácie kolektívnej správy rozhodne o použití nerozdeliteľných súm v súlade s článkom 8 ods. 5 písm. b) bez toho, aby tým bolo dotknuté právo nositeľov práv uplatňovať si nárok na tieto sumy v organizácii kolektívnej správy v súlade so zákonmi členských štátov o požiadavkách súvisiacich s premlčaním nárokov.

6. Členské štáty môžu obmedziť alebo určiť povolené použitie nerozdeliteľných súm okrem iného zabezpečením toho, že takéto sumy sa budú používať oddeleným a nezávislým spôsobom na financovanie sociálnych, kultúrnych a vzdelávacích činností v prospech nositeľov práv.

KAPITOLA 3

Spravovanie práv v mene iných organizácií kolektívnej správy

Článok 14

Práva spravované na základe dohôd o zastúpení

Členské štáty zabezpečia, aby organizácia kolektívnej správy neznevýhodňovala žiadneho nositeľa práv, ktorého práva spravuje na základe dohody o zastúpení, najmä v súvislosti s príslušnými sadzbami, poplatkami za správu a podmienkami výberu príjmu z práv a rozdeľovania súm náležiacich nositeľom práv.

Článok 15

Zrážky a platby v dohodách o zastúpení

1. Členské štáty zabezpečia, aby organizácia kolektívnej správy neuplatňovala na príjem z práv, ktoré spravuje na základe dohody o zastúpení, ani na žiaden výnos plynúci z investovania takéhoto príjmu z práv žiadne iné zrážky než zrážky týkajúce sa poplatkov za správu, pokiaľ iná organizácia kolektívnej správy, ktorá je zmluvnou stranou tejto dohody o zastúpení, nevyjadrí výslovný súhlas s takýmito zrážkami.

2. Organizácia kolektívnej správy pravidelne, dôsledne a presne rozdeľuje a vypláca sumy náležiacie iným organizáciám kolektívnej správy.

3. Organizácia kolektívnej správy vykoná takéto rozdeľovanie a vyplatenie inej organizácii kolektívnej správy čo najskôr, najneskôr však do deviatich mesiacov od skončenia finančného roka, v ktorom bol príjem z práv vybraný, pokiaľ organizácii kolektívnej správy nezabránia v dodržaní tejto lehoty objektívne dôvody týkajúce sa predovšetkým oznámenia zo strany používateľov, určenia práv, nositeľov práv alebo zosúladenia informácií o dielach a iných predmetoch ochrany s nositeľmi práv.

Iná organizácia kolektívnej správy alebo v prípade, že jej členmi sú subjekty zastupujúce nositeľov práv, títo členovia, rozdeľujú a vyplácajú sumy náležiacie nositeľom práv čo najskôr, najneskôr však do šiestich mesiacov od prijatia týchto súm, pokiaľ organizácii kolektívnej správy alebo prípadne jej členom nezabránia v dodržaní tejto lehoty objektívne dôvody týkajúce sa predovšetkým oznámenia zo strany používateľov, určenia práv, nositeľov práv alebo zosúladenia informácií o dielach a iných predmetoch ochrany s nositeľmi práv.

KAPITOLA 4

Vzťahy s používateľmi

Článok 16

Poskytovanie licencií

1. Členské štáty zabezpečia, aby organizácie kolektívnej správy a používatelia viedli rokovania o poskytovaní licencií na práva v dobrej viere. Organizácie kolektívnej správy a používatelia sú povinní si navzájom poskytovať všetky potrebné informácie.

2. Podmienky poskytovania licencií sú založené na objektívnych a nediskriminačných kritériách. Organizácie kolektívnej správy pri poskytovaní licencií na práva nie sú povinné použiť ako vzor pre iné druhy online služieb podmienky poskytovania licencií dohodnuté s používateľom, ak používateľ poskytuje nový druh online služby, ktorý je verejnosti v Únii prístupný počas obdobia kratšieho ako tri roky.

Nositelia práv majú právo na primeranú odmenu za využívanie ich práv. Sadzby za výhradné práva a práva na odmenu sú primerané okrem iného vo vzťahu k ekonomickej hodnote používania týchto práv v obchode, pričom sa zohľadňuje povaha a rozsah používania diel a iných predmetov ochrany, ako aj vo vzťahu k ekonomickej hodnote služieb, ktoré poskytuje organizácia kolektívnej správy. Organizácie kolektívnej správy informujú dotknutých používateľov o kritériách použitých na stanovenie týchto sadzieb.

3. Organizácie kolektívnej správy bez zbytočného odkladu odpovedia na žiadosti používateľov a uvedú okrem iného informácie, ktoré organizácia kolektívnej správy potrebuje na vyhotovenie návrhu licencie.

Po prijatí všetkých príslušných informácií organizácia kolektívnej správy bez zbytočného odkladu buď vyhotoví návrh licencie, alebo poskytne používateľovi odôvodnené stanovisko s vysvetlením, prečo nemá v úmysle udeliť licenciu na konkrétnu službu.

4. Organizácia kolektívnej správy povolí používateľom komunikáciu s ňou prostredníctvom elektronických prostriedkov, v prípade potreby aj na účely podávania správ o používaní licencie.

Článok 17

Povinnosti používateľov

Členské štáty prijímú ustanovenia s cieľom zabezpečiť, aby používatelia poskytovali organizácii kolektívnej správy v dohodnutej alebo vopred stanovenej lehote a v dohodnutej alebo vopred stanovenej forme také relevantné dostupné informácie o využívaní práv, ktoré zastupuje organizácia kolektívnej správy, ktoré sú potrebné na výber príjmu z práv a na rozdelenie a vyplatenie súm náležiacich nositeľom práv. Pri rozhodovaní o forme poskytovania týchto informácií organizácie kolektívnej správy a používatelia podľa možností zohľadnia dobrovoľné odvetvové normy.

KAPITOLA 5

Transparentnosť a podávanie správ

Článok 18

Informácie poskytované nositeľom práv o spravovaní ich práv

1. Bez toho, aby bol dotknutý odsek 2 tohto článku a článok 19 a článok 28 ods. 2, členské štáty zabezpečia, aby organizácia

kolektívnej správy sprístupnila najmenej raz ročne každému nositeľovi práv, ktorému priznala príjem z práv alebo vyplatila finančné prostriedky v období, na ktoré sa informácie vzťahujú, aspoň tieto informácie:

- a) všetky kontaktné údaje, ktoré nositeľ práv dovolil organizácii kolektívnej správy používať na jeho určenie a vyhľadanie;
- b) príjem z práv, ktorý bol priznaný nositeľovi práv;
- c) sumy, ktoré organizácia kolektívnej správy vyplatila nositeľovi práv, podľa kategórie spravovaných práv a podľa druhu použitia;
- d) obdobie, počas ktorého došlo k používaniu, za ktoré boli nositeľovi práv priznané a vyplatené sumy, pokiaľ objektívne dôvody súvisiace s vykazovaním zo strany používateľov nebránia organizácii kolektívnej správy poskytnúť tieto informácie;
- e) zrážky, ktoré boli vykonané v súvislosti s poplatkami za správu;
- f) zrážky vykonané na akýkoľvek iný účel než týkajúci sa poplatkov za správu vrátane tých, ktoré sa môžu vyžadovať na základe vnútroštátneho práva na poskytovanie akýchkoľvek sociálnych, kultúrnych alebo vzdelávacích služieb;
- g) všetky príjmy z práv priznané nositeľovi práv, ktoré zostali v ktoromkoľvek období nevyplatené.

2. V prípade, že organizácia kolektívnej správy priznáva príjmy z práv a jej členovia sú subjekty zodpovedné za rozdeľovanie príjmov z práv nositeľom práv, organizácia kolektívnej správy poskytne informácie uvedené v odseku 1 týmto subjektom, za predpokladu, že nemajú uvedené informácie k dispozícii. Členské štáty zabezpečia, aby subjekty poskytli aspoň informácie uvedené v odseku 1 najmenej raz za rok každému nositeľovi práv, ktorému priznali príjmy z práv alebo vyplatili finančné prostriedky v období, na ktoré sa informácie vzťahujú.

Článok 19

Informácie poskytované iným organizáciám kolektívnej správy o spravovaní práv na základe dohôd o zastúpení

Členské štáty zabezpečia, aby organizácia kolektívnej správy sprístupnila elektronickými prostriedkami najmenej raz ročne organizáciám kolektívnej správy, v mene ktorých spravuje práva na základe dohody o zastúpení, na obdobie, na ktoré sa informácie vzťahujú, aspoň tieto informácie:

- a) priznané príjmy z práv, sumy vyplatené organizáciou kolektívnej správy za práva, ktoré spravuje na základe dohody o zastúpení, podľa kategórie spravovaných práv a podľa druhu použitia, a všetky priznané príjmy z práv, ktoré neboli v ktoromkoľvek období vyplatené;
- b) zrážky, ktoré boli vykonané v súvislosti s poplatkami za správu;
- c) zrážky, ktoré boli vykonané na akýkoľvek iný účel než v súvislosti s poplatkami za správu, ako sa uvádza v článku 15;
- d) informácie o všetkých udelených alebo zamietnutých licenciách týkajúcich sa diel a iných predmetov ochrany, na ktoré sa vzťahuje dohoda o zastúpení;
- e) uznesenia prijaté valným zhromaždením členov, pokiaľ sú tieto uznesenia relevantné pre správu práv na základe dohody o zastúpení.
- c) štandardné licenčné zmluvy a štandardné príslušné sadzby vrátane zliav;
- d) zoznam osôb uvedených v článku 10;
- e) svoju všeobecnú politiku rozdeľovania súm náležiacich nositeľom práv;
- f) svoju všeobecnú politiku týkajúcu sa poplatkov za správu;
- g) svoju všeobecnú politiku týkajúcu sa iných zrážok, než v súvislosti s poplatkami za správu, z príjmu z práv a z akéhokoľvek výnosu plynúceho z investovania príjmu z práv vrátane zrážok na účely sociálnych, kultúrnych a vzdelávacích služieb;
- h) zoznam dohôd o zastúpení, ktoré uzavrela, a názvy organizácií kolektívnej správy, s ktorými boli tieto dohody o zastúpení uzavreté;
- i) všeobecnú politiku používania nerozdeliteľných súm;
- j) postupy vybavovania sťažností a riešenia sporov, ktoré sú dostupné v súlade s článkami 33, 34 a 35.

Článok 20

Informácie poskytované na požiadanie nositeľom práv, iným organizáciám kolektívnej správy a používateľom

Bez toho, aby bol dotknutý článok 25, členské štáty zabezpečia, aby organizácia kolektívnej správy na základe riadne odôvodnenej žiadosti elektronickými prostriedkami a bez zbytočného odkladu sprístupnila každej organizácii kolektívnej správy, v mene ktorej spravuje práva na základe dohody o zastúpení, alebo každému nositeľovi práv, či každému používateľovi aspoň tieto informácie:

- a) diela alebo iné predmety ochrany, ktoré zastupuje, práva, ktoré spravuje, či priamo alebo na základe dohôd o zastúpení, a príslušné územia, alebo
- b) ak vzhľadom na rozsah činnosti organizácie kolektívnej správy nie je možné tieto diela alebo iné predmety ochrany určiť, druhy diel alebo iných predmetov ochrany, ktoré zastupuje, práva, ktoré spravuje, a územia, ktorých sa to týka.

Článok 21

Poskytovanie informácií verejnosti

1. Členské štáty zabezpečia, aby organizácia kolektívnej správy zverejnila aspoň tieto informácie:

- a) svoj štatút;
- b) svoje podmienky členstva a podmienky pre vypovedanie poverenia na správu práv, ak nie sú uvedené v štatúte;

2. Organizácia kolektívnej správy uverejňuje a aktualizuje na svojej verejne dostupnej internetovej stránke informácie uvedené v odseku 1.

Článok 22

Výročná správa o transparentnosti

1. Členské štáty zabezpečia, aby organizácia kolektívnej správy, bez ohľadu na svoju právnu formu podľa vnútroštátneho práva, vypracovala a zverejnila výročnú správu o transparentnosti vrátane osobitnej správy uvedenej v odseku 3 za každý finančný rok najneskôr do ôsmich mesiacov od skončenia daného finančného roka.

Organizácia kolektívnej správy uverejňuje na svojej internetovej stránke výročnú správu o transparentnosti, ktorá zostáva na tejto internetovej stránke prístupná verejnosti počas obdobia najmenej piatich rokov.

2. Výročná správa o transparentnosti obsahuje aspoň informácie uvedené v prílohe.

3. Osobitná správa sa zaoberá použitím prostriedkov zrazených na účely sociálnych, kultúrnych a vzdelávacích služieb a obsahuje aspoň informácie stanovené v odseku 3 prílohy.

4. Účtovné informácie uvedené vo výročnej správe o transparentnosti musia byť overené jednou alebo viacerými osobami oprávnenými podľa zákona na overenie účtovných závierok v súlade so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2006/43/ES ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2006/43/ES zo 17. mája 2006 o štatutárnom audite ročných účtovných závierok a konsolidovaných účtovných závierok, ktorou sa menia a dopĺňajú smernice Rady 78/660/EHS a 83/349/EHS a ktorou sa zrušuje smernica Rady 84/253/EHS (Ú. v. EÚ L 157, 9.6.2006, s. 87).

Úplná správa o audite vrátane všetkých výhrad k nemu sa uvedie vo výročnej správe o transparentnosti.

Účtovné informácie na účely tohto odseku obsahujú finančné výkazy uvedené v bode 1 písm. a) prílohy a všetky finančné informácie uvedené v bode 1 písm. g) a h) a v bode 2 prílohy.

HLAVA III

POSKYTOVANIE MULTITERITORIÁLNYCH LICENCIÍ NA ONLINE PRÁVA NA HUDOBNÉ DIELA ORGANIZÁCIAMI KOLEKTÍVNEJ SPRÁVY

Článok 23

Poskytovanie multiteritoriálnych licencií na vnútornom trhu

Členské štáty zabezpečia, aby organizácie kolektívnej správy so sídlom na ich území pri poskytovaní multiteritoriálnych licencií na online práva na hudobné diela spĺňali požiadavky uvedené v tejto hlave.

Článok 24

Spôsobilosť na spracovanie multiteritoriálnych licencií

1. Členské štáty zabezpečia, aby organizácia kolektívnej správy, ktorá poskytuje multiteritoriálne licencie na online práva na hudobné diela, mala dostatočnú spôsobilosť na efektívne a transparentné elektronické spracovanie údajov potrebných na správu takýchto licencií vrátane na určenie repertoáru a monitorovanie jeho používania, vystavovanie faktúr používateľom, výber príjmov z práv a pridelovanie súm náležiacich nositeľom práv.

2. Na účely odseku 1 musí organizácia kolektívnej správy spĺňať prinajmenšom tieto podmienky:

- byť schopná presne určiť hudobné diela, úplne alebo čiastočne, ktoré je organizácia kolektívnej správy oprávnená zastupovať;
- byť schopná presne určiť, úplne alebo čiastočne, pre každé hudobné dielo alebo jeho časť, ktoré je organizácia kolektívnej správy oprávnená zastupovať, práva a príslušných nositeľov práv vo vzťahu ku každému príslušnému územiu;
- používať jednoznačný identifikačný znak na určenie nositeľov práv a hudobných diel, a zároveň v čo najväčšej možnej miere zohľadňovať dobrovoľné odvetvové normy a postupy, ktoré boli vypracované na medzinárodnej úrovni alebo na úrovni Únie;
- používať vhodné prostriedky na včasné a účinné určenie a riešenie nezrovnalostí v údajoch, ktoré majú k dispozícii iné organizácie kolektívnej správy poskytujúce multiteritoriálne licencie na online práva na hudobné diela.

Článok 25

Transparentnosť informácií o multiteritoriálnom repertoári

1. Členské štáty zabezpečia, aby organizácia kolektívnej správy, ktorá poskytuje multiteritoriálne licencie na online práva na hudobné diela, poskytovala poskytovateľom online služieb, nositeľom práv, ktorých práva zastupuje, a iným organizáciám kolektívnej správy na základe riadne odôvodnenej žiadosti elektronickými prostriedkami aktuálne informácie umožňujúce určenie online hudobného repertoáru, ktorý zastupuje. Tieto informácie zahŕňajú:

- zastupované hudobné diela;
- úplne alebo čiastočne zastupované práva a
- pokryté územia.

2. Organizácia kolektívnej správy môže v prípade potreby prijať primerané opatrenia na ochranu presnosti a integrity údajov, na kontrolu ich opätovného používania a na ochranu informácií citlivých z obchodného hľadiska.

Článok 26

Presnosť informácií o multiteritoriálnom repertoári

1. Členské štáty zabezpečia, aby organizácia kolektívnej správy, ktorá poskytuje multiteritoriálne licencie na online práva na hudobné diela, mala zavedené postupy, ktoré umožňujú nositeľom práv, iným organizáciám kolektívnej správy a poskytovateľom online služieb požadovať opravu údajov uvedených v zozname podmienok podľa článku 24 ods. 2 alebo informácií poskytovaných podľa článku 25, ak sa títo nositelia práv, organizácie kolektívnej správy a poskytovatelia online služieb na základe primeraného dôkazu domnievajú, že údaje alebo informácie sú vo vzťahu k ich online právam na hudobné diela nepresné. Ak sú tieto tvrdenia dostatočne opodstatnené, organizácia kolektívnej správy bez zbytočného odkladu zabezpečí opravu údajov alebo informácií.

2. Organizácia kolektívnej správy poskytne nositeľom práv, ktorých hudobné diela sú zahrnuté do jej vlastného hudobného repertoáru, a nositeľom práv, ktorí jej zverili správu svojich online práv na hudobné diela v súlade s článkom 31, prostriedky na to, aby jej elektronickou formou predkladali informácie o svojich hudobných dielach, svojich právach na tieto diela a územiach, v súvislosti s ktorými nositelia práv túto organizáciu poverili. Organizácie kolektívnej správy a nositelia práv pri tom v najväčšej možnej miere zohľadňujú dobrovoľné odvetvové normy alebo postupy pre výmenu údajov, ktoré boli vypracované na medzinárodnej úrovni alebo na úrovni Únie, čo nositeľom práv umožňuje špecifikovať hudobné dielo, úplne alebo čiastočne, online práva, úplne alebo čiastočne, a územia, v súvislosti s ktorými organizáciu poverili.

3. V prípade, že organizácia kolektívnej správy splnomocní inú organizáciu kolektívnej správy poskytovaním multiteritoriálnych licencií na online práva na hudobné diela podľa článkov 29 a 30, splnomocnená organizácia kolektívnej správy uplatňuje aj odsek 2 tohto článku v súvislosti s nositeľmi práv, ktorých hudobné diela sú zahrnuté do repertoáru splnomocňujúcej organizácie kolektívnej správy, pokiaľ sa organizácie kolektívnej správy nedohodnú inak.

Článok 27

Presné a včasné podávanie informácií a fakturácia

1. Členské štáty zabezpečia, aby organizácia kolektívnej správy monitorovala používanie online práv na hudobné diela, ktoré zastupuje, úplne alebo čiastočne, poskytovateľmi online služieb, ktorým poskytla multiteritoriálnu licenciu na uvedené práva.

2. Organizácia kolektívnej správy umožní poskytovateľom online služieb podávať elektronickými prostriedkami informácie o skutočnom používaní online práv na hudobné diela a poskytovatelia online služieb presne informujú o skutočnom používaní týchto diel. Organizácia kolektívnej správy umožní používať aspoň jednu metódu podávania informácií zohľadňujúcu dobrovoľné odvetvové normy alebo postupy pre elektronickú výmenu takýchto údajov, ktoré boli vypracované na medzinárodnej úrovni alebo na úrovni Únie. Organizácia kolektívnej správy môže odmietnuť prijímanie informácií poskytovateľmi online služieb v chránenom formáte, ak organizácia umožňuje podávanie informácií s použitím odvetvovej normy pre elektronickú výmenu údajov.

3. Organizácia kolektívnej správy vystaví faktúru poskytovateľovi online služieb elektronickými prostriedkami. Organizácia kolektívnej správy umožní používať aspoň jeden formát zohľadňujúci dobrovoľné odvetvové normy alebo postupy, ktoré boli vypracované na medzinárodnej úrovni alebo na úrovni Únie. Faktúra musí identifikovať diela a práva, na ktoré bola poskytnutá licencia, úplne alebo čiastočne, na základe údajov uvedených v zozname podmienok podľa článku 24 ods. 2 a zodpovedajúce skutočné použitie, ak je to možné na základe informácií, ktoré poskytol poskytovateľ online služieb, a vo formáte, ktorý použil na poskytnutie týchto informácií. Poskytovateľ online služieb nesmie odmietnuť prijatie faktúry z dôvodu jej formátu, ak organizácia kolektívnej správy používa odvetvovú normu.

4. Organizácia kolektívnej správy vystaví faktúru poskytovateľovi online služieb presne a bezodkladne po oznámení skutočného použitia online práv na dané hudobné dielo, s výnimkou prípadu, keď to nie je možné z dôvodov, ktoré sa dajú pripísať poskytovateľovi online služieb.

5. Organizácia kolektívnej správy musí mať zavedené primerané postupy, ktoré umožňujú poskytovateľovi online služieb spochybniť presnosť faktúry vrátane prípadu, keď poskytovateľ online služieb dostáva faktúry od jednej alebo viacerých organizácií kolektívnej správy za rovnaké online práva na rovnaké hudobné dielo.

Článok 28

Presné a včasné platby nositeľom práv

1. Bez toho, aby bol dotknutý odsek 3, členské štáty zabezpečia, aby organizácia kolektívnej správy, ktorá poskytuje multiteritoriálne licencie na online práva na hudobné diela, rozdeľovala sumy náležiacie nositeľom práv plynúce z takýchto licencií presne a bezodkladne po oznámení skutočného použitia diela, s výnimkou prípadu, keď to nie je možné z dôvodov, ktoré sa dajú pripísať poskytovateľovi online služieb.

2. Bez toho, aby bol dotknutý odsek 3, organizácia kolektívnej správy poskytne nositeľovi práv spolu s každou platbou, ktorú uskutočňuje podľa odseku 1, aspoň tieto informácie:

- a) obdobie, počas ktorého došlo k použitiu, za ktoré nositeľovi práv prináležia príslušné sumy, a územia, na ktorých došlo k použitiu;
- b) sumy vybraté, zrážky vykonané a sumy rozdelené organizáciou kolektívnej správy pre každé online právo na akékoľvek hudobné dielo, zastupovaním ktorého nositeľa práv poverili organizáciu kolektívnej správy úplne alebo čiastočne;
- c) sumy vybraté pre nositeľov práv, zrážky vykonané a sumy rozdelené organizáciou kolektívnej správy pre každého poskytovateľa online služieb.

3. Ak organizácia kolektívnej správy splnomocní inú organizáciu kolektívnej správy, aby poskytovala multiteritoriálne licencie na online práva na hudobné diela podľa článkov 29 a 30, splnomocnená organizácia kolektívnej správy presne a bezodkladne rozdeľuje sumy uvedené v odseku 1 a poskytuje informácie uvedené v odseku 2 splnomocňujúcej organizácii kolektívnej správy. Splnomocňujúca organizácia kolektívnej správy je zodpovedná za následné rozdeľovanie týchto súm nositeľom práv a za poskytovanie takýchto informácií nositeľom práv, pokiaľ sa organizácie kolektívnej správy nedohodnú inak.

Článok 29

Dohody medzi organizáciami kolektívnej správy o poskytovaní multiteritoriálnych licencií

1. Členské štáty zabezpečia, aby žiadna dohoda o zastúpení medzi organizáciami kolektívnej správy, na základe ktorej organizácia kolektívnej správy splnomocní inú organizáciu kolektívnej správy, aby poskytovala multiteritoriálne licencie na online práva na hudobné diela vo svojom vlastnom repertoári hudobných diel, nemala výhradný charakter. Splnomocnená organizácia kolektívnej správy spravuje tieto online práva na nediskriminačnom základe.

2. Splnomocňujúca organizácia kolektívnej správy informuje svojich členov o hlavných podmienkach dohody vrátane jej doby trvania a o nákladoch na služby poskytované splnomocnenou organizáciou kolektívnej správy.

3. Splnomocnená organizácia kolektívnej správy informuje splnomocňujúcu organizáciu kolektívnej správy o hlavných podmienkach, za ktorých sa licencie splnomocňujúcej organizácie kolektívnej správy na online práva poskytujú, vrátane charakteru využívania, všetkých ustanovení, ktoré sa týkajú licenčného poplatku alebo ktoré ho ovplyvňujú, dĺžky trvania licencie, účtovných období a území, ktorých sa splnomocnenie týka.

Článok 30

Povinnosť zastupovania inej organizácie kolektívnej správy pri poskytovaní multiteritoriálnych licencií

1. Členské štáty zabezpečia, aby v prípade, keď organizácia kolektívnej správy, ktorá neposkytuje ani neponúka poskytovanie multiteritoriálnych licencií na online práva na hudobné diela vo svojom vlastnom repertoári, požiadala inú organizáciu kolektívnej správy o uzavretie dohody o zastupovaní na zastupovanie týchto práv, požiadaná organizácia kolektívnej správy je povinná takejto žiadosti vyhovieť, ak už poskytuje alebo ponúka poskytovanie multiteritoriálnych licencií na rovnakú kategóriu online práv na hudobné diela v repertoári jednej alebo viacerých iných organizácií kolektívnej správy.

2. Požiadaná organizácia kolektívnej správy odpovie žiadajúcej organizácii kolektívnej správy písomne a bez zbytočného odkladu.

3. Bez toho, aby boli dotknuté odseky 5 a 6, požiadaná organizácia kolektívnej správy spravuje repertoár požadujúcej organizácie kolektívnej správy, ktorý zastupuje, za rovnakých podmienok, aké uplatňuje na správu svojho vlastného repertoáru.

4. Požiadaná organizácia kolektívnej správy zahrnie zastupovaný repertoár požadujúcej organizácie kolektívnej správy do všetkých ponúk, ktoré predkladá poskytovateľom online služieb.

5. Poplatky za správu v súvislosti so službami, ktoré poskytuje požiadaná organizácia kolektívnej správy požadujúcej organizácii, nepresiahnu náklady primerane vzniknuté požiadanej organizácii kolektívnej správy.

6. Požadujúca organizácia kolektívnej správy umožní požiadanej organizácii kolektívnej správy prístup k informáciám o svojom vlastnom repertoári hudobných diel, potrebným na poskytovanie multiteritoriálnych licencií na online práva na hudobné diela. Ak sú informácie nedostatočné, alebo sú prístupné v podobe, ktorá neumožňuje požiadanej organizácii kolektívnej správy splniť požiadavky uvedené v tejto hlave, požiadaná organizácia kolektívnej správy má nárok na úhradu

nákladov primerane vzniknutých pri plnení týchto požiadaviek alebo na vylúčenie tých diel, o ktorých sú informácie nedostatočné alebo nepoužiteľné.

Článok 31

Prístup k poskytovaniu multiteritoriálnych licencií

Členské štáty zabezpečia, že ak organizácia kolektívnej správy neposkytuje ani neponúka poskytovanie multiteritoriálnych licencií na online práva na hudobné diela ani neumožňuje inej organizácii kolektívnej správy zastupovať tieto práva na takýto účel do 10. apríla 2017, nositelia práv, ktorí poverili túto organizáciu kolektívnej správy zastupovaním svojich online práv na hudobné diela, môžu tejto organizácii kolektívnej správy odňať online práva na hudobné diela na účely poskytovania multiteritoriálnych licencií pre všetky územia bez toho, aby jej museli odňať online práva na hudobné diela na účely poskytovania monoteritoriálnych licencií, a teda môžu poskytovať multiteritoriálne licencie na svoje online práva na hudobné diela sami alebo prostredníctvom inej strany, ktorú tým poveria, alebo prostredníctvom organizácie kolektívnej správy, ktorá spĺňa ustanovenia tejto hlavy.

Článok 32

Výnimky týkajúce sa online hudobných práv požadovaných pre rozhlasové a televízne programy

Požiadavky stanovené v tejto hlave neplatia pre organizácie kolektívnej správy, ktoré poskytujú na základe dobrovoľného zúčenia požadovaných práv v súlade s pravidlami hospodárskej súťaže podľa článkov 101 a 102 ZFEÚ multiteritoriálne licencie na online práva na hudobné diela požadované vysielateľom na oznámenie alebo sprístupnenie jeho rozhlasových alebo televíznych programov súbežne s pôvodným vysielaním, alebo po jeho skončení, ako aj akékoľvek online materiály vrátane upútaviek vyrobené vysielateľom alebo pre vysielateľa, ktoré sú pridružené k pôvodnému vysielaniu jeho rozhlasového alebo televízneho programu.

HLAVA IV

OPATRENIA NA PRESADZOVANIE

Článok 33

Postupy podávania sťažností

1. Členské štáty zabezpečia, aby organizácie kolektívnej správy sprístupnili svojim členom a organizáciám kolektívnej správy, v mene ktorých spravujú práva na základe vzájomnej dohody o zastúpení, účinné a včasné postupy vybavovania sťažností, najmä v súvislosti s poverením správou práv a vypovedaním alebo odňatím poverenia práv, podmienkami členstva, výberom súm náležiacich nositeľom práv, so zrážkami a s rozdeľovaním.

2. Organizácie kolektívnej správy musia písomne odpovedať na sťažnosti členov alebo organizácií kolektívnej správy, v mene ktorých spravujú práva na základe dohody o zastúpení. Ak organizácia kolektívnej správy sťažnosť zamietne, musí uviesť dôvody.

Článok 34

Postupy alternatívneho riešenia sporov

1. Členské štáty môžu ustanoviť, že spory medzi organizáciami kolektívnej správy, členmi organizácií kolektívnej správy, nositeľmi práv alebo používateľmi, ktoré sa týkajú ustanovení vnútroštátneho práva prijatého podľa požiadaviek tejto smernice, môžu podliehať rýchlemu, nezávislému a nestrannému postupu alternatívneho riešenia sporov.

2. Členské štáty zabezpečia na účely hlavy III, aby sa v rámci nezávislého a nestranného postupu alternatívneho riešenia sporov mohli predkladať nasledujúce spory týkajúce sa organizácie kolektívnej správy so sídlom na ich území, ktorá poskytuje alebo ponúka poskytovanie multiteritoriálnych licencií na online práva na hudobné diela:

- a) spory so súčasným alebo potenciálnym poskytovateľom online služieb o uplatňovaní článkov 16, 25, 26 a 27;
- b) spory s jedným alebo viacerými nositeľmi práv o uplatňovaní článkov 25, 26, 27, 28, 29, 30 a 31;
- c) spory s inou organizáciou kolektívnej správy o uplatňovaní článkov 25, 26, 27, 28, 29 a 30.

Článok 35

Riešenie sporov

1. Členské štáty zabezpečia, aby sa spory medzi organizáciami kolektívnej správy a používateľmi, ktoré sa týkajú najmä existujúcich a navrhovaných licenčných podmienok alebo porušenia zmluvy, mohli predložiť súdu alebo podľa okolností inému nezávislému a nestrannému orgánu riešenia sporov, ak takýto orgán má odborné znalosti v oblasti práva duševného vlastníctva.

2. Článkami 33 a 34 a odsekom 1 tohto článku nie je dotknuté právo strán presadzovať a hájiť svoje práva súdnou cestou.

Článok 36

Súlad

1. Členské štáty zaistia, aby súlad organizácií kolektívnej správy, ktoré majú sídlo na ich území, s ustanoveniami vnútroštátneho práva prijatého podľa požiadaviek stanovených v tejto smernici, bol monitorovaný príslušnými orgánmi určenými na tento účel.

2. Členské štáty zabezpečia, aby boli zavedené postupy umožňujúce členom organizácie kolektívnej správy, nositeľom práv, používateľom, organizáciám kolektívnej správy a ďalším zainteresovaným stranám informovať príslušné orgány určené na tento účel o činnostiach alebo okolnostiach, ktoré sú podľa ich názoru porušením ustanovení vnútroštátneho práva prijatých na základe požiadaviek stanovených v tejto smernici.

3. Členské štáty zabezpečia, aby príslušné orgány určené na tento účel boli oprávnené v prípade porušenia ustanovení vnútroštátneho práva prijatého pri vykonávaní tejto smernice uložiť vhodné sankcie alebo prijať primerané opatrenia. Uvedené sankcie a opatrenia musia byť účinné, primerané a odrádzajúce.

Členské štáty oznámia Komisii príslušné orgány uvedené v tomto článku a v článkoch 37 a 38 do 10. apríla 2016. Komisia uverejní informácie získané v tejto súvislosti.

Článok 37

Výmena informácií medzi príslušnými orgánmi

1. S cieľom uľahčiť monitorovanie uplatňovania tejto smernice každý členský štát zabezpečí, aby na žiadosť príslušného orgánu iného členského štátu určeného na tento účel o informácie týkajúce sa otázok súvisiacich s uplatňovaním tejto smernice, najmä v súvislosti s činnosťami organizácií kolektívnej správy so sídlom na území dožiadaného členského štátu, bez zbytočného odkladu reagoval príslušný orgán určený na tento účel, za predpokladu, že žiadosť je riadne odôvodnená.

2. V prípade, že sa príslušný orgán domnieva, že organizácia kolektívnej správy so sídlom v inom členskom štáte, ktorá však pôsobí na jeho území, nedodržiava ustanovenia vnútroštátneho práva členského štátu, v ktorom má táto organizácia kolektívnej správy sídlo, prijaté na základe požiadaviek stanovených v tejto smernici, môže postúpiť všetky relevantné informácie príslušnému orgánu členského štátu, v ktorom má organizácia kolektívnej správy sídlo, a doplniť ich prípadne o žiadosť adresovanú tomuto orgánu, aby prijal vhodné opatrenie v rámci jeho právomoci. Dožiadaný príslušný orgán poskytne primeranú odpoveď v lehote troch mesiacov.

3. Príslušný orgán, ktorý takúto žiadosť predkladá, môže záležitosti uvedené v odseku 2 postúpiť aj skupine expertov stanovenej v súlade s článkom 41.

Článok 38

Spolupráca pri rozvoji multiteritoriálnych licencií

1. Komisia podporuje pravidelnú výmenu informácií medzi príslušnými orgánmi určenými na tento účel v členských štátoch a medzi týmito orgánmi a Komisiou o situácii a vývoji v oblasti poskytovania multiteritoriálnych licencií.

2. Komisia vedie pravidelné konzultácie so zástupcami nositeľov práv, organizácií kolektívnej správy, používateľov, spotrebiteľov a iných zainteresovaných strán o ich skúsenostiach s uplatňovaním ustanovení hlavy III tejto smernice. Komisia poskytuje príslušným orgánom všetky relevantné informácie, ktoré vyplývajú z týchto konzultácií, v rámci výmeny informácií stanovenej v odseku 1.

3. Členské štáty zabezpečia, aby do 10. októbra 2017 ich príslušné orgány predložili Komisii správu o situácii a vývoji v oblasti poskytovania multiteritoriálnych licencií na ich území. Správa musí obsahovať informácie predovšetkým o dostupnosti multiteritoriálnych licencií v dotknutom členskom štáte a plnení ustanovení vnútroštátneho práva prijatého pri vykonávaní hlavy III tejto smernice organizáciami kolektívnej správy spolu s hodnotením rozvoja multiteritoriálnych licencií na online práva na hudobné diela zo strany používateľov, spotrebiteľov, nositeľov práv a ďalších zainteresovaných strán.

4. Na základe správ získaných podľa odseku 3 a informácií získaných podľa odsekov 1 a 2 zhodnotí Komisia uplatňovanie hlavy III tejto smernice. V prípade potreby a kde to bude vhodné na základe prípadnej osobitnej správy zváži ďalšie kroky na riešenie akýchkoľvek zistených problémov. Toto hodnotenie sa týka predovšetkým týchto ukazovateľov:

- a) počet organizácií kolektívnej správy, ktoré spĺňajú požiadavky hlavy III;
- b) uplatňovanie článkov 29 a 30 vrátane počtu dohôd o zastúpení uzavretých organizáciami kolektívnej správy podľa týchto článkov;
- c) podiel repertoáru v členských štátoch, ktorý je k dispozícii na poskytnutie licencie na multiteritoriálnom základe.

HLAVA V

PREDLOŽENIE SPRÁVY A ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA

Článok 39

Informovanie o organizáciách kolektívnej správy

Členské štáty do 10. apríla 2016 na základe informácií, ktoré majú k dispozícii, poskytnú Komisii zoznam organizácií kolektívnej správy so sídlom na ich území.

Členské štáty bez zbytočného odkladu informujú Komisiu o všetkých zmenách tohto zoznamu.

Komisia tieto informácie zverejní a pravidelne aktualizuje.

Článok 40

Správa

Komisia do 10. apríla 2021 posúdi uplatňovanie tejto smernice a predloží Európskemu parlamentu a Rade správu o uplatňovaní tejto smernice. Uvedená správa zahŕňa posúdenie vplyvu tejto smernice na rozvoj cezhraničných služieb, kultúrnu rozmanitosť, vzťahy medzi organizáciami kolektívnej správy a používateľmi a na fungovanie v rámci Únie organizácií kolektívnej správy so sídlom mimo Únie a prípadne na potrebu preskúmania. Správu Komisie v prípade potreby doplní legislatívny návrh.

Článok 41

Skupina expertov

Týmto sa zriaďuje skupina expertov. Skladá sa zo zástupcov príslušných orgánov členských štátov. Skupine expertov predsedá zástupca Komisie a zasadá buď z iniciatívy predsedu, alebo na žiadosť delegácie členského štátu. Úlohou skupiny je:

- a) skúmať vplyv transpozície tejto smernice na fungovanie organizácií kolektívnej správy a nezávislých subjektov správy na vnútornom trhu a upozorňovať na všetky prípadné ťažkosti;
- b) organizovať konzultácie o všetkých otázkach vyplývajúcich z uplatňovania tejto smernice;
- c) uľahčovať výmenu informácií o relevantnom vývoji právnych predpisov a judikatúry, ako aj o príslušnom hospodárskom, sociálnom a technologickom rozvoji, najmä týkajúcom sa digitálneho trhu s dielami a inými predmetmi ochrany.

Článok 42

Ochrana osobných údajov

Spracúvanie osobných údajov uskutočňované v rámci tejto smernice podlieha smernici 95/46/ES.

Článok 43

Transpozícia

1. Členské štáty uvedú do účinnosti zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s touto smernicou do 10. apríla 2016. Komisii bezodkladne oznámia znenie týchto ustanovení.

Členské štáty uvedú priamo v prijatých ustanoveniach alebo pri ich úradnom uverejnení odkaz na túto smernicu. Podrobnosti o odkaze upravia členské štáty.

2. Členské štáty oznámia Komisii znenie základných ustanovení vnútroštátnych právnych predpisov, ktoré prijímajú v oblasti pôsobnosti tejto smernice.

Článok 44

Nadobudnutie účinnosti

Táto smernica nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom po jej uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

Článok 45

Adresáti

Táto smernica je určená členským štátom.

V Štrasburgu 26. februára 2014

Za Európsky parlament
predseda
M. SCHULZ

Za Radu
predseda
D. KOURKOULAS

PRÍLOHA

1. Informácie, ktoré sa musia uviesť vo výročnej správe o transparentnosti uvedenej v článku 22 ods. 2:
 - a) finančné výkazy obsahujúce súvahu alebo výkaz o aktívach a pasívach, účet príjmov a výdavkov za finančný rok a výkaz o peňažnom toku;
 - b) správa o činnosti za finančný rok;
 - c) informácie o odmietnutí udeliť licenciu podľa článku 16 ods. 3;
 - d) opis právnej a riadiacej štruktúry organizácie kolektívnej správy;
 - e) informácie o všetkých subjektoch, ktoré priamo alebo nepriamo vlastní alebo kontroluje, úplne, alebo čiastočne, organizácia kolektívnej správy;
 - f) informácie o celkovej výške odmien vyplatených v predchádzajúcom roku osobám uvedeným v článku 9 ods. 3 a článku 10 a o iných výhodách, ktoré im boli poskytnuté;
 - g) finančné informácie uvedené v bode 2 tejto prílohy;
 - h) osobitná správa o použití všetkých súm získaných vo forme zrážok na účely sociálnych, kultúrnych a vzdelávacích služieb obsahujúca informácie uvedené v bode 3 tejto prílohy.
2. Finančné informácie, ktoré sa musia uviesť vo výročnej správe o transparentnosti:
 - a) finančné informácie o príjme z práv podľa kategórie spravovaných práv a druhu použitia (napríklad vysielanie, online, verejné vykonanie) vrátane informácií o výnose plynúcom z investovania príjmu z práv a o použití takéhoto výnosu (či sa rozdeľuje nositeľom práv alebo iným organizáciám kolektívnej správy alebo sa použije inak);
 - b) finančné informácie o nákladoch na správu práv a iné služby, ktoré organizácia kolektívnej správy poskytuje nositeľom práv, s podrobným opisom aspoň týchto položiek:
 - i) všetky prevádzkové a finančné náklady s rozdelením podľa kategórie spravovaných práv a v prípade, že náklady sú nepriame a nemožno ich priradiť do jednej alebo viacerých kategórií práv, s vysvetlením metódy použitej na pridelenie takýchto nepriamych nákladov;
 - ii) prevádzkové a finančné náklady s rozdelením podľa kategórie spravovaných práv a v prípade, že náklady sú nepriame a nemožno ich priradiť do jednej alebo viacerých kategórií práv, s vysvetlením metódy použitej na pridelenie takýchto nepriamych nákladov, týkajúce sa iba správy práv vrátane poplatkov za správu, ktoré sa zrážajú alebo zaúčtujú voči príjmu z práv alebo iným výnosom plynúcim z investovania príjmu z práv v súlade s článkom 11 ods. 4 a článkom 12 ods. 1, 2 a 3;
 - iii) prevádzkové a finančné náklady týkajúce sa iných služieb ako správa práv, avšak vrátane sociálnych, kultúrnych a vzdelávacích služieb;
 - iv) zdroje použité na krytie nákladov;
 - v) zrážky z príjmu z práv s rozdelením podľa kategórie spravovaných práv a druhu použitia a účel zrážky, ako sú náklady spojené so správou práv alebo so sociálnymi, kultúrnymi a vzdelávacími službami;
 - vi) percentuálny podiel, aký predstavujú náklady na správu práv a iné služby, ktoré organizácia kolektívnej správy poskytuje nositeľom práv, v porovnaní s príjmom z práv v príslušnom finančnom roku, podľa kategórie spravovaných práv, a v prípade, že náklady sú nepriame a nemožno ich priradiť do jednej alebo viacerých kategórií práv, s vysvetlením metódy použitej na pridelenie takýchto nepriamych nákladov;
 - c) finančné informácie o sumách náležiacich nositeľom práv s podrobným opisom aspoň týchto položiek:
 - i) celková suma pripísaná nositeľom práv s rozdelením podľa kategórie spravovaných práv a druhu použitia;
 - ii) celková suma vyplatená nositeľom práv s rozdelením podľa kategórie spravovaných práv a druhu použitia;
 - iii) frekvencia platieb s rozdelením podľa kategórie spravovaných práv a druhu použitia;

- iv) celková suma vybratá, ale ešte nepripísaná nositeľom práv, s rozdelením podľa kategórie spravovaných práv a druhu použitia a s vyznačením finančného roka, v ktorom boli tieto sumy vybraté;
 - v) celková suma pripísaná, ale ešte nerozdelená nositeľom práv, s rozdelením podľa kategórie spravovaných práv a druhu použitia a s vyznačením finančného roka, v ktorom boli tieto sumy vybraté;
 - vi) ak organizácia kolektívnej správy nevykonala rozdelenie a platby v lehote stanovenej v článku 13 ods. 1, dôvody omeškania;
 - vii) celkový objem nerozdeliteľných súm spolu s vysvetlením použitia týchto súm;
- d) informácie o vzťahoch s inými organizáciami kolektívnej správy s podrobným opisom aspoň týchto položiek:
- i) sumy prijaté od iných organizácií kolektívnej správy a sumy vyplatené iným organizáciám kolektívnej správy s rozdelením podľa kategórie práv, podľa druhu použitia a podľa organizácie;
 - ii) poplatky za správu práv a iné zrážky z príjmov z práv náležiacich iným organizáciám kolektívnej správy s rozdelením podľa kategórie práv, podľa druhu použitia a podľa organizácie;
 - iii) poplatky za správu práv a iné zrážky zo súm vyplatených inými organizáciami kolektívnej správy s rozdelením podľa kategórie práv a podľa organizácie;
 - iv) sumy rozdelené priamo nositeľom práv, pochádzajúce od iných organizácií kolektívnej správy, s rozdelením podľa kategórie práv a podľa organizácie.
3. Informácie, ktoré sa musia uviesť v osobitnej správe uvedenej v článku 22 ods. 3:
- a) sumy zrazené na účely sociálnych, kultúrnych a vzdelávacích služieb za finančný rok, s rozdelením podľa druhu účelu a pre každý druh účelu s rozdelením podľa kategórií spravovaných práv a podľa druhu použitia;
 - b) vysvetlenie použitia týchto súm s rozdelením podľa druhu účelu vrátane nákladov na správu súm zrazených na financovanie sociálnych, kultúrnych a vzdelávacích služieb a oddelených súm použitých na sociálne, kultúrne a vzdelávacie služby.
-

ROZHODNUTIA

ROZHODNUTIE RADY č. 136/2014/EÚ

z 20. februára 2014,

ktorým sa stanovujú pravidlá a postupy, ktoré umožnia účasť Grónska na certifikačnej schéme Kimberleyského procesu

RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej článok 203,

so zreteľom na návrh Európskej komisie,

po postúpení návrhu legislatívneho aktu národným parlamentom,

so zreteľom na stanovisko Európskeho parlamentu ⁽¹⁾,

konajúc v súlade s mimoriadnym legislatívnym postupom,

keďže:

- (1) Európska únia je členom certifikačnej schémy Kimberleyského procesu pre medzinárodný obchod s neopracovanými diamantmi (ďalej len „certifikačná schéma KP“). Ako člen musí zabezpečiť, že certifikát sprevádza každú zásielku neopracovaných diamantov dovezených na územie Únie alebo vyvezených z územia Únie.
- (2) Nariadenie Rady (ES) č. 2368/2002 ⁽²⁾ zavádza certifikačný systém Únie a systém dovozných a vývozných kontrol pre neopracované diamanty na účely vykonávania certifikačnej schémy KP.
- (3) Grónsko nie je súčasťou územia Únie, ale je zahrnuté do zoznamu zámorských krajín a území, stanoveného v prílohe II k Zmluve o fungovaní Európskej únie (ZFEÚ). V súlade s článkom 198 ZFEÚ cieľom pridruženia zámorských krajín a území k Únii je podporovať hospodársky a sociálny rozvoj zámorských krajín a území a nadviazať úzke hospodárske vzťahy medzi nimi a Úniou ako celkom.
- (4) Dánsko a Grónsko požiadali o umožnenie účasti Grónska na certifikačnej schéme KP pre neopracované diamanty prostredníctvom jeho spolupráce s Úniou. Takáto spolupráca by posilnila hospodárske vzťahy medzi Úniou a Grónskom v diamantovom priemysle, a najmä by umožnilo Grónsku vyvážať neopracované

diamanty s certifikátom EÚ vydaným na účely certifikačnej schémy s cieľom podporiť hospodársky rozvoj Grónska.

- (5) Obchod s neopracovanými diamantmi v Grónsku by sa preto mal uskutočňovať v súlade s pravidlami Únie, na základe ktorých sa vykonáva certifikačná schéma KP pre medzinárodný obchod s neopracovanými diamantmi. V súlade s tým bude na účely certifikačnej schémy rozsah pôsobnosti nariadenia (ES) č. 2368/2002 rozšírený nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 257/2014 ⁽³⁾ na územie Grónska.
- (6) Predovšetkým by Grónsko malo vyvážať neopracované diamanty do iných účastníckych krajín certifikačnej schémy KP len po ich certifikovaní orgánom Únie uvedeným v prílohe III k nariadeniu (ES) č. 2368/2002. Dovoz neopracovaných diamantov do Grónska by taktiež mal byť overený orgánom Únie.
- (7) S cieľom umožniť medzinárodný obchod s neopracovanými diamantmi v Grónsku v súlade s pravidlami týkajúcimi sa obchodu v rámci Únie, by sa Grónsko malo zaviazat', že do vnútroštátneho práva transponuje príslušné ustanovenia nariadenia (ES) č. 2368/2002, s cieľom umožniť uplatňovanie tohto rozhodnutia,

PRIJALA TOTO ROZHODNUTIE:

Článok 1

Predmet úpravy a rozsah pôsobnosti

Týmto rozhodnutím sa stanovujú všeobecné pravidlá a podmienky účasti Grónska na systéme osvedčovania a kontroly dovozu a vývozu neopracovaných diamantov, ako je stanovené v nariadení (ES) č. 2368/2002. Na tento účel sa v tomto rozhodnutí stanovujú pravidlá a postupy uplatňovania certifikačnej schémy Kimberleyského procesu (ďalej len „certifikačná schéma KP“) pre neopracované diamanty, dovezené do Grónska alebo vyvezené z Grónska buď do Únie, alebo do ostatných účastníckych krajín certifikačnej schémy KP.

⁽¹⁾ Stanovisko zo 4. februára 2014 (zatiaľ neuvverejnené v úradnom vestníku).

⁽²⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 2368/2002 z 20. decembra 2002, ktorým sa vykonáva certifikačná schéma Kimberleyského procesu pre medzinárodný obchod s neopracovanými diamantami (Ú. v. ES L 358, 31.12.2002, s. 28).

⁽³⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 257/2014 z 26. februára 2014, ktorým sa mení nariadenie Rady (ES) č. 2368/2002, pokiaľ ide o zahrnutie Grónska do vykonávania certifikačnej schémy Kimberleyského procesu (pozri stanu 69 tohto úradného vestníka).

Článok 2

Vymedzenie pojmov

Na účely tohto rozhodnutia sa uplatňujú tieto vymedzenia pojmov:

- a) vymedzenie pojmu „účastnícka krajina“ je „účastník“ definovaný v článku 2 písm. c) nariadenia (ES) č. 2368/2002;
- b) vymedzenie pojmu „orgán Únie“ je „orgán Spoločenstva“ ako sa stanovuje v článku 2 písm. f) nariadenia (ES) č. 2368/2002;
- c) vymedzenie pojmu „certifikát EÚ“ je „certifikát Spoločenstva“ stanovený v článku 2 písm. g) nariadenia (ES) č. 2368/2002.

Článok 3

Všeobecné pravidlá

1. Grónsko zaisťuje, že v právnych predpisoch vzťahujúcich sa na Grónsko transponuje príslušné ustanovenia nariadenia (ES) č. 2368/2002 týkajúce sa podmienok a formalít pre dovoz a vývoz neopracovaných diamantov, ich tranzitu cez Úniu a do účastníckej krajiny, ktorá nie je členom Únie, účasti Únie, vrátane Grónska, na certifikačnej schéme KP, záväzkov v súvislosti s náležitou starostlivosťou, bránením obchádzaniu, výmenou informácií a zabezpečením súladu s takýmito ustanoveniami.
2. Grónsko určí orgány zodpovedné za vykonávanie príslušných ustanovení nariadenia (ES) č. 2368/2002 v rámci svojho územia a oznámi Komisii názvy a kontaktné údaje týchto orgánov.

Článok 4

Dovoz neopracovaných diamantov vyťažených alebo získaných v Grónsku do Únie

1. Neopracované diamanty vyťažené alebo získané v Grónsku sa môžu do Únie dovážať len vtedy, ak:
 - a) sú sprevádzané certifikátom uvedeným v odseku 2;
 - b) sú uložené v obaloch, ktoré sú chránené proti násilnému otvoreniu a pečate, ktorými boli zapečatené pri vývoze, nie sú poškodené;
 - c) certifikát uvedený v odseku 2 jednoznačne identifikuje zásielku, na ktorú sa vzťahuje;
 - d) neopracované diamanty neboli predtým vyvezené do účastníckej krajiny, ktorá nie je členom Únie.

2. Aby mohli neopracované diamanty vyťažené alebo získané v Grónsku byť dovezené do Únie, príslušný orgán pre Grónsko uvedený v prílohe II (ďalej len „orgán Grónska“) na požiadanie vydá certifikát v súlade s požiadavkami stanovenými v prílohe I.

3. Orgán Grónska doručí certifikát žiadateľovi a počas troch rokov uchováva jeho kópiu na účely vedenia záznamov.

4. Prijatie colného vyhlásenia o uvoľnení neopracovaných diamantov do voľného obehu podľa nariadenia Rady (EHS) č. 2913/92⁽¹⁾ uvedené v odseku 1 tohto článku podlieha kontrole certifikátu vydaného v súlade s odsekom 2 tohto článku zo strany orgánu Únie uvedeného v prílohe III k nariadeniu (ES) č. 2368/2002. Na tento účel sa všetky obaly obsahujúce neopracované diamanty vyťažené alebo získané v Grónsku pri dovoze do Únie bezodkladne predložia na overenie príslušnému orgánu Únie.

5. Ak orgán Únie zistí, že podmienky uvedené v odseku 1 boli splnené, potvrdí to na originál certifikátu a poskytne dovozcovi overenú kópiu zabezpečenú proti falšovaniu. Tento postup overenia sa vykoná do desiatich pracovných dní od predloženia certifikátu.

6. Členský štát, do ktorého sa dovezú neopracované diamanty z Grónska zabezpečí, aby boli predložené príslušnému orgánu Únie. Vývozca je zodpovedný za riadnu prepravu neopracovaných diamantov a za náklady s tým spojené.

7. V prípade pochybností o pravosti alebo správnosti certifikátu vydaného v súlade s odsekom 2, a v prípadoch, že je potrebná ďalšia konzultácia, sa colné orgány spoja s orgánom Grónska.

8. Orgán Únie uchováva originály certifikátov uvedených v odseku 2 predložených na overenie, najmenej tri roky. Komisii alebo osobám alebo orgánom určeným Komisiou umožní prístup k uvedeným originálom certifikátov, najmä na účely vyriešenia otázok, ktoré vzniknú v rámci certifikačnej schémy KP.

Článok 5

Akýkoľvek následný dovoz neopracovaných diamantov vyťažených alebo získaných v Grónsku do Únie

Bez ohľadu na článok 4 sa neopracované diamanty vyťažené alebo získané v Grónsku môžu doviezť do Únie, ak:

- a) boli predtým legálne spätne vyvezené z Únie do Grónska;
- b) je k nim priložená overená kópia certifikátu zabezpečená proti falšovaniu uvedená v článku 4 ods. 2, ktorú potvrdil orgán Únie podľa článku 4 ods. 5;

⁽¹⁾ Nariadenie Rady (EHS) č. 2913/92 z 12. októbra 1992, ktorým sa ustanovuje Colný kódex Spoločenstva (Ú. v. ES L 302, 19.10.1992, s. 1).

- c) sú uložené v obaloch, ktoré sú chránené proti násilnému otvoreniu a pečate, ktorými boli zapečatené pri vývoze, nie sú poškodené;
- d) dokument uvedený v písmene b) jednoznačne identifikuje zásielku, na ktorú sa vzťahuje;
- e) neopracované diamanty neboli predtým vyvezené do účastníckej krajiny, ktorá nie je členom Únie.

Článok 6

Iný dovoz neopracovaných diamantov z Grónska do Únie

Bez ohľadu na články 4 a 5 sa neopracované diamanty z Grónska do Únie sa môžu dovážať, ak:

- a) boli predtým legálne vyvezené z Únie do Grónska;
- b) sú sprevádzané dokumentom uvedeným v článku 9 písm. b);
- c) neopracované diamanty sú zabalené v obale, ktorý je chránený proti násilnému otvoreniu a pečate, ktorými boli zapečatené pri vývoze, nie sú poškodené;
- d) dokument uvedený v článku 9 písm. b) jasne identifikuje zásielku, ku ktorej patrí.

Článok 7

Vývoz neopracovaných diamantov z Grónska do ostatných účastníckych krajín

1. Neopracované diamanty sa môžu vyvážať z Grónska na územie účastníckej krajiny inej ako Únia, len ak:

- a) boli najskôr legálne dovezené z Grónska do Únie v súlade s článkom 4 ods. 1, článkom 5 alebo 6;
- b) pri dovoze do Únie boli na preverenie predložené orgánu Únie;
- c) sú sprevádzané zodpovedajúcim certifikátom EÚ vydaným a overeným orgánom Únie;
- d) sú zabalené v obaloch chránených proti poškodeniu, zapečatených v súlade s článkom 12 nariadenia (ES) č. 2368/2002.

2. Orgán Únie, ktorému sú neopracované diamanty dovážané z Grónska do Únie predložené na overenie, vydá v súlade s článkom 12 nariadenia (ES) č. 2368/2002 vývozcovi certifikát EÚ.

3. Členský štát, do ktorého sa dovezú neopracované diamanty z Grónska zabezpečí, aby boli predložené príslušnému orgánu Únie.

4. Vývozca je zodpovedný za riadnu prepravu neopracovaných diamantov a za náklady s tým spojené.

Článok 8

Opätovný vývoz neopracovaných diamantov vyťažených alebo získaných v Grónsku z Únie do Grónska

Neopracované diamanty, vyťažené alebo získané v Grónsku, sa môžu opätovne vyviezť do Grónska z Únie, ak:

- a) boli najskôr legálne dovezené z Grónska do Únie v súlade s článkom 4 ods. 1, článkom 5 alebo 6;
- b) je k nim priložená overená kópia certifikátu zabezpečená proti falšovaniu uvedená v článku 4 ods. 2, ktorú potvrdil orgán Únie podľa článku 4 ods. 5;
- c) sú uložené v obaloch, ktoré sú chránené proti násilnému otvoreniu a pečate, ktorými boli zapečatené pri vývoze, nie sú poškodené;
- d) dokument uvedený v písmene b) jasne identifikuje zásielku, na ktorú sa vzťahuje;
- e) neopracované diamanty neboli predtým vyvezené z Grónska na územie účastníckej krajiny inej ako Únia.

Článok 9

Iný dovoz neopracovaných diamantov z ostatných účastníckych krajín do Grónska

Bez ohľadu na článok 8 sa neopracované diamanty môžu vyviezť do Grónska z Únie, ak:

- a) boli najskôr legálne dovezené do Únie z účastníckej krajiny inej ako je Únie, v súlade s kapitolou II nariadenia (ES) č. 2368/2002;
- b) sú sprevádzané overenou kópiou potvrdeného certifikátu, zabezpečenou proti falšovaniu, v súlade s článkom 5 ods. 1 písm. a) nariadenia (ES) č. 2368/2002;
- c) sú uložené v obaloch, ktoré sú chránené proti násilnému otvoreniu a pečate, ktorými boli zapečatené pri vývoze, nie sú poškodené;
- d) dokument uvedený v písmene b) jasne identifikuje zásielku, na ktorú sa vzťahuje.

Článok 10

Podávanie správ

1. Orgán Grónska predloží Komisii každý mesiac správu o všetkých certifikátoch vydaných podľa článku 4 ods. 2.

2. Ku každému certifikátu v tejto správe musia byť uvedené aspoň tieto údaje:

- a) jedinečné poradové číslo certifikátu;
- b) názov vydávajúceho orgánu, ako je uvedený v prílohe II;
- c) dátum vydania;
- d) dátum skončenia platnosti;
- e) krajina pôvodu;
- f) kód/kódy harmonizovaného systému popisu a číselného označovania tovaru („kód HS“);
- g) hmotnosť v karátoch;
- h) hodnota (odhad).

Článok 11

Toto rozhodnutie nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

Uplatňuje sa odo dňa, keď Grónsko oznámi Komisii, že do vnútroštátnych právnych predpisov vykonalo príslušné ustanovenia nariadenia (ES) č. 2368/2002, čo umožní zaradenie Grónska do certifikačnej schémy KP.

V Bruseli 20. februára 2014

Za Radu
predseda
K. HATZIDAKIS

PRÍLOHA I

Certifikát uvedený v článkoch 4, 5, 8 a 10

Certifikát uvedený v článkoch 4, 5, 8 a 10 musí obsahovať aspoň tieto prvky:

- a) jedinečné sériové číslo;
 - b) dátum vydania;
 - c) dátum skončenia platnosti;
 - d) názov, podpis a odtlačok pečiatky vydávajúceho orgánu uvedeného v prílohe II;
 - e) krajinu pôvodu (Grónsko);
 - f) kód/kódy HS;
 - g) hmotnosť v karátoch;
 - h) hodnotu (odhad);
 - i) totožnosť vývozcu a príjemcu.
-

*PRÍLOHA II***Príslušný orgán pre Grónsko podľa článku 3 ods. 2, článku 4 a 10**

Bureau of Minerals and Petroleum

Imaneq 1A 201, P.O. Box 930, 3900 Nuuk, Grónsko

Tel. +299 346800 – Fax +299 32402 – E-mail: bmp@nanoq.gl.

EUR-Lex (<http://new.eur-lex.europa.eu>) poskytuje priamy a bezplatný prístup k právu Európskej únie. Na stránke možno prehliadať *Úradný vestník Európskej únie*, ako aj zmluvy, právne predpisy, judikáтуру a návrhy právnych aktov.

Viac informácií o Európskej únii získate na stránke: <http://europa.eu>.

Úrad pre vydávanie publikácií Európskej únie
2985 Luxemburg
LUXEMBURSKO

SK